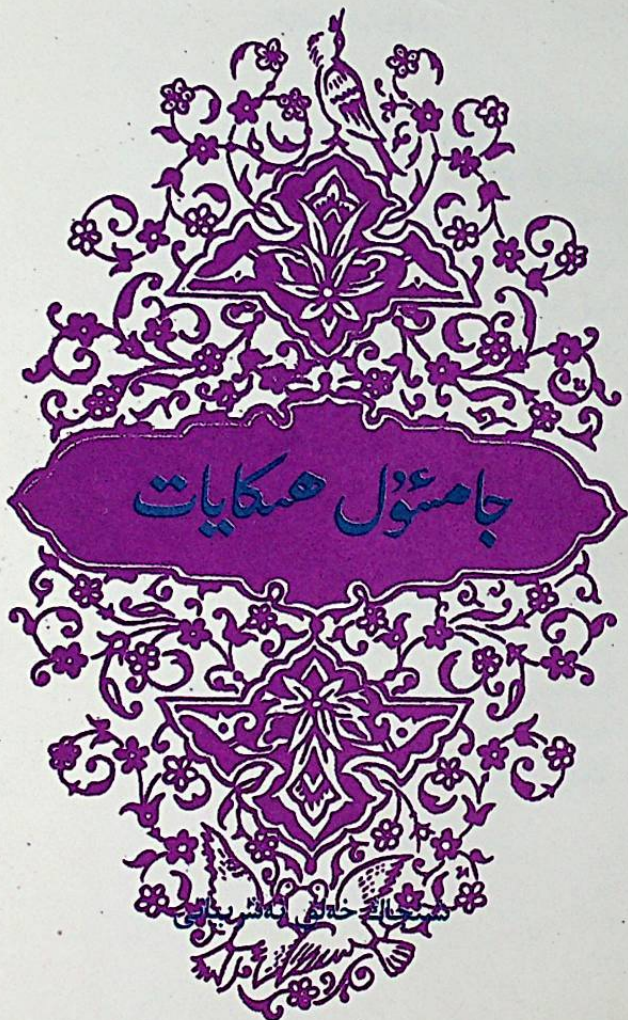

جامسؤول ھسكايات

سنگال خەلق نەشرىياتى

الجامع

مۇندەرىجە

1	پادىشاھ ئازادە بەخت ۋە بەختىيار ھېكايىسى
13	ئەقىل پادىشاھنىڭ قۇشى
16	بەختى يانغان سودىگەر
23	ھەلەب شاھزادىسى
31	ئەبۇ سابىر
37	يەمەن شاھى ۋە ئەبىرەھە
46	دادىن شاھ بىلەن ئىككى ۋەزىر
57	ئىراق پادىشاھىنىڭ قىزى
70	گۆھەر پۇرۇش
81	ئەبۇئام
89	ھۇججاج
98	شاھ كابۇلنىڭ ھېكايىسى
116	پەررۇخ بەختنىڭ ھېكايىسى
131	ئوتۇنچى ۋە ئۇنىڭ ئوغۇللىرىنىڭ ھېكايىسى
148	خوجا ۋاپا بىلەن مېھرى بۇۋىنىڭ ھېكايىسى
171	ئالتۇن توخۇنىڭ ھېكايىسى

پادىشاھ ئازادە بەخت ۋە بەختىيار ھېكايىسى

ئۆتكەن زاماندا شەھەرستان شەھىرىدە بىر پادىشاھ بار ئىكەن. ئۇنىڭ تاجىسى گۆھەر بىلەن بېزەلگەن، تەختى ئالتۇن بىلەن زىننەتلەنگەن، لەشكىرى مۇكەممەل جابدۇلغان، پادىشاھلىق ئىشلىرى ياخشى يولغا قويۇلغان بولۇپ، ئۇنى پادىشاھ ئازادە بەخت دەپ ئاتىشىدىكەن. بۇ پادىشاھنىڭ ئون ۋەزىرى بار بولۇپ، پادىشاھ ئۇلاردىن بىر سائەتمۇ ئايرىلمايدىكەن. كۈنلەردىن بىر كۈنى تۇيۇقسىز يېغىلىق بولۇپ، پادىشاھ ئازادە بەخت بىلەن خوتۇنى ئىككىسى ئارانلا جېنىنى ئېلىپ باياۋان تەرەپكە قېچىپتۇ. بىر نەچچە كۈن يول مېڭىپتۇ. پادىشاھنىڭ خوتۇنى ھامىلدار ئىكەن، يولدا تۇغۇپ قويۇپتۇ. قارىسا بىر ئوغۇل پەرزەنت ئىكەن. بىراق دۈشمەن قوغلاپ كېلىۋاتقانلىقى. ئازادە بەخت بىلەن خوتۇنى بوۋاقنى تاشلاشقا مەجبۇر بوپتۇ. ئۇلار بالىنى زەرباب يۆگەككە ئوراپ، بىر قولىغا يەتتە دانە مەرۋايىتىنى باغلاپ تاشلاپ قويۇپ يولغا راۋان بوپتۇ. شۇنداق قىلىپ ئۇلار باھارنىڭ بۆلۈتىدەك زار - زار يىغلاپ مېڭىۋېرىپتۇ. مېڭىپ بىر نەچچە كۈندىن كېيىن كىرمان ① دىيارىغا يېتىپ بېرىپتۇ.

« پادىشاھ ئازادە بەخت قەدەم رەنجىدە قىلىپ كىرمان دىيارىغا كېلىۋېتىپتۇ » دېگەن خەۋەرنى ئاڭلىغان كىرمان پادىشاھى ۋەزىر - ئەمىرلەر، دۆلەت ئەركانىلىرى ھەم بارلىق

① ھازىرقى ئىراننىڭ كىرمانشاھ ئۆلكىسىنىڭ مەركىزى كىرمانشاھ

تەيىنلەپتۇ . ئىنىكئانىسى ئۇنى بېقىپ پەرۋىش قىپتۇ . بۇ ئوغۇل
تۆت ياشقا كىرگەندە سۈتتىن ئايرىپتۇ . كېيىن مەكتەپكە بېرىپتۇ .
ئاز ۋاقىت ئىچىدە شۇنداق ئىلىم ، ئەدەپ ۋە خەت - ساۋات
ئۆگىنىپتۇكى ، ئۆز دېمەتلىكلىرىنىڭ ئىچىدە تەڭداشسىز بولۇپ
يېتىشىپتۇ . ئۇنىڭدىن كېيىن تىغۋازلىق ئىلمىدىن تەلىم ئاپتۇ .
بالاغەتكە يەتكەندىن كېيىن شۇنداق بىر باتۇر بولۇپ
يېتىشىپتۇكى ، غەيرەت - شىجائەتتە 100 باتۇردىن ئارتۇق ئىكەن .
فەررۇخ سۇۋار ئۇنى ئۆزىدىن بىردەممۇ ئېرى قىلماي ، بىللە
ئېلىپ يۈرىدىكەن ؛ ھەرقانداق جايدا سودىگەر ۋە مۇساپىر -
مۇجاپىرلار بولسا ، ئۇلارنى ئۆلتۈرۈپ پۇل - ماللىرىنى ئالىدىكەن .
خەدداد ئۇلارنىڭ قىلغان ئىشلىرىدىن يىرگىنىپ : « بۇنداق يامان
ئىشنى قىلماڭلار . بۇ خالايقىلارنىڭ ھالىغا رەھىم قىلىڭلار » دەپ
نەسىھەت قىلىدىكەن ، ئەمما ئۇلار قۇلاق سالىمايدىكەن . بىر كۈنى
فەررۇخ سۇۋار ئوغرىلار بىلەن بىر تەرەپكە قاراقچىلىق قىلىشقا
بارماقچى بولپتۇ . خەدداد ئۇنىڭغا : « ھەي ئاتا ، قاراقچىلىققا
بارسىڭىز ، بۇ ئىشىڭىزنى زادىلا ياقىتۇرمايمەن . سىزدىن
تىلەيمەنكى ، مېنى ئۆيدە قويۇپ بېرىڭ . مەن ئۆيىنى ۋە مال -
دۇنيالارنى ساقلاپ تۇراي » دەپتۇ . ئاتىسى : « جېنىم بالام ، سىزنى
بىردەم كۆرمىسەم يۈزۈڭ جاھان كۆزۈڭمگە قاراڭغۇ بولىدۇ ،
سىزنىڭ قۇۋۋىتىڭىز بىلەن بىز ھەر يەرگە بارساق كارۋانلارغا
غالب كېلىمىز ، سىزگە ياقىمىسۇمىز بىز بىلەن بىللە بېرىڭ » دەپتۇ .
شۇ سۆز بىلەن ئۇلار مېڭىپ كارۋانلارغا يېتىپتۇ . ئەمما كارۋانلار
كۆپ ئىكەن . فەررۇخ سۇۋار ئۇلارغا غالب كېلىش ئۈچۈن ھەر
قانچە ھەرىكەت قىلسىمۇ كۈچى يەتمەپتۇ . ئاخىر كارۋانلار بۇلارغا
غالب كەپتۇ . فەررۇخ سۇۋار زەخمىلىنىپتۇ . شۇنىڭ بىلەن
قاراقچىلار قاچماقچى بولۇشۇپتۇ . خەدداد قاراقچىلارنىڭ يېڭىلىپ

قالغانلىقىنى كۆرۈپ ھىممىتى مەۋج ئۇرۇپ ، ئۆزىنى كارۋانلارغا ئۇرۇپتۇ . كارۋانلارنىڭ بىرنەچچىسى ئۆلتۈرۈلۈپتۇ . بىرنەچچىسى قېچىپتۇ . شۇ ئەسنادا خەددادنىڭ ئېتىنىڭ پۇتى چاشقاننىڭ ئۇۋىسىغا پېتىپ قېلىپ يىقىلىپتۇ - دە ، كارۋانلار دەرھال كېلىپ ئۇنى تۇتۇپ باغلاپ پادىشاھنىڭ ئالدىغا ئېلىپ مېڭىپتۇ . شۇنىڭ بىلەن كارۋانلار ئۇنى پادىشاھ ئازادە بەختنىڭ شەھىرىگە ئېلىپ بېرىپ ، پادىشاھنىڭ ئالدىغا ئېلىپ كىرىپتۇ ۋە ئۇنى ئارىغا ئېلىپ تۇرۇپتۇ . پادىشاھ ئازادە بەختنىڭ كۆزى خەددادنىڭ جامالىغا چۈشۈپ ، ئاتىلىق مېھرى قوزغىلىپ « مېنىڭ پەرزەنتىم بولغان بولسىمۇ مۇشۇنداق چىرايلىق بولغان بولاتتى » دەپ غەمكىن بولۇپتۇ . ئەمما ئۆزىنىڭ پەرزەنتى ئىكەنلىكىنى بىلمەيدىكەن .

« ھەي ئوغۇل ، ئېتىڭ نېمە ؟ » دەپ سوراپتۇ پادىشاھ ئازادە بەخت . خەدداد : « مېنىڭ ئېتىم خەدداد » دەپ جاۋاب بېرىپتۇ ۋە بۇ نەزەمنى ئوقۇپتۇ :

ئەي خەلقپەرۋەر مەرھەمەتلىك شاھ ،
مېنىڭ سىرىمدىن خۇدادۇر ئاگاھ .
ھەرگىز ئەمەسمەن بۇ ئىشقا رازى ،
بولسام بولايكى قۇلۇققا رازى .
بىلگىنىكى ، ماڭا تەقدىرۇ قازا ،
سالىدى مۇشۇنداق كۈلپەتۇ جازا .
خەدداد بۇلۇلدەك نالە قىلىپ ، يەنە :
« خۇدايىتائالا ئۆزى گۇۋاھ ، ئى پادىشاھى ئالەم . بۇ

قىلىسەن ، تۇر ئورنۇڭدىن ! »

بەختىيار كۆزىنى ئېچىپتۇ ، مەستلىكتە پەرق ئەتمەي
پادىشاھنىڭ كۆكسىگە بىر مۇشت ئۇرۇپتۇ - دە ، يەنە يېتىپ قاپتۇ .
پادىشاھ ئازادە بەخت دەرغەزەپ بىلەن : « بەختىيارنى تۇتۇڭلار »
دەپ بۇيرۇپتۇ . ئۇنى دەرھال تۇتۇپ باغلاپ قويۇشۇپتۇ . پادىشاھ
مەلىكە قېشىغا كىرىپتۇ ۋە دەپتۇ :

« نېمە ئىش قىلغانلىقىڭنى بىلەمسەن مەلىكە . ئەمدى مىڭ
جېنىڭ بولسىمۇ مېنىڭ قولۇمدىن قۇتۇلالمايسەن ، راستىڭنى ئېيت
بەختىيار بۇ كېچىدە ھەرەم ئىچىدە نېمە قىلىدۇ ؟ نېمە ئۈچۈن
تەخت ئۈستىدە قىلىچ تۇتۇپ تۇرىدۇ ؟ »
مەلىكە پادىشاھتىن بۇ سۆزنى ئاڭلاپ ھەيران قاپتۇ ۋە
ئەجەبلىنىپ :

« ئۆمرىڭىز ئۇزۇن ، دۆلىتىڭىز زىيادە بولسۇن پادىشاھىم ،
مەن بۇ ئىشتىن بىخەۋەر مەن » دەپ بۇ بېيىتنى ئوقۇپتۇ :

مەن بۇ ئىشتا بىئەيىبمەن ، بىخەۋەر ،
ئەيۈ قىلغىن ئەدلى قىلساڭ سەن ئەگەر .
مەن زەئىپ بىچارىدە يوقتۇر گۇناھ ،
سۆزلىرىمنىڭ راستلىقىنى بىلگەي خۇدا .

« ئى پادىشاھى ئالەم ماڭا پۇرسەت بېرىڭ . تاڭ ئاتسۇن ،
كېچە - كۈندۈزگە ئالماشسۇن . بۇ ئىشنى تەھقىقلەيلى » دەپتۇ ۋە
يىغلاپتۇ . پادىشاھ ئازادە بەخت غەزەپلىنىپ مەلىكە قېشىدىن
تاشقىرى چىقىپتۇ ۋە كېچىچە : « بۇ ئىشنى قانداق قىلماق ۋە كىمگە
ئېيتماق ، ئامما خاسقا قانداق ئاڭلاتماق كېرەك » دەپ ئويلاپ تاڭ
ئاتقۇزۇپتۇ . تاڭ ئېتىپ كۈن چىققاندا پادىشاھ ئازادە بەخت

ھەرەمگە كىرىپ تەخت ئۈستىگە چىقىپ ئولتۇرۇپتۇ . ھېلىقى مەككەر ، پىتىنخور ۋەزىرلەر بىر - بىردىن كېلىپ تەخت تۈۋىدە پادىشاھ قېشىدا تۇرۇشۇپتۇ . ئۇلارنىڭ ئىچىدىكى بىرى ، باشقىلاردىن چوڭراق ئىكەن . ئۇ ۋەزىر پادىشاھنى ماختاشقا ئېغىز ئېچىپتۇ :

« بۈگۈن مەن ھەزرەتلىرىنى غەمكىن ۋە پەرىشان كۆرمىگەنمۇ ؟ كۆڭۈللىرىدە ھەر نېمە بولسىلا ئېيتسىلا ، بىزدەك قۇللىرىنىڭ كۆڭلىنى خاتىرجەم قىلسىلا ، بىز قولمىزدىن كەلگىنىچە تەدبىر كۆرەيلى . ئەگەر بىرەر تەدبىر قىلالىمىغان تەقدىردىمۇ ، دۇئا ۋە سەدىقە بىلەن بىرەر ئامال تاپاتتۇق . »

« ھەي ۋەزىرلەر ، مەن ئېغىزدىن چىقارغىلى بولمايدىغان بىر ئاجايىپ ۋەقەگە دۇچ كەلدىم » دەپتۇ پادىشاھ ئازادە بەخت . ۋەزىرلەر بەختىياردىن بىر گۇناھ سادىر بولغانلىقىنى پەملەپتۇ . كۆڭۈللىرىدە « ئەمدى بەختىيارنىڭ مىڭ جېنى بولسا بىرىمۇ قۇتۇلالمايدۇ » دەپ ئويلاپتۇ ، پادىشاھقا بولسا :

« ئى پادىشاھى ئالەم ! ئۇ كىشى قۇملۇقتا ۋە جاڭگاللىقلاردا يول توسۇپ ، ئوغرىلىق ھەم قاراقچىلىق قىلىپ ، ناھەق خۇن تۆككەن ئادەم . ھەرگىز پادىشاھنىڭ ئوردا خىزمەتلىرىگە لايىق ئەمەس ئىدى . ئۇ بەتخۇيلۇقنى تېخى تاشلىمىغان . بىز ئېيتالماي يۈرەتتۇق . ئۇ ئوغرىنىڭ بالىسىغا دۆلەت ياراشمايدىغانلىقى ئەمدى ئاشكارا بولۇپتۇ . ئەمدى پەرمان بەرسىلە ، ئۇنى خار - زارلىق بىلەن ئۆلتۈرۈشمىز كېرەك . ئالەم خەلقى ئۇنىڭدىن ئىبرەت ئېلىپ ، ھېچكىم بۇنىڭدىن كېيىن پادىشاھنىڭ مەلىكىسىگە بىئەدەپلىك قىلمايدىغان بولسۇن » دېيىشىپتۇ .

پادىشاھ ئازادە بەخت بەختىيارنى دەرھال كەلتۈرۈشكە بۇيرۇپتۇ . بەختىيارنى دەرھال كەلتۈرۈشۈپتۇ . پادىشاھ ئۇنىڭغا

قاراپ دەپتۇ : « ھەي بەختىيار ! مەن سېنىڭ جېنىڭنى قۇتقۇزدۇم ۋە ئۆزۈمگە يېقىن قىلدىم . سېنىڭ ئىسمىڭ خەدداد ئىكەن ، مەن بەختىيار دەپ ئات قويدۇم ، ھەممە بەگلەر ئىچىدە سېنى مۆتۈر قىلدىم ۋە ھەرەمگە مەھرەم قىلدىم . ئەمما سەن بۇ ياخشىلىققا جاۋابەن خىيانەت قىلدىڭ ، كېچە كىرىپ ، مېنى ئۆلتۈرەي دەپ قەست قىلىپ ، تەخت ئۈستىدە بېشىڭدا قىلىچ قويۇپ يېتىپسەنغۇ ؟ »

« بۇ — نېمە دېگەنلىرى ، پادىشاھى ئالەم ؟ بۇنداق ۋەقەدىن خەۋىرىم يوق . ئەمما ھەزرەتلىرى بۇنداق دەۋاتقاندىن كېيىن ، پەرمانلىرىغا بويسۇنىمەن . پادىشاھى ئالەم ، بۇنداق ئىشلار مەستلەردە كۆپ يۈز بېرىدۇ . ئۆيۈمگە بارغۇچە يولدا بىرەر ئادەم زىيان — زەخمەت يەتكۈزۈپ قويىمىسۇن دەپ خىيال قىلىپ تەخت ئۈستىدە يېتىپ قالغان بولۇشۇم ئېھتىمال . ئەمما ئۆزۈم ئۇقمايمەن ، بۇ ئەھۋالدىن بىخەۋەرمەن » دەپتۇ بەختىيار .

چوڭ ۋەزىر شۇنداق دەپتۇ : « پادىشاھى ئالەم ! ئەگەر ئىجازەت بەرسىلە مەن كىرىپ مەلىكىدىن بۇ ئىشنىڭ راستتىن ئېنىقلاپ چىقسام ، ئىشنىڭ ئەسلى قانداقراق ئىدىكىن ؟ »
پادىشاھ ئىجازەت بېرىپتۇ . شۇنىڭ بىلەن ۋەزىر مەلىكە قېشىغا كىرىپ تەزىم قىپتۇ .

« سىزنىڭ ئۈستىڭىزدىن ئاجايىپ يامان سۆزلەرنى دېيىشۋاتىدۇ ! » دەپتۇ ۋەزىر .

مەلىكە خىجىل بولۇپ بېشىنى تۆۋەن سايىتۇ ۋە « مېنىڭ بۇ ئىشتىن خەۋىرىم يوق ، مەن بۇ ئىشتا بىگۇناھ مەن » دەپتۇ .

« ھەي مەلىكە ! — دەپتۇ ۋەزىر ، — ئەگەر بۇ ئىشتا 100 ئادەم گۇۋاھلىق بەرسىمۇ پادىشاھ ھېچقايسىسىنىڭ گېپىگە ئىشەنمەيدۇ . بۇ ئىشتىن پادىشاھنىڭ كۆڭلى غەمكىن ، خاتىرى

پەرىشان بولۇپ قالدى . ئۇنىڭغا ماقۇل كەلگۈدەك بىر جاۋاب بېرىپ بۇ تۆھمەتتىن قۇتۇلۇشىڭىز كېرەك . ئەمدى بۇ ئىشنى پادىشاھنىڭ كۆڭلىدىن كۆتۈرۈلسۇن دېسىڭىز ، مۇنداق بىر مەسلىھەت كۆرسىتەي : سىزگە مەن نېمە دېسەم ، سىزمۇ پادىشاھقا شۇنى دەيسىز . مەن سىزنى ئۆز بالامدەك كۆرىمەن . شۇڭا بۇ ئىشتىن مېنىڭمۇ دىلىم رەنجىپ قالدى . ئەگەر پادىشاھ سىزدىن : بۇ قانداق ۋەقە ؟ دەپ سورىسا ، سىز : ئى پادىشاھى ئالەم ، بۇ ئوغرىنىڭ بالىسىغا بۇ يەردە نېمە بار ؟ نېمىشقا بۇ يەرگە ئەكەلدىڭ ؟ ۋە نېمىشقا بەختىيار دەپ ئات قويدۇڭ ؟ يەنە نېمىشقا خەزىنىچى قىلىپ قويۇپ خەزىنىنىڭ قۇلۇپ ۋە ئاچقۇچلىرىنى ئۇنىڭغا تاپشۇردۇڭ ؟ نېمىشقا ئۇنى ھەرەمگە مەھرەم قىلدىڭ ؟ ئۇنى تېگى پەس ، يامان خىياللارنى قىلىپ (ماڭا ئاشنا بولسۇن ، ماڭا بويسۇنسۇن ، ئەگەر ئۇنىمىسا پادىشاھنى ئۆلتۈرۈپ ئۇنى ئۆزۈمنىڭ قىلىمەن) دەپ نەچچە قېتىم ئادەم ئەۋەتكەن ، دەڭ . پادىشاھ بۇ سۆزنى ئاڭلىسا ئەلۋەتتە ئۇ ئوغرىنى ئۆلتۈرىدۇ - دە ، سىزدىن بۇ بەتنام كۆتۈرۈلۈپ كېتىدۇ . چوقۇم مۇشۇنداق دەڭ . » مەلىكە بۇنى ئاڭلاپ ھەيران قاپتۇ :

« ھەي مەككار ۋەزىر ، خۇدادىن قورقماسەن ؟ ماڭا ئاشۇ بىگۇناھ ئادەمنى ئۆلۈمگە تۇتۇپ بەرگىن دەۋاتىسنا ؟ مەن بۇ ئىشتىن بىخەۋەر تۇرسام ئۆزۈمگە ئۆزۈم قانداق تۆھمەت قىلاي ؟ » دەپ جاۋاب بېرىپتۇ .

« ھەي مەلىكە ، — دەپتۇ ۋەزىر ، — ئۇ ئوغرىنى ئۆلتۈرمەك مۇباھدۇر ① . نېمىشقا دېسىڭىز ئۇ نەچچە يىللاردىن بېرى ئوغرىلىق قىلىپ ، ناھەق خۇن تۆككەن . شۇڭا ئۇنى ئۆلتۈرگەننىڭ ھېچ

① شەرئەتتىكى 8 ئەمەلنىڭ بىرى . قىلسا گۇناھمۇ بولمايدىغان ، ساۋابمۇ بولمايدىغان ئىشلار مۇباھ دېيىلىدۇ .

زېمىنى يوق . ئەگەر ھەرقانداق گۇناھ بولىدىغان بولسا ماڭا بولسۇن . »

مەلىكە بىردەم خىيال سۈرۈپ « قانداق قىلساڭ ئۆزۈڭ بېلىپ قىل ، ئىشقىلىپ قىيامەت كۈنى ئۇنىڭ تۆمۈر تىرنىقى سېنىڭ ياقاڭدا بولسۇن » دەپتۇ . ھارامزادە ۋەزىر مەلىكىدىن بۇ سۆزنى ئاڭلاپ خۇشال بولۇپ پادىشاھنىڭ ئالدىغا چىقىپتۇ ۋە بۇ بىيىتنى ئوقۇپتۇ :

بەردى ئۈمىدىم زەپەر يولۇمغا ،
دۈشمىنىم چۈشتى ئەمدى قولۇمغا .

ھارامزادە ۋەزىر مەلىكىگە ئېيتقان سۆزىنى بىر - بىرلەپ پادىشاھقا ئېيتىپ بېرىپتۇ . مەلىكە كەلگەندىن كېيىن ، پادىشاھ مەلىكىدىن بۇ گەپنى سوراپتۇ . مەلىكىمۇ ۋەزىر قانداق ئۆگەتكەن بولسا شۇنداق سۆزلەپتۇ . پادىشاھنىڭ تېخىمۇ ئاچچىقى كېلىپ بۇيرۇپتۇ :

« بەختىيار زىندانغا تاشلانسۇن ئەتە دارغا ئېسىلسۇن . ھەممە خالايق ئۇنىڭدىن ئىبرەت ئېلىپ ، بۇنىڭدىن كېيىن ھېچكىم پادىشاھنىڭ ھەرىكىتىگە يامان نىيەت قىلمايدىغان بولسۇن . »
ۋەزىرلەر پادىشاھتىن بۇ سۆزنى ئاڭلاپ بەختىيارنى ئەتە ئۆلتۈرىدىغان بولدۇق دەپ خۇشال بولۇشۇپ ، ئۆي - ئۆيلىرىگە كېتىشىپتۇ . لېكىن مەلىك شاھ دېگەن بىرىنچى ۋەزىر پادىشاھنىڭ قېشىغا كىرىپ ، پادىشاھنى ماختاپ ، سۆزىنى نەزمە بىلەن باشلاپتۇ :

سەلتەنەتتىگە زەپەر يار بولسۇن .

دۈشمىنىڭ قىلسۇن ساڭا ئىتائەت .
مەڭگۈ بەختلىك ئۆمۈر سۈرگەيسەن ،
قىلغان دۇئايىڭ بولسۇن ئىجابەت .

« بۇ ئوغرىنىڭ ئىشىنى تېزرەك بىر تەرەپ قىلىش كېرەك
پادىشاھى ئالەم . بۇ ۋەقە خەلق ئىچىگە تارقىلىپ كەتمىسۇن ھەم
باشقا پادىشاھ ۋە شاھزادىلەرنىڭ قۇلقىغىمۇ يېتىپ قالمىسۇن .
ئەگەر خالايقلا ئاڭلىسا ، سىزنى ۋە مەلىكىنى نېمە دەيدۇ ؟ »
پادىشاھ بۇنى ئاڭلاپ بەختىيارنى ئېلىپ كىرىشنى
بۇيرۇپتۇ . بەختىيارنى پادىشاھنىڭ ئالدىغا ھازىر قىلىشىپتۇ .
« ھەي بەختىيار ، سېنى شۇنداق ئۆلتۈرەيكى ، پۈتۈن
خەلقى ئالەم سەندىن ئىبرەت ئالىدىغان بولسۇن » دەپتۇ پادىشاھ
غەزەپ بىلەن .

بەختىيار دۇئاغا تىل ئېچىپتۇ ۋە : « مەن بىگۇناھمەن ،
پادىشاھى ئالەم ! ئەمما بۇ ۋەقە ئەقىل پادىشاھنىڭ قۇشىنىڭ
ئەھۋالىغا ئوخشايدۇ . ئۇ پادىشاھ لەشكىرىدىن ئايرىلدى ، تەشلىق
غالب كېلىپ قۇشنى تاشقا ئۇرۇپ ئۆلتۈردى . ئاندىن كېيىن كۆپ
پۇشايمان ۋە نادامەتلەرنى قىلغان بولسىمۇ پايدا بەرمىدى » دەپتۇ .
« ئۇ قانداق ھېكايە ئىكەن » دەپ سوراپتۇ پادىشاھ .
بەختىيار ئۇ ھېكايىنى ئېيتىشقا باشلاپتۇ .

ئەقىل پادىشاھنىڭ قۇشى

ئەي پادىشاھى ئەلەم ، تارىخ سەھىپىلىرىدە شۇنداق
كەلتۈرۈپتۈكى : شان - شەۋكەتلىك ۋە ناھايىتى ئىززەت -

ھۆرمەتلىك بىر پادىشاھ بار ئىكەن . ئۇنىڭ نامى ئەقىل ئىكەن . بىر كۈنى پادىشاھ شىكارغا چىقىشنى خالاپ قاپتۇ - دە ، قىرىق كۈنلۈك شىكارغا چىقىشقا پەرمان بېرىپتۇ . شۇنداق قىلىپ ئۇنىڭ ھەممە لەشكەرلىرى شىكارغا چىقىپ ، 20 كۈن شىكار قىپتۇ . 21 - كۈنى كېيىك ئوۋلاشقا ئاتلىنىپ ، بىر چوڭ باياۋاننىڭ كېيىكلەرنى قورشاپ ئوتتۇرىغا ئاپتۇ . پادىشاھ « ھەر كىمنىڭ ئالدىدىن كېيىك قۇتۇلۇپ چىقىپ كەتسە ، ئۇنىڭ نەسلىنى قۇرۇتمەن » دەپ بۇيرۇق بېرىپتۇ ، بارلىق لەشكەرلەر ھەممە كېيىكلەرنى قورشىۋاپتۇ . لېكىن تۇيۇقسىزدىن بىر كېيىك پادىشاھنىڭ ئالدىدىن قېچىپ چىقىپ كېتىپتۇ . پادىشاھ : « مېنىڭ ئارقامدىن ھېچكىم كەلمىسۇن . بۇ كېيىكنى ئۈزۈم يالغۇز ئىزدەيمەن » دەپ بۇيرۇق بېرىپ ، قولىدا قۇشىنى تۇتقان ھالدا ، كېيىكنىڭ كەينىدىن قوغلاپ كېتىپتۇ . قوغلاپ ئالتە پەرسەخ يەرگە بېرىپتۇ ، ئۇسسۇزلۇقتىن ئاغزى قۇرۇپ كەتكەندە ، بىر تاغقا يېتىپ بېرىپتۇ ، كېيىك شۇ تاغنىڭ ئارىسىغا كىرىپ كېتىپتۇ ، پادىشاھ كېيىكنى تاپالمىغاننىڭ ئۈستىگە ئۇسسۇزلۇقنى قاندۇرۇشقا ھېچ ئىلاج تاپالماي ھالدىن كېتىپتۇ ، ئىچكىلى بىر يۇتۇم سۇ تاپالماي ، ئۆزىنى تاشلاپ يېتىپ قارىسا ، تاغنىڭ بىر كامىرىدىن تامچىلاپ سۇ تېمىپ تۇرغانىكەن . پادىشاھ دەرھال يېنىدىن ئالتۇن جام چىقىرىپ سۇغا تۇتۇپتۇ ، بىر ھازادىن كېيىن جام تولۇپتۇ . پادىشاھ سۇنى ئىچەي دەپ تۇرۇشقا قولىدىكى قۇش قانىتى بىلەن ئۇرۇپ ، سۇنى تۆكۈۋېتىپتۇ . پادىشاھ جامنى يەنە تۇتۇپتۇ ، ئۇ جاممۇ بىر ھازادا تولۇپتۇ ، ئىچەي دەپ ئاغزىغا ئەكىلىشىگە قۇش قانىتى بىلەن ئۇرۇپ ئۇنىمۇ تۆكۈۋېتىپتۇ . پادىشاھ ئۈچ مەرتىۋە جامغا سۇ توشقۇزۇپتۇ . ئۇچلا قېتىم قۇش تۆكۈۋېتىپتۇ . پادىشاھ ناھايىتى ئۇسساپ كەتكەنلىكتىن ، دەرغەزەپ بولۇپ قۇشنى كۆتۈرۈپ ، يەرگە ئۇرۇپتۇ ، قۇش دەرھال

ئۆلۈپتۇ . پادىشاھ پىيادە تاغنىڭ ئۈستىگە چىقىپتۇ . قارىسا بىر ئەجدىھا ياتقانىكەن . ئۇ ئەجدىھا بىر تاغ تېكىسىنى دەم تارتقان بولۇپ ، تېكىننىڭ مۇڭگۈزى ئاغزىدىن پاتماي ئۆلۈپ قالغانىكەن . تېمىپ تۇرغان سۇ ئەجدىھانىڭ زەھىرى ئىكەن . پادىشاھ بۇ ئىشنى كۆرگەندىن كېيىن ياقىسىنى يىرتىپ پارە - پارە قىپتۇ ، قۇشنىڭ ئۆلگىنىگە كۆپ پۇشايمان ۋە ھەسرەتلەرنى قىلىسمۇ پۇشايمان پايدا بەرمەپتۇ . ئاخىرى لەشكەرلىرىنىڭ قېشىغا قايتىپ كېلىپ ، بولغان ۋەقەلەرنى سۆزلەپ بېرىپتۇ . لېكىن تا ئۆلگۈچە ئاشۇ قۇشنىڭ ھەسرەتلىرىدە كۆيىدىكەن . ئۇ ئىش ھېچقاچان ئېسىدىن كەتمەيدىكەن .

بەختىيار ھېكايىسىنى تۈگىتىپ شۇنداق دەپتۇ :
« ئەگەر پادىشاھىم ، مېنى ئۆلتۈرسىلە ، پات پۇرسەتتە مېنىڭ بىگۇناھ ئىكەنلىكىم مەلۇم بولسا ، ئۇ چاغدا ھەسرەت - نادامەت پايدا بەرمەيدۇ . »

پادىشاھقا بۇ سۆز يېقىپتۇ . بەختىيارنى ئەتە ئۆلتۈرمەكچى بولۇپ ، زىندانغا تاشلاشقا بۇيرۇپتۇ . ئىككىنچى كۈنى نۇرۇزشاھ دېگەن يەنە بىر ۋەزىر پادىشاھ ئازادە بەختنىڭ قېشىغا كىرىپتۇ . دۇئا ۋە ماختاشلاردىن كېيىن : « ئۆمرىڭىز ئۇزۇن ۋە دوستلىرىڭىز زىيادە بولسۇن پادىشاھى ئالەم ، بۇ ئوغرىنىڭ ئىشىنى ئۇنىڭ خىيانىتى پاش بولۇپ ، باشقىلارنىڭ قۇلقىغا كىرىشتىن ئىلگىرى پاتراق بىر تەرەپ قىلماق كېرەك » دەپ ئىلتىجا قىلىپتۇ . پادىشاھ بەختىيارنى ئېلىپ كېلىشكە بۇيرۇپتۇ . بەختىيار كەلگەندىن كېيىن :

« ھەي بەختىيار دېگەن تۈزكۈر قىلغۇر ، سېنى شۇنداق ئۆلتۈرەيكى ، ھەممە خالايققا ئىبرەت ۋە پەندىيات بولسۇن » دەپتۇ .
« ئى پادىشاھى ئالەم ! ئۆمرىڭىز ئۇزۇن بولسۇن ، بىر

سۆزۈم بار ئېيتاي ، — دەپتۇ بەختىيار ، — خۇدا گۇۋاھتۇركى ،
مەن بۇ ئىشتا بىگۇناھمەن . لېكىن مېنىڭ ئىشىم بەختى يانغان
سودىگەرگە ئوخشايدۇ . ئۇنىڭمۇ بەختى يانغان ۋاقتىدا ، ئۇنىڭغا
جاپا ۋە بالا — قازا يۈزلەنگەنىكەن . »

« سۆزلەپ بەرگىنچۇ ، ئۇ قانداق ئىش ئىكەن » دەپ
سورايتۇ پادىشاھ .

بەختىيار سۆزلەشكە باشلاپتۇ .

بەختى يانغان سودىگەر

تارىخ سەھىپىلىرىدە شۇنداق كەلتۈرۈپتۇكى ، بەسرە
شەھىرىدە بىر خوجا سودىگەر بار ئىكەن ، مال — دۇنيالىرى
ھەددى — ھېسابسىز ئىكەن . ئۇنىڭدىن ئامەت كېتىپ مېھنەت
يۈزلىنىپتۇ ، ھەرقانداق تىجارەت ۋە ھەرقانداق ئىش قىلسا زىيان
تارتىۋېرىپتۇ . ئۇ قولغا ئالتۇن — كۈمۈش ئالسا كۈل بولۇپ
قالدىكەن . بىر يىلى ئاشلىق باھاسى قىممەتلىشىپتۇ . « كېلەر يىلى
ئاشلىق تېخىمۇ قىممەتلىشىدۇ ، ماڭا كۆپ پايدا قىلىدۇ » دېگەن
ئۆمىد بىلەن ئۇ سودىگەر بارى — يوقىنى سېتىپ ، ئاشلىق
سېتىۋېلىپ ئامبارغا قاچىلاپتۇ بەختكە قارشى ، تاسادىپەن يەنە بىر
يىلى ئاشلىق باھاسى ناھايىتى ئەرزانلىشىپ كېتىپ ، ھېچكىم
ئاشلىقنى پۇلغا ئالماپتۇ . ئۇ سودىگەرنىڭ ئاشلىقلىرى سېسىپ
كېتىپتۇ . ئۇ ئاشلىقنىڭ سېسىقچىلىقىدىن مەھەللە خەلقى : « بۇ
سېسىغان ئاشلىقنى بىر تەرەپكە ئېلىپ كەت ياكى توشۇپ
چىقىرىۋەت ، ۋە يا بولمىسا بىر تەرەپكە كۆچۈپ كەتكىن »
دېيىشىپتۇ . ئۇ بىچارە ئائىلاج مەدىكار ئەكېلىپ ، ئاشلىقنى ئاچىقىپ

دالاغا تۆكۈۋېتىپ ، ئامبارنى قۇرۇقداپ قويۇپتۇ . ئاندىن كېيىن سودىگەر ئۆز - ئۆزىگە شۇنداق دەپتۇ : « ئەمدى ھېچ نەرسەم قالمىدى ، مۇشۇ ھويلامنى سېتىپ ، رەخت - ماتا ئېلىپ بىر تەرەپكە سودىگەرچىلىككە باراي ، بۇ قېتىمقى سودامدا پايدا كۆرسەم ئەجەب ئەمەس » . شۇ خام تەما بىلەن ھويلا - ئاراملىرىنى سېتىپ ، نەچچە كۈپ رەخت - ماتالارنى ئېلىپ بىر تەرەپكە راۋان بوپتۇ . يول يۈرۈپ بىر دەريانىڭ لېۋىگە يېتىپ بېرىپتۇ - دە ، ئېلىپ بارغان رەختلىرىنى باشقا كارۋانلار بىلەن بىللە كېمىگە ساپتۇ ، تۇيۇقسىز كېمە غەرق بولۇپ ئىچىدىكى ئادەملەرنىڭ ھەممىسى ھالاك بولۇشۇپتۇ . ئەمما ھېلىقى سودىگەر تۆت كىشى بىلەن بىللە بىر پارچە تاختانىڭ ئۈستىدە قاپتۇ ۋە سۇ ئىچىدە ئون كۈن لەيلەپ يۈرۈپ 11 - كۈنى دەريانىڭ لېۋىگە چىقىپتۇ ، ھەمراھلارنىڭ ھەرقايسىسى ھەر تەرەپكە كېتىپتۇ ، سودىگەرمۇ بىر تەرەپكە قاراپ مېڭىپتۇ . يول يۈرۈپ بىر كەنتكە يېتىپ بېرىپتۇ ۋە بىر ھويلىنىڭ دەرۋازىسى ئالدىدا توختاپ قاپتۇ . دەرۋازىغا : « بۇ ھويلىنىڭ ئىگىسى مۇساپىرلارغا دوست ۋە غېربىلارغا ئاتىدارچىلىق قىلىدىغان كىشىدۇر » دېگەن خەت يېزىلغانىكەن . سودىگەر خەتنى ئوقۇپ تۇرسا ھويلىدىن بىر كىشى چىقىپ قېلىپ ، ئۇنىڭدىن سورايتۇ :

« ھەي يىگىت ، نەدىن كەلدىڭ ، نەگە بارىسەن ؟ »
سودىگەر بېشىدىن ئۆتكەن ۋەقەلەرنى باشتىن - ئاياغىچە بايان قىپتۇ . ئۇ كىشى كىرىپ دېھقانغا ئېيتىپتۇ . دېھقاننىڭ ئۇنىڭغا رەھمى كەپتۇ ، سودىگەرنى ئۆيىگە ئېلىپ كىرىپ ئالدىغا تائام كەلتۈرۈپتۇ .

« مېنىڭ قېشىمدا تۇرغىن ، مەن ساڭا بىر يۈرۈش دېھقانچىلىق ئەسۋابلىرى بېرىي ، دېھقانچىلىق قىلغىن ، ئۇنىڭدىن

بىرەر نەرسە ھاسىل بولار » دەپتۇ دېھقان .

سودىگەر خۇشال بولۇپ : « ماقۇل ! تۇراي » دەپتۇ . شۇ سائەتتىلا دېھقان دېھقانچىلىق ئامبىرىنىڭ قۇلۇپ - ئاچقۇچلىرىنى سودىگەرگە تاپشۇرۇپتۇ . سودىگەر دېھقانچىلىقنى تازا كۈچ چىقىرىپ ئىخلاى بىلەن قىپتۇ . خامان ۋاقتى بولغاندا ، ئاشلىقنى ئامبارغا توشۇپتۇ . سودىگەر : « بىر بۆلۈك ئاشلىقنى بىر يەرگە كۆمۈپ قوياي ، ئەگەر دېھقان ئەجرىمنى تولۇق بەرسە مەيلى ، بەرمىسە ئاشۇ ئاشلىقنى ئالاي » دەپ ئويلاپ ، بىر يەرگە بىر ئورا كولاپ ، بىرنەچچە قاپ ئاشلىقنى ئاپىرىپ كۆمۈپتۇ ، بۇ ئىشتىن ئوغرىلاپ خەۋەر تېپىپ قاپتۇ - دە ، كېچىسى كېلىپ كۆمۈلگەن ئاشلىقنى ئېلىپ كېتىپتۇ ، لېكىن سودىگەر بۇ ئىشتىن بىخەۋەر ئىكەن . ئەتىسى دېھقان سودىگەرنىڭ ئەجرى ھەققىنى چىقىرىپ بېرىپتۇ . بەلكى ئۇنىڭ ئەسلى ئىش ھەققىدىن جىقراق نەرسىلەرنى شەپقەت قىلىپ بېرىپتۇ . بۇنى كۆرگەن سودىگەر :

« مەن سىزنىڭ ھەققىڭىزدە بىر يامان ئىش قىلدىم ، ئەبۇ قىلىسىڭىز » دەپتۇ .

« ئېيتقىن » دەپتۇ دېھقان .

« لەنتى شەيتان مېنى ۋەسۋىسىگە سېلىپ ، بىر نەچچە قاپ ئاشلىقنى بىر يەرگە كۆمگەندىم ، - دەپتۇ سودىگەر ، - ئەجرىمنى تولۇق ئادا قىلدىڭىز ، مېنىڭ سىزدە ھېچقانداق ھەققىم قالمايدى ، ماڭا ئادەم ھەمراھ قىلىسىڭىز ئاشۇ كۆمگەن ئاشلىقنى ئېلىپ كەلسەك » .

دېھقان بىر نەچچە كىشى قوشۇپ ئەۋەتتىتۇ . ئاشلىقنى كۆمگەن يەرگە بېرىپ قارىسا ، كۆمگەن ئاشلىقنى ئوغرى ئېلىپ كېتىپتۇ . ھەرقانچە ئىزدىگەن بولسىمۇ تېپىشالماپتۇ . دېھقانغا سودىگەرنىڭ قىلغان بۇ ئىشى يامان كۆرۈنۈپ قاپتۇ - دە :

« بۇرادەر ، ئەمدى باشقا ياققا بېرىپ كۈنۇڭنى ئال » دەپ رۇخسەت بېرىپتۇ . سودىگەر خىجىللىق ۋە خار - زارلىق بىلەن بىر تەرەپكە مېڭىپتۇ ، بىرنەچچە پەرسەخ يول يۈرۈپتۇ ، بىر دەريا بويىغا يېتىپ كەپتۇ . قارىسا بىر توپ غەۋۋاسلار ① ئولتۇرۇشقانىكەن . سودىگەر كېلىپ ئۇلارغا تەزىم قىلىپ قول باغلاپ تۇرۇپتۇ : « نەدىن كېلىۋاتىسىز » دەپ سوراپتۇ غەۋۋاسلار .

سودىگەر بېشىدىن ئۆتكەن ۋەقەلەرنى بىر - بىرلەپ بايان قىپتۇ . غەۋۋاسلارنىڭ ئۇنىڭغا رەھىمى كېلىپ : « دەرياغا چۆمۈلەيلى ، ھەر كىمنىڭ قولىغا نېمە چىقسا بۇ ئادەمگە بېرەيلى » دەپ مەسلىھەتلىشىپ دەرياغا چۆمۈلۈشۈپتۇ - دە ، ھەر بىرى بىردىن مەرۋايىت ئېلىپ چىقىشىپتۇ . ئۇنداق مەرۋايىتنى ھېچبىر پادىشاھ كۆرگەن ئەمەس ۋە ھېچ پادىشاھنىڭ خەزىنىسىدە ئۇنداق مەرۋايىت بولغان ئەمەس ئىكەن . ئۇلار ھەممە مەرۋايىتنى سودىگەرگە بېرىپتۇ . شۇنىڭ بىلەن سودىگەر ئۇ گۆھەرلەرنى ئېلىپ يولغا راۋان بوپتۇ . تاسادىپەن يولدا بىر نەچچە ئوغرىلار ئۇنىڭغا ھەمراھ بولۇشۈپتۇ . سودىگەر ئوغرىلاردىن قورقۇپ : « ئۈچ دانە مەرۋايىتنى ئاغزىمغا سېلىۋالاي ، ئۈچ دانىسىنى چاپنىمغا يوشۇراي ، بولمىسا ئوغرىلارغا بىلىنىپ قالىدۇ » دەپ ئويلاپ ئويلىغىنىنى قىپتۇ . بىر پەس يول يۈرگەندىن كېيىن سودىگەر ئۇلارغا سۆز قىلىشقا توغرا كەپتۇ . ئۇ ئوغرىلارغا قاراپ سۆزلىگەنىكەن ، بىر دانە مەرۋايىت ئاغزىدىن چىقىپ يەرگە چۈشۈپتۇ . ئۇنى كۆرگەن ئوغرىلار : « ھەي سەندە جاۋاھىراتلاردىن يەنە بار ئوخشايدۇ . ھەممىسىنى بىزگە بەرگىن ، بولمىسا ئۆلتۈرىمىز » دەپتۇ . سودىگەر « مەندە ھېچ نەرسە يوق »

① دەريا - دېڭىزلارغا چۆمۈلۈپ مەرۋايىت ئىزدەشنى كەسپ قىلغان كىشىلەر .

دەپ تېنىپ تۇرۇۋالغانىكەن ، ئوغرىلار ئۇنى شۇنداق ئۇرۇپتۇكى
ھوشىدىن كېتىپ يىقىلىپ قاپتۇ . ئاندىن كېيىن ئوغرىلار ئۇنىڭ
ئاغزىدىكى ئۈچ دانە مەرۋايىتىنى ئېلىپ كېتىپتۇ . چاپنىغا
يوشۇرۇۋالغان ئۈچ دانىسى ئۆزىگە قاپتۇ . ئۈچ دانىسىنىڭ ئۆزىگە
قالغىنىغا خۇشال بولغان سودىگەر خۇداغا شۇكۇر قىلىپ ، يولغا
چۈشۈپتۇ . شۇ كۈنى كەچكىچە يول يۈرۈپ بىر شەھەرگە يېتىپ
بېرىپتۇ . بىر بۇلۇڭنى تېپىپ شۇ يەردە ئارام ئاپتۇ . تاڭ ئاتقاندا
جاۋاھىرپۇرۇشلارنىڭ رەستىسىنى ئىزدەپ ، بىر جاۋاھىرپۇرۇشنىڭ
قېشىغا بېرىپ ، مەرۋايىتلارنى كۆرسىتىپتۇ . مەرۋايىتلارنى كۆرگەن
جاۋاھىرپۇرۇش سودىگەرگە چىڭ ئېسىلىۋاپتۇ . چۈنكى بۇ
رەستىنىڭ ئاقساقىلى شۇ ئىكەن . جاۋاھىرپۇرۇشلار ھەممىسى
كېلىپ كۆرۈشۈپ « بۇنداق گۆھەرلەر پادىشاھنىڭ خەزىنىسىدىمۇ
يوق » دېيىشىپتۇ ۋە « بۇ بىزنىڭ گۆھىرىمىز ئىدى ، سەن نەدىن
ئالدىڭ دەپ تۇتايلى » دەپ مەسلىھەتلىشىپ ئۇنى تۇتۇپتۇ .
سودىگەر جاۋاھىرپۇرۇشلارغا قاراپ خىتاب قىپتۇ . « ھەي
ياخشى ئادەملەر ، ماڭا نېمە ئۈچۈن بوھتان قىلىسىلەر ؟ »
« بۇ مەرۋايىتلارنى بىز يوقىتىپ قويغانىدۇق . سەن نەدىن
ئالدىڭ ؟ » دەپ غوۋغا قىلىپ ، ئۇنىڭغا تېخىمۇ مەھكەم چاپلىشىپتۇ
جاۋاھىرپۇرۇشلار .
خالايقىلار يىغىلىپتۇ ۋە سودىگەرنى پادىشاھنىڭ قېشىغا
ئېلىپ بېرىشىپتۇ . بۇ جاۋاھىرپۇرۇشلار پادىشاھنىڭ ئالدىدا
راسكويۇق بىلەن تونۇلغان مەشھۇر ئادەملەر ئىكەن .
« بۇقاندق ۋەقە » دەپ سورايتۇ پادىشاھ . جاۋاھىرپۇرۇشلار
مۇنداق دەپتۇ :
« ئى پادىشاھى ئالەم ! بىر نەچچە ۋاقىت بولدى . بىز بىر
ساندۇق مەرۋايىتىنى يوقىتىپ قويغانىدۇق . ئۈچ دانىسىنى بۇ

ئادەمدىن تاپتۇق . قالغىنىغا ئىقرار قىلمايۋاتىدۇ . »

ئۇنىڭدىن كېيىن پادىشاھ سودىگەرلەردىن سورايتۇ . « سەن بۇنىڭغا نېمە دەيسەن ؟ »

سودىگەر ئۆتكەن ۋەقەلەرنى بايان قىپتۇ . ئەمما پادىشاھ سودىگەرلەرنى يالغانچى قىپتۇ . چۈنكى پادىشاھ ئۇ جاۋاھىر يۇرۇشلارنى راستچىل كىشىلەر دەپ ئىشىنىدىكەن . شۇڭا « مەرۋايىتىڭلارنى تاپشۇرۇۋېلىڭلار » دەپ بۇيرۇق قىپتۇ . بىچارە سودىگەر ھەيران - ھەس قاپتۇ . قانچە پەرياد ئۇرۇپ يىغان قىلسىمۇ ھېچكىم قۇلاق سالماپتۇ . بەلكى « سەن ئوغرىسەن » دەپ ئايرىپ زىندانغا تاشلاپتۇ . مەرۋايىتلارنى تارتىۋاپتۇ . سودىگەر بىچارە خۇداغا نالە - زار قىلىدىكەن . كۈنلەرنىڭ بىرىدە ھەممە غەۋۋاسلار بىر مەسلىھەت ئۈچۈن شەھەرگە كىرىشىپتۇ . شەھەر ئىچىدە سەيلە قىلىپ يۈرۈپ ، كۆڭلىگە بىر ئىش كەپتۇ - دە ، « زىنداننىڭ قېشىغا بېرىپ مەھبۇسلارنى كۆرۈپ ، ھال - ئەھۋال سوراپ ئۇلارنىڭ ئىشلىرىدىن ئىبرەت ئالايلى » دەپ مەسلىھەتلىشىپ ، زىندان بېشىغا كەپتۇ ۋە زىندان باشلىقىدىن رۇخسەت ئېلىپ ، زىندانغا چۈشۈپ ، زىنداندىكىلەر بىلەن كۆرۈشۈپتۇ ، ئۇلاردىن ھال - ئەھۋال سوراپ تۇيۇقسىزدىن ئۇلارنىڭ ئىچىدە سودىگەرلەرنى كۆرۈپ قاپتۇ ، چۈنكى سودىگەرگە دەريادىن مەرۋايىتىلارنى ئاچىقىپ بەرگەن غەۋۋاسلار ئاشۇلار ئىكەن . ئۇلار « غوجام نېمە سەۋەبتىن بۇ زىندانغا چۈشۈپ قالدىڭىز ؟ » دەپ سورايتۇ . بۇ سۆزنى ئاڭلىغان سودىگەرنىڭ كۆزلىرىدىن توختىماي ياش تۆكۈلۈشكە باشلاپتۇ . بىر ئازدىن كېيىن ئۆزىنى توختىتىپ ، بولغان ۋەقەنى بىر - بىرلەپ سۆزلەپ بەرگەنىكەن ، غەۋۋاسلارنىڭ رەھىمى كېلىپ غەمكىن بولۇشۇپتۇ ، « خاپا بولماڭ ئەتە ئىنشا ئاللا ، بىز بېرىپ سىزنىڭ گۇناھىڭىزنى

تېلىۋالىمىز ، « دېيىشىپتۇ ، غەۋۋاسلار زىنداندىن چىقىپ كېتىشىپتۇ .

ئەتىسى ئۇلار پادىشاھنىڭ قېشىغا بېرىشىپتۇ . غەۋۋاسلارنىڭ سەردارى پادىشاھ بىلەن خېلى ئىناق ئىكەن . شۇڭا ئۇ سودىگەرنىڭ ۋەقەسىنى باشتىن - ئاخىر پادىشاھقا سۆزلەپ بېرىپ ، ئاخىرىدا شۇنداق دەپتۇ : « بىز ئۇ پېقىر سودىگەرگە ئالتە دانە مەرۋايىت بەرگەندۇق ، جاۋاھىرپۇرۇشلار ئۇ سودىگەرنىڭ شەنىگە بوھتان قىلىپ ئوغرى تۇتۇشۇپتۇ . شۇڭا ئۇ بىگۇناھ زىندانغا چۈشۈپ قاپتۇ . » بۇ سۆزلەرنى ئاڭلىغان پادىشاھ ئەجەبلىنىپ بارمىقىنى چىشلەپتۇ - دە ، دەرھال سودىگەرنى زىنداندىن چىقىرىپ ، ئېلىپ كېلىشنى بۇيرۇپتۇ . ئۇنى ئېلىپ كەلگەندىن كېيىن « جاۋاھىرپۇرۇشلارنىمۇ ئېلىپ كېلىڭلار » دەپ بۇيرۇق بېرىپتۇ ، ئۇلارنىمۇ ئېلىپ كېلىشىپتۇ .

« ھەي جاۋاھىرپۇرۇشلار ! سىلەر سودىگەرگە تۆھمەت قىلىپسىلەرغۇ ؟ سىلەر يالغانچى بولدۇڭلار » دەپتۇ پادىشاھ . جاۋاھىرپۇرۇشلار خىجالەتچىلىككە يېتىپ جىم تۇرۇشۇپتۇ . پادىشاھ سودىگەرنىڭ مەرۋايىتلىرىنى تېپىپ بېرىشكە ئەمىر قىلىپتۇ . ئۇنىڭ گۆھەرلىرىنى دەرھال تېپىپ بېرىپتۇ . ئاندىن كېيىن پادىشاھ جاۋاھىرپۇرۇشلارنى دارغا ئېسىشقا بۇيرۇپتۇ .

« پادىشاھى ئالەم — دەپتۇ ھېكايىسىنى تۈگەتكەن بەختىيار ، — ئەگەر مېنى ئۆلتۈرۈشنى ئىختىيار قىلىشىڭىز ئەنە شۇ سودىگەرگە ئوخشاش بىگۇناھلىقم ئىسپاتلىنىپ قالسا ، ئۇ چاغدا پۇشايمان پايدا بەرمەيدۇ . »

پادىشاھ ئازادە بەختكە بەختىيارنىڭ بۇ سۆزى ماقۇل كېلىپ ، ئۇنى ئۆلتۈرمەي زىندانغا تاشلاپتۇ . ئۈچىنچى كۈنى مىرلان شاھ دېگەن ۋەزىر ئازادە بەختنىڭ ئالدىغا كىرىپتۇ .

ماختاشلاردىن كېيىن شۇنداق دەپتۇ :

« ئى پادىشاھى ئالەم . بۇ خەۋەر ئەتراپىمىزدىكى يۇرت - شەھەرلەرگە تاراپ كېتىپ ، بەتامغا قالمىغدۇق دەپ قورقمەن . بۇ گەپ باشقا پادىشاھلارنىڭ قۇلقىغا ئاڭلىنىپ قېلىشتىن بۇرۇن بەختىيارنى ئۆلتۈرمەك كېرەك . »

پادىشاھ بەختىيارنى بۇ يەرگە ئېلىپ كېلىشنى بۇيرۇپتۇ . بەختىيارنى دەرھال ئېلىپ كېلىشىپتۇ . « بەختىيار ، سېنىڭ بىگۇناھلىقىڭ قىلچىمۇ مەلۇم بولمىدىغۇ ؟ » دەپ غەزەپلىنىپتۇ شاھ . بەختىيار شېكەردەك شېرىن سۆزلەر بىلەن پادىشاھقا ئىلتىجا قىپتۇ ۋە دەپتۇ .

« جاھانپانا پادىشاھىم ، بىر سۆزۈم بار ئىدى . ئۆزلىرىگە ئەرز قىلسام . »

« ئېيتقىن » دەپتۇ پادىشاھ .

« ياخشى كىشىلەردىن ئاڭلىشىمچە — دەپتۇ بەختىيار ، — ئۆتكەن زاماندىكى پادىشاھلار ھەر ئىش قىلسا سەۋر بىلەن قىلىدىكەن ، شۇڭا بۇ ئىشتا سەۋر سىزلىك پۇشايمان ۋە نادامەت كەلتۈرسە ئەجەب ئەمەس . بۇنىڭ مىسالى شۇكى ، ھەلەب پادىشاھىنىڭ ئوغلى ئەنە شۇنداق بولغانىكەن . »

« ئۇنىڭ ھېكايىسى قانداقكەن » دەپ سوراپتۇ پادىشاھ ئازادە بەخت .

بەختىيار سۆزلەشكە باشلاپتۇ .

ھەلەب شاھزادىسى

ئەي ئالەم پاناھ شاھ ! تارىخ سەھىپىلىرىدە

كەلتۈرۈلۈشىچە : ھەلەب شەھىرىدە بىر پادىشاھ بار بولۇپ ، ئادىللىق ۋە كەمبەغەللەرگە ئاتىدار چىلىق قىلىشتا داڭقى چىققانىكەن . ئۇ پادىشاھنىڭ بىر ئوغلى بولۇپ ، ئىسمى بەھزات ئىكەن . كۆپ ئىلىملەرنى ئوقۇغان ، ئەقىل — پاراسەتلىك يىگىت بولسىمۇ ، ئالدىراڭغۇ ، قانائەتسىز مىجەزلىك ئىكەن . بىر كۈنى بەھزات ئۆزىنىڭ خاس ئادەملىرى ۋە مەخسۇس سۇخەنجىلىرى بىلەن ئولتۇرغانىكەن . بىر سۇخەنجى بېشىدىن ئۆتكەننى سۆزلەشكە باشلاپتۇ : « ئىككى يىل بۇرۇن بىر شەھەرگە سودىگەرچىلىك قىلىپ بارغانىدىم . بىز توپ ئوغرىلارغا ئۇچراپ قالدىم . ئوغرىلار مېنىڭ بار — يوقۇمنى تارتىۋېلىپ ئۆزۈمنى بىر ئورمىغا سولاپ قويدى . مەن ئۆزىمنىڭ بىر بۇلۇڭىغا بېرىپ ئولتۇردۇم . كۈن كەچ بولغاندا قورقۇپ ئورنۇمدىن تۇردۇم . بىر يوغان دەرەخ پەيدا بولدى . شۇ دەرەخ شاخلىرىنىڭ ئارىسىغا كىرىپ ئولتۇرۇپ بىر سائەت ئۆتكەندى ، قۇلىقىمغا چاڭ ، راۋاب ئاۋازى ئاڭلاندى ۋە شام يورۇقى كۆرۈندى . قارىسام شۇنداق چىرايلىق ئوغۇللار ۋە گۈزەل قىزلار ئۇسسۇل ئوينىشىپ ئۆتۈشتى . ئۇنىڭدىن كېيىن بىرنەچچە قەددى كېلىشكەن كېيىزەكلەر ئۆزلىرىگە چاچقان ئىپار ، زەپەر پۇراقلىرى بىلەن ئەتراپنى خۇش پۇراق قىلىپ ئۆتتى . ئۇنىڭدىن كېيىن بىر ئالتۇن مەپە پەيدا بولدى . ئۇنىڭ ئىچىدە بىر مەلىكە ئولتۇرۇپتىكى ، ئاي ۋە كۈن ئۇنىڭ جامالىدىن رەشك قىلاتتى . خۇددى :

ئۇنىڭ ئىگارى مەھلىيا زىبا جامالىنى كۆرۈپ ،

ئەقلى ھوشۇم كەتتى ھەم دىۋانە بولدۇم نەيلەيىن

دېگەندەك بولدى . »

ھېكايىگە قۇلاق سېلىپ ئولتۇرغان بەھزات ۋەزىرىدىن بۇ

سۆزنى ئاڭلاپلا ، ئۇ قىزغا مىڭ كۆڭۈل بىلەن ئاشىق بولۇپ قاپتۇ ۋە « ئۇ قىز كىمنىڭ قىزىكەن ؟ » دەپ سوراپتۇ .

« مەن بىر كىشىدىن بۇ قايسى شەھەر ، دەپ سورىسام ، ئۇ ئادەم بۇ شەھەرنىڭ نامى رۇم ، دەپ جاۋاب بەردى . بۇ قىز كىمنىڭ قىزى . دەپ سورىسام ، بۇ قىز قەيسەرى رۇمنىڭ قىزى ، باغ تاماشىسىغا كەلگەنىدى ، دەپ جاۋاب بەردى . قىزنىڭ ئىسمىنى سورىسام ، بۇ قىزنىڭ ئىسمى نىگارەن مەلىكە دەپ جاۋاب بەردى » دەپتۇ ۋەزىر .

سۇخەنچىنىڭ سۆزى تۈگىشى بىلەنلا شاھزادە :

« سەن دەرھال بېرىپ لەشكەر باشلىقىغا بۇ ۋەقەنى ئېيتقىن . ئۇ پادىشاھقا ئېيتىپ ، ئاشۇ قىزنى ماڭا ئېلىپ بەرسۇن » دەپتۇ . لېكىن ئالدىراڭغۇلۇقىدىن ئۆزى بارماقچى بوپتۇ . لەشكەر باشلىقىغا « شاھزادە كېلىدىكەن » دېگەن خەۋەر يېتىپتۇ - دە ، دەرھال ئالدىغا چىقىپتۇ . سالام - تەزىم رەسمىيەتلىرىنى ئورۇنداپ بولغاندىن كېيىن :

« بۇ يەرگە كېلىشلىرىگە نېمە سەۋەب بولدىكىن شاھزادەم . ئېيتسىلا ، قولىمىزدىن كېلىدىغانلا بولسا تەييارلايمىز » دەپ سوراپتۇ .

« ماڭا بىر ئىش دۇچ كەلدى . شۇنىڭ ئۈچۈن كەلدىم ، — دەپتۇ بەھزات . — ئۇ ئىش سىزنىڭ قولىڭىزدىن كېلىدۇ ، ئىنشا ئاللا ھەل بولۇپ كەتسە ئەجەب ئەمەس . »

« مەرھەمەت قىلسىلا شاھزادەم ، مەقسەتلىرى نېمىكىن ؟ » دەپتۇ لەشكەر بېشى .

« رۇم پادىشاھىنىڭ بىر قىزى بار ئىكەن ، — دەپتۇ بەھزات ، — ئۇنىڭغا غايىبانە ئاشىق بولۇپ قالدىم . ئۇنىڭ دىدارى شەرىپىنىڭ ۋەسلىگە يېتىشنى ئىستەيمەن . بۇنىڭ چارە -

تەدبىرلىرى قانداق بولىدۇ ؟ »

لەشكەر بېشى شۇئالا پادىشاھ قېشىغا كىرىپتۇ . پادىشاھ
ئۇنىڭدىن سوراپتۇ :

« بۇ ۋاقىتتا سېنىڭ بۇ يەرگە كېلىشىڭگە نېمە سەۋەب
بولدى ؟ »

لەشكەر بېشى بەھزاتنىڭ ۋەقەسىنى بايان قىپتۇ .

« ئوغلۇم بەھزات ياخشى ئېيتىپتۇ ، — دەپتۇ پادىشاھ ، —
ئۇنى ئۆيلەندۈرۈش ۋاقتىمۇ بولۇپ قالدى . ئەمما ئۇنىڭغا مۇناسىپ
لايىق تېپىلمىغاچقا تەخىر بولۇپ قالغانىدى . ئەمدى بۇ ئىش مەلۇم
بولدى . مەن تەدبىرىنى قىلىمەن . »

لەشكەر بېشى خۇشال بولۇپ بەھزات قېشىغا چىقىپتۇ ۋە :
« شاھزادەم بىر نەچچە كۈن سەۋر قىلسىلا » دەپتۇ .

« دادامغا بېرىپ ئېيتىڭ ، ئۇنىڭغا ئەلچى ئەۋەتسۇن » دەپتۇ
بەھزات . لەشكەر بېشى يەنە پادىشاھ قېشىغا كىرىپ بەھزاتنىڭ
سۆزىنى ئېيتىپتۇ .

« ھەي ، قەيسەرگە ئەلچى ئەۋەتكەن بىلەن ، ئۇ قىزىنى
بەرمەيدۇ ، چۈنكى ئۇ چوڭ پادىشاھ ، ئۇنىڭ بىلەن باراۋەر كەلگىلى
بولمايدۇ » دەپتۇ پادىشاھ ، لەشكەر بېشى يەنە قايتىپ كېلىپ
پادىشاھنىڭ سۆزىنى ئېيتىپتۇ . بەھزات يەنە شۇنداق دەپتۇ :

« سىز تەدبىرلىكقۇ ؟ يەنە بېرىڭ ، ئەگەر ئەلچى ئەۋەتمىسە
ئۆزۈم بارىمەن . »

لەشكەر بېشى پادىشاھنىڭ قېشىغا بېرىپ بەھزاتنىڭ
سۆزىنى ئېيتىپتۇ . پادىشاھقا بەھزاتنىڭ مۇھەببەت ئەھۋالى مەلۇم
بولۇپتۇ — دە ، ئائىلاچ ئەلچى ئەۋەتمەكچى بولپتۇ . چۈنكى
پادىشاھنىڭ ئۇنىڭدىن باشقا پەرزەنتى يوق ئىكەن . لەشكەر
بېشى كېلىپ پادىشاھنىڭ سۆزىنى بەھزاتقا ئېيتىپتۇ . « ئەتە ئەلچى

ئەۋەتمەكچى بولدى » دەپتۇ . بەھزات بۇنى ئاڭلاپ خۇشال بوپتۇ .

شۇنىڭ بىلەن ئەتىسى ئەلچى ئەۋەتىپتۇ . ئەلچىلەر نەچچە كۈنلەردىن كېيىن رۇم شەھىرىگە يېتىپ بېرىپتۇ . قەيسەر رۇمنىڭ بارگاھىغا يېتىپ كېلىپ ، شاھانە ھۆرمەت - تەزىملەرنى بەجا كەلتۈرۈپ ، ھەلەب پادىشاھىنىڭ سۆزىنى بايان قىپتۇ . ئۇلارنىڭ سۆزى قەيسەر رۇمغا ماقۇل كەلمەپتۇ . لېكىن رەت قىلىشىمۇ خالىماي » ئۇنداق بولسا قىزىمنىڭ تويۇقى ئۈچۈن مىڭ تۆگە قىزىل تىللا ۋە مىڭ تۆگە كۈمۈش تەڭگە ئېلىپ كەلسە قىزىمنى بېرىمەن » دەپتۇ . ئەلچىلەر بۇ سۆزنى ئاڭلاپ قايتىپ كېلىپ پادىشاھقا يەتكۈزۈپتۇ .

« مەن دېمىدىممۇ مانا ، — دەپتۇ پادىشاھ ، — قەيسەر بىزگە قىز بەرمەيدۇ . »

« ئاتا ، ئۇنىڭ شەرتىنى قوبۇل قىلىڭ ، بولمىسا ماڭا رۇخسەت بېرىڭ » دەپتۇ بەھزات .

پادىشاھ « سەۋر قىلغىن » دەپ رۇخسەت بەرمەپتۇ . خەزىنىدىكى دۇنيالىرىنى جەملەشنى بۇيرۇغانىكەن . ھەممىسى جەملەنگەن بولسىمۇ ئازلىق قىپتۇ .

« ئاتا ، ئالتۇن ئەسۋابلارنى سېتىپ ، كېمىگە قوشۇڭ » دەپتۇ بەھزات . بەھزاتنىڭ سۆزىگە كىرىپ ھەممە ئەسۋابلارنى ساتقان بولسىمۇ يەنە چىقىش قىلماپتۇ .

« قالغىنىنى شەھەر خەلقىگە سېلىق سېلىپ ئۇلاردىن يىغدۇرۇۋېلىڭ » دەپتۇ بەھزات .

« ھەرگىز ئۇنداق قىلمايمەن ، بۇ شەھەر خەلقى ئاز ھەم كۆپچىلىكى كەمبەغەل » دەپتۇ پادىشاھ ، لېكىن ئاخىرى نېمە قىلىشىنى بىلمەي ، ئىلاجسىز ، شەھەر خەلقىگە پۇل چېچىپتۇ .

لېكىن ئۇلاردىنمۇ مەقسەتكە لايىق پۇل يىغىلماپتۇ . بەھزات :
« شۇنىمۇ بولسا ئەۋەتەيلى » دەپ ماللارنى جەملەپ ئەلچىلەرنى
ئەۋەتىپتۇ . قەيسەر « قالغىنىنىمۇ يەنە ئەكېلىڭلار » دەپ
ياندۇرۇپتۇ . ئەلچىلەر قايتىپ كېلىپ ، بۇ سۆزنى پادىشاھقا
ئېيتىپتۇ .

« ئاتا ، مالنىڭ كېمىنى يەنە تاپشۇرۇپ بېرىڭ » دەپ
بەھزات ئاتىسىنى قىستاشقا باشلاپتۇ .

« ئوغلۇم ، سەۋر قىلغىن ، بىرنەچچە كۈندىن كېيىن
جەملەيلى » دەپ جاۋاب بېرىپتۇ ئاتىسى . بەھزات پادىشاھنىڭ
يېنىدىن غەمكىن بولۇپ قايتىپ چىقىپتۇ ۋە شەھەردىن چىقىپ
كېتىشنى قارار قىلىپ ، بىرنەچچە قۇللار بىلەن مەسلىھەتلىشىپلا
ئاتلارغا مىنىپ رۇم تەرەپكە راۋان بوپتۇ . يولدا يەنە
مەسلىھەتلىشىپتۇ . « يولدا كارۋان ئۇچرسا ، ئۇلارنىڭ مېلىنى
ئېلىپ ، مالنىڭ كېمىنى تولدۇرايلى » دېيىشىپ كېتىۋاتقاندا ،
كارۋانلار ئۇچراپ قاپتۇ . بەھزات قۇللار بىلەن بىرلىكتە كارۋانلارغا
تېگىپتۇ . ئەمما كارۋانلارنىڭ ئادىمى كۆپ ئىكەن ، كارۋانلار
بەھزاتنى تۇتۇپ ، كارۋان بېشىنىڭ ئالدىغا ئەكېلىپتۇ ، كارۋان
بېشى قارىسا بىر ئېسىلزادە ئىكەن .

« راستتىڭنى ئېيت ، — دەپتۇ كارۋان بېشى ، — نەدىن
كېلىۋاتىسەن ؟ قايسى زاتنىڭ ئوغلىسەن ؟ نېمىشقا بۇنداق ئىشلارنى
قىلىسەن ؟ »

« مەن ھەلەب پادىشاھىنىڭ ئوغلىمەن » دەپ بەھزات
ئۆتكەن ۋەقەلەرنى بايان قىپتۇ . كارۋان باشلىقىنىڭ رەھىمى كەپتۇ
ۋە شۇنداق دەپتۇ :

« غەم يېمەڭ شاھزادە ، مالنىڭ كېمىنى مەن
راستلاپ بېرىمەن ۋە مۇرادىڭىزغا يەتكۈزەي ، ئەمما ماللىرىمنى

قايتۇرۇپ بېرىسىز . »

بەھزات قوبۇل قىپتۇ . كارۋان بېشى بەھزاتنى رۇمغا ئېلىپ
بېرىپتۇ . بەھزات ھامامغا كىرىپتۇ . شۇندا بەھزاتنىڭ كەلگەنلىك
خەۋىرى قەيسەرگە يېتىپتۇ - دە ، قەيسەر ئۇنى ئىززەت - ئىكرام
بىلەن شاھلارغا خاس ھۆرمەتتە كۈتۈۋاپتۇ .

« ئوغلۇم نېمە مەقسەتتە كەلدىڭىز » دەپ سوراپتۇ قەيسەر .
« مېنىڭ مەقسىتىم نىگارنى » دەپ جاۋاب بېرىپتۇ بەھزات .
قەيسەر ئۇنىڭ ئىلتىماسىنى قوبۇل قىلىپ ، ئۇنى چاھارباغقا
چۈشۈشكە بۇيرۇپتۇ . ھەر كۈنى ئېسىل تاغلارنى تەييارلاپ
مېھمان قىپتۇ . قەيسەر « بەھزاتنىڭ كۆڭلىنى چىڭىپ قويماڭلار .
نەغمە - سازلار بىلەن ئۇنىڭ دىلىنى خۇرسەن قىلىڭلار » دەپ
جېكىلەپتۇ . دەرھال سازەندىلەر كېلىشىپ ، نەغمە - ناۋا باشلىنىپ
كېتىپتۇ . ئەمما بەھزاتنىڭ بۇ ئىشلار بىلەن ھېچ كارى يوق ،
نىگارنىڭ پىراقىدا تاقەتسىزلىنىدىكەن . تۇيۇقسىز ئۇ بەزمە
ئوتتۇرىسىدىن تۇرۇپتۇ - دە ، نىگارنى كۆرۈش ئۈچۈن بىر
تۆشۈكتىن قارايتۇ . نىگارنى ئۇنى كۆرۈپ قاپتۇ . لېكىن بەھزات
ئىكەنلىكىنى بىلمەي ، بىر كېنىزەكنى چاقىرىپتۇ ۋە « ئۇ
بىئەدەپنىڭ كۆزىگە قوش مۈڭگۈز بىلەن ئۇرۇڭلار » دەپ
بۇيرۇپتۇ . كېنىزەك دەرھال قوش مۈڭگۈز بىلەن بەھزاتنىڭ
كۆزىگە شۇنداق ئۇرۇپتۇكى ، ئۇنىڭ كۆزى قارىغۇ بولۇپ قاپتۇ .
ئولتۇرۇشقانلار بۇ ھادىسىنى كۆرۈپ ، پەرياد قىلىشىپ كېتىشىپتۇ .
ئۇنىڭدىن كېيىن بۇ خەۋەر قەيسەرنىڭ قۇلقىغا ئاڭلىنىپ ھوشى
بېشىدىن ئۇچۇپتۇ . « نېمە ئىلاج قىلماق كېرەك ؟ - دەپتۇ
قەيسەر ، قازاغا ئىلاج يوق . چۈنكى بەھزات سەۋرىسىزلىك قىلىپ ،
تۆشۈكتىن قارىغانلىقى ئۈچۈن كۆزىدىن ئايرىلدى . ئەمدى
بەھزاتنى ئاتىسىنىڭ قېشىغا ئېلىپ بېرىڭلار . بۇ ۋەقەنى ئاتىسىغا

ئېيتىڭلار . بەھزات سەۋرلىك ئەمەسكەن ،
سەۋر سىزلىكتىن مۇشۇ ھادىسىگە يولۇقتى دەڭلار .
بەھزاتنى ئېلىپ يانغانلار ئاتىسىنىڭ قېشىغا ئېلىپ كېلىپ
بولغان ئەھۋالنى مەلۇم قىپتۇ . ھەلەب پادىشاھى بەھزاتنىڭ بۇ
ۋەقەسىدىن غەم — ئەندىشىسى كۈندىن كۈنگە زىيادە بولۇپ ،
ئاخىر دۇنيادىن ئۆتۈپتۇ . پادىشاھلىق نۆۋىتى بەھزاتقا كەپتۇ .
لېكىن شەھەر خەلقى بىزگە قارىغۇ پادىشاھ كېرەك ئەمەس ، دەپ
ئۇنىڭ پادىشاھلىقىنى قوبۇل قىلماپتۇ .

سۆز شۇ يەرگە يەتكەندە بەختىيار : « ئەگەر بەھزات سەۋر
قىلغان بولسا ، قەيسەرنىڭ قىزىنى ئېلىپ كېلەتتى ، مەقسىتىگە
يېتەتتى » دەپ ھېكايىسىنى تامام قىپتۇ ۋە « ئەگەر پادىشاھم مېنى
ئۆلتۈرۈشكە ئەمىر قىلسا ، مېنىڭ بىگۇناھلىقىم مەلۇم بولغاندا
پۇشايمان پايدا بەرمەيدۇ » دەپتۇ . بەختىيارنىڭ بۇ سۆزى ئازادە
بەختكە بەك ياراتتۇ — دە ، « بەختىيارنى ئۆلتۈرمەڭلار ، زىندانغا
سېلىڭلار ، بۈگۈن كەچ بولدى ، ئەتە مەسلىھەت بىلەن
ئۆلتۈرمەيلى » دەپ بۇيرۇپتۇ .

تۆتىنچى كۈنى نەزەر شاھ دېگەن ۋەزىر پادىشاھنىڭ قېشىغا
كېلىپ ماختاپتۇ ۋە شۇنداق دەپتۇ : « پادىشاھلار ئۈچۈن سەۋر
قىلىش ياخشى ئىش . لېكىن سەۋر كۆپ بولۇپ كەتسىمۇ نامى
ياخشى بولمايدۇ . چۈنكى ھەسەل يېمەك شىيا بولىدۇ . لېكىن كۆپ
يېپىلسە ھارارەت پەيدا قىلىدۇ . بەختىيارنىڭ ئىشىدا كۆپ سەۋر —
تاقەت قىلىدىلا ، بۇ ئىش يەنە سوزۇلۇپ كەتسە ئامما خاسنىڭ
قۇلىقىغا يېتىپ قالسا ، ئۇلار پەرياد — پىغان
قىلىشامىكەن دەپ قورقىمەن . »

پادىشاھ ئازادە بەخت بەختىيارنى كەلتۈرۈشكە بۇيرۇپتۇ .
بەختىيارنى كەلتۈرۈشۈپتۇ . پادىشاھ جاللاتنى چاقىرماقچى بوپتۇ ۋە

دەپتۇ .

« بەختىيار ! سېنىڭ گۇناھسىزلىقىڭ مەلۇم بولمىدى .
بۈگۈن سېنى شۇنداق ئۆلتۈرەيكى ، بارچە خالايتىق سەندىن ئىبرەت
ئالسۇن . »

« ئۆمرىڭىز ئۇزۇن ، دۆلىتىڭىز زىيادە بولسۇن پادىشاھى
ئالەم ! — دەپتۇ بەختىيار ، — سەۋر قىلغان ياخشىراق ، سەۋر
كىشىنى مۇرادىغا يەتكۈزىدۇ ، ئەبۇ سابىر ئاشۇنداق قىلىپ مۇرادىغا
يەتكەنىكەن . »

« ئۇ قانداق ۋەقە ئىكەن ، سۆزلە ! » دەپ بۇيرۇپتۇ
پادىشاھ .

بەختىيار سۆزلەشكە باشلاپتۇ :

ئەبۇ سابىر

ئۆتكەن زاماندا بىر ئادەم بار ئىكەن ، ئۇنىڭ ئىسمى ئەبۇ
سابىر ئىكەن . بۇ ئادەم ناھايىتى سەۋر — قانائەتلىك ئادەم ئىكەن ،
بىر كۈنى ئۇنىڭ ۋىلايىتىگە بىر ئەمەلدار كەپتۇ . ئۇ ئەمەلدار يۇرتقا
جەبىر — زۇلۇم قىلىشقا باشلاپتۇ . پۇقرالاردىن تولىسى زۇلۇمغا
چىدىماي ، باشقا يۇرتلارغا كۆچۈپ كېتىپ ، بۇ يۇرتتا ئادەم
شالاڭلاپ قاپتۇ . لېكىن ئۇ ئەمەلدارنىڭ زۇلۇمى ھەددىدىن ئېشىپتۇ .
شۇڭا بىرنەچچە يىلەن بىرلىشىپ ، بۇ ئەمەلدارنى ئۆلتۈرۈپتۇ . بىر
كۈنى قالغان پۇقرالار يىغىلىپ ، ئەبۇ سابىرنىڭ ئالدىغا كېلىشىپتۇ ،
ۋە « بىرنەچچە يامانلار بىرلىشىپ ئەمەلدارنى ئۆلتۈرۈۋېتىپتۇ ،
لېكىن بىزنىڭ بۇ ۋەقەدىن خەۋرىمىز يوق ، شۇنداق بولسىمۇ ،
ئەگەر بۇ ھادىسىدىن پادىشاھ ۋاقىپ بولسا سىز ۋە بىزگە زىيان

يېتەرمىكن دەپ قورقىمىز » دېيىشىپتۇ . « سەۋر قىلىڭلار » دەپ جاۋاب بېرىپتۇ ئەبۇ سابىر . لېكىن ئەبۇ سابىر بىرقانچە كۈنگىچە ئاچ قېلىپ ، ئاخىر بولالماي بالا - چاقىلىرى بىلەن بۇ يۇرتتىن چىقىپ ، ئوزۇق - تۈلۈك ئىزدەپ مېڭىپتۇ . بىر يەرگە بارغاندا ، بالا - چاقىلىرىنى قويۇپ ، ئۆزى يالغۇز ئوزۇق ئىزدەپ كېتىپتۇ .

ئاقسۆت بايىقى يۇرتتا بولغان ۋەقەنىڭ خەۋىرى پادىشاھقا يېتىپتۇ . پادىشاھ « بېرىپ ئاشۇ يۇرتتىن ئەمەلدارىمنىڭ خۇنىنى تەلەپ قىلىڭلار » دەپ ئەسكەر ئەۋەتىپتۇ . ئەسكەرلەر ئۇ يۇرتتا ئادەم تاپالماي كېلىۋاتسا ، ئەبۇ سابىر ئۇچراپتۇ ، ئۇنى تۇتۇپ ، پادىشاھنىڭ ئالدىغا ئېلىپ كەپتۇ . پادىشاھنىڭ كۆزى ئەبۇ سابىرغا چۈشۈپتۇ - دە ، بارمىقى بىلەن ئۇنى كۆرسىتىپ : « ئۇنى ئېلىپ كېلىڭلار » دەپ ئىشارەت قىپتۇ . ئۇنى شاھ ئالدىغا كەلتۈرۈشۈپتۇ . ئەبۇ سابىر پادىشاھقا سالام قىپتۇ . ئەمما سەۋر قىلغانلىقىدىن گېپىگە جاۋاب بەرمەپتۇ . پادىشاھ « بۇ ئادەمنى ئايۋاننىڭ تېمىغا شوتايلىمىز » دەپ بۇيرۇپتۇ . ئەبۇ سابىر كۆپ زەخمەت چېكىپ ئايۋان تېمىغا چىقىپتۇ ، قارىسا بىر ئادەم ئىش قىلىپ تۇرۇپتۇ . « سەن بۇ ئىشنى قىلىپ بولغاندىن كېيىن ، پادىشاھ ساڭا نېمە بېرىدۇ ؟ » دەپ سوراپتۇ ئەبۇ سابىر .

« بىر ئاي بولدى غوجام ، - دەپتۇ ھېلىقى ئادەم ، - مۇشۇ يەردە ئىش قىلىۋاتىمەن ، نېمە بېرىدىغانلىقىنى بىلمەيمەن . » ئەبۇ سابىر « سەۋر قىلغىن » دەپ تېخى گېپىنى تۈگەتمەستىنلا ، تۈيۈقسىزدىن تامدىن يىقىلىپ چۈشۈپ پۇتى سۈنۈپتۇ . پادىشاھ ئۇنى كۆرۈپ شۇنداق دەپتۇ : « ۋاي بىچارە ، سەن مەككەلىق قىلىپ سەۋر قىلىش ياخشى دەيتتىڭ ، ئەمدى پۈتۈك ساقايغۇچە سەۋر قىلغىن . »

ھەممە ئىشتا سەۋر قىلىش ياخشى دەپتۇ يەنە ئەبۇ سابىر .
« ئۇنى ئاپىرىپ زىندانغا تاشلاڭلار » دەپ بۇيرۇپتۇ
پادىشاھ .

شۇنىڭ بىلەن ئەبۇ سابىرنى زىندانغا تاشلاپتۇ . ئەبۇ سابىر
زىندان ئىچىدە خۇدايتائاللاغا شۇكۇر قىلىدىكەن . كۈنلەرنىڭ
بىرىدە پادىشاھ ئۆلۈپتۇ . لېكىن پادىشاھنىڭ پەرزەنتى يوق ئىكەن ،
شەھەر خەلقىنىڭ كاتتىلىرى مەسلىھەتلىشىپ : « بېرىپ
زىنداندىكىلەردىن سوئال سورايلى ، كىم جاۋاب بەرسە ھەممىمىز
ئۇنىڭ پەرمانىغا بويسۇنايلى » دېيىشىپ ، زىندان بېشىغا كېلىشىپتۇ
ۋە زىنداندىكىلەردىن سوراپتۇ .

« كۈرۈۋاتقان نېمە ؟ » دەپ سوراپتۇ ئۇلار .
« كۈرۈۋاتقان ھەزرىتى يۈنۈس ئەلەيھىسسالامنى يۇتقان
بېلىق ① » دەپ دەرھال جاۋاب بېرىپتۇ ئەبۇ سابىر . بۇ سۆز بارلىق
خالايقىلارغا ماقۇل كەپتۇ - دە ، ئۇنى دەرھال زىنداندىن چىقىرىپ ،
سارايغا ئەكىلىپ ، غۇسلە قىلدۇرۇپ ، شاھانە سەرراپايىلارنى
كىيىدۈرۈپ ، توپىچاق ئاتقا مىندۈرۈپ ، ئىززەت - ئىكرام بىلەن
پادىشاھنىڭ تەختىگە ئولتۇرغۇزۇپتۇ . بارلىق ۋەزىرلەر ئۇنىڭ
پەرمانىغا بويسۇنۇشۇپتۇ . شۇنداق قىلىپ ئەبۇ سابىر پادىشاھ بولۇپ
خەلقنىڭ ئەرز - دادىلىرىنى سوراپتۇ .

كۈنلەرنىڭ بىرىدە ئۇنىڭ دەرگاھىغا ئىككى خوتۇن
كەپتۇ . ئەبۇ سابىر شاھلىق سۈپىتى بىلەن ئۇلارنىڭ ھالىنى
سوراپتۇ ، ئۇلاردىن بىرى : « مەن بۇ كىشىدىن ئىككى قۇل بالا
سېتىۋالغانىدىم . ئۇ بالىلار : بىز ھۆر ۋە ئازاد بالىلار . بىزنى بۇ

① كۈرۈۋاتقان — ئەسلىدە ساداقەتلىك خىزمەتكار دېگەن سۆز . يۈنۈس پەيغەمبەرنى
يۇتقان بېلىقنىڭ نامى . بۇ بېلىق ئۆز خوجايىنىنىڭ بۇيرۇقىنى بەجىتىدىغان ئىجرا
قىلىدىغان ساداقەتلىك خىزمەتكارلارنىڭ تەمسىلدۈر - ت .

كشى ئوغرىلاپ ساتقاندى . بىزنىڭ ئەبۇ سابىر ئىسىملىك ئاتىمىز بار ، دەيدۇ » دەپتۇ . شۇندا پادىشاھقا ئۇ بالىلارنىڭ ئۆز پەرزەنتى ئىكەنلىكى مەلۇم بوپتۇ . ئەمما سەۋر قىلىپ ، تەمكىنلىك بىلەن زورغا ئۆزىنى بېسىۋاپتۇ - دە ، « بالىلارنى قېشىمغا ھازىر قىلىڭلار » دەپ بۇيرۇپتۇ . قۇل بالىلارنى ئەكەلگەندە ئەبۇ سابىر قارىسا ئۆز پەرزەنتلىرى ئىكەن . ئەمما ئوغۇللىرى ئەبۇ سابىرنى تونۇماپتۇ .

« نېمە ئۈچۈن ئازادلىق دەۋاسى قىلىسىلەر ؟ » دەپ سورايتۇ ئەبۇ سابىر بالىلاردىن .

« ئى پادىشاھى ئالەم ، — دەپ جاۋاب بېرىپتۇ ئوغۇللار ، — بىزنىڭ ئەبۇ سابىر دېگەن ئاتىمىز بار ئىدى . بىز كۈنى ئاتىمىز بىلەن بىر ياققا بارغاندۇق ، ئاتىمىز ئۇزۇق ئىزدەپ كەتكەندە ، ئاتىمىزنى بىر ئوغرى زورلاپ ئېلىپ كەتتى . بىز سائەتتىن كېيىن بىزنىمۇ ئېلىپ كەتتى . »

ئەبۇ سابىر ئۇلارنىڭ ئۆز ئوغۇللىرى ئىكەنلىكىنى بىلىپتۇ . ئەمما ئاشكارا قىلماپتۇ ، لېكىن ئوغرىلاردىن سورايتۇ :

« راستتىڭنى ئېيتقىن ، بۇلارنى نەدىن ئالدىڭ ؟ »

« بۇلار يالغان ئېيتىدۇ ، — دەپتۇ ئوغرىلار ، — بۇلار

بىزنىڭ ئۆيىمىزدە تۇغۇلغان قۇللاردىن . »

ئەبۇ سابىر ئوغرىلارنى زىندانغا سېلىشقا بۇيرۇپتۇ . ئەزىز پەرزەنتلىرىنى ھەرىمگە ئېلىپ كىرىپتۇ - دە : « بالىلىرىم ، مەن سىلەرنىڭ ئاتاڭلارمەن » دەپ ئۆزىنى تونۇتۇپتۇ . پەرزەنتلىرى دەرھال ئاتىسىنىڭ يېشىنى سۆيۈپ ، باش - كۆزلىرىگە سۈرتۈپ ، ئايرىلغانلىقلىرىغا يىغلىشىپتۇ . بىر - بىرىنى كۆرگەنلىكىگە خۇشال بولۇشۇپ ، خۇدايىنا ئاللاغا شۈكۈر قىلىشىپتۇ .

ئەبۇ سابىر بالىلارنىڭ تېپىلغانلىقىغا ناھايىتى خۇرسەن

بولغان بولسىمۇ ، خوتۇننىڭ پىراقىدا غەمكىن بولىدىكەن . بىر كۈنى بىر ئەر - خوتۇن پادىشاھنىڭ ئالدىغا كەپتۇ . ئېرى :

« بۇ خوتۇن مېنى قىلچىمۇ ئىززەت قىلمايدۇ ، ھۆرمىتىمنى بەجا كەلتۈرمەيدۇ » دەپ خوتۇنى ئۈستىدىن ئەرز قىپتۇ .

« ھەي زەئىپە ، نېمە ئۈچۈن ئېرىڭنى ئىززەت - ھۆرمەت قىلمايسەن ؟ » دەپ سورايتۇ پادىشاھ ئەبۇ سابىر .

« ئى پادىشاھى ئالەم ، سۇلتانى باكىرەم ! مېنىڭ دەردىم كۆپ » دەپتۇ مەزلۇم .

« سۆزلە » دەپ بۇيرۇپتۇ پادىشاھ .

« سۆزۈمگە قۇلاق سېلىڭ پادىشاھىم ، — دەپتۇ ئۇ مەزلۇم ، — بۇ ئادەم مېنى سەۋەبسىز خارلاپ ، ھېسابسىز جەبر - زۇلۇم قىلىدۇ ، ئەمما مەن بۇ كىشىنىڭ خوتۇنى ئەمەس . شۇڭا مەن ئۇنى ئىززەت - ھۆرمەت قىلمايمەن . بۇ ئادەم مېنى نەچچە ۋاقىتتىن بېرى زۇلۇم ، تەھدىت بىلەن خوتۇنۇم دەپ ئۆيىدە ساقلىدى ، ئەمدىلىكتە پادىشاھى ئالەم ، دەرگاھىڭىزغا كەپتىمەن ، مەندەك بىر بىچارىنىڭ دادىغا يېتەرسىز دەپ ئۈمىد قىلىمەن . »

ئۇ مەزلۇم يۈزىگە پەردە تارتىۋالغانىكەن ، پادىشاھ ئۇنىڭغا :
« ئۆز ھالىڭنى ماڭا بايان قىلغىن » دەپتۇ .

« پادىشاھى ئالەم ، مېنىڭ ئەبۇ سابىر ئاتلىق بىر ئىرەكتەم بارئىدى ، يەنە ئىككى ئوغۇلۇم بارئىدى ، بىر تەرەپكە سەپەر قىلغاندۇق » دەپ ، مەزلۇم بېشىدىن ئۆتكەن ۋەقەلەرنى سۆزلەپ بېرىپتۇ . ئەبۇ سابىر مەزلۇمنىڭ ئۆز بالىلىرىنىڭ ئانىسى ئىكەنلىكىنى بىلىپتۇ - دە ، ھېلىقى ئادەمنى دەرھال زىندانغا تاشلاشقا بۇيرۇپتۇ . خوتۇننى پەرزەنتلىرىنىڭ ئالدىغا ئېلىپ كىرىپتۇ ، ئەر - خوتۇن ۋە ئوغۇللىرى بىر - بىرى بىلەن

كۆرۈشۈپ ، غەمدىن پارىغ بولۇپ ، راھەت - پاراغەت بىلەن
دۇنيادىن ئۆتۈپتۇ .

سۆز شۇ يەرگە كەلگەندە بەختىيار شۇنداق دەپتۇ :
« مانا پادىشاھى ئالەم ! ئەگەر ئەبۇ سابىر سەۋر قىلمىغان
بولسا ، ئۇنداق دۆلەتلەرگە ئېرىشەلمەيتتى . مېنى ئۆلتۈرۈشكە سەۋر
قىلمىسلا ، ئاخىر پۇشايمان قىلىلا . »

پادىشاھ ئازادە بەختكە بەختىيارنىڭ بۇ سۆزى خۇش
كېلىپ ، ئۇنى ئۆلتۈرمەي زىندانغا سايىپتۇ . بەشىنچى كۈنى نەۋبەر
شاھ دېگەن ۋەزىر پادىشاھنىڭ ھۇزۇرىغا كىرىپ ، ئەدەپ
شەرتلىرىنى بەجا كەلتۈرۈپ بولۇپ شۇنداق دەپتۇ :

« ئى پادىشاھى ئالەم ، ئەمدى مەملىكىتىمىزدە : ھەر كىم
ھەر خىل گۇناھ قىلسا پادىشاھ ھېچنېمە قىلمايدىكەن ، چۈنكى
بەختىيار شۇنچە گۇناھ قىلدى ، ئۇنى ھېچنەرسە قىلمىدى ، كۈندە
پادىشاھنى گەپكە تۇتۇپ ئۆلۈمدىن قۇتۇلدى ، ئەمدى بىزمۇ
ھەرقانداق گۇناھ قىلساق نېمە قىلالايتتى ، دېگەن سۆز چىقمىسا
ئىدى دەپ قورقىمەن . »

بۇ سۆزنى ئاڭلىغان پادىشاھ دەرھال بەختىيارنى
كەلتۈرۈشنى بۇيرۇپتۇ . بەختىيار كەلتۈرۈلگەندىن كېيىن غەزەپ
بىلەن :

« ھەي ئوغرى ! كۈندە مېنى گەپكە تۇتۇپ كۈن
ئۆتكۈزۈرسەن ، ئەمما سېنىڭ گۇناھسىزلىقىڭ مەلۇم بولمىدى ،
بۈگۈن سېنى شۇنداق ئۆلتۈرەيكى ، بارلىق ئوغرى - قاراقچىلار
سەندىن ئىبرەت ئالسۇن ! » دەپتۇ .

بەختىيار يەنە بۆلۈل سايىرىغاندەك شېرىن سۆزلەرنى قىپتۇ
ۋە :

« ئى پادىشاھى ئالەم ، مەرھەمەتلىك سەمىلىرى بىلەن بۇ

نەزمەنى ئاڭلىسلا » دەپ بۇ نەزمىنى ئوقۇپتۇ :

ئۇلۇغ شاھىم سىز سىز شۇنداق خەلقپەرۋەر ،
ساخاۋىتى ئەلگە خۇددى شەمسۇقەمەر ؛
بىگۇناھمەن پادىشاھىم ئۈمىدىم كۆپ ،
تۈتىشىڭىز سىز ئەدلىۋ ئىنساب يولىن ئەگەر .

بەختىيار ئوقۇغان بۇ نەزمە پادىشاھقا ناھايىتى يېقىپتۇ ھەم
بەختىيارنىڭ قابىلىيىتى ۋە پاساھىتىگە ئايرىپ ئوقۇپتۇ . بەختىيار
شۇنداق دەپتۇ :

« ئەگەر پادىشاھ خىزمەتكارلىرىنىڭ گۇناھىنى ئەپۇ قىلسا
ئۇنىڭغا زور خۇشاللىق كېلىدۇ ، يەمەن پادىشاھى ئەبىرپەنىڭ
گۇناھىنى كەچۈردى ، خۇدا ئۇ پادىشاھقا كۆپ خۇشاللىقلارنى
نېسىپ قىلدى . »
« ئۇ قانداق ئىش ئىكەن ، ماڭا بايان قىل » دەپتۇ پادىشاھ .
بەختىيار سۆزلەشكە باشلاپتۇ .

يەمەن شاھى ۋە ئەبىرپە

تارىخ سەھىپىلىرىدە شۇنداق كەلتۈرۈلۈپتۇكى ، ئۆتكەن
زاماندا بىر پادىشاھ بار ئىكەن . ئۇنى پادىشاھى يەمەن دەپ
ئاتىشىدىكەن . بىر كۈنى شاھى يەمەن بازاردىن بىر قۇل بالا
سېتىپ ئالدۇرۇپتۇ . ئىسمى ئەبىرپە بولۇپ ، ئەسلىدە ھەبەش
پادىشاھىنىڭ ئوغلى ئىكەن . يەمەن پادىشاھى ئۇنى ياخشى كۆرۈپ
قېلىپ ، ئىززەت قىلىدىكەن ، كېيىن ئۇنى ئەمەلدار قىپتۇ . بىر

كۈنى پادىشاھ ئەبرىھە ۋە بىرنەچچە چەۋەندازلىرى بىلەن شىكارغا چىقىپتۇ. ئۇلار جانىۋارلارنى ئارىغا ئېلىپ، ھەر تەرەپكە قوغلاپ، ئوق ئېتىشىپتۇ. پادىشاھ ئەبرىھەگە « سەنمۇ بىر ئوق ئاتقىن » دەپ بۇيرۇپتۇ، ئەبرىھە بىر ئوق ئېتىپتۇ، تاسادىپەن ئەبرىھەنىڭ ئاتقان ئوقى كېيىكتىن ئۆتۈپ بېرىپ پادىشاھنىڭ قۇلىقىغا تېگىپتۇ. پادىشاھنىڭ قۇلىقى چولاق بولۇپ قاپتۇ. شۇندا پادىشاھ غەزەپ بىلەن: « ئەبرىھەنى تۇتۇپ بېشىنى تېنىدىن جۇدا قىلىڭلار » دەپ بۇيرۇپتۇ.

« پادىشاھىمغا مەلۇم، مەن بىگۇناھمەن، — دەپتۇ ئەبرىھە، — مەن ئوقنى قەست بىلەن ئاتمىغان، پادىشاھنىڭ پەرمانى بىلەن ئوق ئاتقانىدىم، ئاتقان ئوقۇم خاتا كېتىپ، پادىشاھىمنىڭ مۇبارەك قۇلاقلىرىغا بېرىپ تەگدى. پادىشاھىم قۇللارنىڭ بۇ گۇناھىنى مائاپ قىلسىلا ياخشى بولاتتى. » بۇ گەپ بىلەن پادىشاھ غەزىپىدىن يېنىپ، ئەبرىھەنىڭ گۇناھىدىن ئۆتۈپتۇ. ۋەزىرلەرنىڭ ھەممىسى بەكمۇ خۇشال بولۇشۇپ، پادىشاھقا ئاپىرىن ئوقۇشۇپتۇ.

ئەمدى سۆزنى بۇ ياقىن ئاڭلىغايىز.

ئەبرىھەنىڭ ئاتىسى پۈتۈن ئالەمنى ئىزدىتىپ، ئەبرىھەدىن خەۋەر تاپالماي يۈرگەندە، تۇيۇقسىز « ئەبرىھە يەمەن پادىشاھىنىڭ خىزمىتىدىمىش » دېگەن خەۋەر كېلىپ قاپتۇ. شۇنىڭ بىلەن ھەبەش پادىشاھى ئەمىر - ۋەزىر ۋە مەسلىھەتچىلىرىنى يىغىپ كېڭىشىپتۇ. « ئەگەر يەمەن پادىشاھى بۇ ئىشتىن خەۋەر تاپسا ياخشى ئىش بولمايدۇ. ياخشىسى شۇكى، ئۇنىڭغا ئادەم ئەۋەتەيلى، ئۇنى تەدبىر بىلەن بۇ يەرگە كەلتۈرەيلى » دېيىشىپتۇ ئۇلار. ئۇ يەردە بىر ئەقىللىق كىشى بار ئىكەن، پۇل ۋە مال بېرىپ شۇنى ئەۋەتىپتۇ. ئۇ كىشى سودىگەر قىياپىتىدە ياسىنىپ يولغا چىقىپتۇ ۋە

بىرنەچچە كۈن يول يۈرۈپ ، يەمەن تەۋەسىگە يېتىپ بېرىپتۇ -
دە ، خىلۋەت جايغا چۈشۈپتۇ . ئۇ ئۆز سىرىنى ئاشكارا قىلماپتۇ ۋە
ئەبرىھەنى ئىزدەپ تېپىپتۇ .

« ئەي ئەبرىھە ! ئاتاڭ سېنى سېغىندى ، سېنى كۈتمەكتە »
دەپتۇ ئۇ ئادەم .

ئەبرىھە ئاتىسىنىڭ خەۋىرىنى ئاڭلاپ خۇددى باش
باھارنىڭ بۇلۇتىدەك زار - زار يىغلاپ تۇرۇپ « ھەي غوجا نەدىن
كېلىسىز ؟ » دەپ سوراپتۇ .

« مەن ھەبەش دىيارىدىن بولمەن ، — دەپتۇ ئۇ غوجا ، —
مەن سېنى ئاتاڭنىڭ ئالدىغا ئېلىپ بارماقچىمەن . »

« ئۇنداق بولسا دەرھال شەھەردىن چىقىپ كېتەيلى » دەپتۇ
ئەبرىھە . بۇ غوجا دانا ۋە زېرەك ئادەم ئىكەن .

« ھازىر ۋاقتى ئەمەس شاھزادەم ، ياخشى مەسلىھەت قىلىپ
پۇرسەت تېپىپ ، ئەتە سەھەر يولغا چىقايلى » دەپتۇ . شۇنىڭ
بىلەن ئەتىسى ئۇلار ھەبەش دىيارىغا راۋان بوپتۇ . ئىككىنچى كۈنى
يەمەن پادىشاھىغا « ئەبرىھە قېچىپتۇ » دېگەن خەۋەر يېتىپتۇ . شاھ
دەرغەزەپ بولۇپ ھەر تەرەپكە ئادەم ئەۋەتكەن بولسىمۇ خەۋەر
تاپالماپتۇ . پادىشاھ ئەبرىھەنىڭ قېچىپ كەتكەنلىكىدىن خېلى
ئەندىشە قىپتۇ .

ئەبرىھە غوجا بىلەن تىنماي ، كېچە - كۈندۈز يول يۈرۈپ
ھەبەش شەھىرىگە يېتىپ بېرىپتۇ . « ئەبرىھە كېلىدىكەن » دېگەن
خەۋەرنى ئاڭلىغان ھەبەش پادىشاھى دۆلەت ئەرگانلىرى بىلەن
بىللە ئالدىغا چىقىپ قارشى ئېلىپ ، ئىززەت - ئىكرام بىلەن
شەھەرگە ئېلىپ كىرىپ سەلتەنەت تەختىگە ئولتۇرغۇزۇپتۇ .

ئەمدى بۇ سۆزنى بۇياقتىن ئاڭلىغايىسىز ،
كۈنلەرنىڭ بىرىدە ، يەمەن پادىشاھى دەريا لېۋىگە كېلىپ ،

كېمىگە ئولتۇرۇپ تاماشا قىلىپ يۈرگەندە كۈن كەچ بولۇپ قېلىپ، بىر شامال چىقىپ، كېمىنى قاينامغا ئاپىرىپ تاشلاپتۇ. كېمىدىكىلەر دەرياغا غەرق بولۇپتۇ، كېمىچىلەرمۇ غەرق بولۇپتۇ. كېچە - كۈندۈز دەريادا يۈرۈپتۇ، بوراندىن بۆلەك ھېچ نەرسە ئۇنىڭغا ھەمراھ بولماپتۇ. ئالتە كېچە - كۈندۈزدىن كېيىن بوران تاختاي پارچىسىنى دەريا لېۋىگە چىقىرىپ قويۇپتۇ. ئەمما، پادىشاھنىڭ ئاچلىق ۋە تەشۋىشلىقتىن ھالى خاراب بولغانىكەن.

بىر تەرەپكە كېتىشۋاتقان غەۋۋاسلار دەريا بويىدا ياتقان پادىشاھنى كۆرۈپ قېلىشىپتۇ - دە، «ئۇسۇرلۇق ۋە ئاچلىقتىن ھالسىزلىنىپ قالغان ئوخشايدۇ» دەپ، قېشىغا كېلىپ، بېشىنى سىلاپتۇ، ئاغزىغا سۇ تېمىتىپتۇ، پادىشاھ كۆزىنى ئېچىپ غەۋۋاسلاردىن «بۇ قايسى يەر؟» دەپ سوراپتۇ، «بۇ ھەبەش دىيارى» دەپ جاۋاب بېرىپتۇ غەۋۋاسلار. شۇندا پادىشاھ شەھەر تەرەپكە قاراپ راۋان بوپتۇ، ناماز شام ۋاقتىدا شەھەرگە يېتىپ بېرىپ، بىر سۇپىدا يېتىپ قاپتۇ. بۇ يەردە بىر سودىگەر بار ئىكەن. بىرنەچچە ئوغرىلار سودىگەرنىڭ ئۆيىگە قەست قىپتۇ - دە، سودىگەرنىڭ ئۆيىگە كىرىپ ئۆلتۈرۈپ، پۇل - ماللىرىنى ئېلىپ كېتىپتۇ، سودىگەرنى ئۆلتۈرگەندە ئۇنىڭ قېنى ئوغرىلارنىڭ چاپلىنىغا چاچرىغانىكەن. ئۇلار كېتىۋاتقاندا چاپانلىرى يەمەن سودىگەرنىڭ ئۆيىدىن پەرياد - پىغان كۆتۈرۈلۈپتۇ. «سودىگەرنى ئۆلتۈرۈپتۇ» دېيىشىپ مەھەللە خەلقى تەرەپ - تەرەپكە چېپىپ، ئوغرىلارنى ئىزدەپ يۈرگەندە، تويۇقسىزدىن چاپىنى قان يۇقى بولۇپ قالغان يەمەن پادىشاھىنى كۆرۈپ قاپتۇ - دە، ئۇنى تۇتۇپ شۇئانلا ھەبەش پادىشاھىنىڭ ئالدىغا ئەكىلىپتۇ ۋە غوۋغا كۆتۈرۈپ

دادلاپتۇ: «بۇ ئوغرى سودىگەرنى ئۆلتۈرۈپتۇ. ھەبەش پادىشاھى يەمەن پادىشاھىغا قاراپ ۋارقىراپتۇ: «ھەي ئوغرى، ئۇ كىشىنى نېمىشقا ئۆلتۈردۈك؟»

«بۇ ئىشتىن مېنىڭ خەۋىرىم يوق، — دەپتۇ يەمەن پادىشاھى، — مەن بۇ شەھەرگە مۇساپىرىمەن. ئاخشام كېلىپ بىر بۇلۇڭدا ياتقاندىم. بۇنىڭدىن بۆلەكنى بىلمەيمەن، مېنىڭ ھېچ گۇناھىم يوق.»

«يالغان ئېيتىسەن ئوغرى، بۇگۈن ساڭا شۇنداق سىياسەت قىلايىكى، پۈتۈن ئالەمگە پەندىيات بولسۇن» دەپتۇ ھەبەش پادىشاھى. شۇ چاغدا يەمەن پادىشاھى بۇ بېيىتنى ئوقۇپتۇ:

قىلايمۇ داد پەلەكتىن يا غەرمز كويلار ھۇسۇتىدىن،^①
گۇناھىدىن مەن ئېرۇرمەن پاك، كەرەملىك پادىشاھىمىسەن.

بۇنى ئاڭلىغان ھەبەش پادىشاھى: «بۇ كىشى خېلى بىلىملىك ۋە پازىل كىشى ئوخشايدۇ. ئۆلتۈرمەي زىندانغا سېلىڭلار» دەپ ئەمر قىپتۇ، ئۇنى زىندانغا تاشلاپتۇ. زىنداندا يەمەن پادىشاھى خۇدايىناتاللاغا زار — زار يىغلايدىكەن.

شۇ زىنداننىڭ تۈۋىدە بىر بۇلاق بار بولۇپ، چۆرىسى بوستانلىق ئىكەن. بوستان شۇ بۇلاقتىن سۇ ئىچىدىكەن. ھەبەش پادىشاھى ھەر كۈنى شۇ بۇلاقنىڭ قېشىغا كېلىپ، تاماشا قىلىشنى ئادەت قىلغانىكەن. بىر كۈنى ھەبەش پادىشاھى ئۆز ئادىتىگە مۇۋاپىق ئوغلى ئەبىرەھ ۋە بىرنەچچە دۆلەت ئەركانىلىرى بىلەن ساياھەت تەرىقىسىدە كېلىپ زىنداندىكىلەرگىمۇ نەزەر ساپتۇ. ئەمما

① ھۇسۇت — ھەسەتلەر.

يەمەن پادىشاھى ئەبرىھەنى تونۇماپتۇ . چۈنكى ئۇ قۇللۇقتىن قۇتۇلغان بولۇپ شاھلىق مەرتىۋىسىدە ئىكەن ، يەمەن پادىشاھى بولسا شاھلىقتىن ئايرىلغان بولۇپ زىنداندا ياتقانىكەن . تۇيۇقسىز بىر قاغا كېلىپ زىنداننىڭ لېۋىگە قونۇپتۇ . يەمەن پادىشاھى كۆڭلىدە پال قىلىپ « ئەگەر مۇشۇ قاغىنى ئۇرالىسام زىنداندىن قۇتۇلالايمەن ، بولمىسام يوق » دەپ ئويلاپ بىر تاشنى ئاتقانىكەن . ئۇ تاش قاغىدىن ئۆتۈپ ئەبرىھەنىڭ قۇلىقىغا تېگىپ ، قۇلىقىنى ئۇچۇرۇپ كېتىپتۇ . « بۇ تاشنى كىم ئاتتى ؟ » دەپ ۋارقىراپتۇ ئەبرىھە . زىنداندىكىلەر « مۇشۇ كىشى ئاتتى » دەپ يەمەن پادىشاھىنى كۆرسىتىپ قويۇشۇپتۇ ، يەمەن پادىشاھىنى زىنداندىن چىقىرىپ ئارىغا ئېلىپ ، پادىشاھنىڭ قېشىغا ئېلىپ كېلىشىپتۇ ، ھەبەش پادىشاھى قارىسا ، ئەبرىھەنىڭ قۇلىقى چولاق بولۇپ قالغانىكەن .

« ۋاي جېنىم بالام ، — دەپتۇ ھەبەش پادىشاھى ، — بىر قۇلىقنىڭ نەگە ئۇچۇپ كەتتى ؟ »

« بۇ كىشى تاش بىلەن ئۇرۇپ ئۇچۇردى » دەپتۇ ئەبرىھە .
« نېمىشقا ئۆلتۈرمىدىڭ ئۇنى ؟ »

« سىزدىن پەرمان بولمىسا قانداق ئۆلتۈرەي . »

« سەن مۇساپىر ، — دەپتۇ ھەبەش شاھى يەمەن پادىشاھىغا قاراپ ، — سودىگەرنى ئۆلتۈردۈڭ ، ئۇنى يالغان دېسەڭ ، ئەمدى بۇنىڭغا نېمە دەيسەن ؟ » ئۇ خېلى سىياسەتلەرنى قىلىپ ، يەمەن پادىشاھىنى ئۆلتۈرمەكچى بولۇپتۇ .

« ئەي ئادىل پادىشاھ ، — دەپتۇ يەمەن پادىشاھى ، ئاللاتائاللا ئۆز كالامىدا (قۇلاققا قۇلاق ، بۇرۇنغا بۇرۇن) دەپ ئېيتقان . مەن تاسادىپىي بىر قاغىغا تاش ئاتقانىدىم ، خاتا كېتىپ ، شاھزادىنىڭ قۇلىقىغا تېگىپ ، بىر قۇلىقىنى ئۇچۇرۇپ كەتتى . »

ئەگەر بۇ ئايەت شېرىپنىڭ مەزمۇنىغا ئەمەل قىلسىلا مېنىڭ ئۆلۈمگە لايىق گۇناھىم يوق. » ئۇنىڭ راست ئېيتقىنى ھەبەش پادىشاھىغا يېقىپ قايتۇ ۋە :

« جاللاتلار ! بۇ ئادەمنىڭ قۇلىقىنى ئۇرۇپ ئۇچۇرۇڭلار » دەپ بۇيرۇپتۇ . جاللاتلار دەرھال ئورنىدىن تۇرۇپ يەمەن پادىشاھىنىڭ قېشىغا كەپتۇ ۋە ئۇنىڭ قۇلىقىنى كەسمەكچى بولۇپتۇ ، قارىسا ئۇنىڭمۇ بىر قۇلقى چولاق ئىكەن .

« قۇلىقىڭنى نېمە قىلدىڭ ؟ » دەپ سوراپتۇ جاللات .
« بىر قۇلىقىم چولاق بولسا يەنە بىر قۇلىقىمنى كەسكىن » دەپتۇ يەمەن پادىشاھى .

« نېمە دەيدۇ ؟ » دەپ سوراپتۇ ھەبەش پادىشاھى .
« بىر قۇلقى چولاق ئىكەن » دەپتۇ جاللات .
« سەن مۇساپىر ، — دەپتۇ ھەبەش پادىشاھى ، — كەينى - كەينىدىن ئوغرىلىق قىلغانلىقىڭدىن قۇلىقىڭنى كەسكەنكەن - دە ! »

« مېنىڭ ۋەقەيىم بەك ئۇزۇن » دەپتۇ يەمەن پادىشاھى .
« نېمە بولسا بايان قىل ! » دەپ بۇيرۇپتۇ ھەبەش پادىشاھى .

« مەن ئوغرى ئەمەس ، بەلكى يەمەن دىيارىنىڭ پادىشاھىمەن ، — دەپتۇ يەمەن پادىشاھى ، — پەلەكنىڭ گەردىشىدىن بۇ زىندانغا چۈشۈپتىمەن . مەن بىر قۇل ئالغانىدىم ، ئۇنىڭ ئىسمى ئەبرىھە ئىدى . ئۇنى ناھايىتى دوست تۇتاتتىم . بىر كۈنى ئۇ قۇل قېشىمدىن غايىب بولدى ، ھەر تەرەپكە كىشى ئەۋەتتىم ، ھېچ يەردىن خەۋىرىنى ئالالمىدىم ، كۆڭلۈمدىكى خاپىلىقنى ئۇنتۇش ئۈچۈن ، كېمىگە چۈشۈپ سەيلە قىلغانىتىم ؛ تۇيۇقسىز كېمە غەرق بولۇپ ، ھەمراھلىرىم ھالاك بولدى . مەن

ئۆزۈم بىر پارچە تاختاي ئۈستىدە ئولتۇرۇپ قالدىم . ئالتە كېچە -
كۈندۈز دەريادا يۈرۈپ ، مۇشۇ يەرگە كېلىپ قالدىم . قۇلىقىمنى
ئاشۇ قۇل بالا چولاق قىلىپ قويغان ، شىكارغا چىققان ۋاقىتىمىزدا ئۇ
ئوق ئاتقاندا كېيىككە تەگمەستىن قۇلىقىمغا تەگكەنىدى .

ئۇنىڭ بېشىدىن ئۆتكەن ۋەقەلەرنى ئاڭلىغان ھەبەش
پادىشاھى دەرھال ئەبىرەھنى چاقىرىپ سوراپتۇ :

« بۇ كىشىنى تونۇمسەن ؟ » ئەبىرەھ تونۇپتۇ ۋە دەرھال
يەمەن پادىشاھىنىڭ ئايىغىغا يىقىلىپ ، بىر - بىرى بىلەن
كۆرۈشۈپتۇ ، بىر - بىرلىرىگە ئۆزى قۇيۇشۇپتۇ . يەمەن پادىشاھىنى
دەرھال تەختكە چىقىرىپ ئىززەت - ئىكرام بىلەن بىر نەچچە
سەربايلارنى كىيىدۈرۈپ ، زىياپەتلەر بېرىپ ، ئاندىن كېيىن ئۆز
يۇرتىغا سېلىپ قويۇپتۇ .

سۆز شۇ يەرگە كەلگەندە بەختىيار شۇنداق دەپتۇ :

« ئەگەر يەمەن پادىشاھى ئەبىرەھنىڭ گۇناھىنى
كەچۈرمىگەن بولسا ، كېيىنكى كۈنلۈكتە ئۆزى ساق قالمىغان
بولاتتى . ھەسرەت - نادامەتلەر قىلغان بولاتتى ، ئەگەر پادىشاھىم
مېنى ئۆلتۈرسە ، ئاخىر بىگۇناھلىقىم مەلۇم بولۇپ قالسا ، ئۇ چاغدا
يۇشايمان پايدا بەرمەيدۇ . »

پادىشاھقا بەختىيارنىڭ بۇ سۆزى ماقۇل كەپتۇ ، بەختىيارنى
يەنە ئۆلتۈرمەي زىندانغا سېلىشقا بۇيرۇپتۇ . ئالتىنچى كۈنى مىرەن
شاھ دېگەن ۋەزىر پادىشاھ ئازادە بەختىيارنىڭ ھۇزۇرىغا كىرىپ ، ئۇنى
ماختاپتۇ ۋە شۇنداق دەپتۇ :

« پادىشاھى ئالەم ، ئۆتكەن زاماندىكى پادىشاھلار
دۈشمەنلىرىگە قەھەر - غەزەپ بىلەن سىياسەت قىلاتتى .
خۇسۇسەن پادىشاھلارغا غەزەپ قىلماق مۇباھتۇر ، ھۆكۈمالار
(دۈشمەننى ھەقىر كۆرمەك ياخشى ئەمەستۇر) دېيىشكەن .

تۆۋەندىكى بېيىتتا دېيىلگەندەك قىلىش لازىم:

دۈشمىنىڭ بولسا كىچىك ، خۇددى قىلدەك ،
بولسىمۇ ئەگەر زەئىپ ۋە بىچارە .
چۈشسە ناگاھ قولۇڭغا ئاشۇ دۈشمەن ،
قىل ئۇنى قىلىچ بىلەن يۈز پارە .

پادىشاھ ئازادە بەخت بەختىيارنى كەلتۈرۈشكە بۇيرۇپتۇ .
بەختىيار كەلتۈرۈلگەندىن كېيىن : « ھەي بەختىيار ، سېنىڭ
بىگۇناھلىقنىڭ قىلچە ئىسپاتلانمىدى ، بۈگۈن ساڭا شۇنداق ئازاب
قىلايىكى ، خالايقىلار كۆرۈپ تەئەججۈپلەنسۇن » دەپتۇ پادىشاھ
غەزەپ بىلەن .

« بىر سۆزۈم بار پادىشاھى ئالەم ! سىزگە ئەرر قىلسام
دەپتۇ بەختىيار .

« ھەرقانداق مۇددىئانىڭ بولسا سۆزلە ! » دەپتۇ پادىشاھ
ئازادە بەخت .

بەختىيار مۇنۇ نەزمىنى ئوقۇپتۇ :

ئەيلىدى مېنى بۇ چەرخى ماكار ،
كۆپ ئەندىشە غەمگە گىرىپتار .

پادىشاھ بەختىيارنىڭ بۇ سۆزىنى ئاڭلاپ :

« ھەي ئوغرى ! ھەر كۈنى بىر گەپنى تېپىپ مېنى گەپكە
مەشغۇل قىلىسەن ! بۈگۈن نېمە قىلارسەن ؟ » دەپتۇ .

« پادىشاھى ئالەم ! — دەپتۇ بەختىيار ، — بىر كىشىنى
ئۆلتۈرۈشكە قەست قىلغۇلۇق ئەمەس ، چۈنكى ئۆلتۈرۈش ئاسان ،
ئەمما تىرىلدۈرۈش مۇمكىن ئەمەس . ئەمما ئۆلتۈرگەندىن كېيىن

پۇشايىمان پايدا قىلمايدۇ . دادىسى شاھ كاردار ۋەزىرىنىڭ سۆزى بىلەن كامكارنى ئۆلتۈردى . كېيىن كۆپ پۇشايىمان قىلدى . قىلچە پايدا قىلمىدى ئەمەسمۇ ؟ »

« ئۇ ھېكايە قانداق ئىكەن ؟ » دەپ سورايتۇ پادىشاھ .
بەختىيار سۆزلەشكە باشلاپتۇ :

دادىسى شاھ بىلەن ئىككى ۋەزىر

تارىخ سەھىپىلىرىدە شۇنداق كەلتۈرۈپتۇكى ، ئۆتكەن زاماندا بىر پادىشاھ بار بولۇپ ، ئۇنى دادىسى شاھ دەپ ئاتىشىدىكەن ؛ ئۇنىڭ كامكار ۋە كاردار ئىسمىلىك ئىككى ۋەزىرى بار ئىكەن . كامكارنىڭ ناھايىتى گۈزەل ، ساھىبجامال بىر قىزى بار ئىكەن . بىر كۈنى دادىسى شاھ شىكارغا چىقىدىغان بولۇپ ، كامكارنى ئۆزى بىلەن بىللە ئېلىپ كېتىپتۇ ، كاردارنى ئەرز - داد سورىغىلى شەھەردە قالدۇرۇپتۇ . كاردار بىر مۇھىم ئىش ئۈچۈن كامكارنىڭ سارىيىغا بارغانىكەن ، تۇيۇقسىز كامكارنىڭ قىزىنى كۆرۈپ قاپتۇ - دە ، دەرھال يۈرىكىگە ئوت تۇتىشىپ ، ئۇ قىزغا ئاشىق بولۇپ قاپتۇ . ئەمما بۇ ئىشنى پادىشاھ ئاڭلاپ قېلىپ ، قىزنى پادىشاھ نىكاھىغا ئېلىۋالماستىن دەپ ئەندىشە قىپتۇ . شۇڭا ئۇ :

« ئاۋۋال ئۇنىڭغا بىر تۆھمەت قىلاي ، پادىشاھ ئۇنىڭغا سىياسەت قىلغاندا ، ئاندىن ئۇنىڭ گۇناھىنى تىلۋالغان بولۇپ ئۆز مۇرادىغا يېتەي » دەپ ئويلاپتۇ . شۇ خىيال بىلەن تۇرغاندا پادىشاھ شىكاردىن يېنىپ كەپتۇ ۋە كارداردىن سورايتۇ :

« ئەھۋالنىڭ قانداق ؟ »

« ئەلەمدۇلىللا ، ئەھۋالىم ياخشى ، — دەپتۇ كاردار ، —

ئەمما مەن بۇ يەردە بىر نەرسىنى كۆردۈم ، شۇنداق بىر نەرسىنى
ئۇنى شۇ چاغىچە ھېچكىم كۆرگەن ئەمەس .
« نېمە كۆرگەن بولساڭ بايان قىلغىن » دەپتۇ پادىشاھ .
كاردار دەرھال بۇ نەزمىنى ئوقۇپتۇ :

كۆردۈم بىر سەنەمنى ، جاندىن ئارتۇق ،
ھۆسنى يۈز مەرتىۋە ئاندىن ئارتۇق .

خۇما كۆزلىرى نەرگىسكە ئوخشاش ،
شۇنداق كېلىشكەن قارا قەلەم قاش .

زىبا قەدى گويا بىر دەستە گۈل ،
زۈلپىدۇر ئۇنىڭ مىسالى سۈمبۈل .

دادىسى شاھ ۋەزىرى كارداردىن بۇ سۆزنى ئاڭلاپ مىڭ
كۆڭلى بىلەن غايىبانە ئاشىق بوپتۇ . « بۇ ئىش ئاسان ، كامكارنى
چاقىرىپ ئېيتىسلا بولىدۇ » دەپتۇ ۋەزىر .

« ئۇنداق بولسا ، — دەپتۇ شاھ ، — سەن بېرىپ كامكارنى
چاقىرىپ كەل ، بۇ سۆزنى ئۇنىڭغا ئىزھار قىلسام قوبۇل قىلىشى
مۇمكىن . »

كاردار دەرھال بېرىپ كامكارنى چاقىرىپ كەپتۇ . پادىشاھ
ئۇنىڭغا ئىززەت - ھۆرمەت بىلەن دەپتۇ :

« كامكار ساڭا بىر سۆزۈم بار ، شۇ سەۋەبتىن سېنى
چاقىرتقاندىم . »

« دېسىلە شاھىم ، پەرمانلىرىدا مەن » دەپتۇ كامكار .
« سېنىڭ بىر قىزىڭ بار ئىش ، مېنى كۈيۈغۇللۇققا

قوبۇل قىلىشىڭنى خالايتتىم . »

« بۇ ماڭا دۆلەت — سائادەت ئىكەن » دەپ قوبۇل قىپتۇ
كامكار ۋە پادىشاھ قېشىدىن چىقىپ ، ئۆيىگە قايتىپ كېلىپ ، بۇ
سۆزنى قىزغا ئېيتىپتۇ .

« مەن پادىشاھنىڭ خىزمىتىگە لايىق ئەمەسمەن ئاتا ، —
دەپتۇ قىزى ، — پادىشاھلارنىڭ خىزمىتى ئوت بىلەن سۇغا
ئوخشايدۇ . شائىر مۇنداق دەپتىكەن :

ئاسان دېمىگىن شاھ بىلەن ئۆلپەت بولماق ،
قىيىندۇر ئۇلارغا خىزمەت قىلماق . »

« بالام ، ئەگەر قوبۇل قىلمىساق بىزنى ئۆلتۈرىدۇ » دەپتۇ
كامكار .

« مېنىڭ مەسلىھەتىم شۇكى ئاتا ، — دەپتۇ قىز ، — ئون
كۈنلۈك مۆھلەت سوراڭ ، ئون كۈنگىچە يول جابدۇقلىرىنى
راستلاپ ، 11 - كۈنى بۇ شەھەردىن چىقىپ كېتەيلى . »

« ياخشى دېدىڭ بالام » دەپ كامكار قوشۇلۇپتۇ .

شۇنىڭ بىلەن كامكار پادىشاھنىڭ قېشىغا بېرىپ :

« پادىشاھىم ، قىزىم رازىلىق بەردى . لېكىن بىزگە ئون
كۈنلۈك مۆھلەت بەرسىلە ، ئاندىن كېيىن پەرمانلىرىدا بولايلى »
دەپتۇ .

پادىشاھ بۇ سۆزنى ئاڭلاپ خۇشال بوپتۇ ۋە « ئۇنداق بولسا
ساڭا ئون كۈنلۈك ۋاقىت بەردىم ، ئون كۈنگىچە بۇ ئىشنىڭ
تەرەددۇتىنى قىلغىن ، تېزىرەك خاتىرجەم بولايلى » دەپتۇ . ۋەزىر
پادىشاھ قېشىدىن ئۆيىگە بېرىپ ، قېچىش جابدۇقىنى راستلاپتۇ ۋە
بىر كېچىسى قېچىپ كېتىپتۇ . ئەتىسى ۋەزىر كاردار بۇ ئىشتىن
خەۋەردار بولۇپ ، پادىشاھقا مەلۇم قىپتۇ ، پادىشاھ دەرھال تۇتۇپ
كېلىشكە 200 كىشىنى بۇيرۇپتۇ . كاردار « مەنمۇ بارساممىكىن »

دېگەنىكەن ، پادىشاھ «خوپ» دەپتۇ . ئۇلار قوغلاپ بېرىپ ، ئىككى كۈندىن كېيىن بىر دەريا لېۋىدە ئۇلارغا يېتىپتۇ . كاردار كامكارنى قىزى بىلەن باغلاپ ئېلىپ كەپتۇ ، دادىسى شاھ ۋەزىر كامكارنى كۆرۈپ :

« ھەي بەتبەخت ! مېنى ئەخمەق قىلىپ ئالداپ نەگە باراتتىڭ ؟ » دەپتۇ - دە ، كاللىسىنى ئېلىشقا بۇيرۇپتۇ . ئاندىن كېيىن غەزەپ بىلەن كامكارنىڭ قىزىغا قارايتۇ . ئەسلىدە ئۇنىڭغىمۇ غەزەپ قىلغۇسى بار ئىكەن . بىراق قىزنىڭ گۈزەل ھۆسن - جامالىغا قاراپ غەزىپىنى بېسىپ ، ئۆز نەپسىنى قاندۇرۇش ئۈچۈن دەرھال قارى - قۇززاتلارنى چاقىرتىپتۇ - دە ، كامكارنىڭ قىزىنى ئۆزىگە نىكاھ قىلدۇرۇپتۇ .

قىزنىڭ خىزمىتىنى قىلىدىغان بىر ئاۋات بار ئىكەن ، ئۇنىڭ بىر مۇ ئۇرۇق - تۇغقىنى يوق ئىكەن . شۇڭا بۇ قۇل مەلىكىگە « مېنى پادىشاھقا ئېيتىپ قويسىلا مەلىكەم ، مەن مۇشۇ جايدا خىزمەتلىرىنى قىلسام ، ئەگەر سىلدىن ئايرىلسام گادايلىقتا قالىمەن » دەپ يالۋۇرۇپتۇ . مەلىكىنىڭ رەھىمى كېلىپ ، ئۇنىڭ ئىلتىماسىنى پادىشاھقا يەتكۈزۈپتۇ . پادىشاھ « ئۇنداق بولسا مېنىڭ خىزمىتىمنى قىلسۇن » دەپ ئۇنى ھەرەمگە تەيىنلەپتۇ . شۇنىڭ بىلەن ئۇ خۇشال - خۇرام خىزمەت قىلىپ يۈرۈپتۇ .

ئەمدى ئۈچ - تۆت ئېغىز سۆزنى بەتقىلىق كارداردىن ئاڭلىغايسىز .

كاردار دېگەن بەتنىيەت كېچە - كۈندۈز ئۇ قىزنىڭ پىراقىدا كۆيىدىكەن . ئەمما ھالىنى مەلىكىگە ئىزھار قىلالايدىكەن . كۈنلەرنىڭ بىرىدە ، پادىشاھنىڭ تەۋەسىدىكى بىر جايدا ئىسيان كۆتۈرۈلۈپتۇ . پادىشاھ لەشكەر تارتىپ ئىسياننى باستۇرۇشقا چىقىپ كېتىپتۇ . كاردارنى ئۆز ئورنىغا شەھەردە قالدۇرۇپتۇ .

شۇ كۈنى كامكارنىڭ قىزى باغدا ئولتۇرغانىكەن . كاردار ئايۋان ئۈستىگە چىقىپ ، قىزنى كۆرۈپ ، ئۆزىنى قىزغا ئاتىماقچى بوپتۇ - يۇ ، يەنە ئۆزىنى تۇتۇۋېلىپ ، مەلىكىگە بىر دانە چالما تاشلاپتۇ ، مەلىكە قارىسا كاردار دېگەن قارا يۈز تۇرغان ، مەلىكە گەپ قىلماپتۇ ، مەلىكىنىڭ گەپ قىلمىغىنىنى كۆرگەن كاردار سالام قىپتۇ ، مەلىكە ئائىلاج ئىلىك ئاپتۇ . بۇنى كۆرگەن كاردار خۇشال بولۇپ كېتىپتۇ ۋە دەپتۇ :

« ھەي تېنىمدىكى جان بولغان مېھرىبان يارىم ، ئۇزۇندىن بېرى كۆڭلۈمنىڭ قۇشى سېنىڭ ئىشىقىڭدا پەرۋاز قىلىدۇ . كېچە - كۈندۈز سېنى ئويلايمەن ، ئەگەر مېنى قۇللۇققا قوبۇل قىلساڭ ، مەن سېنى پادىشاھى ئالەمگە ئېيتىپ پۈتۈن ھەرەمگە سەردار قىلىپ قويسەن ، ئەگەر خالىسام پادىشاھقا دورا بېرىپ ئۆلتۈرۈپ ، سېنى ئۆزۈمنىڭ قىلىمەن . پادىشاھ سېنىڭ يۈز - خاتىرەڭنى قىلماي ئاتاڭنى بىگۇناھ ئۆلتۈردى . مەن سېنىڭ ئۆچىڭنى ئېلىپ بېرىي ، ئەگەر ماڭا بويسونمىساڭ باياۋانغا ھەيدىۋېتىمەن . »

« ھەي قارا يۈز ، خۇدادىن قورقماسەن ؟ پادىشاھنىڭ ھەرمىگە بۇنداق خىيانەت قىلساڭ تاڭلا قىيامەتتە نېمىدەپ جاۋاب بېرىسەن ؟ » دەپتۇ مەلىكە .

« ھەي مەلىكە ، — دەپتۇ كاردار ، — پادىشاھتەك بىۋاپا ئادەم دۇنيادا يوق ، ئاتاڭغا ۋاپا قىلمىدى ، ساڭا ۋاپا قىلارمۇ ؟ »
« خۇدانىڭ تەقدىرىگە ھېچقانداق چارە يوق ، تولا بىھۇدە سۆزلىمە ! » دەپتۇ مەلىكە .

كاردار ئۆز سۆزىنىڭ قوبۇل قىلىنمىغانلىقىنى بىلىپ ، كۆڭلىدە : « ئەمدى گەپ قىلمىسام بولمايدۇ . مۇبادا پادىشاھ تاڭلاپ قالسا مېنىڭ ئىشىم تەس بولۇپ قالىدۇ ، شۇڭا بىر ھىيلە - مىكىر بىلەن بۇ مەلىكىنى كۆزدىن يوقىتىشىم كېرەك » دەپ

ئويلاپتۇ .

پادىشاھ يېنىپ كەلگەندە ، كاردار بارلىق دۆلەت ئەمەلدارلىرى بىلەن پادىشاھنىڭ ئالدىغا چىقىپ ئىززەت - ھۆرمەت رەسمىيىتىنى بەجا كەلتۈرۈپتۇ . پادىشاھمۇ ئۇلاردىن ھال - ئەھۋال سوراپتۇ . ئاندىن كېيىن شەھەرگە كىرىپتۇ . بەتئىيەت كاردار پادىشاھنىڭ ئالدىدا ئات ئوينىتىپ كېلىۋاتىدىكەن ، پادىشاھ ئۇنىڭدىن دۆلەت ئەھۋالىنى سوراپتۇ .

« ئەلھەمدۇللىلا دۆلىتىمىز مەمۇرىيلىق ، ئەمما بىر ۋەقەنى كۆردۈم ، ئېيتىشقا تىلىم بارمايدۇ » دەپتۇ كاردار .
« ئېيتقىن ! ھەرقانداق خاپىلىق بولسىمۇ بىر تەرەپ بولىدۇ » دەپتۇ پادىشاھ .

« ھەي پادىشاھى ئالەم ، — دەپتۇ ھارامزادە كاردار ، — ھۆكۈمالار (ئەگەر يىلاننى ئۆلتۈرسەڭ ئۇنىڭ بالىسىنىمۇ ئۆلتۈرگىن ، چۈنكى بىر ۋاقىتلاردا ساڭا زىيان يەتكۈزىدۇ) دېيىشكەن . »

« بۇ قانداق گەپ ؟ ھەممىنى سۆزلە ! »

« پادىشاھىم ، — دەپتۇ قارا يۈز كاردار ، — بىر كۈنى مەن مېھمانخانا ئىشىكىدە ئولتۇرغانىدىم ، مېھمانخانا ئىچىدە ئىككى ئادەم سۆزلىشىۋاتىدۇ ، نېمە دەيدۇ قېنى دەپ ئاڭلىسام ، ئاغۋات (ۋاي جېنىمنىڭ ئارامى ، ۋاي مېھرىبان يارىم ، نەچچە ۋاقىتتىن بېرى سېنىڭ ئىشقىڭدا ھېچ ھالىم قالمايدى ، نېمە ئىلاج قىلاي) دەۋاتىدۇ ، كامكارنىڭ قىزى (ۋاي كۆڭلۈمدىكى يارىم ، جان دوستۇم ، مېنىڭ مەسلىھەتتىم شۇكى ، ئىككىيلەن بىرلىشىپ پادىشاھقا زەھەر بېرىپ ئۆلتۈرەيلى ، ئاندىن كېيىن تا ئۆلگۈچە بىللە بولىمىز) دەۋاتىدۇ . مەن بۇ گەپنى ئاڭلىغاندىن تارتىپ ھازىرغىچە ئاران ئىچىمگە سىڭدۈرۈپ كەلدىم . مانا ئەمدى

ھەزرەتلىرى كەلدىلە ، قالغىنىنى ئۆزلىرى بىلەلا .

پادىشاھ شۇ زامان ئۆيىگە كىرىپ ، قۇلغا قىلىچ ئېلىپلا .
ھېلىقى بىچارە ئاغۋاتنىڭ قۇلىنى چېپىپ ، پارە - پارە قىلىۋېتىپتۇ .
ئاندىن كېيىن كامكارنىڭ قىزىنىمۇ ئۆلتۈرمەكچى بولپتۇ . كاردار
ئۇنى توسۇپتۇ : « پادىشاھى ئالەم ، مەزلۇم كىشىنى ئۆلتۈرۈش
ياخشى ئەمەس ، ئۇنى تۇتۇپ تۆگىگە مەھكەم باغلاپ ، باياۋانغا
ھەيدىۋېتىش كېرەك . ئۇ يەردە ئۇسسۇزلۇق ، ئاچلىق بىلەن ئۆزى
ئۆلۈپ كېتىدۇ . »

پادىشاھ بۇيرۇق بېرىپتۇ . تۆگە كەلتۈرۈشۈپتۇ . ئۇ بىچارە
ئايالىنى تۆگىگە باغلاپ باياۋانغا ھەيدىۋېتىپتۇ . تۆگە مەلىكىنى
ئېلىپ باياۋاندا كېتىۋېرىپتۇ . مەلىكە كۈننىڭ ئىسسىقلىقىدىن
ئۆسسىپ ، خۇددى سەدەپتەك قۇرۇپ كېتىپتۇ . شۇنىڭ بىلەن شۇ
سائەتتە خۇداغا مۇناجەت قىلىپ « ئىبارا خۇدايا ، ماڭا بىر تامچە سۇ
بەرسەڭ ھەمدۇساناغا تىلىمنى جارى قىلىپ سېنىڭ يادىڭدا جان
بەرسەم ! » دەپ نەزمىنى ئوقۇپتۇ :

خۇداۋەندە مېنى قىل بۇ غەمدىن ئازاد ،

گۇناھىم يوق ، مېنى قىلساڭچۇ بىر شاد .

نېسىپ ئەتكىن ماڭا بىر قەترە سۇ ،

سېنى ياد ئەيلەيىن يۈز مەرتە ياهۇ .

مەلىكە مۇناجەتنى ئوقۇۋاتقاندا تۆگە يېتىپتۇ - دە ،
مەلىكىنى باغلىغان ئارغامچىلار يېشىلىپ كېتىپتۇ . مەلىكە دەرھال
تۆگىدىن چۈشۈپتۇ ، قارىسا تۆگە بىر بۇلاق يېنىدا ياتقۇدەك .
مەلىكە ئۇ بۇلاقتىن سۇ ئىچىپ ، تاھارەت ئېلىپ ، ئاشۇ تونۇردەك
قىزىغان باياۋاندا خۇدايىتا ئاللاغا شۈكۈرلەرنى قىپتۇ . تۆگە بولسا
خۇدانىڭ ئەمرى بىلەن ئۇنىڭغا سايىۋەن بولۇپ تۇرۇپتۇ .

شۇ كۈنى دادىسى شاھنىڭ تۆگە باققۇچىسى بىر قاتار تۆگىلەرنى يوقىتىپ قويغانىكەن. ئۆزىدەپ يۈرسە نېرىدىن بىر تۆگە كۆرۈنۈپتۇ. تۆگىچى شۇ تەرەپكە بېرىپتۇ. قارىسا ئاپتاپتەك چىرايلىق بىر قىز ئولتۇرغان. تۆگىچى ھەر قېتىم كېلىشىدە بۇ يەرگىمۇ كېلىدىكەن. ئەمما بۇ يەردە بۇلاق يوق ئىكەن، بۇ قېتىم بۇلاق پەيدا بولۇپ قاپتۇ. تۆگىچى ئەقىللىق كىشى ئىكەن، ئۇ بۇ قىزنىڭ ئەۋلىيا ئىكەنلىكىنى پەملەپتۇ. ئۇ بىر سائەت سەۋر قىپتۇ، مەلىكە نامازنى ئوقۇپ تۆگەتكەندىن كېيىن، دەرھال كېلىپ سالام قىپتۇ. «قىزىم مېنى ئاتىلىققا قوبۇل قىلساڭ» دەپتۇ تۆگىچى. قىز قوبۇل قىپتۇ ۋە تۆگىچىنى «ئاتام» دەپتۇ.

«قىزىم، — دەپتۇ تۆگىچى، — بىرنەچچە كۈن بولدى، يەتتە قاتار تۆگىنى يوقىتىپ قويدۇم، بىر دۇئا قىلساڭ تۆگىلەر تېپىلسا ئەجەب ئەمەس ئىدى.»

مەلىكە دەرھال دۇئاغا قول كۆتۈرۈپتۇ، تۆگىچى «ئامىن» دەپتۇ. خۇدايىستانالانىڭ پەرمانى بىلەن تۆگىلەر پەيدا بولۇپتۇ. تۆگىچى خۇشال بولۇپ ئۇنى ئۆيىگە تەكلىپ قىپتۇ.

«بۇ باياۋاندىن ئاۋات يۇرت ئىچىگە بارايلى بوتام، — دەپتۇ تۆگىچى، — بۇ يەر شىر — يولۋاسلارنىڭ ماكانى، بۇ يەردە تۇرغىلى بولمايدۇ.»

مەلىكە «خوپ» دەپتۇ. تۆگىچى مەلىكىنى تۆگىگە مىندۈرۈپ، ئارغامچىسىنى ئۆز قولىغا ئېلىپ، تۆگىلەرنى ھەيدەپ شەھەرگە قاراپ مېڭىپتۇ، ناماز خۇپتەن ۋاقتىدا، شەھەرگە كىرىپ، ئۆز ئۆيىگە چۈشۈپتۇ، تۆگىچى دەرھال مەلىكىگە بىر ئېتىكاپخانا تەييارلاپ بېرىپتۇ، مەلىكە شۇ ئېتىكاپخانىدا ئىبادەتكە مەشغۇل بولۇپتۇ.

بىر كۈنى تۆگىچىنى پادىشاھ ئۆز ھۇزۇرىغا چاقىرتىپ،

« بىر ھېكايە ئېيتقىن » دەپ بۇيرۇپتۇ .

« پادىشاھ ئالەم بىر ۋەقە كۆردۈم . ھەر تەرىپىنى ئويلاپ كۆردۈم . ئەگەر ھەزرەتلىرى قۇلاق سالىسلا ، ئۇ ۋەقەنى بايان قىلسام » دەپتۇ تۆگىچى . پادىشاھ رۇخسەت قىپتۇ . تۆگىچى ھېكايىسىنى باشلاپتۇ .

بىر ئاي بولدى . مەن بىر قاتار تۆگىلەرنى يوقىتىپ قويغانىدىم . ئىزدەپ يۈرسەم تۇيۇقسىز باياۋاندا بىر تۆگە كۆرۈندى . بېرىپ قارىسام بىر قىز شۇ باياۋاندا ناماز ئوقۇۋېتىپتۇ . بىر تۆگە ئۇنىڭغا سايىۋەن بولۇپ تۇرۇپتۇ . ئۇ باياۋاندا ئىلگىرى بىر تامچىمۇ سۇ يوق ئىدى ، بىر بۇلاق پەيدا بولۇپ قاپتۇ . يېقىن بېرىپ ھۆرمەت بىلەن قىزىم ، مېنى ئاتىلىققا قوبۇل قىلغىن دېدىم . ئۇ قوبۇل قىلدى . كېيىن ، ماڭا بىر دۇئا قىلغىن ، تۆگىلىرىم تېپىلسا بولاتتى ، دېۋىدىم ، ئۇ دۇئا قىلدى . دەرھال تۆگىلىرىم ھازىر بولدى . ئۇنى ئۆيگە ئېلىپ كېلىپ قىزغا دەرھال بىر ئېتىكاپخانا قىلىپ بەردىم . ھازىرمۇ ئاشۇ جايدا ئىبادەتكە مەشغۇل » . پادىشاھ « مەنمۇ بېرىپ شۇ قىزدىن دۇئا ئالاي » دەپتۇ - دە ، شۇ ھامان تۆگىچىنىڭ ماكانىغا بېرىپتۇ . قارىسا قىز ئىبادەتكە مەشغۇل ئىكەن . بىرەر سائەت ۋاقىت ئۆتكەندىن كېيىن ، نامازنى تۈگىتىپتۇ . پادىشاھ تونۇپ ، دەررۇ بېرىپ قىزنىڭ ئايىغىغا يىقىلىپتۇ ، ناھايىتى كۆپ ئۆزرە ۋە توۋىلارنى قىپتۇ .

« مەن بۇ ئىشلارنى ئۇقماپتىمەن ، مەندىن رازى بولغىن » دەپتۇ پادىشاھ .

« پادىشاھى ئالەم ، — دەپتۇ مەلىكە ، مەن سەندىن شۇ ۋاقىتتا رازى بولمەنكى ، سەن بىر بۇلۇڭدا يوشۇرۇنۇپ ئولتۇرغىن ، كاردارنى بۇ يەرگە ئەكېلەيلى ، ئۇ نېمە دەيدىكەن قېنى . »

پادىشاھ رازى بولۇپ بىر بۇلۇڭدا ئولتۇرۇپتۇ .

« ئاتا كاردار ۋەزىرگە بېرىپ ، سىزنى كامكارنىڭ قىزى چاقىرىدۇ دەپ باشلاپ كېلىڭ » دەپتۇ مەلىكە تۆگىچىگە . تۆگىچى بېرىپ كاردارنى چاقىرىپ كەپتۇ ، كاردار خۇشاللىقىدا ئاغزى - قۇلىقىغا يېتىپ ، قېشىغا كەپتۇ . كېلىپ قارىسا كامكارنىڭ قىزى ئولتۇرغان ، كاردار سالام قىپتۇ . « جېنىم ، جانانم ، — دەپتۇ كاردار ، — قۇتۇلغىنىڭ ئەجەبمۇ ياخشى ئىش بوپتۇ . ئۇ كۈنى سېنى تۆگىگە باغلاپ باياۋانغا ھەيدىدى . مەن سېنى كەينىڭدىن ئىزدەشكە زادىلا پۇرسەت تاپالمايدىم . بۈگۈن ئۆيۈمگە كېلىپ ، ئەمدى قولۇم بوشاپتۇ ، سېنى ئىزدەپ تاپاي دەپ تۇرسام ، تۆگىچى كېلىپ خەۋەر قىلدى . ھەي جېنىمنىڭ ئارامى ، ھەي كۆڭلۈمنىڭ ھۇزۇرى ، مېنىڭ ئاشۇ كۈندىكى سۆزۈمنى قوبۇل قىلغان بولساڭمۇ بۇنداق ئىشلار يۈز بەرمەيتتى . مەن ئاشۇ كۈنى ئايۋان تۆپىسىدە چالما تاشلاپ ساڭا چاقچاق قىلغانىدىم . مېنى دوستلۇققا قوبۇل قىلغىن ، مەقسىتىمگە يەتكۈزگىن ، ئۇنداق زالىم پادىشاھقا ئىشەنمىگىن ، سېنىڭ ئاتاڭنى ئۆلتۈردى ، سېنىمۇ بىر كۈنى ئۆلتۈرىدۇ دېگەندىم . ساڭا ماقۇل كەلمىدى ، ئەمدى ئۆتكەن ئىش ئۆتتى . ھەي جېنىمنىڭ مەھبۇبى ، مەن تىرىكلا بولىدىكەنمەن ، سېنىڭ قۇلۇڭمەن . ئەگەر خالساڭ بۈگۈن كېچە خىزمىتىڭدە بولسام . »

پادىشاھ بۇ سۆزلەرنى ئاڭلاپ ، تاقەت قىلالماي ئۆزى تۇرغان ئۆيدىن چىقىپ ، ۋەزىرى كاردارنىڭ كۆكسىگە خەنجەر بىلەن شۇنداق ئۇرۇپتۇكى شۇئان جېنى چىقىپتۇ . پادىشاھ خۇشال بولۇپ مەلىكىنى ھەرىمگە ئېلىپ بېرىپتۇ . كامكارنى ئۆلتۈرگىنىگە يۈز مىڭ پۇشايمان بولسىمۇ پايدا بەرمەپتۇ .

سۆز شۇ يەرگە كەلگەندە بەختىيار شۇنداق دەپتۇ :

« مانا پادىشاھىم مېنى ئۆلتۈرسىلە ، كامكارغا ئوخشاش
بىگۇناھلىقىم مەلۇم بولسا ، ئۇ چاغدا ھەسرەت - نادامەت پەيدا
بەرمەيدۇ . »

پادىشاھقا بۇ سۆز يېقىپ قاپتۇ ، بەختىيارنى ئۆلتۈرمەي يەنە
زىندانغا تاشلاشنى بۇيرۇپتۇ . يەتتىنچى كۈنى ئەنەىر شاھ دېگەن
ۋەزىر پادىشاھنىڭ دەرگاھىغا كىرىپتۇ . دۇئادىن كېيىن شۇنداق
دەپتۇ :

« بۇنىڭدىن ئارتۇق سەۋر - تاقەت قىلىشقا ئورۇن
قالمىدى ، پادىشاھى ئالەم ! ئەمدى خوتۇن كىشىلەر : پادىشاھ
بەختىيارنى ھېچنېمە قىلمىدى . ئەگەر بىزمۇ ئاشنا تۇتساق
ئەرلىرىمىز بىزنى نېمە قىلالايتتى دېيىشۋاتىدۇ . »

پادىشاھ ئازادە بەختنىڭ بۇ سۆزىنى ئاڭلاپ دەرغەزەپ
بولۇپ ، دەرھال مەلىكە قېشىغا كىرىپتۇ - دە ، مەلىكىدىن سورايتۇ .
« بۇ ئوغرىنى ئۆلتۈرۈشكە نېمە دەيسەن ؟ »
« ئۇنى ئۆلتۈرسەڭ ياخشى بولىدۇ پادىشاھىم » دەپتۇ
مەلىكە .

پادىشاھ تاشقىرى چىقىپ دەرھال بەختىيارنى ھازىر قىلىشقا
بۇيرۇپتۇ .

« ھەي ئوغرى ، سېنىڭ يامان نىيەتتە بولغانلىقىڭنى
مەلىكىمۇ ئىسپاتلاپ گۇۋاھلىقتىن ئۆتتى ، بۈگۈن سېنى شۇنداق
ئۆلتۈرەيكى ، پۈتۈن ئالەم ئىبرەت ئالسۇن » دەپتۇ پادىشاھ .

« پادىشاھى ئالەم ، — دەپتۇ بەختىيار ، — ئاياللار ئۆز
مەنپەئىتى ئۈچۈن پايدىلىق مەسلىھەتلەرنى بېرىدۇ . ئاياللارنىڭ
ھىيلە - مېكىرلىرى كۆپ بولىدۇ ، ئۇلارنىڭ گېپىگە كىرسە
ئەرلەرنىڭ ئىشى روناق تاپالمايدۇ . (بىر خوتۇننىڭ ھىيلە -
مېكىرى قىرىق ئېشەككە يۈك بولىدۇ) دېگەن مەشھۇر تەمسىل

بارغۇ ؟ ئۇنىڭ سۆزىگە كىرمەڭ . بۇ خۇددى ئىراق پادىشاھىنىڭ قىزى ھىيلە - مىكىر بىلەن مۇرادىغا يەتكەندەك بىر ئىش .
« ئۇنىڭ ھېكايىسى قانداق ئىكەن ، سۆزلىگىنە ! » دەپتۇ شاھ شۇ ھامان .
بەختىيار شېرىن سۆزلەرنى تىزىپ ، شۇنداق سۆزلەشكە باشلاپتۇ :

ئىراق پادىشاھىنىڭ قىزى

تارىخ سەھىپىلىرىدە شۇنداق كەلتۈرۈپتۇكى ، ھەبەش شەھىرىدە بىر پادىشاھ بار ئىكەن . ئۇنىڭ لەشكەر ۋە ئوۋكەرلىرى ھەددى - ھېسابسىز بولۇپ ، ئۇ پادىشاھنىڭ ھېچبىر دۈشمىنى يوق ئىكەن . شۇڭا ئوۋكەرلىرىگە ھېچ ۋەزىپە بۇيرىمايدىكەن ھەم بىرەر نەرسە ئىنئاممۇ قىلمايدىكەن . شۇ سەۋەبلىك لەشكەرلەر نارازى بولۇپ ، ھەممىسى يىغىلىپ ، ۋەزىرنىڭ ئالدىغا بېرىپتۇ ۋە ئۆزلىرىنىڭ قىيىنچىلىقلىرىنى ئېيتىشىپتۇ . ۋەزىرنىڭ ئۇلارغا رەھىمى كېلىپ : « سىلەر كېتىڭلار ، مەن چارىسىنى قىلاي » دەپ ئۇلارنى ياندۇرۇپتۇ ۋە بارلىق ۋەزىرلەر بىرلىكتە :

« پادىشاھىمىز خوتۇن باز كىشى ، ئىراق پادىشاھىنىڭ بىر قىزى بار ئىمىش ، ناھايىتى كېلىشكەن ساھىبجامالىمىش ، ئۇنىڭ ھۆسن - لاتايىتىنى تەرىپلەپ ، پادىشاھقا سۆزلەپ بېرىلى ، ئەگەر ئۇنىڭغا پادىشاھنىڭ مەيلى بولۇپ قالسا ئەلچى ئەۋەتىدۇ ، لېكىن ئىراق پادىشاھى قىزىنى ناھايىتى ياخشى كۆرىدىكەن ، شۇڭا قوبۇل كۆرمەي ئەلچىلەرنى ياندۇرىدۇ . شۇنىڭ بىلەن پادىشاھنىڭ ئۇ قىزغا بولغان ھەۋسى تېخىمۇ كۈچىيىدۇ - دە ، بىزگە مەسلىھەت

ساليدۇ، ئۇ چاغدا بىز: لەشكەر ۋە نۆۋكەرلەرگە نەرسە - كېرەك
ئىنتام قىلساق، ئۇلارغا مەمنۇن بولۇپ، بۇيرۇغان ئىشنى جان -
دىلى بىلەن بەجا كەلتۈرىدۇ، ئىراقتىن ئۇ قىزىمۇ ئەكىلىپ
پادىشاھى ئائىلاج قىزىنى بېرىدۇ دەيمىز، بۇ ئارقىلىق پادىشاھمۇ
مۇرادىغا يېتىدۇ. لەشكەرلەرمۇ باي بولىدۇ « دەپ مەسلىھەت
قىلىشىپتۇ. ئەتىسى پادىشاھنىڭ قېشىغا كىرىپ:

« ۋاي پادىشاھى ئالەم! ئىراق پادىشاھىنىڭ بىر قىزى بار
ئىكەن، ئىنتايىن ساھىبجامال ئىكەن، باغدادتىن كەلگەنلەر بەك
ماختايدۇ... » دەپ گەپنى قاملاشتۇرۇپ، راسا تەرىپلەپتۇ.

پادىشاھ بۇ سۆزنى ئاڭلاپ يۈز جان ۋە مىڭ كۆڭۈل بىلەن
ئۇ قىزغا ئاشىق بولۇپ قاپتۇ: « ھەي يېقىن ۋەزىرلىرىم! بۇ
ئىشنىڭ تەدبىرى نېمە؟ » دەپ سورايتۇ پادىشاھ.

« بۇ ئىشنىڭ تەدبىرى شۇكى، بىر ئەقىللىق ۋە زېرەك
كىشىنى ئەلچىلىككە ئەۋەتىش كېرەك. ئەگەر قوبۇل قىلسا ياخشى،
بولمىسا لەشكەر بارسۇن » دەپتۇ ۋەزىرلەر. پادىشاھ « بۇ ياخشى
مەسلىھەت بولدى » دەپتۇ - دە، دەرھال ئەلچى ئەۋەتىپتۇ ۋە
لەشكەرلەرگە نۇرغۇن پۇل ۋە مال تارقىتىپ بېرىپتۇ.

ئىراققا ئەۋەتىلگەن ئەلچىلەر بولسا قانچىلىغان مەنزىللەرنى
بېسىپ ئۆتۈپ، ئۇ يەرگە بېرىپتۇ ۋە ئىراق پادىشاھىغا ئەدەپ
شەرتلىرىنى بەجا كەلتۈرۈپ، ھەبەش پادىشاھىنىڭ دۇئا ۋە
سالامىنى يەتكۈزۈپتۇ. ئىراق پادىشاھىنىڭ غەزىپى كەپتۇ: ۋە « مەن
زەڭگىلەرنى يامان كۆرىمەن، ئۇلارغا قىز بەرمەيمەن. بۇرۇندىن
تارتىپ ئىراقلىقلار بىلەن ھەبەشلەرنىڭ ئارىسىدا ئۆچ - ئاداۋەت
بار. ئۇ ئاداۋەت ۋە دۈشمەنلىك ھەرگىز تۈگىمەيدۇ. ئەگەر مېنى
بۇ ئىشنى قوبۇل قىل دېسەڭلار پۈتۈن يۇرت ئەھلى ماڭا كايىدۇ،

ئاندىن باشقا پەرزەنتىم يوق. ئۇنى جېنىم بىلەن تەڭ كۆرىمەن. شۇ سەۋەبتىن ئۇنى كىشىگە بەرمەيمەن!» دەپ ئەلچىلەرنى ئائۇمىد ياندۇرۇۋېتىپتۇ.

ھەبەش پادىشاھى بۇ سۆزدىن خاپا بولۇپ «ئىراق تۇپرىقىنى ھەبەشكە كەلتۈرمەيدىغان بولسام» دەپ قەسەم قىپتۇ. شۇنىڭ بىلەن مۇشۇ قارارغا جەزم قىلىپ بۇيرۇق بېرىپ، خەزىنە ئىشىكلىرىنى ئېچىپ، لەشكەرلەرگە ناھايىتى نۇرغۇن مال تارقىتىپ بېرىپتۇ ۋە لەشكەرلىرىنى يىغىپ ئىراق دىيارىغا راۋان بوپتۇ. ئىراق پادىشاھىغا «ھەبەش پادىشاھى ناھايىتى زور قوشۇن بىلەن كېلىۋېتىپتۇ. ئۇنىڭ قوشۇنلىرى قۇم - تۇپراقتىنمۇ كۆپمىش» دېگەن خەۋەر يېتىپ بېرىپتۇ. بۇ خەۋەرنى يىراقتىن ئاڭلىغان ئىراق پادىشاھى سۈلھ قىلماقچى بولۇپتۇ ۋە «ھەبەش پادىشاھىغا ئەلچى ئەۋەتەيلى» دەپ مەسلىھەتلىشىپ، ئەلچى ئەۋەتىپتۇ. ئەلچىلەر بېرىپ: «مۇرادىڭلار نېمە بولسا، شۇنى قىلايلى» دەپتۇ. ھەبەش پادىشاھى لەشكەرلىرىگە «قوشۇن توختىتىلسۇن» دەپ يارلىق چۈشۈرۈپتۇ ۋە ئەلچىلەرگە قاراپ: «مېنىڭ مەقسىتىم شۇكى، پادىشاھ مېنى كۈيئوغۇللۇققا قوبۇل قىلسا ئۇنىڭ خالىغىنىغا مۇۋاپىق ئىش بولىدۇ» دەپ مەكتۇپ يېزىپ ئەۋەتىپتۇ. ئەلچىلەر مەكتۇپنى ئېچىپ ئىراق پادىشاھىغا ئېلىپ بېرىپتۇ. ئىراق پادىشاھى مەكتۇپنى ئوقۇپ، ئۇنىڭ شەرتلىرىنى قوبۇل قىلىپ، كۈيئوغۇللۇق جابدۇقلىرىنى تەييارلاپ ئەۋەتىپتۇ.

ھەبەش پادىشاھى قاندىسىنى قىلىپ، قىزنى ئۆز نىكاھىغا ئاپتۇ. قارىسا ھۆسننى ئاڭلىغىنىدىن يۈز ھەسسە ئارتۇق ئىكەن. ئۇ يەردە بىرنەچچە كۈن تۇرۇپ توي - تاماشا قىپتۇ، مۇرادىغا يېتىپتۇ. ئىراق پادىشاھى خۇشاللىق بىلەن ھەبەش پادىشاھىنى ئۆز يۇرتىغا يولغا سايپتۇ. پادىشاھ ئۆز مەملىكىتىگە يېتىپ بارغاندا،

بارلىق چوڭ - كىچىك ھەبەشلەر پادىشاھنىڭ ئالدىغا چىقىپ قارشى ئاپتۇ . ھەبەش پادىشاھى ئىراق مەلىكىسىنى ئېلىپ ، چىرايلىق جابدۇلغان شەھەرگە ئىززەت - ئىكرام بىلەن كىرىپ كەپتۇ ۋە ئەيش - ئىشرەتكە مەشغۇل بوپتۇ . لېكىن مەلىكىنىڭ ئاۋۋالقى ئېرىدىن بىر ئوغلى بار ئىكەن ، ئىراق پادىشاھى ئۇ ئوغۇلنى قېشىدا ئېلىپ قالغان بولۇپ ، مەلىكىنى سېغىنغانلىقىنى شۇنىڭ بىلەن دەپتى قىلىدىكەن ، ئۇنى ئۆز يېنىدىن بىردەممۇ ئايرىمايدىكەن . لېكىن مەلىكە ئۆزىنىڭ ئوغلى بارلىقىنى ھەبەش پادىشاھىدىن يوشۇرىدىكەن . شۇ بالىسىنى سېغىنغانلىقىدىن كېچە - كۈندۈز خۇددى باش باھارنىڭ بۇلۇتىدەك يىغلايدىكەن . مەلىكە بىر ھىيلە بىلەن ئوغلىنى قېشىغا ئەكىلىۋېلىشنى خالايدىكەن .

بىر كۈنى ھەبەش پادىشاھى مەلىكە بىلەن بىللە ئولتۇرغاندا ، مەلىكە ئادەتتىكىگە خىلاپ ھالدا سۆز باشلاپ ، ئاتا - ئانىسىنى راسا مۇبالىغە قىلىپ تەرىپلەشكە باشلاپتۇ . ھەبەش شاھى شۇنداق دەپتۇ : « مەن ئىراق دىيارىغا لەشكەر تارتىپ باردىم ، بىر ھۇجۇمغا بەرداشلىق بېرەلمىدى ۋە قورقۇنچتىن سېنى ماڭا بەردى . ئەگەر ئۇنداق قىلمىغان بولسا ، ئىراق دىيارىنى يەر بىلەن يەكسان قىلىپ ، تۇپراقلىرىنى بۇ يەرگە ئەكىلىپ سوريغان بولاتتىم . »
« ئۇنداق زور قۇدرەت ئاتامدا بولماي ، سەندە نېمە قىلسۇن ! » دەپتۇ مەلىكە .

« ئاتاڭنىڭ قايسى بىر دۆلىتى مەندىن ئارتۇقكەن ؟ » دەپتۇ پادىشاھ .

« ھەي پادىشاھى ئالەم ، — دەپتۇ مەلىكە ، — ئاتامنىڭ بىر قۇل بالىسى بار . ھۆسن - جامالىدا تەڭدىشى يوق ، شۇنداق كېلىشكەن بالىكى ، ئۇنىڭ مىسالى تېپىلمايدۇ . »

« ئۇنى ماڭا بەرسە ، ھەر نېمە دېسە بېرەتتىم » دەپتۇ

پادىشاھ .

« ئاتام ئۇنىڭدىن بىردەم ئايرىلالمايدۇ . ئەگەر ئايرىلسا ساراڭ بولۇپ قالىدۇ ، لېكىن ئۇ قۇل بالا لازىم بولسا ، ئۇنى كەلتۈرسەك بولىدۇ . »

« قايسى تەرىقىدە كەلتۈرۈش كېرەك ؟ »

« بىر كىشىنى سودىگەر قىياپىتىدە ئەۋەتىش كېرەك . ئۇ ئىراق دىيارىغا يېتىپ بارغاندىن كېيىن پادىشاھقا مەنزۇر بولغۇدەك تارتۇقلار بىلەن ئاتامنى كۆرگىلى كىرسۇن ، بىرەر پۇرسەت تاپقاندا قۇل بالىنىڭ قۇلىقىغا ئاستاغىنە سېنى ھەبەشكە ئېلىپ بارمەن دېسە ، ئۇ ماقۇل بولۇپ بىللە كېلىدۇ . » دەپتۇ مەلىكە .

ھەبەش پادىشاھىغا بۇ سۆز ماقۇل كەپتۇ . پادىشاھنىڭ بىر خىزمەتكارى بار ئىكەن ، ھەرقانداق ئىشقا يارايدىغان ئەقىللىق ۋە دانا كىشى ئىكەن . پادىشاھ ئۇنى چاقىرىپ « ئەگەر بېرىپ ئاشۇ قۇل بالىنى ئېلىپ كېلەلسەڭ ، ساڭا ئون نەپەر پاكىز قۇل بالا ۋە ئون نەپەر چىرايلىق كىيىنلەر كېيىنلەر بېرىمەن » دەپتۇ . خىزمەتكار دەرھال يول جابدۇقىنى قىلىپ ، يولغا راۋان بوپتۇ . بىرنەچچە كۈن يول مېڭىپ ، نەچچە مەنزىللەردىن ئۆتۈپ ئىراققا يېتىپتۇ ، يىراقتىن باغداد شەھىرى كۆرۈنگەن چاغدا ، بىر مەنزىلگە چۈشۈپتۇ . ئەتىسى تاڭ ئېتىشى بىلەنلا ، ئەڭ ياخشى تۆھپىلەر ۋە لايىق ھەدىيەلەرنى ئېلىپ ، پادىشاھنىڭ ھۇزۇرىغا كىرىپتۇ . ئىراق پادىشاھى بۇ خىزمەتكارنى ناھايىتى ياخشى ئىززەت - ھۆرمەت قىپتۇ . خىزمەتكار بىرنەچچە كۈن پادىشاھنىڭ قېشىدا تۇرۇپتۇ ، بىر كۈنى پۇرسەت تاپقاندا قۇل بالىغا شۇنداق دەپتۇ :

« ئوغلۇم ، ئىلىم - ئەدەبىيەت كامىل ، پاساھەت ۋە گۈزەللىك ئىگىسى ئىكەنسەن . ئەگەر ھەبەش پادىشاھىنىڭ قېشىغا بارساڭ ، ھەددى - ھېسابسىز ئىززەت - ھۆرمەتلەرنى كۆرەتتىڭ ۋە سان -

ساناقسىز ئالتۇن - كۈمۈشلەرگە ئېرىشەتتىڭ . »

قۇل بالا زېرەڭ ئىكەن ، خىزمەتكارنىڭ سۆزىنىڭ ئورانىدىن ئۇنىڭ ئانىسىنىڭ ھىيلىسى ئىكەنلىكىنى بىلىپتۇ .
« مېنىڭمۇ بارغۇم بار ، — دەپتۇ قۇل بالا ، — مەنمۇ ھەبەش پادىشاھى ناھايىتى خەلقپەرۋەر ، ئىنساپلىق پادىشاھ دەپ ئاتىلىغانىدىم ، شۇڭا شۇ يەرگە بىر بارسام دەپ نىيەت قىلىپ يۈرەتتىم . » خىزمەتكار بەكمۇ خۇشال بوپتۇ : « ئىراق مەلىكىسى شۇ يەردە ، ساڭا ساناقسىز ياخشىلىقلارنى قىلىدۇ ، مەرھەمەت كۆرسىتىدۇ . كۆڭلۈڭنى ئىزدەيدۇ . شۇنىڭ ئۈزۈمۈ يېتەرلىك دۆلەت . »

« ئەي خىزمەتكار ، — دەپتۇ قۇل بالا ، — ئەگەر مېنى ئاشۇ يەرگە سالامەت يەتكۈزسەڭ مەن ئۈچۈن قانچە خىراجەت كەتكەن بولسا تۆلەيمەن . يەنە سېنىڭ خىزمىتىڭنى ياخشى قىلىمەن . »
شۇنداق قىلىپ ئۇلار بىللە كېتىدىغان بولۇپ پۈتۈشۈپتۇ .
خىزمەتكار بىر ساندۇق تەييارلاپتۇ ، قۇل بالىنى ساندۇققا سېلىپ ئاغزىنى چىڭ ئېتىپتۇ ، ساندۇقنى يۈكنى ئۈستىگە ئارتىپ ئىراق شەھىرىدىن چىقىپ كارۋانلارغا قوشۇلۇپ ، ھەبەش تەرەپكە راۋان بولۇپتۇ . تاڭ ئاتقاندا پادىشاھ قۇل بالىنىڭ يوقالغانلىقىدىن خەۋەر تېپىپ ، قانچە ئىزدەتكەن بولسىمۇ ، ھېچ يەردىن دېرىكىنى ئالالماپتۇ . بىرنەچچە كۈندىن كېيىن شاھزادە بىلەن خىزمەتكار ھەبەشكە يېتىپ بېرىپتۇ . خىزمەتكار شاھزادىنى پادىشاھنىڭ ئالدىغا ئەكىرىپتۇ . ھەبەش پادىشاھى ئۇنى كۆرۈپ ھەقىقەتەن مەلىكە تەرىپ قىلغاندىن يۈز دەرىجە ئارتۇق ئىكەنلىكىنى چۈشىنىپتۇ . ھەبەش پادىشاھى ئۇنى ئالدىغا چاقىرىپ سوراپتۇ :
« ئىسمىڭ نېمە ؟ »

« ئىسمىم فەررۇخ زادە » دەپتۇ شاھزادە .

پادىشاھنىڭ بۇيرۇقى بىلەن ئۇنىڭغا تېخىمۇ ئېسىل شاھانە
لىباسلارنى كىيىدۈرۈشۈپتۇ . پادىشاھنىڭ كۆڭلىدە ئۇنىڭغا
نەسبەتەن پەرزەنتلىك مېھرى تۇغۇلۇپتۇ . دەرھال فەررۇخ زادىنى
مەلىكە قېشىغا باشلاپ كىرىپتۇ . « قۇل بالىنى كەلتۈرۈپ بەر
دېۋىدىڭ مەلىكە ، مانا كەلتۈردۇق ، خۇشال بول » دەپتۇ پادىشاھ .
مەلىكە ئوغلىنى كۆرۈپ ھەق سۇبھاناللاغا شۇ كۈرلەرنى قىپتۇ .
لېكىن پادىشاھتىن خىجالەت بولۇپ ئوغلىغا ھەرگىزمۇ سۆز
قىلمايدىكەن . چۈنكى ئۇنى ئۆزى پادىشاھ قېشىدا تەرىپ
قىلغانىدى - دە ، قۇل بالا مەلىكىنىڭ ئوغلى ئىكەن دەپ گۇمان
قىلىپ قالمىسۇن ، دەپ ئېھتىيات قىپتۇ .

كۈنلەرنىڭ بىرىدە پادىشاھ شىكارغا چىقىپتۇ ، ھەرم ۋە
ساراي خالىي قاپتۇ . بۇ چاغدا مەلىكە مەخپىي ھالدا ئوغلىنى قېشىغا
كەلتۈرۈپتۇ . فەررۇخ زادىنى كۆرگەن مەلىكە سەۋر - تاقەت
قىلالماپتۇ . پەرزەنتىنىڭ مۇھەببىتى يۈرىكىنى چاڭ قىلىپ ،
ئايرىلىش دەردىدىن ھالاك بولغىلى ئاز قالغان مەلىكە پەرزەنتىنى
قۇچىقىغا ئاپتۇ ۋە بويىغا قول سېلىپ تۇرۇپ : « جېنىم بالام ،
يۈرىكىمنىڭ پارىسى بالام ، جۇدالىق ئوتىدا كاۋاپ بولۇپ ، ئارتۇق
تاقىتىم قالمىغانىدى . شۇ سەۋەبتىن سېنى ھىيلە - مىكر بىلەن
قېشىمغا ئەكىلىۋالدىم » دەپتۇ . ئەمما بۇ گەپنى ساراي باشلىقى
ئاڭلاپ قېلىپ :

« نېمە ئىش بۇ ؟ پادىشاھنىڭ ھەرىمىدە مۇنداق
سۆزلىشىدىيالا ، پادىشاھ سالامەت قايتىپ كەلسە ، بۇ ۋەقەنى
ئېيتىمەن ! » دەپتۇ .

پادىشاھ شىكاردىن يېنىپ كەلگەندە ، ساراي باشلىقى
پۇرسەت تېپىپ ئەرز قىپتۇ : « ھەرم ئىچىدە بىر ۋەقەنى كۆردۈم ،
پادىشاھى ئالەم ! فەررۇخ زادە بىلەن مەلىكە بىر - بىرىگە ئاشىق

بولۇشۇپ ، بىر - بىرىنى قۇچاقلىشىپ ۋە سۆيۈشۈپ تۇرىدۇ .
بۇنى ئاڭلىغان پادىشاھ غەزەپلىنىپ ھەرەمگە كىرىپتۇ ۋە
فەررۇخ زادىگە : « ھەي بىھاي قۇل ! مېنىڭ ھەرىمىمگە خىيانەت
قىپسەنغۇ ؟ » دەپ ۋارقىراپتۇ .

« مەن بىگۇناھەمەن ، ھېچقانداق يامان ئىش قىلغىنىم يوق »
دەپتۇ فەررۇخ زادە .
« ئاڭلىدىڭمۇ مەلىكە ، بۇ قۇل نېمە دەيدۇ ؟ » دەپتۇ
پادىشاھ مەلىكىگە .

مەلىكە خامۇش بولۇپ قاپتۇ - دە ، مەرۋايىتتەك ياشلىرى
ئېقىشقا باشلاپتۇ . شۇندا پادىشاھ ئىشىك باقارغا بۇيرۇپتۇ :
« دەرھال بۇ قۇلنى ئاچىقىپ بېشىنى تېنىدىن جۇدا قىل . »
ئىشىك باقار دەرھال فەررۇخ زادىنى ئۆلتۈرۈش ئۈچۈن
قولدىن تۇتۇپ ئېلىپ چىقىپتۇ . ئۇ فەررۇخ زادىنىڭ يۈزىگە قارىسا
جامالى خۇددى تولغان ئايدەك گۈزەل ئىكەن . « بىر خوتۇن
ئۈچۈن مۇنداق يىگىتنى ئۆلتۈرسە زايى كېتىدۇ ، بۇ ئەقىللىق
ئادەمنىڭ ئىشى ئەمەس » دەپ ئويلاپتۇ ئىشىك باقار . شۇئاندا
فەررۇخ زادە ئۇنىڭغا :

« ھەي جاناب ، مەن بىگۇناھەمەن ، مېنىڭ ئەھۋالىم خۇداغا
مەلۇم . ماڭا ياخشىلىق قىلساڭ زايى كەتمەيتتى . تېز ئارىدا مېنىڭ
بىگۇناھلىقىم مەلۇم بولۇشى ئېھتىمال ، چۈنكى مەن ئىراقتا بىر
قەۋمنىڭ سەردارى ئىدىم ، گەرچە پەس تىرىكچىلىك مېنى بۇ
ئىشلارغا سالغان بولسىمۇ ، خۇدايتايارەك ۋە تائالا ماڭا قۇتۇلۇشنى
نېسىپ قىلار ۋە شادلىق دۆلىتىگە يەتكۈزەر دەپ ئۈمىد قىلىمەن ! »
دەپتۇ . شۇڭا ئىشىك باقار ئۇنى ئۆيىگە ئېلىپ بېرىپ تائام
كەلتۈرۈپتۇ ۋە ئۇنى ئۆيىدە ساقلاپتۇ . ئۇ جايدا پادىشاھنىڭ بىر
ئىنىكئانىسى بار ئىكەن . ئۇ خوتۇن ھەرقانداق مۈشكۈل ئىشلارنى

ھەل قىلالايدىكەن . بىر كۈنى ئۇ مەزلۇم پادىشاھنىڭ ئالدىغا كەپتۇ . ئۇنىڭدىن كېيىن مەلىكىنىڭ ئالدىغا كىرىپ ئۇنىڭدىن سورايتۇ :

« سىزگە نېمە بولدى مەلىكە . ھەمىشە يىغلاپ ئولتۇرىسىزغۇ ؟ »

مەلىكە بېشىنى تۆۋەن ساپتۇ ، ئەمما جاۋاب بەرمەپتۇ . موماي ئۇنىڭغا يەنە دەپتۇ :

« ئۇيالىماڭ مەلىكەم ، ھەرقانداق سىرىڭىز بولسا ماڭا ئېيتىڭ ، ئىنشائاللا بۇ رەنجى ئەلەمدىن خالاس بولغايىز . مەن سىزگە قەسەم ئىچىپ بېرەي ، سىرىڭىزنى ھېچكىمگە ئېيتمايمەن ، ئىشىڭىزنى پىنھان تۇتمەن . »

« ھەي ئانا ، — دەپتۇ مەلىكە ، — ماڭا بىر مۇھىم ئىش دۇچ كەلگەنىدى ، ئۇنى ئېيتماي يۈرەتتىم . ئەمما سەن قەسەم ئىچتىڭ ، ئەمدى ئېيتاي ، مېنىڭ ئاۋۋالقى ئېرىمدىن بىر ئوغلۇم بار ئىدى . ئۇنى ھېچكىم بىلمەيتتى . ئۇنى بىر ئامال بىلەن بۇ يەرگە كەلتۈرگەنىدىم . كېچە - كۈندۈز كۆز ئالدىمدا تۇرسۇن دېگەنىدىم . ئەمما بۇ شەپقەتسىز تەقدىر مېنى ئۇنىڭدىن جۇدا قىلدى ، مەنغۇ ھەممە رەنجى بالاغا سەۋر قىلىمەن . ئەمما پادىشاھنىڭ كۆڭلىدە ماڭا نىسبەتەن گۇمان بولمىسىدى كاشكى . قاچان قارىسام ئۇنى كۆڭلى مەيۇس كۆرىمەن ، ئەمدى نېمە قىلسام پادىشاھ مەندىن خۇش بولىدىكىن ، ھېچ بىلەلمىدىم . »

« ۋاي جېنىم بالام ! بۇ ئىش ئاسان ، — دەپتۇ موماي ، ساڭا بىر نەرسىدىن تەلىم بېرەي ، شۇنداق قىلساڭ ھەممە غەملەر كۆڭلۈڭدىن كۆتۈرۈلۈپ كېتىدۇ ، سەن كەچتە ئىلگىرى ياتقىن ، ئەمما كۆزۈڭنى ئاچمىغىن . پادىشاھ كۆكسۈڭگە بىر نەرسىنى قويىدۇ ۋە (مۇشۇ پۈتۈلگەن ئىسمى - ئەزەملەرنىڭ ھەققى

ھۆرمىتى ، بۇ ياتقان كىشىنىڭ ھەرقانداق سىرى بولسا ماڭا
ئېيتسۇن ، دەيدۇ . سەن دەرھال سۆزگە كىرىپ سىرىڭنى
باشتىن - ئاخىرغىچە بايان قىلغىن ، شۇنىڭدىن كېيىن بۇ غەم -
غۇسىدىن قۇتۇلۇپ كېتىشىڭگە ئىشەنچىم بار . »

مەلىكە ئۇنىڭ سۆزىنى قوبۇل قىپتۇ . موماي پادىشاھنىڭ
ئالدىغا كىرىپ سوراپتۇ :

« ئوغلۇم ! نېمىشقا غەمكىن ۋە مالال بولۇپ ئولتۇرىسىز ؟
سەۋەب نېمە ؟ »

« ھەي ئانا ، بىۋاپا روزغار جەبرىدىن مالال ۋە غەمكىن
بولۇپ قالدىم » دەپتۇ پادىشاھ .

« ھەي بوتام ! - دەپتۇ موماي ، - ھېچكىم بۇ پەلەكتىن
ۋاپا كۆرگەن ئەمەس . خۇددى :

پەلەكتىن سەن ۋاپا - مېھرى كۆرەيمەن دەپ ئۈمىد تۇتما ،
پەلەك كۆرسەتمىدى مېھىر - ۋاپادىن قىلچە ئىنسانغا !

دېگەندەك ئىش ، بالام ئەندىشەڭنىڭ سەۋەبى نېمە ؟ ئېيتقىن ، ئاناڭ
ئۇنىڭغا تەدبىر قىلىدۇ . »

« ھەي مېھرىبان ئانا ! - دەپتۇ پادىشاھ ، - سەندىن
يوشۇرىدىغان نېمە سۆزۈم بولسۇن . نى - نى مۇشەققەتلەر بىلەن
شۇنچە كۆپ پۇل - مال خەجلەپ بىر قۇل بالىنى ئەكەلگەندىم .
ئەمدى ئۇنى ئۆلتۈرۈۋەتتىم . ھازىر ھېچ ھەقىقىتىنى
بىلەلمەيۋاتىمەن ، شۇڭا كۆڭلۈمنىڭ ئارامى يوق . »

« ئەندىشە قىلىمىغىن بالام ، كۆڭلۈڭنى خوش تۇتقىن .
مەندە ھەزرىتى سۇلايمان ئەلەيھىسسالامنىڭ دۇئاسى بار . ئەگەر

كىشىنىڭ سىرىنى بىلەي دېسەڭ ، بۇ دۇئانى ئۇخلىغان ۋاقتىدا ئوقۇساڭ ياكى ئۇنى كۆكسىگە قويساڭ ، پەرمانى ئىلاھى ۋە مۆجىزاتى سۇلايمان ئەلەيھىسسالام بىلەن ئۇ كىشى ئۆزىنىڭ ھەر قانداق سىرى بولسا ئېيتىدۇ ، لېكىن ئۆزى ئويغانمايدۇ ھەم ئۆزىنىڭ نېمە دېگەنلىكىنى ئۆزى بىلمەيدۇ . ئەگەر ئىجازەت بولسا كەلتۈرسەم . »

« ۋاي مېھرىبان ئانام ، بارغىن ! دەرھال ئۇنى كەلتۈرگىن ، غەم - ئەندىشىلەر كۆڭلۈمدىن كۆتۈرۈلۈپ كەتسۇن » دەپتۇ پادىشاھ . ھىيلىگەر موماي ئۆيىگە بېرىپ ، ئوقۇغىلى بولمايدىغان بىر پارچە پۈتۈكنى كۆتۈرۈپ پادىشاھقا كەلتۈرۈپتۇ : « مانا بالام ! بۇ دۇئاغا تەزىم قىلغىن . بۇ سۇلايمان ئەلەيھىسسالامنىڭ يادىكارلىرى . »

پادىشاھ دەرھال ئورنىدىن تۇرۇپ قەغەزنى قولغا ئاپتۇ ۋە تەزىم قىپتۇ ، ئۇ بالدۇرراق كەچ بولۇپ مەلىكىنىڭ ئۇخلىشىغا ، ئۆزى بولسا موماي ئېيتقانداق قىلىشقا ئىنتىزار بوپتۇ . ئاخىر كۈن كەچ بوپتۇ . پادىشاھ ھەرەمگە كىرىپتۇ . قارىسا مەلىكە ئۇخلاپ ياتقانىكەن . ئۇ دۇئانى مەلىكىنىڭ كۆكسىگە قويۇپتۇ ۋە « ئىبارا خۇدايا ! بۇ دۇئانىڭ ھۆرمىتىدىن ئۇشۇ ياتقان بەندىنىڭ تىلى سۆزگە جارى بولغاي ، كۆڭلىدە ھەر نېمە بولسا ئېيتقاي ! » دەپتۇ . پادىشاھنىڭ سۆزى تۈگىشى بىلەنلا ، مەلىكە سۆزگە كىرىشىپتۇ . كۆڭلىدە نېمە بار بولغان بولسا باشتىن - ئاخىرىغىچە بايان قىپتۇ : « ئۇ قۇل بالا ئەمەس ئىدى ، ئۆز پەرزەنتىم ئىدى ، بىگۇناھ ئۆلدى . خۇدايىتائالانىڭ ھۆكۈمى شۇنداق ئىكەن ، ئۇنىڭغا چارە يوق . ئەمدى پادىشاھ مەن بىلەن خوپ بولسىدى كاشكى » دەپ يىغلاپتۇ . پادىشاھ مەلىكىنى قۇچىقىغا ئېلىپ يىغلاپ كېتىپتۇ . مەلىكە ئويغىنىپ : « نېمە بولدى ؟ ماڭا نېمانچە مېھرىبانلىق

قىلىسىز ؟ » دەپ سورايتۇ .

« جېنىم ! نېمە ئۈچۈن مەندىن بۇ ئەھۋالنى يوشۇردۇڭ ؟
ناھەق قان تۆكۈپتىمەن ئەمەسمۇ ! » دەپتۇ پادىشاھ .

« سىزدىن خىجالەت بولۇپ بۇ سىرنى ئاشكارا قىلالىمىدىم ،
پادىشاھىم ! » دەپتۇ مەلىكە .

« مەندە ھەزرىتى سۇلايمان ئەلەيھىسسالامنىڭ دۇئالىرى بار
ئىدى . مەن دۇئانى ئۇخلىغان ۋاقىتىڭدا كۆكسۈڭگە قويدۇم ،
شۇنىڭ بىلەن بۇ سىرنى ئاشكارا قىلدىڭ » دەپتۇ پادىشاھ .

« ئۇنداق بولغان بولسىمۇ ئەجەب ئەمەس ، — دەپتۇ
مەلىكە ، — ئۇخلىغان چېغىمدا ئېيتىپ قويغاندۇرمەن . ئەمدى
يوشۇرغىلى بولمايدۇ . مۆھتەرەم كۆڭۈللىرىگە روشەن بولسۇنكى ،
ئۇ قۇل بالا مېنىڭ پەرزەنتىم ئىدى ، ئۆلۈپ كەتتى . ئۇيقۇلۇقتا
ئېيتىپ تاشلاپتىمەن ، بىئەدەپلىك بولۇپتۇ ، مەئزۇر تۇتايلا ،
تەقدىرنىڭ قازاسى قانداق بولسا ئۇنىڭغا چارە يوق . لېكىن ئىشىك
باقاردىن سوراپ كۆرەيلى ، ئۇنى قەيەردە ئۆلتۈردى ، شۇ يەرگە بىر
ئىمارەت بەرپا قىلايلى . »

ئەتىسى پادىشاھ ئىشىك باقاردىن سورايتۇ : « ھېلىقى قۇل
بالىنى قەيەردە ئۆلتۈردۇڭ ؟ قايسى يەرگە دەپنە قىلدىڭ ؟ ئۇ
بىزنىڭ پەرزەنتىمىز ئىكەن . »

بۇ سۆزنى ئاڭلىغان ئىشىك باقار : « مەن ئۇنى ئۆلتۈرمىدىم
پادىشاھى ئالەم ! فەررۇخ زادە تېخى تىرىك ، مېنىڭ ئۆيۈمدە
تۇرۇۋاتىدۇ » دەپتۇ . پادىشاھ ئۇنى كەلتۈرۈشكە بۇيرۇپتۇ . ئۇ
كەلگەندىن كېيىن ھەرەمگە ئېلىپ كىرىپتۇ . مەلىكە فەررۇخ زادىنى
ساق - سالامەت كۆرگىنىگە خۇداغا شۈكۈر ئېيتىپتۇ ۋە سەلتەنەت
بىساتلىرىدا خۇشال - خۇرام ئۆمۈر كەچۈرۈپتۇ . ئىشىك باقارغا
بولسا ناھايىتى كۆپ ياخشىلىق ۋە مەرھەمەتلەرنى قىپتۇ .

سۆز شۇ يەرگە كەلگەندە بەختىيار شۇنداق دەپتۇ :

« بۇھىيلە - مىكىرلەر خوتۇن خەقلەر ئارىسىدا كۆپ پەيدا بولىدۇ . ئۇلار ئۆز پايدىلىرى ئۈچۈن ئاشۇنداق ھىيلە - مىكىرلەرنى قىلىشىدۇ . ئۇنىڭغا ئالدىنىش خاتادۇر . پادىشاھىم ، ئەگەر ئىشىك باقار فەررۇخ زادىنى ئۆلتۈرگەن بولسا ئۇنىڭ ئەھۋالى نېمە بولۇپ كېتەتتى ، پۇشايمان پايدا بەرمەيتتى .

پادىشاھقا بۇ سۆزلەر يېقىپ قايتۇ ، بەختىيارنى ئۆلتۈرمەي زىندانغا سېلىشنى بۇيرۇپتۇ ۋە : « بۈگۈن كەچ بولدى ، ئەتە سىياسەت قىلايلى ! » دەپتۇ .

سەككىزىنچى كۈنى غەيبۇر شاھ دېگەن ۋەزىر پادىشاھنىڭ دەرگاھىغا كەپتۇ ، دۇئا ۋە ماختاشلاردىن كېيىن :

« پادىشاھ — بىر دەرەختتۇر . ئۇنىڭ يىلتىزى سىياسەتتۇر . پادىشاھلار ئۈچۈن سىياسەتتىن باشقا ياخشىراق ھېچ نەرسە يوق . ئەگەر سىياسەتتە كەمچىلىك كۆرۈلسە پادىشاھلىق دەرىخى نۇقسان تېپىپ قالارمىكەن دەپ قورقمەن » دەپتۇ .

« راست ئېيتىسەن ، — دەپتۇ پادىشاھ ، — ۋە بەختىيارنى كەلتۈرۈشكە بۇيرۇپتۇ . بەختىيار كەلتۈرۈلگەندىن كېيىن جالالتى ھازىر قىپتۇ . بەختىيار دۇئا ۋە ماختاشلارغا ئېغىز ئېچىپتۇ :

« پادىشاھلارغا سىياسەت قىلماق ياخشىدۇر . لېكىن بىر ئىشتا ئالدىرىماق ئاخىر پۇشايمان كەلتۈرىدۇ . خۇددى :

ھەممە ئىشلاردا ئالدىرىماقلىق

ئاقىۋەت ئىشنى خاراب قىلۇر .

سەۋر قىلماقتا كۆرسەتمە نۇقسان

سەۋر قىلغىن كىشى ساۋاب قىلۇر .

دېگەندەك ، ئالدىراڭغۇلۇق نادامەت كەلتۈرىدۇ . شۇنىڭ سىڭرى ،

گۆھەر پۇرۇش غوجا ئالدىرىدى ، ئاخىر رەنج بالاغا مۇپتىلا بولدى . »

« ئۇقاندۇق ھېكايە ئىكەن ، سۆزلە ! » دەپتۇ پادىشاھ .

بەختىيار ھېكايىسىنى باشلاپتۇ :

گۆھەر پۇرۇش

تارىخ سەھىپىلىرىدە شۇنداق كەلتۈرۈپتۇكى ، بىر گۆھەر پۇرۇش ئادەم بار ئىكەن ، ئۇنىڭ خوتۇنى ھامىلدار ئىكەن . بىر كۈنى گۆھەر پۇرۇشنى پادىشاھ غەزىنەمدىكى جاۋاھىر ۋە مەرۋايىتلارنىڭ ئەڭ قىممەت باھالىق ۋە ياخشىلىرىنى ئايرىپ چىقسۇن دەپ چاقىرتىپتۇ . گۆھەر پۇرۇش ماڭار چاغدا خوتۇنىغا شۇنداق دەپتۇ : « مەن پادىشاھ قېشىغا كىرىمەن ، مېنى قايتقۇزماي قويۇشى مۇمكىن . ماڭا دۇئايى خەير قىلىپ تۇرغىن . ساڭا ۋەسىيىتىم شۇكى ، ئەگەر خۇدايىتائالا ئوغۇل پەرزەنت ئاتا قىلسا ، ئېتىنى روزىە قويغىن ئەگەر قىز تۇغۇلسا ، ئۇنىڭ ئېتىنى ئۆرۈك نېمە قويساڭ قويۇۋەرسەن . »

شۇنداق دەپ تاپىلاپ قويۇپ ، يولغا چىقىپ ، پادىشاھنىڭ دەرگاھىغا يېتىپ بېرىپتۇ ، ئۇ دېگەن پەيتتە يېتىپ كەلگەنلىكى ئۈچۈن پادىشاھقا يېقىپ قاپتۇ . شۇڭا : « گۆھەر پۇرۇشنى ياخشى ئىززەت قىلىڭلار » دەپ بۇيرۇپتۇ . پادىشاھ خادىملىرى گۆھەر پۇرۇشنى پادىشاھنىڭ پەرمانىغا مۇۋاپىق ھۆرمەتلەپ ناھايىتى خۇرسەن قىلىشىپتۇ . ئاندىن كېيىن پادىشاھ ئۇنىڭغا شۇنداق دەپتۇ :

« ئۇستام ، سەن كۆڭۈل قويۇپ ، بىزنىڭ دۇر - گۆھەرلىرىمىزنىڭ قىممەت باھا ۋە خەزىنىگە لايىقلىرىنى ئاجرىتىپ

بەرگىن . »

« جان بىلەن ئورۇندايەن » دەپتۇ گۆھەر پۇرۇش .
پادىشاھنىڭ بۇيرۇقى بويىچە ، خەزىنىدار خەزىنىنىڭ
ئىشىكىنى ئېچىپ ئۈچە - مەرۋايىت ، گۆھەرلەرنى يېپىپ
تاشلاپتۇ . گۆھەر پۇرۇش ئۇلارنى ئىلغاشقا باشلاپتۇ . ئۇ خېلى دانا
ھەم مەسلىھەتلىك كىشى بولغاچقا ، پادىشاھمۇ ئۇنىڭ بىلەن پات -
پات سۆھبەتلىشىپ تۇرۇپتۇ ، ئۇنىڭ قەدىر - قىممەت ۋە
مەرتىۋىسىنى كۈندىن - كۈنگە ئاشۇرۇپتۇ ، ئەمما ئۆيىگە بېرىشقا
رۇخسەت سورىسا رۇخسەت بەرمەيدىكەن . بۇ ئىش بىلەن كۆپ
ۋاقىتلار ئۆتۈپ كېتىپتۇ .

كۈنلەرنىڭ بىرىدە گۆھەرپۇرۇشنىڭ خوتۇنى ئىككى
ئوغۇل تۇغۇپتۇ ، ئۇنىڭ بىرىگە رۇزبە ، يەنە بىرىگە بەھرۇز دەپ
ئات قويۇپتۇ ۋە شۇ زامان شادلىق بىلەن گۆھەرپۇرۇشقا مۇنداق
دەپ مەكتۇپ يېزىپتۇ :

« بىزگە ئەكرەمىن ۋە رەھىمىل راھىمىن ئىككى پەرزەنت
ئەرجىمەند ئاتا قىلدى . ئۇلارنىڭ نۇرى جامالىنى كۆرۈپ تاماشا
قىلغايىسىز ، ئەمدى بۇنىڭدىن ئارتۇق جۇدالىققا سەۋر - تاقىتىم
قالمدى . بۇ مەكتۇپ تەگكەن زامان يېتىپ كەلگەيسىز . »
مەكتۇپنىڭ ئاخىرىغا مۇنۇ بىيىتنى يېزىپ قويۇپتۇ :

ناتىۋان جېنىمنىڭ ئۈلپەت مەھرىمى ،

دىلىمنىڭ مېھرىبان يارى - ھەمدىمى .

سەن مېنىڭ كۆزۈمگە بېغىشلىغان نۇر ،

ئەمدى كۆپ ھىجرانغا تاقىتىم يوقتۇر .

بۇ مەكتۇپنى گۆھەرپۇرۇشقا ئەۋەتىپتۇ . گۆھەرپۇرۇش
مەكتۇپنى كۆرۈپ ھەددىدىن ئارتۇق شاد - خۇرام بولۇپ ،

خۇدايىستانلارغا شۇ كۈرلەرنى قىپتۇ ۋە بىتاقەت بولۇپ ، پادىشاھقا
ئۆيىدىكىلەرنىڭ ئەۋەتكەن مەكتۇپىنى كۆرسىتىپ ، رۇخسەت
سورغان بولسىمۇ پادىشاھ ئۇنىڭغا رۇخسەت بەرمەپتۇ !

« سەن بۇ يىلچە مۇشۇ يەردە تۇرغىن ، بىزگە بۇ يىل
ناھايىتى كۆپ جاۋاھىرلار كېلىدۇ ، ئۇلارنىڭ ياخشى ۋە
ناچارلىرىنى بىر - بىردىن ئايرىيسەن . مەن بۇ يەردىن ئادەم
ئەۋەتەي ، پەرزەنتلىرىڭنى ئەكەلسۇن » دەپ ياندۇرۇپتۇ . شۇنىڭ
بىلەن گۆھەرپۇرۇش نائىلاج « خوپ » دەپتۇ . پادىشاھ ئۇنىڭ
يۇرتىغا دەرھال ئادەم ئەۋەتىپتۇ . گۆھەرپۇرۇشنىڭ خوتۇنى
ھىجران ئەلىمىدىن كۆڭلى يېرىم بولۇپ تۇرغانىكەن ، كەلگەن
كىشىنى « ئۆزۈم بار ، بارالمايمەن ، بالىلىرىم كېسەل ، ئۇلار ياخشى
بولسا بارارمىز » دەپ ياندۇرۇپتۇ .

بارغان كىشى ئاتۇمىد بولۇپ قايتىپ كېلىپ
گۆھەرپۇرۇشقا : « پەرزەنتلىرىڭىز ئاغرىق ئىكەن ، شۇڭا
كېلەلمەيدىكەن . ئەمما ساقايغاندا ئۆزلىرى كېلىدىغان بولدى ! »
دەپتۇ .

گۆھەرپۇرۇش كۆڭلى يېرىم بولۇپ ، كېچە - كۈندۈز
يىغلايدىكەن . بۇ ئارىدا نۇرغۇن ۋاقىت ئۆتۈپ كېتىپتۇ . گۆھەر
پۇرۇشنىڭ ئوغۇللىرى خەت يېزىشنى ئۆگىنىپتۇ . ئۆز قولى بىلەن
ياخشى ئىبارەتلەر بىلەن تەرتىپ بويىچە ئاتىسىغا مەكتۇپ يېزىپ
ئەۋەتىپتۇ . گۆھەرپۇرۇش ئۇ مەكتۇپنى ئوقۇپ ، سەۋر - تاقەت
قىلالماي قاپتۇ - دە ، يەنە پادىشاھنىڭ ئالدىغا كىرىپ كەلگەن
مەكتۇپنىڭ مەزمۇنىنى سۆزلەپ بېرىپ شۇنداق دەپتۇ : « پادىشاھى
ئالەم ! ماڭا ئىجازەت بەرسىلە ، مېنىڭ ئەمدى بۇنىڭدىن ئارتۇق
سەۋر - تاقىتىم قالمايدۇ . »

« مەن سەن بىلەن ئۆلپەت بولۇپ قاپتىمەن . ئىلاجى بولسا

ئادەم ئەۋەتسەك ، پەرزەنتلىرىڭنى بۇ يەرگە ئەكەلسە ، ئۇلارغا ئىلتىپات كۆرسىتىپ ئەر كىلىتەتتىم » دەپتۇ پادىشاھ .

« گۆھەر پۇرۇش ياق دېيىشكە جۈرئەت قىلالماپتۇ . پادىشاھ ئۇنىڭ بالىلىرىنى ئېلىپ كېلىش ئۈچۈن ئادەم ماڭغۇزۇپتۇ . بارغان كىشى بالىلارغا ئاتىسىنىڭ سۆزىنى يەتكۈزۈپتۇ . شۇن ئان پەرزەنتلەر يول جابدۇقى قىلىپ ئاتىسى تەرەپكە راۋان بولۇپتۇ . بالىلىرىنىڭ دىدارىنى كۆرۈشكە ئالدىرىغان گۆھەر پۇرۇش پادىشاھتىن ئىجازەت سورىمايلا ، يول جابدۇقىنى تەييارلاپ ، بىر كېچىدىلا بۇ تەرەپتىن يولغا چىقىپتۇ . پەرزەنتلىرى يېتىپ كەلگەن يۇرتقا ئىككى چاقىرىم يول قالغانىكەن ، بارغان ئەلچى يولدا ئۇچراپتۇ ۋە « پەرزەنتلىرىڭىزنى كەلتۈردۈم » دەپ خۇش خەۋەر يەتكۈزۈپتۇ . گۆھەر پۇرۇش خۇشاللىق بىلەن ئالدىراپ - تېنەپ مېڭىپتۇ . يولدا بىر ئېرىقنىڭ بويىغا كېلىپ سەللىسىنى قاشقا قويۇپ ئولتۇرۇپ ، تاھارەت ئاپتۇ ۋە سەللىسىنى ئۇنتۇپ قېلىپ يولغا مېڭىپ كېتىپتۇ ، ناماز ئوقۇي دەپ قارىسا سەللىسىنى ئۇنتۇپ قالغانىكەن ، سەللىسىنى ئىزدەپ تاھارەت ئالغان يەرگە يېنىپ كەپتۇ . ھەرقانچە ئىزدىگەن بولسىمۇ تاپالماي تەرەپ - تەرەپنى ئىزدەپتۇ . تۇيۇقسىز يىراقتىن شۇ يەردە ئويىناۋاتقان ئىككى گۆدەكنى كۆرۈپ قاپتۇ - دە ، ئۇلارنىڭ قېشىغا بېرىپتۇ ۋە سورايتۇ :

« ھەي ئوغلانلار ، بۇ يەردە مېنىڭ سەللەم ئۇنتۇلۇپ قالغانىكەن ، كۆردۈڭلارمۇ ؟ »

« سىز بىزنى ئوغرى تۇتۇۋاتامسىز ؟ » دەپتۇ گۆدەكلەر .

« بۇ يەردە سىلەردىن باشقا ئادەم يوق تۇرسا ، سەللەمنى

سىلەر ئالغان بولساڭلار كېرەك . »

« ساراڭمۇ سەن ؟ - دەپتۇ گۆدەكلەر ، - بىزگە نېمە

دەپ تۆھمەت قىلىسەن ، خۇدايىتائاللادىن قورقماسەن ! »

گۆھەر پۇرۇش سەللىسىنىڭ ئىچ پۇشۇقىدا گۆدەكلەرنىڭ سۆزىگە ئاچچىقى كېلىپ ، ئۇلارنى سۇغا ئىتتىرىۋېتىپتۇ . سۇ ئۇلارنى بىر تەرەپكە ئاققۇزۇپ كېتىپتۇ .

گۆھەر پۇرۇشنىڭ خوتۇنى پەرزەنتلىرىنىڭ تەخىر بولۇپ قالغانلىقى سەۋەبىدىن ئۇلارنى « ھەي ، رۇزبە ! ھەي بەھرۇز ! نەدە سىلەر بالىلىرىم ! » دەپ توۋلاپتىكەن ، گۆھەر پۇرۇش بۇ ئاۋازنى ئاڭلاپ ھاڭ - تاڭ بولۇپ ، ئاۋاز چىققان تەرەپكە مېڭىپتۇ . يېقىن بېرىپ قارىسا چاقىرىغان ئۆزىنىڭ خوتۇنى ئىكەن . گۆھەر پۇرۇش خوتۇنىدىن سوراپتۇ : « سەن بۇ يەردە نېمە ئىش قىلىسەن ؟ »
« بۇ يەرگە سەھەر كېلىپ چۈشكەندۇق سىز قاچان كەلدىڭىز ؟ » دەپتۇ خوتۇنى .

« يولغا چىققىنىڭلارنى ئاڭلاپ ، ئالدىراپ ئالدىڭلارغا چىققانىدىم ، — دەپتۇ گۆھەر پۇرۇش ، — لېكىن سۇ ياقىسىدا تاھارەت ئالغىلى ئولتۇرۇپ سەللەمنى ئۇنتۇپ قاپتىمەن . سەللەمنىڭ ئارىسىدا گۆھەرلەر كۆپ ئىدى . مەن شۇنى ئىزدەپ كەلسەم ، بۇ يەردە سەن بىلەن ئۇچراشتىم . ياخشى كەلدىڭلارمۇ ، جاپا تارتىمىغانسىلەر ؟ »

« خۇداغا شۈكۈر ، سالامەت كەلدۇق ، خۇدايىتائاللا بىزگە ئىككى ئوغۇل پەرزەنت ئاتا قىلدى ، — دەپتۇ خوتۇنى ، — بىرىگە رۇزبە ، يەنە بىرىگە بەھرۇز دەپ ئات قويدۇم . ناماز پېشىن ۋاقتىدا ئۇلار سۇنىڭ ياقىسىغا ئوينىغىلى كەتكەنىدى . كۈچ كەچ كىرىپ قالدى ، تېخىچە يېنىپ كەلمىدى ، كۆڭلۈم ئەنسىرەپ ، ئۇلارنى چاقىرىپ چىقىپ ، سىزگە ئۇچراپ قالدىم . »

گۆھەر پۇرۇش بۇ سۆزنى ئاڭلاپ بىر نەرە تارتىپلا ھوشىدىن كېتىپتۇ . خوتۇنى سۇ سېپىپ يۈرۈپ ئۇنى ھوشىغا كەلتۈرۈپتۇ .

« سىزگە نېمە بولدى ؟ » دەپ سورايتۇ خوتۇنى .

« مەن سەللەمنى كۆپ گۆھەرلەر بىلەن ئۇنتۇپ قالغانىدىم . ئىزدەپ يۈرسەم ، سۇ بويىدا ئىككى گۆدەك بالا ئۇچرىدى ، ئۇلاردىن سەللەمنى سورىسام ، تۈزۈك جاۋاب بەرمەي ماڭا قاتتىق گەپ قىلدى ، ئاچچىقىم كېلىپ ئۇلارنى سۇغا ئىتتىرىۋەتكەنىدىم ! » دەپتۇ گۆھەر پۇرۇش .

خوتۇنى « بىزنىڭ بېشىمىزغا چۈشكەن نېمە كۈندۇ » دەپ نالە - پەرياد قىپتۇ .

گۆھەر پۇرۇش يۈزىنىڭ پۇشايمان ۋە ھەسرەت نادامەتلەرنى قىلىپتۇ ، خۇشاللىقلىرى خاپىلىققا ئايلىنىپتۇ ۋە يىغلاپ يولغا چۈشۈپتۇ .

« ئەمدى مال - دۇنيانى نېمە قىلاي خوتۇن ! — دەپتۇ گۆھەر پۇرۇش ، — پەرزەنتلىرىمدىن ئايرىلىدىم ، خۇشاللىق ئورنىغا خاپىلىق يۈزلەندى . بۇ يەردە تۇرساق پادىشاھ بىزنى كەتكۈزمەيدۇ . جۈر ، ئەمدى باشقا بىر يۇرتقا كېتەيلى . »

« ياخشى دېدىڭىز ، شۇنداق قىلايلى » دەپتۇ خوتۇنى ۋە كۆڭلى غەمكىن ھالدا يولغا چۈشۈپ ، بىرنەچچە كۈندە بىر يۇرتقا يېتىپ بېرىپتۇ ۋە بىر كۆكلەمزارغا بېرىپ چۈشۈپتۇ . ئەمما كېچە - كۈندۈز بالىلىرىنىڭ پىراقىدا زار - زار يىغلايدىكەن ۋە خۇداغا نالە - زار قىلىدىكەن .

ئەمدى گەپنى بۇياقتىن ئاڭلاڭ .

خۇدايىستانلا ئۇ ئىككى نارەسىدىن ئۆز قۇدرىتى بىلەن ئامان ساقلاپتۇ . بالىلاردىن بىرىنى سۇ چايقىلىپ قىرغاققا چىقىرىپ تاشلاپتۇ . ئۇ يۇرتىنىڭ پادىشاھى شىكارغا چىققانىكەن ، يۈزى ئايدەك تۈلۈنىپ تۇرغان بىر ئوغۇلنى كۆرۈپتۇ . پادىشاھ « ئېلىپ كېلىڭلار » دەپ بۇيرۇپتۇ . قارىسا بىر ساھىبجامال بالا ئىكەن .

لېكىن سۇنىڭ قورقۇنچىدىن چىرايى تاتىرىپ
كەتكەنىكەن. « ھەي بالا بۇ يەردە نېمە ئىش قىلىپ
يۈرسەن » دەپ سورايتۇ پادىشاھ.

« بىز ئاكا - ئۇكا ئىدۇق ، ئىككىيلەن سۇ ياقىسىدا ئويناپ
يۈرەتتۇق . تۇيۇقسىز بىر كىشى كەلدى . بىر نەرسىنى يوقىتىپ
قويغانىكەن ، بىزدىن سورىدى ، ئۇنى سىلەر ئاپىسىلەر دەپ
ئاچچىقلىنىپ بىزنى سۇغا تاشلىۋەتتى » دەپتۇ گۆدەك .
پادىشاھ ئۇنىڭغا رەھىمى كېلىپ سورايتۇ :

« ئېتىڭ نېمە ؟ »

« ئېتىم رۇزبە . »

« مېنىڭ پەرزەنتىم يوق ئىدى ، سېنى بالا قىلىۋالاي » دەپتۇ
شاھ ۋە رۇزبەنى ئاتقا مىندۈرۈپ شەھەرگە ئېلىپ كىرىپتۇ .
شۇنىڭدىن تارتىپ ئۇنى پەرزەنتى ھېسابىدا تەربىيەلەپتۇ . رۇزبەمۇ
ئەدەبلىك بالا ئىكەن . پادىشاھنىڭ ھۆرمىتىنى ۋە خىزمىتىنى دەل
جايىدا بەجا كەلتۈرۈپتۇ . پادىشاھ بىرنەچچە يىللاردىن كېيىن
ئالەمدىن ئۆتۈپتۇ . شەھەر خەلقى پادىشاھلىق تەختىنى رۇزبەگە
مۇناسىپ كۆرۈپتۇ . رۇزبە شاھلىق تەختىگە ئولتۇرۇپتۇ . پۈتۈن
يۇرت ئەھلى ئۇنى مۇبارەكلەپتۇ . رۇزبە خەلقپەرۋەر ، ئادىللىق
بىلەن يۇرت سورايتۇ .

ئەمدى سۆزنى بۇياقتىن ئاڭلاڭ .

بەھرۇزنى سۇ باشقا تەرەپكە ئاققۇزۇپ كەتكەنىكەن . ئۇنى
دەريا لېۋىگە چىققانغا بىر توپ ئوغرىلار تېپىۋاپتۇ ۋە ساتقىلى
شەھەرگە ئېلىپ بېرىپتۇ . ئاسادىيەن گۆھەرپۇرۇشمۇ بىر قۇل
سېتىۋالماقچى بولۇپ ، بازارغا بارغانىكەن بەھرۇزنى كۆرۈپ ئۇنى
سېتىۋالماقچى بوپتۇ ۋە باھاسىغا چىقىپ سېتىۋېلىپ ئۆيىگە ئېلىپ
كەپتۇ . ئانا ئۆز پەرزەنتىنى كۆرۈپ بىھۇش بولۇپ يىقىلىپتۇ . بىر

سائەتتىن كېيىن ھوشىغا كېلىپ پەرزەنتىنى قۇچاقلاپ تۇرۇپ :
« غوجام ! ھەزرىتى ھەق سۇبھاناللاننىڭ قۇدىرىتىنى تاماشا
قىلىڭ ، مانا بىزنىڭ پەرزەنتىمىزنى ئۆز قۇدىرىتى ۋە مەرھىمىتى
بىلەن بىزگە يەتكۈزدى » دەپ خۇدايىتائاللاغا شۈكۈرلەرنى
ئېيتىپتۇ ۋە ئېرىگە « قايسى كۈنى سىز سۇغا ئىتتىرىۋەتكەن ئىككى
گۆدەكنىڭ بىرى مۇشۇ » دەپتۇ . گۆھەر پۇرۇشمۇ خۇشاللىقىدا
كۆزىگە ياش ئېلىپ ، پەرزەنتىنى قۇچىقىغا ئاپتۇ . ئوغلىنىڭ
دىدارىغا تويماي قارايتۇ . ئەمما گۆھەر پۇرۇش رۇزبەنى داۋاملىق
ئەسلىيدىكەن ۋە ئۆز - ئۆزىگە « خۇدا ئۇنىمۇ يەتكۈزسە ئىدى »
دەپ تىلەيدىكەن .

شۇنىڭدىن تارتىپ گۆھەر پۇرۇش ئوغلىغا
گۆھەر شۇناسلىقتىن تەلىم بېرىپتۇ . ئوغلى بەھرۇزمۇ ئاز ۋاقىت
ئىچىدىلا بۇ ھۈنەرگە ئۇستا بولۇپ يېتىشىپتۇ ، ئۇنىڭدىن كېيىن
گۆھەر پۇرۇش ئوغلىغا : « ئوغلۇم : پالانى دىيارغا بارساڭ ، شۇ
دىيارنىڭ پادىشاھى خېلى مېجەزى تۈزۈك ۋە غېرىبپەرۋەر دەپ
ئاڭلىدىم . مېنىڭ مەسلىھەتىم : بارغاندا بىر قىسىم گۆھەرلەرنى
ئېلىپ بارغىن ، گۆھەر پۇرۇشلۇق ۋە گۆھەر شۇناسلىقىنى بىر
كۆرسەتسەڭ ئۇنىڭ مەرھەمەت نەزىرى ساڭا چۈشسە ، ساڭا
ئىلتىپات قىلسا ، كەسپ - ئوقىتىڭ ئۈچۈن سەرمايە ھاسىل
بولىدۇ ! » دەپتۇ .

« ماقۇل ، شۇنداق قىلاي » دەپ بەھرۇز دەرھال سەپەر
جابدۇقلىرىنى تەييارلاپ ، ئاتا - ئانىسى بىلەن خوشلىشىپ يولغا
چىقىپتۇ ۋە ئالدىرىماي يول مېڭىپ بىرنەچچە كۈندىن كېيىن بىر
يۇرتقا يېتىپ بېرىپتۇ . ئۇ يۇرتنىڭ پادىشاھى بەھرۇزنىڭ ئاكىسى
رۇزبە ئىكەن . ئەمما ئۇلار بىر - بىرىنى تونۇماپتۇ . بەھرۇز
پادىشاھنىڭ ئالدىغا كىرىپ كۆرۈشۈپتۇ . پادىشاھنىڭ ئۇنىڭغا

كۆزى چۈشكەندىن كېيىن كۆڭلىدە تۇغقانلىق مېھرى قوزغىلىپتۇ .
ئۇنىڭ ئىززەت - ھۆرمىتىنى بەجا كەلتۈرۈپ ، چاقچاق بىلەن
ئۇنىڭ ئەسلىنى سورايتۇ .

« ئەسلىم جاۋاھىر پۇرۇش ئىدى » دەپ ، بەھرۇز
ئەكەلگەن گۆھەرلىرىنى پادىشاھنىڭ ئالدىغا قويۇپتۇ .
پادىشاھقا ئۇنىڭ ئەدەپ - سۈلكەتلىرى يېقىپ قاپتۇ ،
گۆھەرلەرنىڭ ھەممىسىنى شاھانە قىممەت باھا بىلەن سېتىۋاپتۇ .
بەھرۇز بەكمۇ خۇشال بوپتۇ .

« مېنىڭ قېشىمدا تۇرۇپ قالامسەن » دەپ سورايتۇ شاھ
بەھرۇزدىن .

« ياخشى ، بولىدۇ » دەپتۇ بەھرۇز ۋە شۇنىڭدىن تارتىپ
كېچە - كۈندۈز شاھنىڭ خىزمىتىدە بولۇپتۇ . پادىشاھنىڭ ئۇنىڭغا
كۈندىن - كۈنگە مېھرى ئېشىمۇپرىپتۇ . شۇڭا شاھ ئۇنى
ئىززەتلەيدىكەن .

كۈتۈلمىگەندە يۇرتىنىڭ بىر تەرىپىدىن ئىسيان
كۆتۈرۈلۈپتۇ . پادىشاھ ئىسياننى باستۇرۇش ئۈچۈن لەشكەر
ئەۋەتىپتۇ . ئۆزى بولسا ئولتۇرۇش ھازىرلاپ شارابلارنى ئىچىپ
بەھرۇزنىڭ كۆڭلىنى ئىزدەپتۇ . بىر كۈنى پادىشاھ مەست بولۇپ
قاپتۇ . خىزمەتكار ، غۇلام ۋە ئىشىك باقارلارمۇ زىياپەتتىن
بەھرىمەن بولۇپ ، شاراب ئىچىشىپ تەرەپ - تەرەپكە تارقىلىپ
كەتكەنىكەن . پادىشاھ مەستلىكتە يېتىپ قاپتۇ . بەھرۇز بولسا
مېھرىبانلىق يۈزىسىدىن قولغا قىلىچ ئېلىپ ، پادىشاھنىڭ ئالدىدا
پاسىبانلىق قىپتۇ . تاڭ ئاتقان چاغدا ، غۇلام ، خىزمەتكارلار كېلىپ
قارىسا پادىشاھ ياتقان ، بەھرۇز قولغا تىغ ئېلىپ پادىشاھنىڭ
بېشىدا تۇرغان . غۇلاملار ۋارقىرىۋېتىپتۇ .

« ھەي نانكور ، پادىشاھقا نېمە ئۈچۈن قەست قىلسەن ؟ »

خۇدادىن قورقماسەن ؟ »

« سىلەر خاتا ئويلاپسىلەر ، مەنمۇ خۇددى سىلەردەك

پادىشاھنى قوغداۋاتىمەن ! » دەپتۇ بەھرۇز .

« ئەگەر بىز كەلمىسەك ، پادىشاھىمىزنى

ئۆلتۈرىدىكەنسەن - دە ! » دەپتۇ غۇلاملار .

پادىشاھ ئۇلارنىڭ ئاۋازىنى ئاڭلاپ ئويغىنىپتۇ .

ئۇلار پادىشاھقا : « ئى پادىشاھى ئالەم ! سىلىگە بەھرۇز

قەست قىلىپ تۇرغانىكەن ، بىز كەلمىگەن بولساق ئۆلتۈرىدىكەن »

دەپتۇ . بۇنى ئاڭلىغان پادىشاھ بەھرۇزغا سىياسەت قىپتۇ . بۇنى

كۆرگەن ۋەزىر : « بۇ ئىشتا ئالدىرىماسلىق كېرەك ،

گۇناھىنىڭ بار - يوقلۇقى مەلۇم بولسۇن » دەپتۇ . شۇڭا پادىشاھ

ئۇنى زىندانغا بۇيرۇپتۇ . دۆلەت ئەركانلىرى : « ئىسيانى

باستۇرغىلى كەتكەن لەشكەرلىرىمىز كۆپ بولسىمۇ ، پادىشاھىمىز

ھېچقانداق غەيرەت - شىجائەت قىلمىدى ، شۇڭا يېڭەلمىدۇق .

چۈنكى ھەممە غەلىبە ۋە يېڭىش پادىشاھنىڭ قەدەم جۈرئەت

قىلىشىدا بولسا كېرەك » دېيىشىپتۇ . بۇنى ئاڭلىغان پادىشاھ

لەشكەرلەر بىلەن بىللە يۈرۈشكە چىقىپتۇ . ھەممە لەشكەرلەر

خۇشال بولۇشۇپتۇ . ئەتىسى ئىسيانچىلار بىلەن جەڭ قىلىپ ئۇلارنى

قاچۇرۇپتۇ . پادىشاھ غەلىبە بىلەن ئوردىسىغا يېنىپ كەپتۇ ۋە

شاراب ئىچىشكە مەشغۇل بولۇپ بەھرۇزنى ئۇنتۇپ قاپتۇ . گۆھەر

پۇرۇش بىلەن خوتۇنى بۇ ئىشتىن بىخەۋەر ئىكەن . شۇڭا نەچچە

ۋاقىتتىن كېيىن بەھرۇزغا مەكتۇپ ئەۋەتىپتۇ . ئۇ مەكتۇپ

پادىشاھقا كېلىپ تېگىپتۇ . پادىشاھ جاۋاب مەكتۇپ

ئەۋەتىپتۇ : « پەرزەنتلىرىڭىزنىڭ ئەھۋالى ياخشى ئىدى ،

ئەمما يامان كۆز تېگىپ مېھنەت زىندانغا مۇپتىلا بولدى ، ھېچ چارە

تېپىلماي قالدى . »

بۇنى ئاڭلىغان ئەر - خوتۇن ئىككىلەن پەرزەنتىنىڭ تەرىپىگە قاراپ راۋان بوپتۇ - دە ، شۇ يۇرتقا يېتىپ بېرىپ ، دەرھال پادىشاھنىڭ قېشىغا كىرىپ دۇئاغا تىل ئېچىپتۇ .

« ئەي غوجا نەدىن بولسىز ، قايسى يۇرتتىن كېلىسىز ؟ نېمە ئەرزىڭىز بار ؟ » دەپ سوراپتۇ پادىشاھ .

« مەن گۆھەر پۇرۇش ئىدىم . بىر پادىشاھنىڭ خىزمىتىگە بارغانىدىم . مېنىڭ ئىككى پەرزەنتىم بار ئىدى » دەپ ھەممە ئەھۋالنى باشتىن - ئاخىرىغىچە بايان قىپتۇ گۆھەر پۇرۇش . پادىشاھ بۇ قىسسەلەرنى ئاڭلاپ يىغلاپتۇ ۋە :

« سىز مېنىڭ ئاتام ئىكەنسىز ، بۇ زەئىپە مېنىڭ ئانام ئىكەن . زىنداندىكىسى مېنىڭ ئۇكام ئىكەن ، بىلمەپتىمەن » دەپتۇ - دە ، دەرھال بەھرۇزنى زىنداندىن چىقىرىپ ئالدىغا ئېلىپ كەپتۇ . پۈتۈن ئالەم ئەھلى ھەيران - ھەس قاپتۇ . پادىشاھ ئاتا - ئانىسى ، ئۇكىسىغا شاھانە لىباسلارنى كىيىدۈرۈپ ، ئىززەت - ئىكرام بىلەن ھەرمىگە ئېلىپ كىرىپتۇ ۋە بىر - بىرىگە ھال - ئەھۋاللىرىنى ئېيتىشىپ قۇچاقلىشىپ سۆزلىشىپتۇ .

سۆز شۇ يەرگە يەتكەندە بەختىيار شۇنداق دەپتۇ :

« مانا پادىشاھىم ! گۆھەر پۇرۇش ئالدىرىمىغان بولسا مۇنچىلىك كۈلپەتلەرنى تارتىمىغان بولاتتى . ئەگەر پادىشاھىم مېنى سىياسەت قىلىشقا ئالدىرىسلاپتۇ ، يېقىن مۇددەتتە ، مېنىڭ بىگۇناھلىقىم مەلۇم بولسا ، ئۇ چاغدا پۇشايمان ۋە ھەسرەت - نادامەت پايدا قىلمايدۇ . »

پادىشاھ ئازادە بەختكە بۇ سۆزلەر ماقۇل كېلىپ « ئەتە سىياسەت قىلايلى » دەپ بەختىيارنى يەنە زىندانغا بۇيرۇپتۇ .

توققۇزىنچى كۈنى دۆلەت شاھ دېگەن ۋەزىر پادىشاھ ئازادە

بەختنىڭ ئالدىغا كەپتۇ ۋە شۇنداق دەپتۇ :

« ئۆمرىڭىز ئۇزۇن ، دۆلىتىڭىز زىيادە بولسۇن پادىشاھى ئالەم ! ھېلىقى ۋەقە پۈتۈن ئالەمگە شاھىد بولدى . ئۇ مۇتەئەسسىپ بىر تەرەپ قىلىش لازىم ئىدى . » پادىشاھ بەختىيارنى ئېلىپ كېلىشكە بۇيرۇپتۇ . ئۇنى ئېلىپ كېلىشىپتۇ . بەختىيار شۇنداق دەپتۇ : « ماڭا يەنە بىر كۈن ئامانلىق بەرسىلە پادىشاھى ئالەم . قاراڭغۇلۇقتىن يورۇقلۇق ئاشكارا بولىدۇ . جاپا كېچىسىدىن راھەت سەھىرى كۆرۈنىدۇ . تەقدىر ئىلاھىغا چارە يوقتۇر . بۇ بىر توپ كىشىلەر ماڭا دۈشمەن . ئۇلار ماڭا ھەسەت قىلىشىدۇ . مەنمۇ ئەبۇئامغا ئوخشاش بىگۇناھ بولساممۇ ، ھەسەت تۈپەيلىدىن ئۆلۈپ كېتىمەنمىكەن دەپ قورقىمەن . »

« ئۇ قانداق ھېكايە ؟ سۆزلە ! » دەپتۇ پادىشاھ .

بەختىيار سۆزلەشكە باشلاپتۇ :

ئەبۇئام

تارىخ سەھىپىلىرىدە بۇنداق يېزىلىپتۇكى ، بۇرۇنقى زاماندا ، كاتتا ھەشەمەتلىك ، مال ۋە نېمەتلىرى مول بولغان بىر شەھەر بار ئىكەن ، ئۇ شەھەرنىڭ پادىشاھى زالىم ئىكەن . ھەركىمنىڭ ئون پۇلى بارلىقىنى بىلىپ قالسا ، زۇلۇم بىلەن بىر پۇلىنىمۇ قويماي تارتىۋالىدىكەن . شۇ شەھەردە ئەبۇئام دېگەن بىر ئادەم بار ئىكەن . ئەبۇئام ئۇ زالىم پادىشاھتىن قورقۇپ ، دەككە - دۈككىدە تويغۇدەك تاماقمۇ يېيەلمەيدىكەن . پادىشاھنىڭ زۇلىمى جېنىغا تەگكەنلىكتىن ، قېچىپ كېتىشكە پەيت ئىزدەيدىكەن . بىر كۈنى پۇرسەت تېپىپ ھەممە مال - مۈلكىنى يىغىشتۇرۇپ شەھەردىن چىقىپ كېتىپتۇ . بىر

نەچچە كۈن يول يۈرۈپ بىر شەھەرگە يېتىپ بېرىپتۇ . بۇ نازۇ -
نېمەتلىرى مول ، ھاۋاسى يېقىملىق ، پادىشاھى ئادىل ۋە خەلقى
پازىل بىر شەھەر ئىكەن . ئەبۇئام شۇ يەردە تۇرۇپ قاپتۇ . ئاز
ۋاقىتنىڭ ئىچىدە بىرنەچچە ساراي ۋە مەسچىتلەرنى بىنا قىلىپتۇ .
شۇنىڭ بىلەن ياخشىلىق ۋە سېخىيلىقتا داڭقى چىقىپ كېتىپتۇ .
شەھەرنىڭ پادىشاھىغا « بىزنىڭ شەھرىمىزگە بىر مەرد مۇساپىر
كېلىپ ، نۇرغۇن ياخشى جايلارنى بەرپا قىلىپتۇ » دېگەن خەۋەر
يېتىپتۇ ، پادىشاھ دەرھال ئۇنى ھۇزۇرىغا چاقىرتىپتۇ . ئەبۇئام
پادىشاھنىڭ ئالدىغا ياخشى تۆھپىلەرنى كۆتۈرۈپ كىرىپتۇ :
پادىشاھنى ماختاپتۇ ؛ ئەدەپ شەرتلىرىنى بەجا كەلتۈرۈپتۇ . ئۇنىڭ
خۇي - پەيلى پادىشاھقا يېقىپ قاپتۇ ، شۇڭا پادىشاھ ئۇنى
ئىززەت - ھۆرمەت قىلىپتۇ . « ھەي ئەبۇئام ! ھەر كۈنى مېنىڭ
ئالدىغا كەلگىن ، سېنى ياخشى كۆرۈپ قالدۇم ! » دەپتۇ پادىشاھ .
« قۇللۇق » دەپتۇ ئەبۇئام ۋە پادىشاھنىڭ قېشىدىن خۇشال - خۇرام
قايتىپ چىقىپتۇ . ھەر كۈنى پادىشاھنىڭ قېشىغا كىرىدىغان
بولۇپتۇ . پادىشاھ ئۇنى ئىززەت - ھۆرمەت قىلىۋېرىپتۇ . ئاخىر ئۇ
پادىشاھقا يېقىن بولۇپ قاپتۇ . پادىشاھ ھەرقانداق ئىشنى ئۇنىڭدىن
تەدبىر سوراپ قىلىدىغان بوپتۇ . ئارىدىن بىرنەچچە ۋاقىت
ئۆتكەندە ، ۋەزىرلەر ئۇنىڭغا ھەسەت قىلىشىپتۇ ، ئۇ پادىشاھنىڭ
ئون ۋەزىرى بار ئىكەن ، بىر كۈنى ھەممە ۋەزىرلەر بىر ئۆيگە
كىرىپ مەسلىھەتلىشىپتۇ ۋە قەسەم ئىچىشىپتۇ . شۇ جايدا باش
ۋەزىر شۇنداق قارار قىپتۇ :

« بۇرادەرلەر ! پادىشاھىمىز چوڭ پادىشاھ ، لېكىن
خوتۇنپەرەس ، مەن : خاقانى چىننىڭ بىر قىزى بارمىش ، قىزنى
كىشىگە بەرمەسمىش ، ئۇ قىزغا ھەر تەرەپتىن ئەلچى كەلسە ، ئۇ
ئەلچىلەرنى ئۆلتۈرۈمىش ، دەپ ئاڭلىغانىدىم . مېنىڭ مەسلىھەتم

شۈكى ، پادىشاھنىڭ قېشىغا كىرىپ ، ئۇ قىزنىڭ ھۆسن - جامالى قاۋۇلۇقىنى تەرىپ قىلىشىمىز كېرەك . پادىشاھ ئۇنى ئاڭلاپ دەرھال ئاشىق بولۇپ قالدى - دە ، بىزدىن بۇ ئىشنىڭ تەدبىرىنى سورايدۇ . شۇ چاغدا بىز ئۇنىڭغا ئەلچى ئەۋەتەيلى ، بۇ ئىشنى ئەبۇئام ئورۇندىيالايدۇ ، دەيلى . بۇ سۆز پادىشاھقا ماقۇل كەلسە ، ئەبۇئام خاقانى چىن قېشىغا بارغاندىن كېيىن ، بۇ جايعا قايتىپ كېلەلىشى مۇمكىن ئەمەس . ئەبۇئامدىن قۇتۇلۇشنىڭ چارىسى شۇ . قالغان ۋەزىرلەر بۇ سۆزگە قوشۇلۇپتۇ . ئاندىن كېيىن پادىشاھنىڭ ھۇزۇرىغا كىرىپتۇ . ھەممىسى : « خاقانى چىننىڭ بىر قىزى بارمىش ، ئۇنى ھېچكىمگە بەرمەسمىش ، ئۇنىڭ ھۆسن - جامالى شۇنداق كېلىشكەن ئىكەنكى ، ئالەمدە ئۇنىڭ تەڭدىشى يوقمىش » دەپ ئاغزى - ئاغزىغا تەگمەي ماختىشىپتۇ . بۇنى ئاڭلىغان پادىشاھ ئۇ قىزغا غايىبانە ئاشىق بولۇپ قاپتۇ ۋە « بۇ ئىشنىڭ تەدبىرىنى قىلىڭلار » دەپتۇ . « ئەقىل - پاراسەتلىك ئادەمنى ئەلچى قىلىپ ئەۋەتىش كېرەك ، - دېمىشىپتۇ ۋەزىرلەر ، - ئەلچىلىككە ئەبۇئامدەك كىشىلا لايىق ۋە مۇناسىپ كېلىدۇ . »

پادىشاھ بۇيرۇپتۇ ، دەرھال ئەبۇئامنى ھازىر قىلىشىپتۇ . « سىزنى خاقانى چىنغا ئەلچىلىككە ئەۋەتىمەن ، قىزىنى ماڭا خوتۇنلۇققا بەرسۇن » دەپتۇ پادىشاھ .

ئەبۇئام قوبۇل قىلىپ پادىشاھنىڭ قېشىدىن چىقىپ ، يول جابدۇقىنى قىلىپ چىن تەرىپىگە راۋان بوپتۇ . نەچچە كۈنلەردىن كېيىن ، چىن دىيارىغا يېتىپ بېرىپ ، پادىشاھنىڭ ئالدىغا كىرىپتۇ ۋە ئەدەپ - ھۆرمەت شەرتلىرىنى بەجا كەلتۈرۈپ ، شۇنداق دەپتۇ : « ھەي خاقان ئالىيلىرى ! ئەلچىگە ئۆلۈم يوق ، مەن قىزلىرىغا سۇچى بولۇپ كەلدىم ، پادىشاھىمىز جانابلىرىغا

كۈيۈغۇل بولۇشنى خالايدۇ ، بۇنى قىزلىرى ئۈچۈن دۆلەت -
سائادەت دەپ بىلىمەن . »

خاقانى چىن : « بۇ ئىش قىزىمنىڭ خاھىشىغا باغلىق ،
ھەرەمگە كىرىپ ، قىزىم بىلەن كۆرۈشكەن ۋە ئۇنىڭ سۆزىنى ئۆز
قۇلقىڭ بىلەن ئاڭلىغىن » دەپتۇ . ئەبۇئام ئەقىللىق ھەم دانا كىشى
ئىكەن . شۇڭا :

« مەن بۇنداق بىئەدەپلىك قىلمايمەن ، پادىشاھنىڭ
ھەرىمىگە كىرمەيمەن ، مەندىن بۇنداق ئىش سادىر بولمايدۇ .
ئەگەر مەلىكە پادىشاھقا تەگكىلى ئۇنىمايدىغان بولسا ، بۇنداق
ئىلھامى ئىلاھى پادىشاھنىڭ كۆڭلىگە چۈشمىگەن
بولاتتى » دەپتۇ - دە ، سۆزىنى تامام قىپتۇ .

« ھەي ، ئەبۇئام ! شۇ سائەتتە سېنى ئۆلتۈرەي دېگەندىم ،
ئەمما ساڭا ئىقبال يار بولدى ، مېنىڭ قىلچىمدىن قۇتۇلغانلىقىڭغا
خۇشال بولغىن . بۇ ئىشنىڭ سەۋەبى شۇكى ، نى - نى -
پادىشاھلاردىن ئەلچىلەر كەلسە ، مېنىڭ سۆزۈم بىلەن ھەرەمگە
كىرەتتى ۋە مەن مۇشۇ تەدبىر بىلەن ئۇلارنى ئۆلتۈرەتتىم .
ھازىرغىچە شۇ يوسۇندا ۋە شۇ باھانە بىلەن 400 كىشىنى
ئۆلتۈرۈپ ، ئۇلارنىڭ بېشىنى بۇ ئۆي ئىچىدە ساقلاپ قويدۇم ، -
دەپ خاقان بىر ئىشىكنى ئېچىپ ئەبۇئامنى باشلاپ كىرىپ
كېسىلگەن باشلارنى كۆرسىتىپتۇ ، - بۇ ئالەمدە ئەدەپلىك
ئادەمدىن شۇ چاغىچە يالغۇز سېنى كۆردۈم . شۇڭا پادىشاھىڭلار
ئەۋەتكەن ئەلچىلەرنىڭ ئەھۋالىنى ساڭا مەلۇم قىلدىم . » ئاندىن
كېيىن خاقانى چىن « توي جابدۇقلىرىنى تەييارلاڭلار ، - دەپ
بۇيرۇپتۇ ۋە ئەبۇئامغا ، - بۇ يەردە بىرنەچچە كۈن تۇرۇپ ،
توي جابدۇقلىرى تەييار قىلىنغاندىن كېيىن مەلىكىنى ئېلىپ
پادىشاھنىڭ قېشىغا يانغىن ! » دەپتۇ .

« ئۆزلىرىدىن قانداق پەرمان بولسا شۇنداق قىلىمەن » دەپ ئەدەپ بىلەن قول باغلاپ تۇرۇپتۇ ئەبۇئام . خاقانىنىڭ بۇيرۇقى بىلەن توي جابدۇقلىرى تەييارلانغاندىن كېيىن قۇل ۋە كېنىزەكلەر بىلەن ئاتلاندىرۇپ ، تۆگىلەرگە قىممەت باھا بىساتلارنى يۈكلەپ ، پادىشاھلارغا قانداق نەرسە مۇناسىپ بولسا ، شۇنى قوشۇپ ، ئەبۇئام بىلەن بىللە يولغا سايپتۇ . ئەبۇئامنىڭ خۇش خەۋىرى پادىشاھقا يېتىپ بوپتۇ . لېكىن ۋەزىرلەرنىڭ ھەممىسى غەمكىن بولۇشۇپتۇ . پادىشاھ شەھەرنى ناھايىتى چىرايلىق جابدۇپ ، ئەبۇئامنى قارشى ئېلىش ئۈچۈن ئالدىغا چىقىپتۇ ۋە ئۇنى مەلىكە بىلەن بىللە شەھەرگە ئېلىپ كىرىپتۇ . ئۆلىما ۋە يازىل كىشىلەرنى چاقىرىپ ، شەرىئەت قانۇنى بويىچە مەلىكىنى نىكاھقا ئاپتۇ ، ئاندىن كېيىن شاھانە توي قىلىپتۇ . ئەبۇئام پادىشاھنىڭ ھۇزۇرىدا تېخىمۇ ئىززەتلىك بولۇپ كېتىپتۇ . پادىشاھنىڭ باشقا ۋەزىرلىرى بۇ ۋەقەدىن خاپا بولۇپ ، گىنە تۇتۇپ ، ھىيلە - مېكر ئىشلىتىشىپتۇ . « بىز ئەبۇئامغا يامانلىق تىلىسەك ، ئەكسىچە ئۇنىڭ دۆلىتى تېخىمۇ زىيادە بولدى . ئەمدى بىزنىڭ ئەھۋالىمىز يامان بولدى » دەپ ئىچىلىرى ئادايتۇ ۋە يەنە بىرلىكتە مەسلىھەتلىشىپ ، بىر ھىيلە - مېكر تېپىپتۇ : « پادىشاھنىڭ تۆت مەھرەمى بار ، ئۇلار ھەر كېچىسى پادىشاھنىڭ بېشىدا پاسىبانلىق قىلىدۇ ، ئۇلار گاداي قۇللار . بىز ئۇلارغا ئالتۇن - كۈمۈش بېرىمىز . پادىشاھ ياتقاندا سىلەر پادىشاھقا ئەبۇئام تۈز كورلۇق قىلدى ، پادىشاھنى كۆزگە ئىلمايدۇ ، پادىشاھنىڭ ھەرمىگە يامان نىيەت بىلەن خىيانەت قىلىدۇ ، بۇ قىز ماڭا ئاشىق بولمىغان بولسا چىنىدىن بۇ يەرگە كەلمەيتتى دەۋاتىدۇ دېگەن دېسەك ، ئەبۇئامنىڭ مىڭ جېنى بولسىمۇ بىرى قۇتۇلمايدۇ » دېيىشىپتۇ . شۇنداق قىلىپ ھەممە ۋەزىرلەر قۇللارغا گەپ ئۆگىتىپتۇ ،

ئازراق ئالتۇنمۇ بېرىپتۇ . ئۇ قۇللار پادىشاھ ياتقان ۋاقتىدا ، ۋەزىرلەر ئۆگەتكەندەك قىلىپ سۆزلەپتۇ . پادىشاھ بۇ سۆزنى ئاڭلاپ ، كۆڭلى پەرىشان بولۇپ ، ئورنىدىن تۇرۇپتۇ ۋە قۇللارغا « ئەبۇئامنى ھازىر قىلىڭلار » دەپ بۇيرۇۋېتتۇ . قۇللار دەرھال ئەبۇئامنى ھازىر قىلىشىپتۇ .

« ھەي ئەبۇئام ! — دەپتۇ پادىشاھ شۇ سائەتتە ، — ماڭا بىر مۇشكۇل ئىش دۇچ كەلدى ، مېنىڭ كۆڭلۈمدىن ئاشۇ شۈبھەنى كۆتۈرۈۋەتكىن . »

« ئېيتسىلا پادىشاھى ئالەم ، ئەقلى — قۇدرىتىم يەتكۈچە جاۋاب قىلاي » دەپتۇ ئەبۇئام .

« ئەگەر قۇل غوجىسىغا خىزمەت قىلسا ئۇنى ھۆرمەت قىلغان بولىدۇ . ئەگەر غوجىسىنىڭ پەرمانىغا بويسۇنمىسا ياكى ھەرىمىگە ئەدەپسىزلەرچە كۆز تاشلىسا ، ئۇنى نېمە قىلماق كېرەك ؟ » دەپ سورايتۇ پادىشاھ .

« ئەگەر ئۇنداق قىلغان بولسا ، ئۇنىڭ قېنىنى تۆكەك مۇباھدۇر » دەپ جاۋاب بېرىپتۇ ئەبۇئام .

بۇ سۆزنى ئاڭلىغان پادىشاھ غەزەپلىنىپ ئۇنىڭ بېشىغا شەمشەر بىلەن شۇنداق ئۇرۇپتۇكى ، ئۇنىڭ بېشى باپباراۋەر ئىككىگە بۆلۈنۈپ كېتىپتۇ . پادىشاھ شۇ ئاچچىقى بىلەن ھەرەمدىن چىقىپ ، مەلىكىدىن سورايتۇ ۋە ئۇنى كاپىتۇ . خاپىلىق بىلەن قۇللار ياتقان ئۆينىڭ ئىشىك ئالدىغا كېلىپ ئىچكىرىگە قۇلاق ساپتۇ . ئىچكىرىدە قۇللار بىر — بىرىگە « مەن سەندىن چوڭراق ، ماڭا كۆپرەك بەرگىن » دېسە ، يەنە بىرى « ئۇ سۆزنى قورقماي مەن دېدىم ، پۇلنىڭ جىقراقىنى مەن ئېلىشىم كېرەك » دەپتۇ . يەنە بىرى : « يالغان سۆز بىلەن بىر بىچارىنى ئۆلۈمگە تۇتۇپ بەردۇق ، بىزگە بىر نەچچە دەرەم ھارام پۇلدىن نېمە ھاسىل

بولاتتى ! » دەۋىتپتۇ . پادىشاھ بۇ سۆزلەرنى ئاڭلاپ پۈتۈن ئەزايى - بەدىنىگە تىترەك ئولشىپتۇ ۋە ئوردىسىغا يېتىپ كىرىپ ، ئۇ قۇللارنى چاقىرىپ « راستىڭلارنى ئېيتىڭلار ، نېمىگە ئاداۋەت قىلىدىڭلار ؟ » دەپ سوراپتۇ . قۇللار راستىننى ئېيتىشتىن باشقا چارە تاپالماي ، راستىننى ئېيتىپتۇ . پادىشاھ بۇلاردىن بۇ ۋەقەنى ئاڭلاپ غەمكىن بولۇپ يېتىپ قاپتۇ ۋە ئەتىسى ۋەزىرلەرنى چاقىرتىپ ھەممىسىنى ئۆلتۈرۈپتۇ . پادىشاھ ئەبۇئامنى ئۆلتۈرگىنىگە كۆپ پۇشايمان قىلغان بولسىمۇ پۇشايمان ھېچ پايدا بەرمەپتۇ .

سۆزلەپ شۇ يەرگە كەلگەندە بەختىيار شۇنداق دەپتۇ :
« ئەگەر پادىشاھىم مېنى ئۆلتۈرسىلە خۇددى ئەبۇئامغا ئوخشاش مېنىڭ گۇناھسىزلىقىم مەلۇم بولسا ، ئۇ چاغدا ھەسرەت - نادامەت پايدا بەرمەيدۇ . »
پادىشاھ ئازادە بەختكە بۇ سۆزلەر ناھايىتىمۇ ماقۇل كەپتۇ ۋە « بۈگۈن كەچ بولدى ، ئەتە سىياسەت قىلايلى » دەپ بەختىيارنى يەنە زىندانغا بۇيرۇپتۇ .

ئەتىسى ۋەزىر « بۇ ۋەقەنى مەن مەلىكىدىن سوراپ باقاي » دەپ ئىجازەت سوراپتۇ . پادىشاھ ئىجازەت بېرىپتۇ . ۋەزىر مەلىكىنىڭ قېشىغا كىرىپتۇ :

« ھەي مەلىكە ! بۇ گۇناھ سېنىڭ بېشىڭدا . ئەمدى بۇنىڭدىن ئارتۇق نومۇس ۋە سەۋر - تاقەت قالمايدى ، بۇ نېمىدېگەن گەپ ، پۈتۈن خەلقنىڭ ئاغزىدا سەن بەتنامغا قالدىڭ ، سەن نېمە ئۈچۈن پادىشاھقا ئېيتىپ بەختىيارغا سىياسەت قىلدۇرمايسەن ؟ » دەپتۇ ۋەزىر .

« بۇ قانداق گەپ ؟ — دەپتۇ مەلىكە ، — نېمە ئۈچۈن ماڭا تۆھمەت قىلىسەن ؟ مەن خۇدايىتائاللادىن قورقىمەن . »

« بۇ ئىشتا ھەرقانداق گۇناھ بولسا ماڭا بولسۇن ، ئەمما سەن گەپ قىلىپ پادىشاھنى ماقۇل قىلغىن » دەپتۇ مۇناپىق ۋەزىر . ئۇنىڭدىن كېيىن مەلىكە ئائىلاج بولۇپ :

« سەن چىقىپ پادىشاھنى ھەرەمگە كىرگۈزگىن ، مەن ئېيتاي » دەپتۇ ، ۋەزىر خۇشال بولۇپ پادىشاھنىڭ قېشىغا چىقىپتۇ ۋە :

« قاچانغىچە بۇ ئوغرىنىڭ سۆزىگە قۇلاق سالىسىز ؟ ئۇنىڭدىن كۆڭلىڭىزنى ئۈزۈپ سىياسەت قىلىۋېرىڭ ، ئامما خاسنىڭ بۇنداق ھاقارەتكە بۇنىڭدىن ئارتۇق سەۋر - تاقىتى قالمايدۇ » دەپتۇ .

پادىشاھ دەرغەزەپ بولۇپ « بەختىيارنى كەلتۈرۈڭلار » دەپ بۇيرۇپتۇ ھەم جاللاتلارنى ھازىر قىپتۇ .
« ئى پادىشاھىم ! مەن بۇ ئىشتا بىگۇناھەمەن ، بىگۇناھلىقىم ئاللاتاللاغا مەلۇم » دەپتۇ بەختىيار ۋە بۇ نەزمىنى ئوقۇپتۇ :

يوقتۇر گۇناھىم بۇڭا ھەق گۇۋاھ ،

قازا ئالدىدا بولدۇم بى دەۋا .

خالاس بولاي دېمە بۇ غەمىدىن ،

شاھ ھەسرىتىدىن ھەم بۇ ئەلەمدىن .

« مەن بۇ جاپا يۈكىدىن خالاس تېپىشنى تىلەيمەن ، ئەمما قازايى ئىلاھى خالاس قىلمايۋاتىدۇ ، خۇددى پادىشاھ ھۇججەت كەلگەن قازانى قايتۇرماققا تىرىشقان بولسىمۇ قايتۇرمىغىنىغا ئوخشاش . »

« قانداق ھېكايە ئىكەن ئۇ ، قېنى سۆزلەپ باق ! » دەپتۇ پادىشاھ . بەختىيار سۆزلەشكە باشلاپتۇ .

ھۇججاج

تارىخ سەھىپىلىرىدە شۇنداق يېزىلىپتۇكى ، ھۇججاج دېگەن بىر زالىم پادىشاھ بار ئىكەن . مال - دۇنياسى كۆپ ۋە نازۇ - نېمىتى ھەددى - ھېسابسىز ئىكەن ، دائىم لەشكەر تەربىيىلەيدىكەن . ئەمما ئۇنىڭ پەرزەنتى يوق ئىكەن . پەرزەنت تەلەپ قىلىپ دائىم روزا تۇتىدىكەن . ئاللا تائالا ئۇنىڭغا ھۆسن - جامالى تولۇن ئايدەك بىر پەرزەنت بېرىپتۇ . پادىشاھ ئۇنىڭغا ناھايىتى خۇشال بوپتۇ . مۇنەججىملەرنى چاقىرىپ ئۇنىڭ ئەھۋالىنى سوراپتۇ . مۇنەججىملەر ئۇنىڭدىن مۆھلەت سوراپتۇ ، مۆھلىتى تامام بولغاندىن كېيىن ھەممىسى يىغىلىپ كېلىپ : « ئەمدى پادىشاھىمىزنىڭ پەرمانى ئىكەن . شاھزادىنىڭ ئەھۋالىدىن كىچىككىنە ئاشكارا قىلايلى » دەپ شۇنداق بېشارەت بېرىپتۇ . « شاھزادىنىڭ مۇبارەك تەلىيىگە نەزەر سالدۇق ، يەتتە ياشقا كىرگەندە ، بۇ گۆدەككە شىردىن زەخم يەتكەي ، ئەمما پادىشاھ ئۇشبۇ پەرزەنتىنىڭ قولىدا ئۆلگەي » . پادىشاھ بۇ سۆزنى ئاڭلاپ غەمكىن بولۇپ : « خۇدا ساقلىسۇن ، بۇ قازانى قايتۇرىمەن » دەپتۇ . « پادىشاھىم ! ھېچكىم قازانى قايتۇرالمىدۇ » دەپتۇ بۇنى ئاڭلىغان ۋەزىر .

« ئەگەر قازانى قايتۇرالمىسام سېنى ئۆلتۈرىمەن ! » دەپتۇ غەزەپلەنگەن پادىشاھ .

« ھەي پادىشاھ ! ئەگەر قازانى ياندۇرالمىساڭ مېنى ئۆلتۈرگىن » دەپتۇ ۋەزىر .

بۇنى ئاڭلىغان پادىشاھ « ئەمىسە ماڭا ھۆججەت بەرگىن »

دەپتۇ . ۋەزىر ھۆججەت يېزىپ پادىشاھقا بېرىپتۇ . پادىشاھ ئۇ خەتنى خەزىنىچىگە بېرىپتۇ .

ئەتىسى پادىشاھ بىر تاغ ئارىسىغا بېرىپ ئۆيىگە ئوخشاش قىلىپ بىر زىندان قازدۇرۇپتۇ ، ئوغلغا ئىنىكئانا تەيىنلەپتۇ . ئىككىلىسىنى زىندانغا ساپتۇ ۋە ئۇلارغا ھەرقانداق لازىمەتلىك نەرسىلەرنى يەتكۈزۈپ بېرىپ تۇرۇپتۇ . پادىشاھ گامى - گامىدا زىندانغا كېلىپ يۈرەك پارىسى پەرزەنتىنى كۆرۈپ كېتىدىكەن .

مۇنەججىملەر تەيىن قىلغان ۋاقىت توشۇپتۇ . بىر كۈنى ئىنىكئانا شۇنداق دەپتۇ : « ئەمدى ئوغللىڭىز چوڭ بولدى ، پادىشاھىم ! بىزنى بۇ زىنداندىن چىقىرىڭ ، بۇ يەردە تۇرۇشقا بۇنىڭدىن ئارتۇق تاقىتىمىز يوق . »

« پات پۇرسەتتە بۇ يەردىن قۇتۇلسىلەر » دەپتۇ پادىشاھ . پادىشاھ ئۇ زىنداننىڭ تۈڭلۈكىگە بىر تاشنى يېپىپ قويۇپ قايتقانىكەن . بىر شىر بىر تۈلكىنى قوغلاپ كېلىپ قاپتۇ ، ئۇ تۈلكە نەق ئاشۇ تاشنىڭ كەينىگە مۆكۈنۈپتۇ . شىر ئاچچىقى بىلەن ئۇ تاشنى كۆتۈرۈپتۇ ، لېكىن مۇدۇرۇپ كېتىپ تاش بىلەن بىللە تۈڭلۈكتىن زىندان ئىچىگە چۈشۈپ كېتىپتۇ ، شۇنداقلا شىر ئىنىكئانىنى پارە - پارە قىلىۋېتىپتۇ ، شاھزادىنى بولسا ئاغزىغا ئېلىپ بىر سىلكىتىپ تاشلىغانىكەن ، شاھزادە زىنداننىڭ لېۋىگە بېرىپ چۈشۈپتۇ . شىر ئۇنى كۆرمەي قايتىپ كېتىپتۇ . شاھزادە ئۇ يەردە شىرنىڭ زەخمىدىن خۇداغا نالە قىلىپ يېتىپ قاپتۇ . تاسادىپەن پادىشاھنىڭ ئوردا مىرزىسى شىكارغا چىققانىكەن ، قۇلىقىغا بىر غەيرىي ئاۋاز ئاڭلىنىپتۇ . خىزمەتكارلىرىدىن بىرى بېرىپ قارىسا ، بىر نارەسىدە يارىلانغان ھالدا ياتقانىكەن ، ئۇنى مىرزىنىڭ قېشىغا كەلتۈرۈپتۇ . مىرزا ئۇنى ئۆيىگە ئېلىپ بېرىپ ، ئۇنىڭ زەخمىگە دورا قۇيۇپتۇ . زەخمىلەر ساقىيىپ كېتىپتۇ . مىرزا ئۇنى مەكتەپكە

بېرىپتۇ. ئۇ، خەت ۋە ئىلىم، ئەدەپ ئۆگىنىپتۇ. يېشى ئون ياشقا يەتكەندە ئۇنىڭ پەزىلىتى ۋە قابىلىيىتى شۇنداق دەرىجىگە يېتىپتۇكى، ئۆز زامانىسىدا ئۇنىڭ تەڭدىشى يوق ئىكەن. بىر كۈنى ئۇ بالا مىرزىغا ئەگىشىپ ئوردىغا كىرىپتۇ، پادىشاھ ئۇنى كۆرۈپ ياخشى كۆرۈپ قاپتۇ، ئەمما تونۇماپتۇ. پادىشاھ «بۇ ئوغۇلنى ماڭا بەرگىن» دەپتۇ ئوردا مىرزىسىغا.

«پادىشاھى ئالەم! بۇ سىزنىڭ قۇلىڭىز» دەپتۇ ئوردا مىرزىسى. پادىشاھ ناھايىتى خۇشال بولپتۇ ۋە ئۇنىڭغا ئەڭ ئېسىل كىيىملەرنى كىيىدۈرۈشنى بۇيرۇپتۇ ھەم ئۆزىگە مەھرەم قىلىۋاپتۇ. بىرنەچچە كۈندىن كېيىن پادىشاھنىڭ يۇرتىغا يېغا كەپتۇ. پادىشاھ لەشكەرلىرىنى جەم قىلىپ، جەڭ قىلىش ئۈچۈن چىقىپتۇ. ئىككى تەرەپ سەپ تارتىپ جەڭنى باشلاپتۇ. پادىشاھ ھۇججەت قارىسا دۈشمەن لەشكەرلىرى ھەددى - ھېسابسىز ئىكەن. ئۇ نەرە تارتىپ مەيدانغا ئۆزى كىرىپتۇ. ھېچكىم بىر - بىرىنى تونۇماي جەڭ قىلىدىكەن. تۇيۇقسىز پادىشاھنىڭ مەھرەمى يېتىپ كېلىپ پادىشاھنى تونۇماي قىلىچ بىلەن بىرىنى ئۇرۇپتۇ، شۇن ئادىشاھنىڭ بىر قولى ئۈزۈلۈپ يەرگە چۈشۈپتۇ، پادىشاھ ئۇنى تونۇپتۇ ۋە:

«ھەي ھارامزادە ئىت! نېمە ئۈچۈن ماڭا قەست قىلىسەن!» دەپتۇ. مەھرەم بولسا: «سىز لەشكەردىن ئايرىلمىغان بولسىڭىز مەن سىزگە زەخمە سالمايغان بولاتتىم!» دەپ بېرىپ جەڭ قىلىۋېرىپتۇ. ئاخىرى دۈشمەن لەشكەرلىرى قېچىپتۇ. بۇلار غەلىبە بىلەن قايتىپ كېلىشىپتۇ. ئەمما پادىشاھ يارىدار بولغانىكەن. شۇنىڭدىن كېيىن پادىشاھنىڭ يارىسى كۈندىن - كۈنگە ئېغىرلىشىپتۇ. ئۇ ئۆزىنىڭ ئۇ دۇنياغا سەپەر قىلىش ۋاقتىنىڭ يېقىن ئىكەنلىكىنى بىلىپ، دەرھال ۋەزىرىنى چاقىرتىپتۇ ۋە شۇنداق

دەپتۇ :

« ئەمدى سېنىڭ يالغان ئېيتقانلىقىڭ ئىسپاتلاندى .
پەرزەنتىمنى شىر يېدى ، مەن بولسام باشقا ئادەمنىڭ زەخمى بىلەن
ئۆلىدىغان ئوخشايەن . سەن : ئەگەر پادىشاھ قازانى ياندۇرسا مېنى
ئۆلتۈرسۇن ، دەپ ھۆججەت بەرگەندىڭ ، مەن قازانى ياندۇردۇم ،
بۈگۈن سېنى ئۆلتۈرىمەن . »

« بۇ ئىشنىڭ ھەقىقىتىنى مەھرەمدىن سوراپ بېقىش
كېرەك » دەپتۇ ۋەزىر . پادىشاھ بۇيرۇق بېرىپ مەھرەمنى
كەلتۈرۈپتۇ .

« ھەي ئەبلەخ سۆزلە ! سەن ئەسلى نەدىن بولسەن ؟ بۇ
شەھەرگە نەدىن كەلدىڭ ؟ » دەپ سوراپتۇ پادىشاھ .

« بۇ ئىشنى مەندىن سورىدىڭىز ، مەن بايان قىلاي . —
دەپتۇ مەھرەم يىگىت ، — مېنى بىر خوتۇن بىر زىندان ئىچىدە
ساقلايتتى ، ئۇ خوتۇن ماڭا : سەن بىر مەملىكەتنىڭ پادىشاھىنىڭ
ئوغلى ، مەن سېنى تەربىيەلەش ئۈچۈن ساقلايمەن ، دەيتتى . ھەر
كۈنى بىر كىشى كېلىپ بىزنى كۆرۈپ كېتەتتى ، شۇ چاغدا ئۇ
ئايال ماڭا : < بۇ كىشى سېنىڭ ئاتاڭ ، لېكىن ئۇ بىزنى بۇ يەردە
قاچانغىچە ساقلايدىغاندۇ ، > دەيتتى . تاسادىپەن بىۋاپا بەختىڭنىڭ
كۆزى كور بولۇپ ، بىر شىر بىر تۈلكىنى قوغلاپ كەپتۇ . دە ،
پۇتىنى زىنداننىڭ ئاغزىغا قويۇشى بىلەنلا پۇتى تاشقا تېگىپ تاش
بىلەن بىللە زىندان ئىچىگە چۈشتى ، شىر زىندان ئىچىدە ئايالنى
تۇتۇپ يېدى ، مېنى چىشلەپ زىنداننىڭ سىرتىغا چۆرۈۋەتتى . مەن
جاراھەتلىنىپ زەخمىم دەردىدىن تاغ ئارىسىدا ياتاتتىم ، ئوردا
مىرزىسى شىكارغا چىققاندا مېنىڭ بۇ ھالىمنى كۆرۈپ يەردىن
كۆتۈرۈۋالدى ۋە ئېتىغا يۈكلەپ شەھەرگە ئېلىپ كەلدى ؛
زەخمىلىرىمگە دورا قىلدى ، ئاخىر مەن ساقايدىم ، كېيىن مېنى

مەكتەپكە بەردى ، خەت ۋە ئىلمى ئەدەپ ئۆگەندىم . ئۇنىڭدىن كېيىن ئاللاتائالانىڭ لۇتىيى - مەرھىمىتى بىلەن پادىشاھقا ئۇلاشقانىدىم ، قانداق قىلاي ! يا زامانىڭ رەھىمسىزلىكىدىنمۇ ، ياكى بەختسىزلىكىدىنمۇ ، ئىشقىلىپ غەپلەت بېسىپ مەندىن بۇ ئىش سادىر بولدى . لېكىن ھېچكىم پادىشاھقا بۇنداق قاباھەت ئىش قىلماس . ئەگەر بۇ ئىش مەندىن قەستەن سادىر بولغان بولسا ، قارا يۈز بولۇپ كېتەي . »

ئۇ قەسەم قىپتۇ . پادىشاھ ئۇنىڭ بۇ سۆزىدىن تەئەججۇبلىنىپتۇ ۋە ئوردا مىرزىسىنى چاقىرتىپ ئۇنىڭدىن سورايتۇ :

« سەن بۇ ئوغۇلنى نەدىن تاپقانىدىڭ ؟ »

« ئى خەلقپەرۋەر پادىشاھىم ، — دەپتۇ ئوردا مىرزىسى ، — بىر كۈنى شىكارغا چىققانىدىم ، تۇيۇقسىز بىر تاغدىن بىر ئاۋاز چىقتى . قۇلاق سالىدىم ، ئىزدەپ بېرىپ قارىسام يار لېۋىدە بىر بالا يېتىپتۇ . ئۇنىڭغا شىر زەخمىمە ئۇرغانىكەن ، بېشىنى قۇچىقىمغا ئېلىپ يۈرىكىنى تىگشاپ كۆرۈپ ، ساقىيىش ئېھتىمالى بارلىقىنى بىلىدىم . ئەھۋالىنى سورىدىم ، ئۇ جاۋاب قايتۇردى . ئۇنى ئېتىمغا يۈكلىپ ئۆيۈمگە ئېلىپ كەلدىم . زەخمىگە دورا قۇيۇپ نەچچە كۈن ، نەچچە ئاي تەربىيە قىلدىم ، ئۇ ساقايدى ، ئاندىن كېيىن ، ئۇنى موللىغا بەردىم ، ئىلىم ۋە ئەدەپ ئۆگەندى . بەزى ۋاقىتلاردا مەن بىلەن بىللە خىزمەتلەرگە كېلەتتى . شۇندا نەزەرلىرىگە مەنزۇر بولۇپ قالغاچقا ، ئۇنى ئەمەلدار قىلدىلا ، تاسادىپەن ياۋ بىلەن بولغان جەڭدە ، بىلمەستىن جانابلىرىغا زەخمە يەتكۈزگەنىكەن . »

پادىشاھ ئوردا مىرزىسىدىن بۇ سۆزنى ئاڭلاپ دەرھال بالىنىڭ يۈز - كۆزىگە سۆيۈپتۇ ، شۇ زامان « بەند ۋە كىشەنلەرنى

ئېلىۋېتىڭلار » دەپ بۇيرۇپتۇ : « يۈرېكىمنىڭ پارىسى ، ئەزىز
پەرزەنتىم » دەپ ئۇنىڭغا پادىشاھلىق تاجىسىنى كىيدۈرۈپتۇ .
« ئەلھەمدۇلىللا شۈكرى ! پەرزەنتىم قولۇمغا كەلدى ! » دەپ
خۇداغا شۈكۈرلەر قىپتۇ . ئەمما قازانى ياندۇرالمىدىم ، دەپ ۋەزىرگە
ئۆزرە قويۇپتۇ .

سۆز شۇ يەرگە كەلگەندە بەختىيار شۇنداق دەپتۇ :
« بۇنىڭدىن مەلۇمكى ، ھېكچىم قازانى ئاسمان ۋە تەقدىرى
ئىلاھتىن قېچىپ قۇتۇلالمايدۇ ، شۇڭا سەۋر - تاقەت بىلەن ئىش
قىلىش كېرەك . ئالدىراپ بىر ئىش قىلسا ، كېيىنكى پۇشايمان پايدا
بەرمەيدۇ . »

لېكىن ۋەزىرلەر تۇشمۇ تۇشتىن ۋارقىرىشىپ كېتىپتۇ :
« بىزنىڭ سۆزىمىزنى ئېتىبارغا ئالمىدىلا پادىشاھى ئالەم ،
ئەمدى بىزگە رۇخسەت بەرسىلە ، ھەر قايسىمىز بىر بۇلۇڭدا جان
باقايلى ! »

پادىشاھ نائىلاج بولۇپ بەختىيارغا سىياسەت قىلماقچى
بولۇپتۇ ۋە پۈتۈن شەھەرگە تۆۋەندىكىدەك جاكار قىپتۇ :

« شەھەر ئاھالىسى ، چوڭ - كىچىك ، ئەر - خوتۇن ،
ھەممىسى ھازىر بولسۇن ، بەختىيارنىڭ ھالىنى تاماشا قىلىپ ،
ئىبرەت ئالسۇنكى ، بۇنىڭدىن كېيىن پادىشاھنىڭ ھەرىمىگە ھېچ
كىشى ئەدەپسىزلەرچە ۋە گۇستاخلارچە قەدەم قويىمىغاي . »

بارچە شەھەر خەلقى يىغىلىپتۇ ، بىچارە بەختىيارنى باغلاپ
ئۆلتۈرگىلى دار تۈۋىگە ئېلىپ چىقىپتۇ . خالايقىلار بەختىيار
ئۈچۈن يىغا - زار قىلىشىپتۇ . تاسادىپەن شۇ كۈنى فەررۇخ سۇۋار
« بەختىيار پادىشاھقا يېقىن بولۇپتۇ » دەپ ئاڭلاپ ، « بەختىيارنىڭ
ياخشىلىقلىرىنى كۆرسەم بولاتتى » دەپ شەھەرگە كەلگەنىكەن .
فەررۇخ سۇۋارنىڭ نەزىرى بەختىيارنىڭ جامالىغا چۈشۈپتۇ . قارىسا

جاللاتلارنىڭ ئالدىدا ئۆلتۈرۈلۈش ئۈچۈن تۇرغانىكەن .
« ھەي جاللاتلار ! قولۇڭلارنى تارتىڭلار ! بۇنىڭ گۇناھى
يوق . ئەمما دۈشمەنلەر ھىيلە - مېكرلەر بىلەن بۇنى پادىشاھقا
يامانلاپ بەرگەن ، شۇڭا پادىشاھ بۇنى بىگۇناھ ئۆلۈمگە بۇيرۇپتۇ »
دەپ ۋارقىراپ پەرياد قىپتۇ فەررۇخ سۇۋار . فەررۇخ سۇۋارنىڭ
بۇنداق نالىسى پادىشاھقا ئاڭلىنىپتۇ ، فەررۇخ سۇۋارنى چاقىرتىپ
كېلىپ سورايتۇ :

« ھەي فەررۇخ سۇۋار ! بۇ ئوغۇلنىڭ ئەھۋالىنى ماڭا
راستچىلىق بىلەن بايان قىلغىن . ئەھۋالى ماڭا مەلۇم بولسۇن ،
ئۇنى تولىمۇ ياخشى كۆرەتتىم .

« ئەي پادىشاھى ئالەم ! — دەپتۇ فەررۇخ سۇۋار ، — بۇ
ئوغۇلنى كىچىكىدىن پەرۋىش قىلغانىدىم . ئۇ پەرىشتىدەك خۇيلۇق
بالا ئىدى . كىچىكىدىن تا چوڭ بولغۇچە ئۇنىڭدىن مەن ھېچبىر
خاتالىق كۆرگىنىم يوق ئىدى . ئۆز پۇشتىدىن بۇنداق ئالىي
قىممەتلىك گۆھەرلەرنى ياراتقان ئۇنىڭ ئاتىسىغا
ئاپىرىن . »

« ھەي فەررۇخ سۇۋار ، — دەپتۇ پادىشاھ ، — ئەجەب
غەلىتە گەپ قىلىسەنغۇ ، سۆزلىرىڭ يالغان بولمىسۇن يەنە !
ئەھۋالنى راستچىلىق بىلەن بايان قىلغىن ، بولمىسا
بېشىڭنى تېنىڭدىن جۇدا قىلىپ ، بەختىيارغا جۈپ
قىلىمەن ! »

فەررۇخ سۇۋار دۇئا ۋە ماختاشقا ئېغىز ئېچىپتۇ ۋە بۇ
نەزمىنى ئوقۇپتۇ :

شاھلار ئەلدىن يۇرت بولار ئاۋات ،
ئۇنىڭ لۈتىپىدىن غەمكىن كۆڭۈل شاد .

ھەر كىشى بولسا شاھلارغا مەھرەم ،
زېرە كىلىك بولغۇسى ئوڭا ھەمدەم .

ئەي پادىشاھى ئالەم ! بىلىڭ ۋە ئاگاھ بولۇڭكى ، — دەپتۇ
فەررۇخ سۇۋار ، — بىر كۈنى بىر تەرەپكە سەپەر قىلغانىدۇق ، بىر
ئورمانزارلىققا يېتىپ باردۇق . ئۇ جاي شۇنداق بىر جاي ئىدىكى ،
ئۇ جايغا ئادەم پەرزەنتىنىڭ زادى ئايىغى يەتمىگەنىدى . بىر
نەرسىگە كۆزۈم چۈشتى ، بېرىپ قارىسام بىر مۇنچە زەر يىپىلار
بىلەن توقۇلغان يۆگەككە بىر بوۋاقنى يۆگەپتۇ ، ئىككى قولغا
يەتتە دانە مەرۋايىتنى باغلاپتۇ ، ناھايىتى ساھىبجامال ۋە چېھرىسى
ئوچۇق بوۋاق ئىكەن ، بۇ بىر پادىشاھ زادى ئوخشايدۇ دەپ پەم
قىلدىم ، مېھر — مۇھەببەت بىلەن ئۇنىڭغا نەزەر سالدىم ؛
كۆپتىن — كۆپ پەرۋىش بىلەن ئىلىم — ئەدەپ ۋە خەت —
ساۋات ئۆگەتكەنىدىم . ئىقبال دۆلەت ئۇنىڭغا ھەمراھ بولۇپ ،
ھەزرەتلىرىگە ئۇلىشىپتۇ ، ئەمما بىۋاپا دۇنيا ۋە جاپاكەش پەلەك
دۆلەت مۇقامىدىن مېھنەت زىندانىغا چۈشۈرۈپتۇ .

پادىشاھ ئۇنى ھېلىقى زەر يۆگەك بىلەن مەرۋايىتنى ئېلىپ
كېلىشكە بۇيرۇپتۇ . فەررۇخ سۇۋار دەرھال ھازىر قىپتۇ . پادىشاھ
ئۇلارنى كۆتۈرۈپ ، مەلىكىنىڭ ئالدىغا كىرىپتۇ . زەر يىپىلار بىلەن
توقۇلغان يۆگەك ۋە مەرۋايىتىلارنى تونۇغان مەلىكە :
« پەرزەنتىمىزدىن كىم خەۋەر بەردى ، پادىشاھى ئالەم ! » دەپ
ۋارقىرىۋېتىپتۇ .

« بەختىيار بىزنىڭ پەرزەنتىمىز ئىكەن » دەپ پادىشاھ
خۇشال بوپتۇ ۋە ھەرەمدىن چىقىپ بەختىيارنىڭ كىشەنلىرىنى
بوشىتىپ ھەرەمگە كىرگۈزۈپتۇ . مەلىكىنىڭ كۆزى بەختىيارغا
چۈشكەندە ، ھەسرەت بىلەن كۆزلىرىدىن ياش تۆكۈپ كۆرۈشۈپ

يۈزلىرىدىن سۆيۈپتۇ .

« ھەي مەلىكە ! نېمە ئۈچۈن بەختىيارغا تۆھمەت قىلدىڭ ؟ » دەپ سوراپتۇ پادىشاھ .

« ھەي پادىشاھ ، — دەپتۇ مەلىكە ، — ۋەزىرلەر ماڭا : بەختىيار پادىشاھقا بەك يېقىن بولۇپ كەتتى ، ئۇنى پادىشاھنىڭ دەرگاھىدىن يىراق قىلمىساق بىزگە كۈن يوق . سەن ياردەم قىلمىساڭ ، ئۈستۈڭدىن ئۆسەك تارقىتىپ ، نامىڭنى بۇلغايىمىز ۋە سېنى ئۆلۈمگە گىرىپتار قىلىمىز ، دەپ ماڭا قورقۇنۇچ سېلىشتى . »

پادىشاھ بۇ سۆزنى ئاڭلاپ غەزەپ بىلەن ھەرەمدىن چىقىپ ، ئون ۋەزىرنىڭ ھەممىسىنى بەختىيارنىڭ ئورنىغا دارغا ئېسىپتۇ ۋە بۇنىڭ بىلەن خەلقنىڭ غۇلغۇلىسىنى پەسەيتىپتۇ . ئۇنىڭدىن كېيىن بەختىيارنى تەخت ئۈستىگە چىقىرىپتۇ . فەررۇخ سۇۋارنى پۈتۈن مەملىكەتكە ۋەزىر قىپتۇ . خالايمىق ئارىسىدا ئادالەت ئورنىتىپتۇ . پۈتۈن ئەل — يۇرت ۋە خالايمىق بەختىياردىن ، فەررۇخ سۇۋاردىن رازى بولۇپ خۇشاللىق ۋە شادىمانلىق بىلەن ئۆمۈر كەچۈرۈپتۇ . بىرنەچچە زاماندىن كېيىن ، ئۇلار ئالەمدىن ئۆتۈپتۇ . ئەمما بۇ ھېكايەتلەر ئۇلاردىن بىزگە يادىكار قاپتۇ .

شاھ كابۇلنىڭ ھېكايىسى

تارىخ سەھىپىلىرىدە شۇنداق پۈتۈلۈپتۇكى : كابۇل شەھىرىدە بىر پادىشاھ بار ئىكەن . ئۇنىڭ لەشكەرلىرىنىڭ ھەددى - ھېسابى يوق ، مال - دۇنيالىرى سان - ساناقسىز بولسىمۇ ، پەرزەنتى يوق ئىكەن . شۇڭا ئۇ كېچە - كۈندۈز خۇدادىن پەرزەنت تەلەپ قىلىدىكەن . كۈنلەرنىڭ بىرىدە مەلىكە ھامىلدار بولۇپ ، بىر ئوغۇل تۇغۇپتۇ . ئۇنىڭغا شاھ كابۇل دەپ ئىسىم قويۇپتۇ ، ئۇ ئوغۇل يەتتە ياشقا كىرگەندە مەكتەپكە بېرىپتۇ . مەكتەپتە ئىلىم ۋە ئەدەب ئۆگىنىپتۇ . بالاغەتكە يەتكەندىن كېيىن ، پادىشاھنىڭ ئالدىغا ئېلىپ كەپتۇ . پادىشاھ ئوغلىنى كۆرۈپ خۇشال بولۇپتۇ . ئەمما شاھزادە كابۇل كېچە - كۈندۈز ھاراق - شاراب ئىچىدىكەن . پادىشاھ قىلىدىكەن . پادىشاھ ئوغلىنىڭ خۇرسەن بولۇشى ئۈچۈن پۈتۈن شەھەر خەلقىگە : « چوڭ - كىچىك ھەممەيلەن شاراب ئىچسۇن ، ئەگەر ئىچمىسە شەھەردىن چىقىپ كەتسۇن ، ئەگەر چىقمىسا مال - مۈلكىنى تالان - تاراج قىلىڭلار ! » دەپ جاكا قىپتۇ .

شۇنىڭ بىلەن كابۇل خەلقى پىتنە - پاسات ۋە گۇناھ قىلىشقا باشلاپتۇ . ئەرلەر خوتۇن - قىزلىرىنى باشقۇرالمىدى . شۇڭا ئۆلىمالار يۇرت خەلقى بىلەن بىرلىشىپ پىشاۋۇر دىيارىنىڭ پادىشاھىغا مەكتۇپ بىلەن ئەلچى ئەۋەتتۇ . مەكتۇپنىڭ مەزمۇنى مۇنداق ئىكەن :

« پىشاۋۇر دىيارىنىڭ پادىشاھىغا :

بۇ نامەنى كابۇل دىيارىنىڭ ئۇلۇغلىرى بەندىلىك بىلدۈرۈش بىلەن ئەۋەتتى . جاناب پادىشاھقا سۆزىمىز شۇكى ، پات پۇرسەتتە ئۆزلىرى بۇ دىيارغا قەدەم تەشرىپ قىلغايلا ، بىز مۇنتەزىر دۇرمىز . ئىتتىپاق بىرلەشەھەرنى ئېلىپ بېرۈرمىز . »

ئەلچى مەكتۇپنى ئېلىپ تېز ۋە ئالدىراشلىق بىلەن يولغا چىقىپتۇ . نەچچە مەنزىل ۋە ئۆتەڭلەردىن ئۆتۈپ پىشاۋۇر شەھىرىگە يېتىپ بېرىپتۇ . پادىشاھقا كابۇل خەلقىنىڭ سالىمىنى يەتكۈزۈپ ، ئۇ مەكتۇپنى تۇتۇپتۇ . پادىشاھ دەرھال لەشكەرلىرىنى يىغىپ ، كابۇل شەھىرىگە قاراپ ئاتلىنىپتۇ . پىشاۋۇر پادىشاھى ئون بىر كۈن يول يۈرۈپ ، كابۇل شەھىرىگە يېتىپ بېرىپتۇ . بۇ خەۋەرنى ئاڭلىغان كابۇل پادىشاھى مەلىكە بىلەن شاھ كابۇلنى ئېلىپ ، ئۈچەيلەن بىر ئاتقا مىنىپ شەھەردىن ئاران قېچىپ قۇتۇلۇپتۇ . شەھەر خەلقى پىشاۋۇر پادىشاھىنىڭ ئالدىغا چىقىپ ئۇنى مۇبارەكلەپ سەلتەنەت تەختىگە چىقىرىپتۇ . كابۇل پادىشاھى ئوغلىنى مىنگۈزۈپ ، ئۆزى بىلەن مەلىكە پىيادە يۈرۈپتۇ . ئۇلارنىڭ پۇتلىرى قاپىرىپ ، ئاچلىقتىن ماغدۇرى ئۈزۈلۈپ ، كۆزلىرى ئولتۇرۇشۇپ كېتىپتۇ . پادىشاھ ئوغلىغا شۇنداق دەپتۇ : « بالام ، سېنىڭ تۈپەيلىڭدىن پادىشاھلىق تەختىدىن جۇدا بولدۇق . جاپا ۋە قىيىنچىلىقتا قالدۇق . ئاچلىق ۋە ئۇسسۇزلۇقتىن ھالىمىز خاراپ بولدى . ئەمدى ، سەن شىكارغا بېرىپ بىزگە بىرەر نەرسە ئوۋلاپ ئەكىلىپ بەرگىن . »

شاھ كابۇل ئاتىسىدىن رۇخسەت ئېلىپ شىكارغا ئاتلىنىپتۇ ۋە بىر بۇلاق لېۋىدە تۇرغان كېيىكنى كۆرۈپ ، ئېتىنى ئوتقا قويۇۋېتىپ ئۆزى كېيىك تەرەپكە مارىلاپ مېڭىۋېرىپتۇ . شۇ چاغدا بىر شىر كېلىپ شاھ كابۇلنىڭ ئېتىنى يەپتۇ ، شاھ كابۇل پىيادە ھالدا شىرنىڭ ئارقىسىدىن قوغلاپ بېرىپ ئوقيا بىلەن ئېتىپ ئۇنى

ئۆلتۈرۈپ تېرىسىدىن بىر تاسما تىلىۋاپتۇ ، ئەمما ئۇ ئۈچ كېچە -
كۈندۈز گىچە ئاشۇ سەھرادا قېپقايتۇ . پادىشاھ بىلەن مەلىكە ئۇنى
شىر يېدىمىكىن ياكى بۆرە يېدىمىكىن دەپ غەم قىلىپ تۇرغاندا ،
شاھ كابۇل كېيىك بىلەن ئېگەر - توقۇمنى ئۈستىگە ئارتىپ يېتىپ
كەپتۇ ، بۇنى كۆرۈپ شاھ ۋە مەلىكە بەكمۇ خۇشال بولۇشۇپ ،
كېيىكىنى كاۋاپ قىلىپ يەپتۇ ۋە ھەر ئۈچەيلەن پىيادە ھالدا يولغا
چۈشۈپتۇ . يەنە ئىككى - ئۈچ كۈن يول يۈرگەنىكەن ، پادىشاھ
بىلەن مەلىكە يول يۈرەلمەي قاپتۇ . چۈنكى پادىشاھ پىيادە يول
يۈرۈپ باقمىغانىكەن . شاھ كابۇل گاھى ئاتىسىنى ۋە گاھىدا
ئانىسىنى يۈدۈپ كۆتۈرۈپ مېڭىپتۇ ، مۇشۇ ھالدا بىرنەچچە كۈن
يول يۈرگەندە ، بىر ئورمانلىققا يېتىپ بېرىپتۇ . ئۇ يەردە بۈك -
باراقسان دەل - دەرەخلەر ۋە ئوت - گىياھلار بار ئىكەن . « ئاتا !
بۇنىڭدىن قارىغاندا بۇ تەرەپتە شەھەر ۋە يۇرتلار بار ئوخشايدۇ .
سىلەر مۇشۇ بۇلاق يېنىدا ئولتۇرۇپ تۇرۇڭلار ، مەن بېرىپ خەۋەر
ئالاي دەپ شاھ كابۇل دۆڭ ئۈستىگە چىقىپ يىراققا نەزەر
تاشلىغانىكەن ، بىر شەھەر كۆرۈنۈپتۇ . شاھ كابۇل شۇ تەرەپكە
راۋان بولپتۇ ، شەھەرگە كىرىپ ئۇياق - بۇياقنى ئايلىنىپ يۈرۈپ ،
تاشتىن ياسالغان بىر سۇپا ئۈستىدە ئولتۇرۇپ ، « نەدىن تائام
تېپىپ ئېلىپ بارامەن » دەپ خىيال سۈرۈپ كۆزى ئويۇققا كېتىپ
قاپتۇ . ئۇ شەھەر يەمەن شەھىرى ئىكەن . ئۇ كۈنى يەمەن
پادىشاھى شىكارغا چىققان بولۇپ قۇشنى يوقىتىپ قويغانىكەن . ئۇ
قۇش پەرۋاز قىلىپ كېلىپ تۇيۇقسىزدىن شاھ كابۇلنىڭ بېشىغا
قونۇپتۇ . شاھ كابۇل ئويغىنىپ قۇشنى قولغا ئېلىپ كۆتۈرۈپ ،
« ئاتا - ئانىسىنىڭ قېشىغا بېرىپتۇ . ئاتىسى ئۇنى كۆرۈپ خۇشال
بولۇپ كېتىپتۇ .

« ئاتا ، - دەپتۇ شاھزادە ، - سىلەرنىڭ ۋە مېنىڭ بېشىمغا

دۇچ كەلگەن ئىش شۇكى ، سىلەر مېنى سېتىڭلار ، پۇلنى ئېلىپ ئوقەت قىلىڭلار ، كېيىن مېنى يەنە قۇللۇقتىن قۇتۇلدۇرۇۋالارسىلەر ، ياكى مەن سىلەرنى ساتسام بولىدۇ . خۇدا بۇيرىسا بىر ئامال قىلىپ قۇللۇقتىن قۇتۇلدۇرۇۋالىمەن .

« ئوغلۇم ، — دېيىشىپتۇ پادىشاھ بىلەن مەلىكە ، — سەن بىزنى ساتقىن . سەن تېخى ياش ، بىر ئامال قىلىپ بىزنى قۇللۇقتىن ئازاد قىلسەن . ئەگەر بىز سېنى ساتساق قۇللۇقتا نابۇت بولۇپ كېتىسەن . » شۇنداق قىلىپ پادىشاھ بىلەن مەلىكە ئۆزلىرىنى سېتىشقا ماقۇل بوپتۇ . شاھزادە ئاتا — ئانىسىنى قۇل قىياپىتىدە قىلىپ شەھەرگە ئاپىرىپتۇ .

يەمەن پادىشاھى : « كىم قۇشنى تۇتقان بولسا ئېلىپ كەلسۇن ، نېمە تىلىسە شۇنى بېرىمەن » دەپ جاكار قىلدۇرغانىكەن . شاھ كابۇل دەرھال قۇشنى ئېلىپ بېرىپتۇ . پادىشاھنىڭ ئادەملىرى قۇشنى ئۇنىڭدىن ئېلىپ پادىشاھقا بەرمەكچى بولغان بولسىمۇ ، شاھ كابۇل ئۇلارغا بەرمەي ، پادىشاھقا لايىق ئەدەپ - ھۆرمەت رەسمىيەتلىرىنى ئوبدان بەجا كەلتۈرۈپ ، پادىشاھنىڭ ئۆز قولىغا بېرىپتۇ . يەمەن پادىشاھى بۇ ئىشنى پال ھېسابىدا بىلىپ : « ئەمدى ئىشىم ياخشى بولىدىغان ئوخشايدۇ » دەپ ئويلاپتۇ . يەمەن پادىشاھى شاھ كابۇلنى كۆرۈپ : « ئەجەب ئەدەپلىك يىگىت ئىكەن » دەپ ئويلاپتۇ - دە :

« ھەي يىگىت ! مەندىن نېمە تىلىسەڭ تىلىگىن » دەپتۇ .
« نېمە تىلىسەم بولار ، — دەپتۇ شاھ كابۇل ، — مېنىڭ بىر قۇلۇم ۋە بىر چۆرەم بار ئىدى . شۇلارنى سېتىۋېلىشلىرىنى سورايمەن . ئۇنىڭدىن كېيىن تىلەيدىغىنىمنى تىلەي . » يەمەن پادىشاھى ئۇنىڭ تەلىپىنى قوبۇل قىپتۇ . شاھ كابۇل ئاتا — ئانىسىنى ئېلىپ كەپتۇ . يەمەن پادىشاھى ئۇلارنى كۆرۈپ قۇلغا

ئوخشمايدىغانلىقىنى بايقاپ سورايتۇ :

« سىلەر بۇ يىگىتنىڭ قۇلىمۇسىلەر ؟ »

« شۇنداق . بىز بۇ يىگىتنىڭ ئاتا - ئانىسىدىن قالغان

مىراس قۇللارمىز » دەپ جاۋاب بېرىپتۇ ئۇلار .

« ھەي يىگىت ! بۇلارنىڭ باھاسىنى نېمە دەيسەن ؟ » دەپ

سورايتۇ يەمەن پادىشاھى .

« ياقۇت ۋە گۆھەر بىلەن بېزىتىلگەن بىر دانە ئالتۇن تاج ،

بىر ئوقيا بىلەن ساغداق ۋە بىرنەچچە تال ئوق ، پۈتۈن

جايدۇقلىرى بىلەن بىر دانە ئات ، باش - ئاياغ شاھانە سەرۇپا ۋە

مىڭ دانە قىزىل ئالتۇن تىلەيمەن » دەپتۇ شاھ كابۇل .

پادىشاھ قوبۇل قىپتۇ ۋە دەرھال ئۇنىڭ ئېيتقانلىرىنى ھازىر

قىپتۇ . شاھ كابۇل كىيىملەرنى كىيىپتۇ ، كەمەرنى باغلاپتۇ . مىڭ

دىنارنى ساندۇققا ساپتۇ . ئېتىغا مىنىپ بۇ يۇرتتىن چىقىپ ، بىر

ھازا يول يۈرۈپ ، بىر دۆڭگە چۈشۈپتۇ ۋە بېلىدىن بىر پارچە ناننى

ئېلىپ يەپ ئولتۇرغانىكەن ، بىر تەرەپتىن چاڭ - توزان

كۆتۈرۈلۈپتۇ . يېقىن كەلگەندە قارىسا ، بەش ئاتلىق كىشى

كېلىۋاتقانىكەن . « بۇلار قاراقچى بولۇپ قالمىسۇن يەنە » دەپ

خىيال قىلىپ تۇرۇشىغا ئۇلار كېلىپ سالام قىپتۇ ، شاھ كابۇل

جاۋاب بېرىپتۇ . ئۇلار شاھ كابۇلنى كۆرۈپ « ئەجەب چىرايلىق ۋە

خۇش پېشىل يىگىت ئىكەن » دېيىشىپ ، ئۇ يەردە بىردەم

ئولتۇرۇپ ، ئارام ئېلىپ ئۇنىڭ بىلەن تونۇشۇپتۇ . شاھ كابۇل

ئۇلارغا نان ، چاي بېرىپتۇ .

« يىگىتلەر نەدىن كېلىۋاتىسىلەر ۋە نەگە

كېتىۋاتىسىلەر ؟ » دەپ سورايتۇ .

« بىز پەرەڭ پادىشاھى مەرزۇق قېشىدىن كېلىۋاتىمىز ، چىن

ماچىنغا ئەلچىلىككە بارىمىز ، — دەپتۇ ئۇلار ، — بىزنىڭ

مەسلىھەتلىرىمىزگە كىرسىڭىز ، سىز بىزگە باشلىق بولۇڭ . چىن ماچىن پادىشاھى نېمە بەرسە ئىككى ھەسسىنى سىز ئېلىپ ، بىر ھەسسىنى بىزگە بېرىڭ . »

شاھ كابۇل ئۇلارنىڭ مەسلىھەتىگە ماقۇل بوپتۇ . ئاندىن كېيىن شاھ مەرزۇق بەرگەن مەكتۇپنى ئەلچىلەر شاھ كابۇلغا بېرىپتۇ . ئالتە كىشى بىرلىكتە يولغا راۋان بوپتۇ . لېكىن تۇيۇقسىز بوران چىقىپ ئۇلار بىر - بىرىنى يوقىتىپ قويۇشۇپتۇ . شاھ كابۇل ئېتىنى يېتىلەپ بوران پەسەيگىچە پىيادە يول مېڭىپتۇ . ئەمما ئاچلىق ۋە ئۇسۇزلۇقتىن ھالىسىزلىنىپ ئاران دېگەندە بىر قۇدۇق بېشىغا يېتىپ بېرىپتۇ . بىر سائەت ئولتۇرۇپ ئارام ئالغاندىن كېيىن سوغىدا سۇ تارتىپ ئۆزى ئىچىپتۇ ۋە ئېتىنى سۇغرىپتۇ . شۇ جايدا ئولتۇرۇپ « ھېلىقى مەكتۇپنى ئېچىپ كۆرۈپ مەزمۇنىنى ئوقۇپ باقاي » دەپ كۆڭلىگە كەپتۇ - دە ، دەرھال ئېچىپ كۆرۈپتۇ . قارىسا مەكتۇپقا تۆۋەندىكىدەك يېزىلپتۇ :

« ئەي خاقانى چىن ! ئاگاھ ۋە دانا بولۇڭكى ، بۇ بارغان بەش كىشى ماڭا دۈشمەندۇر . مەن ئۇلارنى گوللاپ سىزگە ئەۋەتتىم . ئۇلارنىڭ باشلىرىنى كېسىپ ماڭا ئەۋەتكەيسىز . »

شاھ كابۇل بۇنى كۆرۈپ ھەيران بولۇپ : « ئەجەب ! نېمىدېگەن پايدىسىز ئەلچىلىك بۇ ! » دەپتۇ - دە ، مەكتۇپنى يىرتىپ پارە - پارە قىلىپ قۇدۇققا تاشلىۋېتىپ يولغا چىقىپتۇ ۋە يەتتە كۈندە بىر تاغ ئېتىكىگە بېرىپ يېتىپتۇ . تاغنىڭ بېشىغا چىقىپ قارىسا يىراقتا بىر شەھەر كۆرۈنۈپتۇ . تاغدىن چۈشۈپ شۇ تەرەپكە راۋان بوپتۇ ، يولدا بىر كىشىدىن « بۇ قايسى شەھەر ؟ » دەپ سوراپتۇ . « بۇ چىن ماچىن شەھىرى » دەپ جاۋاب بېرىپتۇ ئۇ كىشى . شاھ كابۇل شەھەرگە كىرىپ قارىسا بۇ چىن شەھىرى ئەجەب پاكىز ۋە ناھايىتى ياسىداق شەھەر ئىكەن . ئۇنىڭ

ئوخشىمايدىغانلىقىنى بايقاپ سورايتۇ :

« سىلەر بۇ يىگىتنىڭ قۇلمۇسىلەر ؟ »

« شۇنداق . بىز بۇ يىگىتنىڭ ئانا - ئانىسىدىن قالغان

مىراس قۇللارمىز » دەپ جاۋاب بېرىپتۇ ئۇلار .

« ھەي يىگىت ! بۇلارنىڭ باھاسىنى نېمە دەيسەن ؟ » دەپ

سورايتۇ يەمەن پادىشاھى .

« ياقۇت ۋە گۆھەر بىلەن بېزىتىلگەن بىر دانە ئالتۇن تاج ،

بىر ئوقيا بىلەن ساغداق ۋە بىرنەچچە تال ئوق ، پۈتۈن

جابدۇقلىرى بىلەن بىر دانە ئات ، باش - ئاياغ شاھانە سەرۇپا ۋە

مىڭ دانە قىزىل ئالتۇن تىلەيمەن » دەپتۇ شاھ كابۇل .

پادىشاھ قوبۇل قىپتۇ ۋە دەرھال ئۇنىڭ ئېيتقانلىرىنى ھازىر

قىپتۇ . شاھ كابۇل كىيىملەرنى كىيىپتۇ ، كەمەرنى باغلاپتۇ . مىڭ

دىنارنى ساندۇققا ساپتۇ . ئېتىغا مىنىپ بۇ يۇرتتىن چىقىپ ، بىر

ھازا يول يۈرۈپ ، بىر دۆڭگە چۈشۈپتۇ ۋە بېلىدىن بىر پارچە ناننى

ئېلىپ يەپ ئولتۇرغانىكەن ، بىر تەرەپتىن چاڭ - توزان

كۆتۈرۈلۈپتۇ . يېقىن كەلگەندە قارىسا ، بەش ئاتلىق كىشى

كېلىۋاتقانىكەن . « بۇلار قاراقچى بولۇپ قالمىسۇن يەنە » دەپ

خىيال قىلىپ تۇرۇشىغا ئۇلار كېلىپ سالام قىپتۇ ، شاھ كابۇل

جاۋاب بېرىپتۇ . ئۇلار شاھ كابۇلنى كۆرۈپ « ئەجەب چىرايلىق ۋە

خۇش پېئىل يىگىت ئىكەن » دېيىشىپ ، ئۇ يەردە بىردەم

ئولتۇرۇپ ، ئارام ئېلىپ ئۇنىڭ بىلەن تونۇشۇپتۇ . شاھ كابۇل

ئۇلارغا نان ، چاي بېرىپتۇ .

« يىگىتلەر نەدىن كېلىۋاتىسىلەر ۋە نەگە

كېتىۋاتىسىلەر ؟ » دەپ سورايتۇ .

« بىز يەرەڭ پادىشاھى مەرزۇق قېشىدىن كېلىۋاتىمىز ، چىن

ماچىنغا ئەلچىلىككە بارىمىز ، — دەپتۇ ئۇلار ، — بىزنىڭ

مەسلىھەتتىمىزگە كىرسىڭىز ، سىز بىزگە باشلىق بولۇڭ . چىن ماچىن پادىشاھى نېمە بەرسە ، ئىككى ھەسسىسىنى سىز ئېلىپ ، بىر ھەسسىسىنى بىزگە بېرىڭ . »

شاھ كابۇل ئۇلارنىڭ مەسلىھەتىگە ماقۇل بوپتۇ . ئاندىن كېيىن شاھ مەرزۇق بەرگەن مەكتۇپنى ئەلچىلەر شاھ كابۇلغا بېرىپتۇ . ئالتە كىشى بىرلىكتە يولغا راۋان بوپتۇ . لېكىن تۇيۇقسىز بوران چىقىپ ئۇلار بىر - بىرىنى يوقىتىپ قويۇشۇپتۇ . شاھ كابۇل ئېتىنى يېتىسلەپ بوران پەسەيگىچە پىيادە يول مېڭىپتۇ . ئەمما ئاچلىق ۋە ئۇسۇزلۇقتىن ھالسىزلىنىپ ئاران دېگەندە بىر قۇدۇق بېشىغا يېتىپ بېرىپتۇ . بىر سائەت ئولتۇرۇپ ئارام ئالغاندىن كېيىن سوغىدا سۇ تارتىپ ئۆزى ئىچىپتۇ ۋە ئېتىنى سۇغرىپتۇ . شۇ جايدا ئولتۇرۇپ « ھېلىقى مەكتۇپنى ئېچىپ كۆرۈپ مەزمۇنىنى ئوقۇپ باقاي » دەپ كۆڭلىگە كەپتۇ - دە ، دەرھال ئېچىپ كۆرۈپتۇ . قارىسا مەكتۇپقا تۆۋەندىكىدەك يېزىلپتۇ :

« ئەي خاقانى چىن ! ئاگاھ ۋە دانا بولۇڭكى ، بۇ بارغان بەش كىشى ماڭا دۈشمەندۇر . مەن ئۇلارنى گوللاپ سىزگە ئەۋەتتىم ! ئۇلارنىڭ باشلىرىنى كېسىپ ماڭا ئەۋەتكەيسىز . »

شاھ كابۇل بۇنى كۆرۈپ ھەيران بولۇپ : « ئەجەبا ! نېمىدېگەن پايدىسىز ئەلچىلىك بۇ ! » دەپتۇ - دە ، مەكتۇپنى يىرتىپ پارە - پارە قىلىپ قۇدۇققا تاشلىۋېتىپ يولغا چىقىپتۇ ۋە يەتتە كۈندە بىر تاغ ئېتىكىگە بېرىپ يېتىپتۇ . تاغنىڭ بېشىغا چىقىپ قارىسا يىراقتا بىر شەھەر كۆرۈنۈپتۇ . تاغدىن چۈشۈپ شۇ تەرەپكە راۋان بوپتۇ ، يولدا بىر كىشىدىن « بۇ قايسى شەھەر ؟ » دەپ سورايتۇ . « بۇ چىن ماچىن شەھىرى » دەپ جاۋاب بېرىپتۇ ئۇ كىشى . شاھ كابۇل شەھەرگە كىرىپ قارىسا بۇ چىن شەھىرى ئەجەب پاكىز ۋە ناھايىتى ياسىداق شەھەر ئىكەن . ئۇنىڭ

كۆچىلىرىدا سەيلە - تاماشا قىلىپ يۈرۈپ ، بىر ئىشكىنىڭ ئالدىغا كېلىپ قاپتۇ - دە ، ئۇ ئۆيگە كىرىشكە كۆڭلى تارتىپ ئىشكىنى قاققانكەن ، ئۆيدىن بىر ئوبۇشقا موماي چىقىپ كەپتۇ .

« كىم سەن ؟ » دەپ سوراپتۇ موماي .

« ئانا ، مەن بىر مۇساپىرمەن ، شەھەرگە يېڭىلا كەلدىم .

رەسىم - قائىدىلەرنى بىلمەيمەن ھەم ھېچكىمنى تونۇمايمەن » دەپتۇ شاھزادە .

موماي شاھزادىنى ئۆيىگە چۈشۈرۈپتۇ ۋە ئۇنىڭغا تائام

بېرىپتۇ . موماينىڭ بىر موزدۇز ئوغلى بار ئىكەن ، ئۇ شاھزادە بىلەن

ئاكا - ئۇكا بولۇشۇپتۇ . شاھزادە ئۇنىڭغا بىر ئالتۇن

بېرىپتۇ - دە ، « بۇنىڭغا گۆش ۋە ئارپا - سامان ئالغىن » دەپتۇ .

شاھزادە شۇ يوسۇندا ئۈچ كۈن تۇرۇپتۇ . تۆتىنچى كۈنى « ئاكا !

چىقىپ شەھەرنى سەيلە قىلايلى » دەپتۇ ۋە ئىككىيلەن بىللە

تاشقىرى چىقىپ ، چار سۇغا بېرىپتۇ . ئۇلار سەيلە قىلىپ يۈرسە

تۇيۇقسىزدىن بىر غوۋغا كۆتۈرۈلۈپتۇ . قارىسا ، جاللاتلار

چىرايلىق ، كېلىشكەن بىر يىگىتنى ئەكىلىپ بېشىنى كېسىپ ،

كېسىلگەن باشنى نەيزە ئۇچىغا ئېلىپ ئاشىقلار مۇنارىسىغا ئايرىپ

ئېسىپ قويۇپتۇ .

« ئاكا ، بۇ يىگىت نېمە گۇناھ قىپتۇ ؟ » دەپ سوراپتۇ شاھ

كابلۇ .

« ئۇكام ، - دەپتۇ موزدۇز ، - مەندىن بۇ

ئىشنى سورىما . »

« ماڭا بۇ سىرنى ئېچىپ سۆزلەپ بەرگىن ، نېمە سەۋەبتىن

بۇنداق بولدى ؟ »

« ھەي ئۇكام ، - دەپتۇ موزدۇز ئائىلاج ، - بۇ يۇرتنىڭ

پادىشاھىنىڭ بىر ساھىبجامال قىزى بار ، ئەگەر ھەر كىم ئۇنىڭغا

ئاشىق بولغان بولسا ، ئۇنىڭ قائىدىسى شۇكى ، بۇ مۇنار ئۈستىگە چىقىپ ئاشىقلىق ناغرىسىنى چالىدۇ . شۇنىڭ بىلەن ئۇنىڭ مەلىكىگە ئاشىق ئىكەنلىكى ئالەمگە مەلۇم بولىدۇ . يەنە بىر مۇنچە شەرتلىرى بار ، بەجا كەلتۈرسە خوپ ، ئەگەر بەجا كەلتۈرەلمىسە بېشىنى كېسىپ مۇشۇ مۇنارغا ئاسىدۇ . مۇشۇ ھىيلە بىلەن 550 شاھزادىنى ئۆلتۈردى . ئۇلارغا رەھىم قىلمىدى . مۇنداق رەھىمسىز قانخورنى ھېچكىم كۆرگەن ئەمەس . ھېلى ئۆلتۈرگەن يىگىت مەغرەپ پادىشاھنىڭ ئوغلى .

« ئۇنىڭ شەرتلىرى نېمىكەن ؟ » دەپ سوراپتۇ شاھ كابۇل .

« ئاۋۋال بىرنەچچە سوئال سورايىدەكەن . ئەگەر جاۋاب بەرسە خوپ ، بولمىسا ئۆلتۈرىدۇ . ئەمما سوئال سورايىدىغان يىغىلىشتا پادىشاھ ۋە چوڭ - كىچىك ھەممە خەلق يىغىلىدۇ . ھەر قېتىم يىغىلغاندا ھۈنەرۋەن - كاسىپلارمۇ كېلىدۇ . سودا - سېتىق بولىدۇ » دەپتۇ موزدۇز .

شاھ كابۇل بۇ سۆزنى ئاڭلاپ ئۇلۇغ - كىچىك تىنىپتۇ . ئەتىسى تاڭ ئاتقاندا ، ئورنىدىن تۇرۇپ ، ناماز بامداتنى ئوقۇپ بولغاندىن كېيىن يۈزىنى خارلىق تۇپرىقىغا قويۇپ ، دەرگاھى ئىلاھىغا سېغىنىپتۇ ، ئۇنىڭدىن كېيىن بېرىپ مۇنارغا چىقىپتۇ - دە ، ئاشىقلىق ناغرىسىنى چېلىپتۇ . چىن خەلقى پەرياد - پىغان قىلىپ ، « قايسى ئەجىلى يەتكەن بىچارە بۇ رەھىمسىز زالىملارنىڭ قولىدا ئۆلەر كىن ؟ » دېيىشىپ ئاشۇ يەرگە جەم بولۇشۇپتۇ . دۇكاندارلار دۇكانلىرىنى ئېچىپ ئۆلتۈرۈشۈپتۇ . خىزمەتكارلار ئوتتۇرىغا بىر ئالتۇن كۇرسى ، بىر كۈمۈش كۇرسى ئەكېلىپ بىر - بىرىگە ئۇدۇل قويۇشۇپتۇ . شاھزادە مۇناردىن چۈشۈپ موماينىڭ ئۆيىگە بېرىپتۇ . قارىسا موماي يىغلاپ

ئولتۇرغانىكەن .

« نېمە ئۈچۈن يىغلايسىز ئانا ؟ » دەپ سورايتۇ شاھزادە .
« نېمىشقا يىغلىماي بالام ، بۇ بىرەھىم ئېشەكنىڭ بالىسى
قانچىلىغان كىشىلەرنى ئولتۇردى . يىغلىشىمنىڭ سەۋەبى بۈگۈنكى
ناغزىنى سەن چېلىپسەن ئەمەسمۇ ؟ » دەپتۇ موماي .

« راست . مەن چالدىم ، — دەپتۇ شاھ كابۇل ، — يىغلىماڭ
ئانا ، دۇئا بىلەن بولۇڭ . ئىنشائاللا ئۇنىڭ سوئاللىرىغا جاۋاب
بېرىمەن ۋە مۇرادىغا يېتىمەن . »

شاھ كابۇل شۇنداق دەپ موماينىڭ كۆڭلىگە تەسەللى
بېرىپ ، ئۆيىدىن چىقىپ مۇنار تۈۋىگە بېرىپ ، كۈمۈش كۇرسىغا
چىقىپ ئولتۇرۇپتۇ .

« ھەي ئوغلۇم قايسى گۈلشەننىڭ بۇلبۇلىسەن ، قايسى
دىيارنىڭ شاھزادىسىسەن ؟ » دەپ سورايتۇ خاقانى چىن
ئۇنىڭدىن .

« كابۇل پادىشاھىنىڭ ئوغللىمەن » دەپ جاۋاب بېرىپتۇ شاھ
كابۇل .

« كابۇل خەلقى شەھەردىن چىقىرىۋەتكەن سېنىڭ
ئاتاڭمىدى ؟ »

« شۇنداق . »

« ئوغلۇم ، — دەپتۇ خاقانى چىن ، — بۇ تەڭلىكتىن ياكى
قولى قىسقىلىقتىن كەلگەن بولساڭ بۇياققا ئۆت ، بىرمۇنچە ئالتۇن —
كۈمۈش بېرەي . ئۇنى ئېلىپ يانغىن ، بىكارغا قىزىمنىڭ قولىدا زايا
بولۇپ كەتمىگىن . »

« بۇ مەردنىڭ ئىشى ئەمەس » دەپ قوبۇل قىلماپتۇ
شاھزادە . بىر پەستىن كېيىن مەلىكە بىرنەچچە پەرزاتتەك
كېنىزەكلىرى بىلەن كېلىپ ، ئالتۇن كۇرسىدا ئولتۇرۇپ شاھ

كابۇلغا قارايتۇ :

« ھەي يىگىت ! راستتىڭنى ئېيتقىن ، - دەپتۇ مەلىكە ، -
پادىشاھ زادىمۇ سەن ، ياكى ئەمىر زادىمۇ سەن ، ۋە ياكى
بەگزادىمۇ ، بايزادىمۇ سەن ؟ »
« مەن كابۇل پادىشاھىنىڭ شاھزادىسىمەن ، مېنىڭ ئېتىم
شاھ كابۇل » دەپتۇ شاھزادە .

« ھەي شاھزادە ، - دەپتۇ مەلىكە ، - بۇ خام تەمەدىن
يانغىن ، مۇبادا كەم خەجلىكتىن بۇ يەرگە كەلگەن بولساڭ ، مەن
پۇل - مال بېرەي ، سودىگەرچىلىك بىلەن ئوقەت قىلغىن . مېنىڭ
قولۇمدا بىكار ئۆلۈپ كەتمىگىن ، بۇ باشلارنى كۆرگىن . مېنىڭ
قولۇمدا 550 كىشىنىڭ بېشى تېنىدىن جۇدا بولغان . »
بۇنى ئاڭلاپ شاھ كابۇل بۇ بېيىتنى ئوقۇپتۇ :

كىشى جانانىدىن جاننى ئايارمۇ ؟
كۆرۈڭ پەرۋانىنى ئوتتىن يانارمۇ ؟

« ھەي مەلىكە ! نېمىشقا بۇنداق سۆزلەرنى قىلسەن ؟ مېنى
ئاشۇلارنىڭ قاتارىدا كۆرۈۋاتامسەن ؟ مەيلى مەن ئۆلسەم
ئاللاتائالانىڭ ئىنايىتىدىن دەپ بىلىمەن . »

« ئىششىق دەۋاسىنى قىلىپ ، بۇ يولغا قەدەم قويۇپسەن
شاھزادە ، ئەمەسە شەرتلىرىم شۇكى : ئاۋۋال بىرنەچچە سوئال
سورايمەن ، جاۋاب بېرىشىڭ كېرەك ، بىرىنچى سوئالىم شۇكى :
نەدىسەن ؟ » دەپ سورايتۇ مەلىكە .

« يەردە مەن » دەپ جاۋاب بېرىپتۇ شاھزادە .

« قانداق يەردىسەن ؟ »

« كۆڭلۈڭ ئىچىدىمەن . »

« ئاتاڭ كىم ؟ »

« ياخشى سورىدىڭ ! — دەپتۇ شاھزادە ، — ئاتام يەر ، ئانام بۇلۇت ، لېكىن بىر كىشىنىڭ ئوغلەمەن . ئۇ مېنى كۆرىدۇ ، مەن ئۇنى كۆرمەيمەن . »

بۇ جاۋابلارنى ئاڭلىغان مەلىكە سوئال سوراشنى توختىتىپ يىغىلىشنى تارقىتىپتۇ ۋە « بىزنىڭ مۇنازىرىمىز ئەتە بولسۇن » دەپ ئوردىسىغا قايتىپ كېتىپتۇ .

ئەتىسى يەنە مۇنازىرە تۈۋىگە يىغىلىپتۇ . ھەرقايسى ئۆز ئورنىدا ئولتۇرۇپتۇ . مەلىكە سوئال سوراپتۇ :

« بىر نەرسە بار ئىدى ، ئاۋۋال تىرىك ئىدى ، سۇ ئىچتى ئۆلدى ، يەنە تائام يېدى ، ئۇ نېمە ؟ »

« ھەزرىتى موسانىڭ ھاسىسى ، ئاۋۋال سەنۇبەر دەرىخى ئىدى ، سۇ ئىچتى كېسىلدى . ئۇ دەرمەخ ھاسا بولدى ، ئەجدىھا بولۇپ ، پىرئەۋىننىڭ سېھرىگەرلىرىنى يۇتتى » دەپ جاۋاب بېرىپتۇ شاھزادە .

« بىر دەرمەخ بار ، 12 شېخى بار ، ھەر شېخىدا 30 يوپۇرمىقى بار ، ھەر بىر يوپۇرمىقنىڭ بىر يۈزى ئاق ، بىر يۈزى قارا ، ھەر يوپۇرمىقىدا بەش مېۋە پىشىدۇ . ئىككى مېۋە ئاق يۈزىدە ، ئۈچ مېۋە قارا يۈزىدە . بۇقايسى دەرمەخ ؟ » دەپ سوراپتۇ مەلىكە .

« بۇ دەرمەخ بىر يىلنىڭ مىسالىدۇر ، ئۇنىڭ 12 شېخى 12 ئايدۇر ، ھەر شېخىدىكى 30 يوپۇرمىقى ھەر ئايدىكى 30 كۈندۈر ، ئۇنىڭ قارا يۈزى كېچە ، ئاق يۈزى كۈندۈزدۈر ، ھەر يوپۇرماقتىكى بەش مېۋە بەش ۋاخ ناماز ، ناماز پېشىن بىلەن نامازدىگەرلىرى كۈندۈزى ئوقۇيدۇ ، ناماز بامدات ، ناماز شام ۋە خۇپتەننى كېچىسى ئوقۇيدۇ » دەپ جاۋاب بېرىپتۇ شاھ كابۇل .

مەلىكە يەنە بىر سوئال سورىماقچى بولپتۇ . شۇندا شاھ كابۇل شۇنداق دەپتۇ :

« ھەي مەلىكە ! مەندىن بىرنەچچە سوئال سورىدىڭ ، ھەممىسىگە جاۋاب بەردىم . ئەمدى مەنمۇ سەندىن بىر سوئال سوراي . »

« سورىغىن » دەپتۇ مەلىكە .

« بىر يولدا كېتىۋاتاتتىم . ئۈچ ئۆلۈم ئۇچرىدى ، بىرىنچى ئۆلۈمنى ئۆلتۈردۈم ، ئۇنىڭدىن ئۆتۈپ كېتىۋاتسام ئىككىنچى ئۆلۈم ئۇچرىدى . ئۇنى زىندانغا سالدىم . يەنە بىرنەچچە قەدەم يۈرگەندىم ، ئۈچىنچى ئۆلۈم ئۇچرىدى . ئۇنىڭغا مەن غالىب كەلدىم . بۇ نېمە ؟ » دەپ سوراپتۇ شاھ كابۇل .

مەلىكە بۇ سوئالغا جاۋاب بېرىشكە ئاجىز كەپتۇ . شۇڭا يىغىلىشنى توختىتىپ ، ئوردىسىغا قايتىپتۇ . پۈتۈن شەھەر خەلقى خۇشال بولۇشۇپ « بۇ شاھزادىگە خۇدايىتائالا رەھىم قىلدى . ئەمدى مەلىكىنى مۇشۇ شاھزادىگە بەرسە ئەجەب ئەمەس » دېيىشىپتۇ . شاھزادە ئۆز ماكانىغا قايتىپ كەپتۇ ۋە موزدۇزغا بىر قىزىل ئالتۇن بېرىپ « ماۋۇلارنى ئۇششاقلاپ گۆش ۋە شاراب ئېلىپ كەلگىن ، مەن كېچىچە كۆڭلۈمدىكى سىرىمنى ساڭا بىلدۈرەي » دەپتۇ . موزدۇز دەرھال گۆش ۋە شارابنى كەلتۈرۈپتۇ . كۈن كەچ كىرگەندە ئىككىيلەن شاراب ئىچىپ بىر - بىرىگە كۆڭلىدىكى سىرلىرىنى ئېيتىپ ئولتۇرغانىكەن ، شۇ ئەسنادا بىر كىم كېلىپ ئىشكىنى قېچىپتۇ . موزدۇز چىقىپ قارىسا بىر قارا كىيىم كىيگەن ئايال ئىشكىتە تۇرغانىكەن .

« كىم سەن ، نېمە قىلىپ يۈرسەن ؟ » دەپ سوراپتۇ موزدۇز .

« ھەي يىگىت ! مەلىكە بىلەن مۇنازىرە قىلغان شاھزادە مۇشۇ يەردىمۇ ؟ » دەپ سوراپتۇ ئايال .

« مۇشۇ يەردە » دەپ جاۋاب بېرىپتۇ موزدۇز .

« كىرىپ مەلىكىنىڭ ئاچىسىنىڭ قىزى كەپتۇ دېگىن »
دەپتۇ ئۇ ئايال .

موزدۇز كىرىپ شاھزادىگە خەۋەر قىپتۇ . شاھزادە مەينىڭ تەسىرىدىن خۇش كەيىپ بولغانىكەن ، شۇڭا « ھەركىم بولسا كىرسۇن . ئەگەر مەلىكە بولماي تۇغقىنى بولسىمۇ شاراب ئىچمىز » دەپتۇ . مەلىكە بەخرامان كىرىپ شاھزادىنىڭ ئوڭ يېنىدا ئولتۇرۇپتۇ . شاھزادە مەلىكىگە بىرنەچچە پىيالە شاراب ئىچكۈزۈپتۇ . مەلىكە تەزىم بىلەن ئىچىپتۇ . شاھزادە مەلىكىنى تونۇماي ئۇنىڭ ئاچىسىنىڭ قىزى دەپ ئويلاپ ، مەستلىك بىلەن ئۇنىڭغا قول ئۇزىتىپتۇ . « سەۋر قىلغىن شاھزادە » دەپتۇ مەلىكە . ئاخىر بولماپتۇ . شاھزادە مەلىكىنى تىزىغا ئاپتۇ . مەلىكە ھەرقانچە تەستەكلەپ باققان بولسىمۇ قويماپتۇ ۋە ئۇنى سۆيۈشكە باشلاپتۇ . شاھزادە ئۇنى يوتقاننىڭ ئۈستىگە ئاپتۇ . مەلىكە قانداق قۇتۇلارمەن دەپ غەمدە قايتۇ .

« ھەي نازىنى ، — دەپتۇ شاھزادە ، — كىيىمىڭنى يېشىپ قويىنۇمغا كىرگىن . بىر — بىرىمىزدىن دىل خۇشلۇقى ھاسىل قىلايلى . »

« كېچە سورىغان سوئاللىرىڭنىڭ مەنىسىنى ئېيتىمساڭ كىيىمىمنى يەشمەيمەن » دەپتۇ مەلىكە . شاھزادە ئائىلاج شۇنداق دەپتۇ .

« ھەي نازىنى ! ئاتا — ئانام بىلەن يولدا كېتىۋاتقاندىق . ئاچلىقتىن ھالىمىز قىيىنلاشتى ، شىكار قىلماقچى بولدۇم ، ئېتىمنى قويۇۋەتتىم ، بىر كېيىكنى ئوۋلىدىم ، يەنە بىرنى ئوۋلىغۇچە بىر شىر كېلىپ ئېتىمنى يەپتۇ . ماڭىمۇ ھەملە قىلغانىدى . مەن ئۇنى ئۆلتۈردۈم . بىرىنچى ئۆلۈم شۇ ئىدى . ئىككىنچى ئۆلۈم شۇ ئىدىكى ، مەن بىرنەچچە يىگىت بىلەن يولدا ھەمراھ بولدۇم ، چىن

ماچىن شەھىرىگە ئەلچىلىككە بارىمىز دەپ مېنى ئۇلار ئۆزلىرىگە باشلىق قىلدى. تۇيۇقسىز يولدا بوران چىقىپ بىر - بىرىمىزدىن ئايرىلىپ كەتتۇق، مەكتۇپقا «بۇ بارغانلارنى ئۆلتۈرگىن» دەپ يېزىلغانىكەن، مەرزۇق پەرەڭنىڭ بۇ خېتىنى يىرتىپ قۇدۇققا تاشلىدىم. ئۈچىنچى ئۆلۈم شۇ ئىدىكى، مەلىككە غالىب كېلىپ ئۇنى يەڭدىم.»

مەلىكە بۇ سۆزنى ئاڭلاپ شاھزادىنىڭ قوينىغا كىرىپتۇ. بىر ئاز ناز قىلغان بولۇپ - دە، تاشقىرىغا چىقماقچى بولۇپتۇ، شاھزادە قويماپتۇ. مەلىكە «بۇنىڭ قولىدىن قانداق قۇتۇلسام بولار» دەپ غەمگە پېتىپتۇ.

«سەل كۆڭلۈم ئاينىۋاتىدۇ. تاشقىرى چىقىپ كىردى، ئاندىن كېيىن ساڭا قاراي، كىيىم - كېچەكلىرىم مۇشۇ يەردە تۇرۇپ تۇرسۇن» دەپتۇ مەلىكە. شاھ كابۇل موزدۇزغا «سەن ئۇنىڭغا ھەمراھ بولۇپ چىققىن» دەپتۇ. مەلىكە تاشقىرى چىقىپتۇ. قارىسا موزدۇز كېلىۋاتقانىكەن.

«سەن ئەر كىشى، مەن ئايال كىشى، مەندىن يىراق تۇرغىن» دەپتۇ مەلىكە. موزدۇز ئۇنىڭدىن يىراق تۇرۇپتۇ. مەلىكە قىپپاللىغاچ ھالدا ئوردىسىغا قېچىپ كېتىپتۇ. موزدۇز ئۇنى قوغلاپ تۇتالماپتۇ. ئاخىر ئائىلاج كىرىپ شاھزادىگە خەۋەر قىپتۇ. شاھزادە پۇشايمان قىلىشقا باشلاپتۇ، ئۇ «مەلىكە مۇشۇنداق ياسىنىپ كەلگەنىكەن - دە. ئەمدى بۇ سۆزلەرنى مەندىن ئاڭلىۋېلىپ ئەتە جاۋابىنى بېرىدۇ، خاتا قىلىپ ئۇنىڭغا سىرىمنى پاش قىلىپ قويۇپتىمەن. بۇ ۋەقەلەرنى ئۇنىڭغا سۆزلەپ بېرىپتىمەن» دەپ نادامەت قىلغان بولسىمۇ ئورنىغا كەلمەپتۇ. ئەتىسى تاڭ ئاتقاندا مەلىكە ھەممىدىن بۇرۇن مۇنارنىڭ تۈۋىگە ھازىر بولۇپ ئالتۇن كۇرسىدا ئولتۇرۇپتۇ.

« كېچە سوئال سورىغانىدىڭ ، يەنە سورا .
جاۋابىنى ئاڭلا ! » دەپتۇ مەلىكە .

« ھەي مەلىكە ، — دەپتۇ شاھ كابۇل ، سەندە شۇنداق
ئۆتكۈر زېھنى ۋە ئەقىل — ئىدراك باركى ، ھەرقانداق مۇشكۈل
سوئالغا ئاسانلا جاۋاب بېرەلەيسەن ، كەلگىن ماڭا رەھىمى قىلغىن ،
مەقسىتىمگە يەتكۈزگىن ، ئاخىرى بىر كىشىنى قوبۇل قىلسەنغۇ .
بۈگۈنمۇ ئاتاڭنىڭ ۋە پۈتۈن ئەلنىڭ قېشىدا يەنە بىر سوئال
سورايمەن ، ئۇنىڭغا جاۋاب بېرىشىڭ كېرەك . »
« سورىغىن » دەپتۇ مەلىكە .

« مەن شىكارغا چىققانىدىم ، بىر قۇشنى قولۇمغا
كەلتۈردۈم ، تۇتۇپ قانات — قۇيرۇقىنى يۈلدۈم . ئۇنى كاۋاپ قىلىپ
دەرھال ئاغزىمغا سالاي دەپ تۇرسام ، ئۇچۇپ كەتتى . ئەمما ئۇنىڭ
قانات — قۇيرۇقى قولۇمدا قالدى . بۇ سوئالنىڭ جاۋابى نېمە ؟ تېز
ئېيتقىن مەلىكە » دەپتۇ شاھزادە .

مەلىكە ئەندىشىگە چۈشۈپتۇ . « ئاتامنىڭ ۋە بۇ خالاينىڭ
قېشىدا ئاخشام بېرىپ قويۇڭغا كىرگەندىم ، قېچىپ چىقتىم ،
كىيىم — كېچە كىلىرىم سېنىڭ قولۇڭدا قالدى ، دەپ قانداقمۇ
ئېيتالايمەن ؟ » دەپ ئويلاپتۇ مەلىكە . مەلىكە ئاخىر ئارقىسىغا
قارايتۇ ۋە شۇنداق دەپتۇ :

« ئاتا ! ئاخىر مېنى بىر كىشىگە بېرىسەن ، ئەگەر ئەرگە
بېرىدىغان بولساڭ مۇشۇ شاھزادىگە بەرگىن . ئەقىللىق ۋە دانا
ئىكەنلىكى سوئال — جاۋابلىرىدىن ئاشكارىلىنىپ تۇرىدۇ . بۇ باشقا
شاھزادىلەرنى ئۆلتۈرۈشتىكى غەرىزم ، ئۆزۈمگە تەڭ كېلىدىغان
قاۋۇل ۋە ئەقىللىق شاھزادە ئۇچرىسا قوبۇل قىلسام دېگەندىم ،
ئەمدى مەقسىتىم ھاسىل بولدى ئاتا . »

« ئەمدى ئىختىيار سەندە . قىزىم ، سېنىڭ خاھىشىڭدا

بولسۇن . سەن رازىلىق بەرسەڭ ، مەنمۇ رازىمەن » دەپتۇ خاقانى چىن .

مەسلىھەت مۇشۇ شاھزادىگە مەركەزلىشىپتۇ ، خاقانى چىن « شەھەرنى جابدۇڭلار » دەپ بۇيرۇپتۇ . شۇنىڭ بىلەن ئون كېچە - كۈندۈز توي - تاماشىلار قىلىپ ، مەلىكىنى شاھ كابۇلغا نىكاھ قىپتۇ . ئۇ كېچە ئۆتۈپتۇ . ئەتىسى تاڭ ئاتقاندا ھامامغا بېرىپ ، ئۇنىڭدىن يېنىپ خاقانى چىن قېشىغا كىرىپ ئۇنىڭغا تەزىم قىپتۇ . خاقانى چىن ئۇنىڭغا شۇنداق دەپتۇ :

« ھەممە ئىشلىرىڭ ياخشى ئىكەن شاھزادە ، لېكىن سەندە بىر نالايىق ئىش سادىر بولدى . تېخى ئاخىملا ساڭا قىزىمنى بەرسەم ، تاڭ ئېتىش بىلەنلا قېشىمغا كېلىپ قاراپ تۇرغىنىڭ نېمىسى ؟ »

شاھ كابۇل يىغلاپ تاشلاپتۇ .

« نېمىشقا يىغلايسەن ئوغلۇم ! بۇ ئېيتقىنىم ساڭا ماقۇل كەلمىدىمۇ » دەپتۇ خاقانى چىن .

« ئۇنداق ئەمەس ئاتا ، ئېيتقانلىرى توغرا . ئەمما زۆرۈرىيەتتىن بۇ بىئەدەپلىك ئۆتۈپ قالدى » دەپ شاھ كابۇل بۇ نەزىمنى ئوقۇپتۇ :

مېنىڭ كۆڭلۈمدەدۇر دەردىم ، تىلىم كۆيگۈسى ئېيتماققا ،

ماجال يوق ھەم ۋۇجۇدۇمدا ، ئۇنى پىنھانە تۇتماققا .

جۇدالىق دەردىدىن بىر زەررە نامۇس قالمىدى مەندە ،

كۆرەرمەنمۇ ئاتا - ئانىمنى جېنىم بار چاغدا بۇ تەندە .

خۇداۋەندەم مېنى يەتكۈزدى بۇ دۆلەتكە ئەي دوستلار ،

قېنى دوستلار سۆيۈنسە ئەمدى ، غەمكىن بولسا دۈشمەنلەر .

ئىچىپ مەي شاد بولۇپ ئەيلەي دېسەم ئەيش - پاراغەتنى ،

بۇ غەمنىڭ لەشكىرىدىن تاپمىدىم بىر خالىي پۇرسەتنى .

« ئوغلۇم قانداق غېمىڭ بولسا ماڭا ئېيتقىن . ئەگەر قولىدىن كەلسە ئىلاجىنى قىلىمەن » دەپتۇ خاقانى چىن ۋە بۇ بېيىتنى ئوقۇپتۇ :

قانچە غېمىڭ بولسا ئىزھار قىل ماڭا ،
ھەر نە مۇشكۈلدە مەدەتكارمەن ساڭا .

« ئەي پادىشاھى ئالەم ! — دەپتۇ شاھ كابۇل ، — ئاتام بىلەن ئاتام كىشى قولىدا قۇل بولۇپ تۇرسا ، مەن بۇ يەردە قانداقمۇ تاقەت قىلىپ تۇراي ؟ »

« بۇ ۋەقەنى بايان قىلغىن ، ماڭا روشەن بولسۇن ! » دەپتۇ خاقانى چىن .

شاھ كابۇل ، كابۇل شەھىرىدىن چىقىپ يەمەن دىيارىغا بارغىنىنى ، ئاتا - ئانىسىنى يەمەن پادىشاھىغا ساتقانلىقىنى ئېيتىپ خۇددى باش باھارنىڭ بۇلۇتىدەك زار - زار يىغلاپتۇ . شۇندا خاقانى چىن :

« ئوغلۇم ! سېنىڭ ماڭا پەرزەنت بولغانلىقىڭدىن خۇشالمەن . مەن سەندىن رازى ، بارغىن ، ئاتا - ئاناڭنى ئىزدەپ تاپ » دەپ رۇخسەت قىپتۇ .

شۇنىڭدىن كېيىن خاقانى چىن ئۇنىڭغا 30 مىڭ يىگىت ، 60 مىڭ ئالتۇن ئىنئام قىپتۇ ؛ مەلىكىنىمۇ قوشۇپ يولغا ساپتۇ . شاھ كابۇل مەلىكىنى ئېلىپ چىن دىيارىدىن چىقىپتۇ ۋە نەچچە زامان يول يۈرۈپ ، يەمەن شەھىرىگە يېتىپ بېرىپتۇ . شۇندا يەمەن پادىشاھىغا « كابۇل شاھزادىسى چىن مەلىكىسىنى ئېلىپ كېلىۋېتىپتۇ ۋە يەنە نەچچە مىڭ ئادەم ھەمراھ بولۇپ كەپتۇ »

دېگەن خەۋەر يېتىپتۇ . پادىشاھ كۆپتىن - كۆپ خىجىل بولۇپ ،
ئۆزى - مەزۇرلەرنى قىلىپ شاھانە لىباسلارنى تەييارلاپ ، بىرنەچچە
ئادەملەرنى ئۇنى قارشى ئېلىشقا چىقىرىپتۇ . شاھ كابۇلنى شەھەرگە
ئېلىپ كىرىپتۇ . شاھ كابۇل ئاتا - ئانىسىنىڭ دىدارىنى كۆرۈشكە
مۇيەسسەر بولغانلىقىغا بەكمۇ خۇشال بوپتۇ . ئۇ يەمەن پادىشاھى
بىلەن كۆرۈشمەكچى بولغانىكەن ، يەمەن پادىشاھى : « ئاۋۋال
ئاتا - ئاناڭ بىلەن كۆرۈشكىن ، ئۇنىڭدىن كېيىن بىز بىلەن
كۆرۈشكىن » دەپتۇ . شاھ كابۇل ئۇنىڭ ئېيتقىنىدەك قىپتۇ .
ئۇنىڭدىن كېيىن يەمەن پادىشاھى ئۇلارغا 30 مىڭ لەشكەر ھەمراھ
قىلىپ بېرىپتۇ . لەشكەرلەر كابۇل شەھىرىگە بېرىپ شەھەرنىڭ
ئەتراپىنى قورشاپتۇ . بۇلاردىن كېيىن بولغان پادىشاھلارمۇ
خەلقكە كۆپ جەبر - زۇلۇم قىلغانىكەن . پۇقرالار ئىتتىپاقلىشىپ
ئۇنى شەھەردىن قوغلاپ چىقىرىپ ، بۇلارنىڭ ئالدىغا قارشى
ئېلىشقا چىقىپتۇ . پادىشاھى خېلى قېرىپ قالغانىكەن ، شۇڭا شاھ
كابۇلنى تەختكە چىقىرىپتۇ . شاھ كابۇل خەلقكە مېھىر - شەپقەت
يەتكۈزۈپ مەملىكەت باشقۇرۇپ كۆپ ياشاپ ئالەمدىن ئۆتۈپتۇ .

پەررۇخ بەختنىڭ ھېكايىسى

قۇستەنتىن شەھىرىدە ناھايىتى مالدار بىر خوجايىن بولۇپ ، ئۇنىڭ پەررۇخ بەخت ئىسىملىك بىر ئوغلى بار ئىكەن . پەررۇخ بەخت چوڭ بولۇپ ، بالاغەتكە يەتكەندىن كېيىن ، بۇزۇقچىلىق قىلىشقا باشلاپتۇ . ئۇ كېچە - كۈندۈز شارابخانىدىن چىقمايدىكەن ، قىمار ئوينايدىكەن . ئۇ ئاتىسىنىڭ پۇل - مېلىنى كۈندىن - كۈنگە كۆپلەپ ئىسراپ قىلىۋېرىپتۇ . بىر كۈنى ئاتىسى پەررۇخ بەختكە : « ئوغلۇم ! ئەمدى سەن مېنىڭ نەسبەتلىرىمنى ئاڭلاپ ، قۇلىقىڭدا مەھكەم ساقلا ! ئۆزۈڭنى بۇنداق ناپاك ئىشلاردىن تارتقىن . ئالتۇن - كۈمۈش دېگەن ھەمىشە تېپىلىپ تۇرىۋەرمەيدۇ . ئۆمۈر دېگەنگە ئىشەنگىلى بولمايدۇ . مۇبادا ، مېنىڭ كۆزۈم يۇمۇلۇپ قالسا ، موھتاجلىققا ۋە جاپاغا قالمىساڭ ئىدى ! » دەپتۇ .

بۇنى ئاڭلىغان پەررۇخ بەخت : « پۇل - مېلىڭنى مەندىن ئاياۋاتامسەن ئاتا ، سەندىن كېيىن قالسامۇ ماڭا قالىدۇ ، نېمىنى خالىسام شۇنى قىلىمەن ! » دەپتۇ .

ئاتىسى ئوغللىغا قىلغان نەسبەتلىرىنىڭ قىلچە كار قىلمىغانلىقىنى بىلىپ ، « بۇنىڭغا نېمە چارە قىلىش كېرەك » دەپ ئويلاپتۇ ۋە « بۇنىڭغا سودىگەرچىلىك جابدۇقلىرىنى تەييارلاپ بېرىپ سودىگەرلەرگە قوشۇپ ، ئۇزاق شەھەرگە ئەۋەتىۋېتىپ قۇتۇلاي » دەپ جەزم قىلىپتۇ . ئالتە تۈگىگە قىممەت باھالىق رەختلەرنى ، بىرنەچچە خېچىرغا جاۋاھىرلارنى يۈكلەپ ئوغللىنىڭ قولىدىن تۇتۇپ كارۋانلارغا تاپشۇرۇپتۇ ۋە :

« يارەنلەر ، مېنىڭ بالام تېخى ياش ، سەپەرگە چىقىپ باقمىغان . سىلەردىن قاتتىق ئىلتىماسم شۇكى ، بۇنىڭ ئەھۋالىدىن خەۋەر ئېلىپ تۇرۇڭلار ، چۈنكى مېنىڭ بالام سىلەرنىڭ بالاڭلار . ئەگەر ئەقىلسىزلىقتىن بىرەر يارىماس ئىش قىلىپ قويسا ، ئەلۋەتتە سىلەر يول قويماستىڭلار كېرەك » دەپ ، ھەممىسى بىلەن بىر - بىرلەپ خوشلىشىپ ئۆيىگە قايتىپ كەپتۇ .

پەررۇخ بەخت كارۋانلار بىلەن بىر نەچچە كۈن يول يۈرۈپ ، بىر ئورمانلىققا يېتىپ كەپتۇ . شۇندا پەررۇخ بەخت كارۋانلارغا :

« كېلىڭلار سودىگەرلەر ! مۇشۇ يەرگە چۈشەيلى ، ئەجەب ھاۋاسى ياخشى جاي ئىكەن . خۇشال - خۇرام ئولتۇرۇپ دەم ئېلىپ ، ئاش - پاش ئېتىپ يەپ ، ئاندىن ماڭايلى » دەپتۇ . سودىگەرلەر ئارىسىدا بىر چوڭ سودىگەر بار ئىكەن ، ئۇ شۇنداق دەپتۇ :

« بالام ، بۇ يەر چۈشىدىغان يەر ئەمەس . سەن تېخى ياش ، سەپەر جاپاسىنى كۆرمىگەنسەن . بۇ ئورمانلىقنىڭ ئىگىسى بار . بۇ ئورمانلىق بىر قەلئەگە يېقىن . ئۇ يەردە ئارزۇق ئاتلىق بىر قاراقچى بار ، ئۇنىڭ بىر نەچچە ھەمراھى بار . نەچچە يىلدىن بېرى ئۇلار قاراۋۇل قويۇپ قويغان . ھەربىر كارۋان بۇ يەرگە كەلسە ئۇلاردىن قۇتۇلۇپ قالالمايدۇ . مۇبادا ئۇ ھارامزادە كېلىپ قېلىپ ، بىر خاپىلىق پەيدا قىلىپ قويسا ، ئۇنىڭغا سەن سەۋەبچى بولۇپ قالغىنى يەنە . »

« ۋاي ، ئاكىلار ! سىلەر قېتىقنى شىشىگە قۇيۇپ قويۇپ تېشىدىن يالايدىكەنسىلەر . ئەگەر سىلەر چۈشمەستىڭلار مەن ئۆزۈم يالغۇز چۈشمەن » دەپتۇ پەررۇخ بەخت ۋە ئۆزى شۇ جايغا چۈشۈپتۇ . پەررۇخ بەختنى كۆرۈپ بىر قىسىم كارۋانلارمۇ

چۈشۈپتۇ . قاراقچىلارنىڭ قاراۋۇلى بۇنىڭدىن خەۋەردار بولۇپ ،
بېرىپ ئارزۇق ھارامزادىگە :

« ھەي ئالەم پەھلىۋانى ، كارۋان كېلىپ ئورمانلىققا
چۈشتى » دەپ خەۋەر يەتكۈزۈپتۇ .

شۇ سائەتتە ئارزۇق ھارامزادە قول ئاستىدىكى ھەممە
ئادەملىرىنى ئېلىپ ئاتلىنىپتۇ . دە ، يېرىم كېچىدە پەررۇخ
بەختنىڭ چۈشكۈنىگە يېتىپ كېلىپ ، كارۋانلارنىڭ ھەممىسىنى
ئۆلتۈرۈپتۇ . پەررۇخ بەخت ئۆزىنى ئۆلۈكلەرنىڭ ئارىسىغا
يوشۇرۇۋېلىپ ، ئامان قاپتۇ . ئەمما مال ۋە باشقا جابدۇقلارنىڭ
ھەممىسىنى قاراقچىلار ئېلىپ كېتىپتۇ . تاڭ ئاتقاندا پەررۇخ بەخت
ئۆلۈكلەرنىڭ ئارىسىدىن قانغا مىلەنگەن تون ۋە دويىلىرىنى
تېپىپ كېيىپتۇ ، كارۋانلارنىڭ ئارقىسىدىن پىيادە قوغلاپ مېڭىپتۇ ،
لېكىن ئۇلارغا يېتەلمەپتۇ . شۇ ماڭغانچە يول يۈرۈپ ، بىرنەچچە
كۈندىن كېيىن ، باغدات شەھىرىگە يېتىپ بېرىپتۇ . شەھەر ئىچىگە
كىرىپتۇ ، ئەمما غېرىبلىقتا سەرسان بولۇپ ، نەگە بېرىشىنى
بىلمەپتۇ . ئاخىر : « كارۋان سارايىغا بېرىپ ،
سودىگەرلەرنى تېپىپ ، ئۇلاردىن بەش - ئون ئالتۇن ئالاي ،
ئۇلار ئاتامدىن ئېلىۋالسا بولىدىغۇ » دەپ ئويلاپتۇ .

كارۋانلار يىراقتىنلا پەررۇخ بەختنى كۆرۈپ بىر - بىرىگە
ئىشارەت قىلىشىپ : « بۇ ھارامزادە مال ۋە جابدۇقلىرىنى ئوغرىغا
ئالدۇرۇپ كېلىۋاتىدۇ . تايىنلىق بىزدىن بىر نەرسە سورايدۇ . بۇ
پالاكەت باسقان ھارامزادىنىڭ پالاكتى يۇقۇپ ، بىزنىمۇ ھالاك
قىلمىسىدى » دېيىشكىلى تۇرۇپتۇ . شۇ چاغدا پەررۇخ بەخت يېتىپ
كەپتۇ .

« بىزنىڭ سۆزىمىزگە كىرمەي ھالىڭ شۇ بولىدۇ ! »
دېيىشىپتۇ ئۇلار .

پەررۇخ بەخت بۇ سۆزنى ئاڭلاپ ، ئۈمىدىنى ئۈزۈپ كەينىگە يېنىپتۇ . ئۇ مېڭىپ بىر ناۋايخانا ئالدىغا كېلىپ قاپتۇ . پەررۇخ بەخت ئاچ ئىكەن . ئۇ ، ناۋاينىڭ دۈكىنىدا ئولتۇرۇپتۇ . بىر ھازادىن كېيىن ناۋاي ئۈستى كېلىپ قارىسا ، بىر كېلىشكەن يىڭىت ئولتۇرغان . ناۋاي زېرەك كىشى ئىكەن ، ئۇ ئەقىل - پاراسەت بىلەن « بۇ بىر ئېسىلزادە ئىكەن . يۇقىرى جايدىن پەرۋاز قىلغاندەك كۆرۈنىدۇ . پۇل - ماللىرىنى ئوغرىغا ئالدۇرغان ئوخشايدۇ ھەم يول ئازابىدىن قورسىقى ئاچ قالغاندۇر » دېگەنلەرنى كۆڭلىدىن كەچۈرۈپتۇ - دە ، ئۇنىڭ ئالدىغا نان ۋە قوغۇن كەلتۈرۈپ قويۇپتۇ . ئۇنىڭدىن كېيىن ناۋاي ئۈستى پەررۇخ بەختتىن ھال - ئەھۋال سوراپتۇ . پەررۇخ بەخت ئۆتكەن ۋەقەنى بىر - بىرلەپ سۆزلەپ بېرىپتۇ . ئۈستىنىڭ ئۇنىڭغا رەھىمى كەپتۇ - دە ، « جېنىم بالام ، مەن سېنى بالا قىلىۋالاي ، غېرىبلىقىڭ ۋە سۇنۇقلۇقۇڭغا رەھىم كەلدى . بۇ دۇكان ماڭا تەئەللۇق ، ئەگەر سەن مېنى ئاتام دېسەڭ ، مەن سېنىڭ يېمەك - ئىچمەك ۋە كىيىم - كېچىكىڭدىن خەۋەر ئالىمەن » دەپتۇ .

« خوپ بولىدۇ ! » دەپتۇ پەررۇخ بەخت .

شۇنىڭ بىلەن ئۇ ئۈچ كۈنگىچە شۇ دۇكاندا ئولتۇرۇپتۇ . تۆتىنچى كۈنى : « قاچانغىچە بۇ ناۋاي ئۈستامغا تەلمۈرۈپ ئۆتەرەمەن ، ئۇنىڭدىن كۆرە ، شەھەرگە كىرىپ تىلەمچىلىك قىلىپ بولسىمۇ كۈن ئۆتكۈزەي » دەپتۇ ئۆز - ئۆزىگە . شۇ نىيەت بىلەن ئۇ دۇكاندىن تاشقىرىغا چىقىپ ، مېڭىپ - مېڭىپ بىر كوچىغا كىرىپتۇ ۋە بىر ئىشىككە يېقىن كېلىپ گادايلىق تەمەسى بىلەن ئۈنلۈك تىلەپتۇ . ئۇ ئىشىكتىن بىر نازىننى قىز بېشىنى چىقارغانىكەن ، پەررۇخ بەخت كۆرۈپ ، كۆڭلىگە ئۇ نازىننى قىزنىڭ ئىشىقى ئورناپتۇ - دە ، قاتتىق ئاھ تارتىپ يەرگە يىقىلىپتۇ .

قىز يېقىن كېلىپ قارىسا ، يۈزى ئاپتاپتەك نۇرانە ، قامىتى
سەرۋىدەك كېلىشكەن بىر يىگىت . قىز ئۆيىگە كىرىپ بەش نان ۋە
ئىككى تەڭگە پۇل ئاچقىپ پەررۇخ بەختنىڭ قوينىغا سېلىپ
قويۇپ ، ئۆيىگە كىرىپ كېتىپتۇ . پەررۇخ بەخت ھوشىغا كېلىپ
قارىسا قىز كۆرۈنمەپتۇ . ئۇ پۇل ۋە ناننى ئېلىپ ناۋاينىڭ دۇكىنىغا
بېرىپتۇ ۋە ناۋايدىن سورايتۇ :

« ئاتا ! پالانى مەھەللەدە مۇنداق - مۇنداق نىشانى بار بىر
ھويلا كۆردۈم ھەم ئۇ ھويلىدا پەرى چىراي بىر قىزنى كۆردۈم . ئۇ
كىمنىڭ قىزى ؟ »

« ۋاي بىچارە ، - دەپتۇ ناۋاي ئۇستا ، - ۋەزىر مۇشۇ
يۇرتتىن ، كونا قەدىم - جايىغا يېنىپ كەلگەن . ئۇ ھويلا ۋەزىرنىڭ
ھويلىسى ، ئۇ ساھىبجامال ۋەزىرنىڭ قىزى ، ئەمما ھېچكىم ئۇنىڭغا
مۇيەسسەر بولالمايدۇ . »

بۇ سۆزنى ئاڭلىغان پەررۇخ بەخت ئاھ تارتىپ ئۆزىدىن
كېتىپتۇ ۋە شۇ ھالدا بىر كېچە ئۆتۈپتۇ . تاڭ ئاتقاندا پەررۇخ
بەخت ئىشقا دەردىدە كۆپ رەنج - ئەلەم تارتىپ ، ئۇ قىزنىڭ
مەھەللىسىگە يەنە بېرىپتۇ ۋە بىر تامنىڭ تۈۋىدە يېتىپتۇ . ئارىدىن
بىرنەچچە كۈن ئۆتكەندە تاسادىپەن ئۇ شەھەرنىڭ قازىسى بىر قۇل
بالىنى ئەگەشتۈرۈپ بېغىغا كېتىپ بارسا ، قۇلىقىغا بىر دەردلىك
ئاۋاز ئاڭلىنىپتۇ - دە ، قۇل بالىغا :

« قېشىغا بېرىپ ئۇ غېرىبتىن : ھەي بۇرادەر ، قايسى
يۇرتتىن بولسىز ، كىمنىڭ ئوغلىسىز ، نېمە دەردكە مۇپتىلا بولۇپ
قالدىڭىز ، بۇ شەھەر ئىچىدە يار - بۇرادەرلىرىڭىز يوقمۇ دەپ
سورىغىن » دەپتۇ .

قۇل بالا بېرىپ قازى تىلىدىن سوئال سورايتۇ . پەررۇخ
بەخت ھېچقانداق جاۋاب بەرمەپتۇ . « جاۋاب بەرمىدى » دەپتۇ قۇل

بالا قازىنىڭ ئالدىغا كېلىپ .

قازى ئۆز - ئۆزىگە : « بۇ دۇنيانىڭ ئىشىنى قىلىۋاتقان كىشى ئاخىرەت غېمىنىمۇ قىلماق كېرەك ، كەل بۇ غېرىنى ئۆيۈمگە ئېلىپ بار . تېۋىپ ئە كېلىپ ئۇنىڭغا تەربىيەت قىلغىن » دەپتۇ - دە ، قۇللىرىغا بۇيرۇپ ، پەررۇخ بەختنى ئۆيىگە ئېلىپ كېلىپ ، تېۋىپ چاقىرتىپتۇ .

« بۇ غېرىنىڭ تومۇرىنى ياخشى تۇتۇپ كۆرگىن ، كۆڭلۈڭگە نېمە كەلسە شۇنى ئېيتقىن ، دەرھال ھازىر قىلىمەن » دەپتۇ قازى تېۋىپقا .

تېۋىپ ئۇنىڭ تومۇرىنى ھەرقانچە تۇتۇپ باققان بولسىمۇ ، ھېچقانداق كېسەللىكنىڭ ئەسرىنى سېزەلمەپتۇ . ئاخىر « ئاشقىلىق كېسىلىنىڭ ئەسرى سېزىلىۋاتىدۇ ، — دەپتۇ تېۋىپ قازىغا ، — سىرىنى خۇدا بىلىدۇ ، لېكىن بۇ يىگىت بىر گۈزەل قىزغا ئاشىق بولۇپ قالغان ئوخشايدۇ . »

« قانداق قىلسام بۇ يىگىت كۆڭلىدىكى سىرىنى ئېيتىدۇ ؟ » دەپ سورايتۇ قازى .

« ئەگەر سىرىنى بىلەي دېسىڭىز ، — دەپتۇ تېۋىپ ، — بىر كوزا شاراب كەلتۈرۈڭ ، شۇ چاغدا سىرىنى ئاشكارا قىلىدۇ . » قازى دەرھال شاراب كەلتۈرۈپ ئولتۇرۇش تەييارلاپتۇ . پەررۇخ بەختكە بىر كاسسا شاراب تۇتقانكەن ، ئۇ ئىچكەن زامان نالە بىلەن يىغلاشقا باشلاپتۇ .

« كەل ئوغلۇم ، راستىڭنى ئېيت ، كىمگە ئاشىقسەن ، قايسى پەرىزاتقا مۇپتىلاسىن ؟ » دەپ سورايتۇ قازى .

« مەن بىر كۈنى بىر مەھەللىدىن ئۆتۈپ كېتىۋاتاتتىم ، — دەپتۇ پەررۇخ بەخت ، — بىر ھويلىدىن بىر قىز چىقتى ، ئۇنى كۆرۈپ ئاشىق بىقارار بولدۇم . »

« بالام ، بىلىدىڭمۇ ، ئۇ كىمنىڭ قىزى ئىكەن ؟ »

« ۋەزىرنىڭ قىزىمىش . »

« ئۇنداق بولسا بۇنىڭ يولى ئاسان ، — دەپتۇ قازى ، — ئەمما نېمە ئۈچۈن بۇنداق جاپانى ئىختىيار قىلىپ قالدىڭ ؟ ئۇنىڭغا ئاشىقكەنسەن ، نېمىشقا ئۇنى ماڭا تېزرەك ئېيتىدىڭ ؟ ھېلىھەم خۇدا خالىسا سېنى بۇ مەقسىتىڭگە يەتكۈزىمەن . بالام ئاۋۋال ساقايغىن . ۋەزىرنىڭ قىزىنى ئالماق ئاسان . »

پەررۇخ بەخت خۇشاللىقىدىن ئىختىيارسىز ھالدا ئورنىدىن چاچراپ تۇرۇپتۇ — دە ، قازىغا تەزىم قىپتۇ . ئەسلىدە ۋەزىر بىلەن قازىنىڭ ئارىسىدا ئاداۋەت بار ئىكەن . قازى مۇشۇ چارە بىلەن ۋەزىردىن ئۆچ ئالماقچى بولۇپتۇ .

« ھەي پەررۇخ بەخت ، — دەپتۇ قازى ، — ساڭا بىر نەچچە تەلىم بېرىمەن . قۇلىقىڭدا مەھكەم تۆت ، سۆزۈمگە قۇلاق سال . مەن نېمە دېسەم شۇنى قوبۇل قىلغىن . »

ئۇ ، پەررۇخ بەخت بىلەن ئۆيگە كىرىپتۇ ، ئىشىكنى مەھكەم تاقاپتۇ . قازى دۈۋەت ، قەلەمنى قولغا ئاپتۇ — دە ، شۇ شەھەرنىڭ پادىشاھى ماھىيار شاھ تىلىدىن بىر مەكتۇپ يېزىپتۇ . شاھ ماھىيار شىكارغا چىقىپ كەتكەنىكەن . مەكتۇپقا شاھ ماھىيارنىڭ مۆھۈرىنى بېسىپتۇ . پەررۇخ بەختكە تۆت خىل شاھانە كىيىملەرنى كىيىدۈرۈپتۇ . بېلىگە ساغداق باغلىتىپ توپچاق ئاتقا مىندۈرۈپتۇ ، مەكتۇپنى ئۇنىڭ قولىغا بېرىپ ، سەھەر ۋاقتىدا شەھەردىن چىقىرىپتۇ ۋە شۇنداق دەپتۇ :

« جېنىم بالام ! تەييار بولغىن ، ھەرگىز غەپلەتتە قالما . شۇنداق تېزلىك بىلەن ماڭغىنىكى ، ئېتىڭنىڭ ھەر بىر تال مويدىن قەترە - قەترە سۇ تامسۇن . شۇ يوسۇندا شەھەرگە كىرىپ دەرۋازىۋەندىن قازىنىڭ ئۆيى قايسى دەپ سورىغىن ، قايسى كوچىغا

كىرسەڭ ئۆيۈمنى سوراۋەرگىن . شۇ تەرىقىدە ئىزدەپ مېنىڭ ئۆيۈمنى تاپقىن - دە ، مېنىڭ قېشىمغا كېلىپ ئۇچراشقان چېغىڭدا ، سىياسەت بىلەن مۇئامىلە قىلغىن . سۆزلىگىنىڭدە سەن ، سەن دەپ ھۆرمەتسىزلىك بىلەن گەپ قىلغىن . قالغان ئىشنى ئۆزۈم بىلىپ قىلىمەن .

شۇنىڭ بىلەن پەررۇخ بەخت شەھەردىن چىقىپ تاڭ قاراڭغۇسىدا بىر پەرسەڭ يول يۈرۈپتۇ . ئاندىن تېز قايتىپ شەھەرگە كىرىپ دەرۋازىۋەندىن قازنىڭ ئۆيى قايسى دەپ سوراۋېرىپتۇ . شۇ تەرىقىدە ئالدىراشلىق بىلەن قازنىڭ ئۆيىگە كەپتۇ . قازى تاشقىرىغا چىقىپ قارىسا پەررۇخ بەخت تۇرغانىكەن . ئالدىراپ يۈگۈرۈپ بېرىپ ئۇنىڭ ئۈزەڭگىسىنى سۆيۈپتۇ ۋە ئىززەت - ئىكرام بىلەن ئۆيىگە چۈشۈرۈپتۇ ، ئۆزى ئۇنىڭ خىزمىتىدە قول باغلاپ تۇرۇپتۇ .

« ھاللىڭ قانداق ؟ » دەپ سورايتۇ پەررۇخ بەخت .

« ئەلھەمدۇلىللا » دەپتۇ قازى .

شەھەر خەلقى بۇ ئادەمنىڭ قازىنى سەنلەپ سۆزلەپ شەھەر ھاكىمىنى بېھۆرمەتلىك بىلەن تىلغا ئېلىۋاتقانلىقىنى كۆرۈپ « بۇ ئادەم كىمدۇر » دېيىشىپ تۇرۇشۇپتۇ . شۇ ئەسنادا پەررۇخ بەخت بېشىدىن بىر خەت ئېلىپ بېرىپتۇ . قازى بۇ خەتنى كۆرۈپ « مەننەتدارمىز ، مەننەتدارمىز بۇ نىشانىگە ھەر نېمە دەپ يازغان بولسا ھەممىسىنى قوبۇل قىلدۇق » دەپ تەزىم قىپتۇ ۋە ئۇنىڭدىن كېيىن :

« شەھەر ئەھلى ، ئاگاھ بولۇڭلاركى بۇ كىشى بىزنىڭ شاھزادىمىز بولىدۇ ، بۇ ، شاھ ماھيارنىڭ ئوغلى » دەپتۇ قازى . دەرھال ۋەزىرگە ئادەم ئەۋەتىپتۇ . ۋەزىر دەرھال يېتىپ كەپتۇ ، قازى ۋەزىرگە مەكتۈپنى بېرىپتۇ . مەكتۈپقا مۇنداق دەپ

يېزىلغانىكەن :

« ئەي ۋەزىر ئاگاھ بولغىنىكى ، ئىپپەت پەردىسى ئىچىدە بىر قىزنىڭ بارمىش : مېنىڭ پەرزەنتىم غايىبانە ئۇنىڭ سۈپىتىنى ئاڭلاپ ئاشىق بولۇپتۇ . شۇ قىزىڭنى مېنىڭ پەرزەنتىمگە بەرگەيسەن . ئەگەر بۇ سۆزگە خىلاپلىق قىلساڭ غەزىپىمگە گىرىپتار بولىسەن . » ۋەزىر قوبۇل قىپتۇ ۋە دەرھال توي قىلىپ قىزنى پەررۇخ بەختكە بېرىپتۇ . ئۇ كېچە ئۆتۈپتۇ .

قازىنىڭ زېرەك ئىسىملىك بىر قولى بار ئىكەن . قازى ئۇنى قىچقىرىپتۇ ۋە بۇيرۇپتۇ : « ھەي زېرەك ، پەررۇخ بەختنىڭ ئىلگىرىكى دوپپىسىنى ۋە تونىنى كەلتۈرگىن . »

« غوجام ، — دەپتۇ زېرەك ، — ئۇ بىچارىنى ئاسمانغا چىقىرىپ يەرگە ئۇرۇۋاتسىز . ئۇنىڭدا نېمە قەستىڭىز بار ئىدى ، بۇ ئىشىڭىز قىلچىمۇ ياخشى ئەمەس . »

« سېنىڭ نېمە ئىشىڭ بار . مەن نېمە دېسەم شۇنى قىلغىن » دەپتۇ قازى ۋە بىر چىرايلىق بوغچىغا ئۇ قانلىق كىيىملەرنى يۆگەپ زېرەككە بېرىپتۇ ۋە :

« بۇنى ئېلىپ بېرىپ پەررۇخ بەختكە قازى ساڭا بۇ سەراپىلارنى ئەۋەتتى دېگىن » دەپتۇ .

زېرەك بوغچىنى ئېلىپ بېرىپ پەررۇخ بەختكە بېرىپتۇ . پەررۇخ بەخت « قازى ماڭا ئاتىدار چىلىق قىلدى » دەپ خۇشال بولۇپ دۇئالار قىپتۇ . زېرەك پەررۇخ بەختنىڭ يەشكەن سەراپىلىرىنى بىر بوغچىغا يۆگەپ ئۆيىگە قايتىپ كېتىپتۇ . پەررۇخ بەخت سارايبىدىن چىقىپ ئۇ ئەكەلگەن سەراپىلارنى كىيىمەكچى بولۇپتۇ ۋە بوغچىنى ئېچىپ قانلىق لىباسنى كۆرۈپ ، بىر ئاھ تارتىپتۇ — دە ، خىيال دەرياسىغا چۆمۈپتۇ ، ھەر ئىلاج تاپالماي ، ئاخىر قانلىق تونىنى ۋە دوپپىسىنى كىيىپ ئولتۇرۇپتۇ . دەل شۇ

پەيتتە قىز زوق - شوخ بىلەن ئاتىسىنىڭ ئۆيىدىن چىقىپ پەررۇخ بەختنىڭ قېشىغا كەپتۇ . قارىسا ئورۇن - كۆرپە ئۈستىدە بىر ئوغرى ياتقان . ياخشى دىققەت قىلىپ قاراپ ئۇنىڭغا ھەيران قاپتۇ : « ھەي يىگىت بۇ نېمە ھال ؟ » دەپ سوراپتۇ قىز .

« قازى ماڭا زىيانكەشلىك قىلدى » دەپتۇ پەررۇخ بەخت . « سىزگە ئەمەس ، بەلكى بىزگە » دەپتۇ قىز ۋە بېرىپ ۋەقەنى ئاتىسىغا ئېيتىپتۇ . ۋەزىر بۇ نەپەرەڭنىڭ قازى تەرىپىدىن سادىر بولغانلىقىنى ئوقۇپتۇ . ئۇ دەرھال بىر بوغچا سەراپىلارنى كەلتۈرۈپ پەررۇخ بەختكە كىلدۈرۈپتۇ ۋە « ئەمدى بېرىڭ ئوغلۇم . دوستلار شاد بولسۇن ، دۈشمەنلەر غەمكىن بولسۇن ، ھەرقاچان كەلسىڭىز قىز سىزنىڭكى ، ئەرلەرگە كەلمەك بار ، ئاياللارغا ئولتۇرماق » دەپتۇ . پەررۇخ بەخت مىڭ ئەندىشە - غەم بىلەن ئاتلىنىپ يولغا راۋان بولۇپتۇ .

بىر كۈنى ۋەزىرنىڭ قىزى « قازى بۇ ئىشنى ماڭا قىلدى . ئەمدى مەنمۇ قازىغا شۇنداق بىر ئىش قىلايىكى ، تا قىيامەتكىچە قىزلار ئۇنى يېزىپ ئوقۇيدىغان بولسۇن » دەپ ئويلاپ ئۆزىنى مەست تاۋۇستەك چىرايلىق جابدۇپ ئۆيىدىن چىقىپتۇ . قازى كۈچىدىن ئۆتۈپ كېتىۋاتقانكەن ، قارىسا ھەر بىر قەدىمدە يۈز ناز جىلۋىلىنىپ تۇرغان بىر نازىنى قىز كېتىۋېتىپتۇ . ئۇنى كۆرگەن قازى ئۇنىڭغا جان - دىلى بىلەن ئاشىق بولۇپ قاپتۇ . قىز قازىنىڭ كۆز ئالدىدىن ئۆتۈپ بىر بۇرجەكتە ئولتۇرۇپتۇ ، قازى ئۇ گۈزەلنىڭ بىر بۇلۇڭدا تۇرغانلىقىنى كۆرۈپ ، ئۆزى يالغۇز قىزنىڭ قېشىغا بېرىپتۇ . قىز قازىنىڭ كېلىۋاتقانلىقىنى كۆرۈپ دەرھال ئورنىدىن تۇرۇپ ئۇنىڭغا سالام قىپتۇ .

« ھەي گۈزەل قىز ، كىمىنىڭ قىزىسىز ؟ » دەپ سوراپتۇ قازى .

« مەن ئۇستا ئالاۋىدىن ياغچىنىڭ قىزىمەن . ھەر كىم مېنى سوراپ ئەلچىلىككە كەلسە ئاتام مېنى بەك ياخشى كۆرگەنلىكتىن كىشىگە بەرمەيدۇ . تېخى كىشىلەرگە مېنىڭ قىزىمنىڭ كۆزى قارىغۇ ، بېشى تاز ، پۇتى توكۇر ، بۇرنى پۇچۇق ، دەپ قايتۇرۇۋېتىدۇ » دەپ جاۋاب بېرىپتۇ قىز .

« ھەي گۈزەل قىز ، — دەپتۇ قازى ، — ھەرقانچە ئەيىبلىرىڭىز بولسىمۇ مەن شۇ ئەيىبلىرىڭىز بىلەن قوبۇل قىلدىم . »
« ھەي تەقسىر ، بۇ پەردە ئىچىدە ئولتۇرغاندا كۆرگەن بىلەن بولمايدۇ » دەپتۇ قىز ۋە يۈزىدىن پەرەنچىسىنى كۆتۈرۈپتۇ . قازىنىڭ كۆزى ئۇنىڭغا چۈشكەندىن كېيىن ئىشقى تېخىمۇ زىيادە بوپتۇ . قازى دەرھال خىزمەتكارىنى ئۇستا ئالاۋىدىن ياغچىنىڭ ئۆيىگە ئەۋەتىپتۇ . ئالاۋىدىن ياغچى « مەن قازىغا قەرزدار ئىدىم ، قازى شۇ پۇلنى سوراۋاتىدۇ » دەپ ئويلاپ ، خىزمەتكار بىلەن قازىنىڭ قېشىغا كەپتۇ . قازى ئالدىغا چىقىپ ئىززەت - ئىكرام بىلەن ئۆيىگە ئېلىپ كىرىپتۇ ۋە :

« ئۇستام مەن سىزنىڭ بىر قىزىڭىز بارلىقىنى ئاڭلىدىم ، مېنى كۈيئوغۇللۇققا قوبۇل قىلىسىڭىز » دەپتۇ .

« تەقسىر ، — دەپتۇ ئۇستا ، — مېنىڭ قىزىمنى كىشىگە بەرگىلى بولمايدۇ ، چۈنكى ئۇنىڭ شەرىئەتتە تۆت ئەيىبى بار ، ئۇنى ھېچ كىشى ئالمايدۇ ۋە قوبۇل قىلمايدۇ . »

قازى كۆڭلىدە « قىز راست ئېيتىپتىكەن ، ھەر نېمە بولسا مەن ئۇنى قوبۇل قىلدىم » دەپ ئويلاپتۇ . ئۇستا بولسا « ئەگەر قوبۇل قىلمىسام يەنە قىزىمنى ئۇنىڭغا بەرمىسەم پۇلى ئۈچۈن مېنى تەگلىككە سالارمىكەن » دەپ ئويلاپ گەپ - سۆز قىلماي تۇرۇپتۇ . قازى سۆيۈنگەنلىكتىن « ئالتۇن ئەكېلىڭلار » دەپ بۇيرۇپتۇ . خىزمەتكار دەرھال بىر تاۋاق ئالتۇننى ياغچى ئۇستىنىڭ ئالدىغا

قويۇپتۇ. ئۇستا بۇنى كۆرۈپ تېخىمۇ ساراسىمىگە چۈشۈپتۇ - دە :
« تەقسىر بۇ ئىشتىن ۋاز كېچىڭ ، ئاخىر پۇشايمان
قىلىسىز ، پايدا بەرمەيدۇ ! » دەپتۇ .

« ئۇستام ، مەن پۇشايمان قىلمايمەن ، — دەپتۇ قازى ، —
ھەرقانداق بولسا مەن قوبۇل قىلدىم ، ھەرنېمە دېسىڭىزمۇ مانا
ئالدىڭىزدا تۇرۇپتىمەن . »

ئۇستا بىرنەچچە قېتىم رەت قىلغان بولسىمۇ قازى
ئۇنىماپتۇ ، ئاخىر ئۇستا بىر تاۋاق ئالتۇننى ئېلىپ كېلىپ
خوتۇننىڭ ئالدىغا قويۇپتۇ .

« ھەي پىنىدەك كىمنىڭ ئۆيىنى تەشتىڭ . قايسى ساراينى
بۇلىدىڭ ؟ » دەپ سورايتۇ خوتۇن .

« ھېچ جاينى بۇلغىنىم يوق ، — دەپتۇ ئۇستا ، — ئەمما بۇ
ئالتۇن قىزىڭنىڭ قالىنى ، قىزىڭنى قازى سوراۋاتىدۇ ، بۇ ئالتۇننى
قىزىڭ ئۈچۈن ئەۋەتتى . »

خوتۇن بۇ سۆزلەرنى ئاڭلاپ « تۆت ئەيىپى بىلەنمۇ
قىزىمنى ئەر ئالدىكەن - ھە ! » دەپ ھەيران قاپتۇ . شۇنداق
قىلىپ توي جابدۇقلىرى تەييارلىنىپتۇ ، قوۋم - قېرىنداشلارغا
خەۋەر بېرىلىپتۇ . بۇنى ئاڭلىغان خالايقىلار پەخىرلىنىپ « مانا
رەختى بولمىسىمۇ بەختى بار ئىكەن » دېيىشىپتۇ . قازى چوڭ توي
قىلىپ ياغچى ئۇستىنىڭ قىزىنى تۆت ئەيىپى بىلەن ئاپتۇ . ئاندىن
ئۇنى ئۆيىگە كۆچۈرۈپ كەپتۇ . قازى زوق - شوخ بىلەن قىزىنىڭ
قېشىغا كىرىپتۇ ۋە بىرنەچچە ئېغىز سۆز قىپتۇ . لېكىن قىز گەپ
قىلماپتۇ ، قازى بىرنەچچە بېيىتلەرنى ئوقۇپتۇ ، ئەمما قىز ھېچ
جاۋاب بەرمەپتۇ . قازى « ئەمدى قانداق قىلاي ، بۇ ھالىنى كىمگە
ئېيتاي ، ئۇنىڭ ئېيتقانلىرى راست بولۇپ قالمىسۇن يەنە ؟ — دەپ
ئويلاپتۇ ۋە يەنە ، — ھەي گۈزەل قىز ، نېمە بولدى ؟ بىزدىن

رەنجىپ قالدىڭىزمۇ ؟ بىزگە ھېچ سۆزلىمەيسىزغۇ ! » دەپتۇ ،
كەينىدىن ئۆز - ئۆزىگە « مەن ئالدىراپ كېتىپ ، چىق گەپ
قىلىۋەتتىم ، بۇ خىجىل بولغان ئوخشايدۇ . ئاۋۋال يات ئىدى ،
ئەمدى ئۆزۈمنىڭكى بولدى ، ئالدىرماي كۆنۈپ قالدۇ » دەپ
بىردەم ئولتۇرۇپتۇ ۋە ئاندىن كېيىن :

« ھەي قىز ، ساڭا خۇدايىتائاللا مەرھەمەت قىلسۇن ،
سېنىڭ شەرم - ھايىڭغا بارىكالا » دەپ قازى قول سېلىپ ئۇنىڭ
يۈزىنى ئاچقانىكەن ، غەلىتە بىر سۈرەت ۋە ئاجايىپ بىر چىراي
ئۇنىڭ كۆز ئالدىدا نامايان بوپتۇ .

« كىمسەن ؟ » دەپتۇ قورقۇپ كەتكەن قازى . ئۇستىنىڭ
قىزى گەپ قىلماپتۇ . قازى « تۇر ئورنۇڭدىن » دېگەنىكەن ، قىز
ھەرقانچە قىلسىمۇ ئورنىدىن تۇرالماپتۇ . قازى چىن كۆڭلىدىن
چىقىرىپ بىر ھەسرەتلىك ئۆھ تارتىپتۇ ۋە :

« ھەي زېرەك ، مەن سېنى ئازاد قىلدىم ، ياغچى ئۇستىغا
بېرىپ ئېيتقىن ، قىزنى ئېلىپ كەتسۇن ، ماڭا كېرەك ئەمەس ،
ھەرقانچە پۇل - مال بەرگەن بولسام ھەممىسىنى ئۆزىگە سەدىقە
قىلدىم » دەپتۇ . زېرەك بېرىپ ئۇستا ئالاۋىدىن ياغچىغا قازىنىڭ
سۆزلىرىنى ئېيتىپتۇ .

« قىزىمنىڭ ھەققى مېھرىنى بېرىڭ » دەپتۇ ئۇستا قازىنىڭ
قېشىغا كېلىپ .

« سېنىڭ گەدىنىڭدە مېنىڭ قانچىلىك پۇلۇم بولغان بولسا
ھەممىسىدىن ئۆتتۈم » دەپ قازى خەت قىلىپ بېرىپتۇ . ئۇستا
قىزنى ئۆيىگە قايتۇرۇپ ئېلىپ كەپتۇ .

ۋەزىرىنىڭ قىزى بۇ ۋەقەلەرنى كۆرۈپ ۋە ئاڭلاپ ، ئۆزىنىڭ
قىلغان ھىيلە - مىكرىسىدىن خۇش بولۇپ « قازىغا ئەجەب ياخشى
ھىيلە - نەيرەك ئىشلەتتىم » دەپ كۈلۈۋېتىپتۇ . ئەمدى كەلدۇق

پەررۇخ بەختنىڭ قىسسەسىگە .

پەررۇخ بەخت يولدا كېتىۋېرىپتۇ ، تاسادىپەن شاھ ماھيار شىكارغا چىققانىكەن ، پەررۇخ بەخت بىر كىشىدىن سورايتۇ :

« بۇلار كىم بولىدۇ ؟ »

« بۇ زات مۇشۇ يۇرتنىڭ پادىشاھى ماھيار شاھ دېگەن شۇ » دەپ جاۋاب بېرىپتۇ ئۇ كىشى ، پەررۇخ بەخت دەرھال كېلىپ ئۇنىڭغا تەزىم قىپتۇ .

« ھەي يىگىت ، نېمە ئادەمسەن ؟ قەيەرلىكسەن ؟ » دەپ سورايتۇ شاھ ماھيار .

« مېنىڭ سۆزۈم ئۇزاق » دەپ جاۋاب بېرىپتۇ پەررۇخ بەخت .

« بايان قىلغىن ! » دەپ بۇيرۇپتۇ شاھ ماھيار .

پەررۇخ بەخت بېشىدىن ئۆتكەن ۋەقەلەرنىڭ ھەممىسىنى بايان قىپتۇ . پادىشاھنىڭ ئۇنىڭغا رەھىمى كەپتۇ ، « بالام » دەپ ئوردىسىغا ئېلىپ بېرىپتۇ . شاھانە لىباسلارنى كىيىدۇرۇپتۇ . ئۇنىڭدىن كېيىن ۋەزىر بىلەن قازى تۇرغان يۇرتقا بېرىپتۇ . شاھ ماھيار ھاكىم مەھكىمىسىگە ، پەررۇخ بەخت ئۆز ئۆيىگە چۈشۈپتۇ . پەررۇخ بەختنىڭ خوتۇنى قازىغا قىلغان ھىيلىسىنى ئۇنىڭغا بىرمۇ بىر بايان قىپتۇ . پەررۇخ بەخت خوتۇنىنىڭ قىلغان ئىشلىرىغا ئايرىن ئوقۇپتۇ .

پادىشاھ قازىغا سىياسەت قىلىپ :

« ھەي قازى ! پەررۇخ بەخت توغرىسىدا نېمە ئۈچۈن مۇنداق ئىشلارنى قىلدىڭ ؟ مېنىڭ پەرزەنتىم قىلىپ ئۇنى ئاسمانغا چىقىرىپ يەنە نېمىشقا ئاسماندىن يەرگە تاشلىدىڭ ؟ ھەي قازى ! بۇ ئىشنى پەررۇخ بەختكە قىلماپسەن ، بەلكى ماڭا قىپسەن . بۇ ئىشلار پادىشاھقا يېتىپ قالار دەپ ئەندىشە قىلمىدىڭمۇ ؟ » دەپ

قازىنى ئۆلۈمگە بۇيرۇپتۇ . پەررۇخ بەخت پادىشاھتىن قازىنىڭ
گۇناھىنى تىلەپتۇ ۋە شۇنداق دەپتۇ :

« ھەي پادىشاھى ئالەم ! قازى شۇنداق بىر ئۆلۈمگە
ئۇچراپتۇكى بۇنداق ئۆلۈم ھېچكىمگە ئۇچرىغان ئەمەس . »
« ئېيتقىن بالام » دەپتۇ پادىشاھ .

پەررۇخ بەخت خوتۇنىنىڭ قىلغان ھىيلىلىرىنى ، ئۇستا
ئالاۋىدىنىڭ قىزىنى قازىغا ئېلىپ بەرگەنلىكىنى ، قازى خام
تەمالىق بىلەن تۇمشۇقىغا يېگەنلىكىنى بىر - بىرلەپ سۆزلەپ
بېرىپتۇ . پادىشاھ ئۇ قىزنىڭ قىلغان ئىشلىرىغا ناھايىتى زوقلىنىپتۇ
ۋە « ئۇستىنىڭ قىزىنى كەلتۈرۈڭلار » دەپ بۇيرۇپتۇ .

« ھەي پادىشاھ ، ئاۋۋال مېنى ئۆلتۈرگىن ، ئۇنىڭدىن
كېيىن ئۇنى كەلتۈرگىن » دەپتۇ قازى .

« ئۆز خوتۇنۇڭدىن نومۇس قىلامسەن ؟ — دەپتۇ
پادىشاھ ، — ئەمدى ئىككى ئىشتىن بىرىنى ئىختىيار قىلغىن ، يا
ئۆلۈمنى ، يا ئۇستىنىڭ قىزىنى تاللا . »

قازى قىزىنى ئىختىيار قىپتۇ . شۇن ئۇستىنىڭ قىزىنى
ئەكېلىپ قازىغا قايتىدىن نىكاھ قىپتۇ .

« ئۇنى مېنىڭ ئالدىمدا سۆيگىن ، يەنە ئۇستىنىڭ قىزىنىڭ
ئۇستىگە باشقا خوتۇن ئالمايمەن دەپ قەسەم ئىچكىن » دەپتۇ
پادىشاھ . ئۇنىڭدىن كېيىن ۋەزىرىنىڭ قىزىنى يېڭىباشتىن توي -
تاماشا قىلىپ پەررۇخ بەختكە نىكاھ قىپتۇ ۋە ئۇ شەھەرنىڭ
ھاكىملىقىنى پەررۇخ بەختكە بېرىپتۇ .

خوجايىننىڭ كۆزى ئۇنىڭغا چۈشۈپ ، خىزمەتكارنى بۇيرۇپتۇ :
« ماڭ بوۋايىنى قوغلىۋەت ! سېھرى بىلەن گۆھەرلەرنى
ئېلىۋالمىسۇن يەنە . »

خىزمەتكار ئورنىدىن تۇرۇپ بوۋايىنىڭ بېشىغا ئۇرۇپتۇ .
« مېنى نېمىشقا ئۇرسەن ؟ سەندىكى تۇخۇم تاش مەندىمۇ
بار . مېنىڭ تۇخۇم تېشىم بەلكى سېنىڭكىدىن ياخشىراق » دەپتۇ
بوۋاي .

گۆھەرپۇرۇش كۈلۈپتۇ :
« يەنە ئۇر ئۇنى ، بۇ ساراڭ ئىكەن ، بۇنداق گۆھەر
پادىشاھنىڭ خەزىنىسىدىمۇ يوق ، بۇ بوۋاي ئۇنى تۇخۇم تاش
دەيدۇيا - تېخى . » شۇنداق دەپ بولۇپ گۆھەر پۇرۇش يەنە
ئويلاپ قاپتۇ - دە :

« گۆھەرنىڭ بولسا چىقارغىن كۆرەيلى » دەپتۇ .
بوۋاي قوينىدىن گۆھەرنى چىقىرىپتۇ ، قارىسا ئۇنىڭ
گۆھەرنىڭ شولىسىدىن پۈتۈن بازار چاقناپ كېتىپتۇ . بوۋاي
گۆھەرنى گۆھەرپۇرۇشنىڭ ئالدىغا قويۇپتۇ . گۆھەرپۇرۇش قارىسا
ئۆزىنىڭ گۆھەرلىرىدىن 100 ھەسسە ئارتۇق گۆھەر ئىكەن .
دەرھال دۈكىنىنى يىغىپ بوۋايىنى ئۆيىگە ئېلىپ بېرىپتۇ ، ئۇنىڭغا
ناھايىتى مۇلايىملىق بىلەن مۇئامىلە قىلىپ ، ئۇنى شاھانە زىياپەت
بىلەن كۈتۈپتۇ . غىزادىن كېيىن دۇئا قىلىشىپتۇ . گۆھەرپۇرۇش
كېيىن زەكلىرىگە سەريا كەلتۈرۈڭلار دەپ بۇيرۇپتۇ ، دەرھال ئىككى
بوغچا سەريا ئەكېلىپ بوۋايىنىڭ ئالدىغا قويۇپتۇ .

« تاشنىڭ باھاسىنى ئېيتىڭ » دەپتۇ گۆھەرپۇرۇش .
« ھەي خوجايىن ! مېنى خىجىل قىلماڭ ، ئۆزىڭز ياخشى
بىلىسىز » دەپ جاۋاب بېرىپتۇ بوۋاي ، ئۇ گۆھەرنى تونۇماي تاش
تۇخۇم دېگەنىكەن ۋە ساددىلىقتىن بۇ خوجايىن ماڭا چاقچاق

قىلىۋاتىدۇ دەپ ئويلاپتىكەن .

« 1000 تەڭگە بېرىمۇ ؟ » دەپتۇ خوجاين .

« چاقچاق قىلماڭ » دەپتۇ بوۋاي .

« 5000 تەڭگە بېرى » دەپتۇ يەنە خوجاين .

« دەسلەپ 1000 تەڭگە بېرى دەيسىز ، ئەمدى 5000 تەڭگە

بېرى دەيسىز ، نېمانچە چاقچاق قىلىسىز » دەپتۇ بوۋاي .

« قېنى تاغا ! ماڭا سېتىڭ ، 10 مىڭ تەڭگە بېرى » دەپتۇ

يەنە خوجاين . بوۋاي ئويلاپ « بىر قېتىم ساتتىم دەي ، ئالسىمۇ

مەيلى ، ئالسىمۇ مەيلى ئۆزى بىلەر » دەپتۇ - دە ، « ساتتىم »

دەۋىتىپتۇ . گۆھەرپۇرۇش « 10 مىڭ تەڭگىگە ئالدىم » دەپ

خۇشال بولۇپ كېتىپتۇ . پۇل ھەم بوغچىلارنى كېنىزەكلەردىن

بوۋاينىڭ ئۆيىگە ئەۋەتىپ بېرىپتۇ . بوۋاي خۇشال بولۇپ ، ئۇلارنى

خوتۇننىڭ ئالدىغا قويۇپتۇ :

« بۇ نېمە ؟ » دەپ سوراپتۇ خوتۇنى . « خۇدانىڭ بىزگە

قىلغان ئاتاسى بۇ ، — دەپتۇ بوۋاي ، — بىزنىڭ نالە - زارىمىز

خۇدايىستانلانىڭ دەرگاھىدا قوبۇل بولغان ئوخشايدۇ ، خوتۇن .

تۈنۈگۈن مەن كەلتۈرگەن تاشنى كۆرگەنتىڭىز ، ئاشۇ تاش

گۆھەر ئىكەن . بۈگۈن يەنە ئاشۇ يەرگە بارىمەن ، ئاشۇ قۇشنى

كۆرۈپ قالسام ، ئۇنى تىرىك تۇتۇپ ئۆيدە ساقلايمەن . »

« بارغىن » دەپتۇ خوتۇنى .

بوۋاي يەنە ئوتۇنغا بېرىپتۇ . ئوتۇننى ئەكېلىپ ھېلىقى

جايدا قويۇپتۇ . قارىسا ھېلىقى جانىۋار يەنە كېلىپ ، بوۋاينىڭ

ئوتۇننىڭ ئۈستىگە ئولتۇرۇپتۇ . بوۋاي ئاستا بېرىپ ئۇ قۇشقا

چاپىنىنى يېپىۋاپتۇ . ئۇنى تۇتۇپ ، پۇتلىرىنى مەھكەم باغلاپ

كۆتۈرۈپ ئۆيىگە ئېلىپ كەپتۇ . ئۇ جانىۋار سۇلايمان

پەيغەمبەرنىڭ توخۇسى ئىكەن . ئۇ جانىۋارنىڭ خاسىيىتى شۇ

ئىكەنكى، ھەر كۈنى بىر قېتىم گۆھەر تۇغىدىكەن. بوۋاي ئۇنى بازارغا ئاپىرىپ ساتىدىكەن. پات پۇرسەتتە بوۋاي باي بولۇپ كېتىپتۇ، ناھايىتى كۆپ پۇل ۋە مال جۇغلانپتۇ. يەر، سۇ، چاھار باغ، ھويلا - ئارام ۋە قۇل - چۆرىلەرنى پەيدا قىپتۇ. بوۋاينىڭ ئىككى ئوغلى بار ئىكەن، قۇللار ھەر كۈنى ئۇلارنى كۆتۈرۈپ مەكتەپكە ئاپىرىپ، ئەكىلىدىكەن.

«خوتۇن، — دەپتۇ بوۋاي بىر كۈنى، — مەن مەككىنى زىيارەت قىلىشنى خالاپ قالدىم. بۇ ھەممە مال - دۇنيانى ساڭا قويدۇم. ئەمما خوتۇن، مېنىڭ مۇشۇ قۇشۇمنى ھەرگىز زايا قىلمىغىن، چۈنكى بەخت - دۆلەتكە مۇشۇ قۇش سەۋەب بولدى. سېنى خۇداغا تاپشۇردۇم خوتۇن.»

شۇنىڭ بىلەن بوۋاي يولغا راۋان بوپتۇ. كېچە - كۈندۈز تىنماي مېڭىۋېرىپتۇ. ئەمما خوتۇنى ئۇنىڭ كەتكىنىنى غەنىيمەن بىلىپ، ئۆز - ئۆزىگە «ئەمدى بىر كىمنى تېپىپ نەپسىمنى ئارام ئالدۇراي» دەپ ئويلاپتۇ.

خوتۇن بىر كۈنى ئۆزىنى خۇددى مەست تاۋۇستەك ياساپ - جابدۇپ، بېشىغا گۆھەر ۋە ياقۇتلار بىلەن زىننەتلەنگەن چۈمبەلنى ئارتىپ، ئۆيىدىن چىقىپ، 100 خىل جىلۋە ناز بىلەن بازارغا بېرىپتۇ. قارىسا بىر جوھۇت گۆھەر پۇرۇش ئولتۇرغان، ئۇنىڭ ئالدىدا قۇللار قول باغلاپ تۇرغانىكەن. بۇ ئايال ئۇنىڭغا ئاشىق بولۇپ قاپتۇ. گۆھەرنى ئەكىلىپ ئۇنىڭغا سېتىپتۇ ۋە: «ھەي گۆھەر پۇرۇش، بۇ گۆھەردىن بىزدە جىق. بىزنىڭ بىر توخۇمىز بار، ئالەمدە ئۇنىڭدەك رەڭدار ۋە نەقىشلىك قۇشتىن ئىككىنچىسى يوق. ئۇ جانىۋار ھەر كۈنى مۇشۇنداق گۆھەر تۇغىدۇ» دەپتۇ. گۆھەر پۇرۇش خوتۇندىن بۇ گەپنى ئاڭلاپ بەك خۇشال بوپتۇ. ئۇ جوھۇت تەۋراتقا ئىشىنىدىكەن. تەۋرات

كىتابىدا : « سۇلايمان پەيغەمبەرنىڭ ئۆيىدە مۇشۇ سۈرەتلىك توخۇ بار » دەپ يېزىلغانلىقىنى كۆرگەنىكەن . بۇ جانىۋارنىڭ ئىككى خاسىيىتى بار ئىكەن : بىرى ، كىم بۇ جانىۋارنىڭ بېشىنى يېسە پادىشاھ بولىدىكەن ، ئىككىنچىسى ، كىم قانىتىنى يېسە ئۈچ مۆجىزىلىك نەرسە نېسىپ بولىدىكەن . ئۇ مۇشۇ تەمە بىلەن ئۇ خوتۇننىڭ ئۆيىگە بېرىپتۇ . قارىسا سۇلايمان پەيغەمبەرنىڭ توخۇسى كاتەكتە ياتقانىكەن .

« ئەمدى مۇرادىمغا يەتتىم ، — دەپتۇ جوھۇت گۆھەرپۇرۇش ۋە خوتۇنغا قاراپ ، — ئەگەر ماڭا ئاشق بولساڭ ، مەن نېمە دېسەم شۇنى قوبۇل قىلغىن ، ھەرقانداق مۇراد — مەقسىتىڭ بولسا ھاسىل قىلىمەن . ئەگەر قوبۇل قىلمىساڭ قولىمنىڭ ئۇچىنىمۇ تەگكۈزمەيمەن » دەپتۇ .

« ۋاي جېنىم ! ۋاي جاھانىم ، ئەگەر مېنىڭ كۆڭلۈمنى ئالساڭ ھەر نېمە دېسەڭ قوبۇل قىلىمەن » دەپتۇ خوتۇن .
« ئۇنداق بولسا بۇ توخۇنى ئۆلتۈرۈپ قازانغا سالغىن » دەپتۇ خۇشال بولۇپ كەتكەن جوھۇت . كەم ئەقىل خوتۇن ئۇنىڭ سۆزىنى قوبۇل قىلىپ ، كېنىزەككە « بۇ توخۇنى بوغۇزلاپ ، يۇڭۇزلاپ قازانغا سېلىپ پىشۇرغىن » دەپ بۇيرۇپتۇ .
« مەن ياتاي ، پىشقاندىن كېيىن ئويغىتىپ قويۇڭلار ! »

دەپتۇ جوھۇت .

« كېنىزەكلەر توخۇنى پىشۇرۇپ ئۆلتۈرغانىكەن ، ئوغۇللار كېلىپ » بۇ قازاندا نېمە پىشۇرۇۋاتسەن » دەپ سورايتۇ . كېنىزەك توخۇنى پىشۇرۇۋاتقانلىقىنى ئېيتىپتۇ . ئوغۇللار قازاننىڭ تۈۋىقىنى كۆتۈرۈپ سۇلايمان توخۇسىنىڭ بېشىنى كىچىكى ئېلىپ يەپتۇ ، قانىتىنى چوڭى ئېلىپ يەپتۇ ۋە : « بىزنىڭ نېسىۋىمىز مۇشۇ » دەپتۇ . جوھۇت ئويغانغاندا كېنىزەك قالغان گۆشنى جوھۇتنىڭ

ئالدىغا قويۇپتۇ . قارسا ئىككى خاسىيەتلىك ئەزاسى كۆرۈنمەپتۇ .
« بېشى بىلەن قاننىنى نېمە قىلدىڭ ؟ » دەپ سوراپتۇ
ھەيران بولغان جوھۇت .

ئۇ بەتقىلىق ئەبلەخ خوتۇن كېنىزەك بىچارىنى
ئۆلتۈرمەكچى بوپتۇ .

« مېنى نېمىشقا ئۆلتۈرمەكچى بولىسىز ! غوجاملار
مەكتەپتىن كېلىپ بىزگە تاماق تەييارلىمىدىڭمۇ ؟ دېدى . مەن
توخۇنى پىشۇرۇۋاتقانلىقىمنى ئېيتتىم . ئۇلار قازاننىڭ تۈۋىقىنى
كۆتۈرۈپ ، توخۇنىڭ باش تەرىپىنى كىچىكى يېدى ، قاننىنى
چوڭى يېدى » دەپتۇ كېنىزەك . بۇ سۆزنى ئاڭلىغان جوھۇت
ئاچچىقلاپ ، يامانلاپ ئۆيىگە كېتىپتۇ ۋە بىرنەچچە كۈنگىچە ئۇ
خوتۇننىڭ قېشىغا كەلمەپتۇ ، قارا يۈز خوتۇن يەنە جوھۇتنى
ئىزدەپ بېرىپتۇ . چۈنكى ئۇنىڭغا ئاشىق بىقارار بولغانىكەن .

« ئەگەر مەن ساڭا كېرەك بولسام ئىككى ئوغلۇڭنى
ئۆلتۈرۈپ ، يۈرەكلىرىنى كاۋاپ قىلىپ بەرگىن » دەپتۇ جوھۇت .
چۈنكى جوھۇت تەۋرات كىتابىدا « ئەگەر كىشى سۇلايمان
توخۇسىنىڭ بېشى بىلەن قاننىنى يېگەن ئادەمنىڭ يۈرىكىنى
يېسىمۇ شۇ خاسىيەتلەرنى تاپىدۇ » دېگەن سۆزلەرنى
كۆرگەنىكەن . ئۇ جوھۇت خوتۇننى بالىلىرىنى ئۆلتۈرۈشكە
بۇيرۇپتۇ . قارا يۈز خوتۇن قوبۇل قىپتۇ .

بوۋاينىڭ بىر قولى بار ئىكەن . ئوغللارنى ئاشۇ قۇل
پەرۋىش قىلىدىكەن . خوتۇننى ئۇنى چاقىرىپ « مەن سېنى ئازاد
قىلىدىم . دەرھال ئوغللىرىمنى ئۆلتۈرگىن ۋە يۈرىكىنى كاۋاپ
قىلىپ ئەكەلگىن » دەپتۇ . بۇ قۇل ئىككى ئوغلۇنى مەكتەپتىن
ئەكەلپ ، شەھەردىن يىراق يەرگە ئېلىپ بېرىپتۇ . ئوغللار ھەر
دەمدە ئۇنىڭ يۈزىگە قاراۋېرىپتۇ ۋە ئۇنىڭدىن « بىزنى نەگە ئېلىپ

بارسىز ئاكا ؟ » دەپ سورايتۇ .

« ھەي غوجىلىرىم ، سىلەرنىڭ شۇ ئاناڭلارغا لەنەت . سىلەرنى ئۆلۈمگە بۇيرىدى » دەپتۇ قۇل . بۇ سۆزنى ئاڭلىغان ئوغۇللار « خۇدايا ، خۇداۋەندە ! بىز بىچارىلەرگە يار بولغىن . ئاجىز ۋە بىچارەمىز » دەپ چۇقىرىشىپ كېتىپتۇ . قۇل ئۇلارنى بىر جايغا ئېلىپ بېرىپ ، ئۇ پاك تەنلەرنىڭ ناھەق قېنىنى تۆكمەكچى بوپتۇ .

« ئاكا ، ئاۋۋال مېنى ئۆلتۈرگىن ، ئىنىمنىڭ ئۆلگىنىنى كۆرمەي » دەپتۇ چوڭى .

قۇل ھەيران قاپتۇ . ئوغۇللار يىغلاپ نالە - زار قىلىشىپتۇ . « ھەي ئاكا ، بىزنى نېمە ئۈچۈن ئۆلتۈرسەن ؟ بىزنىڭ ئاتىمىزنىڭ ئورنىدا ئاتا ئىدىك ، ئانىمىزنىڭ ئورنىدا ئانا ئىدىك ، دائىم بىزنى پەرۋىش قىلاتتىڭىز » دەپ يىغلىشىپتۇ ئۇلار . قۇلمۇ زار - زار يىغلاپتۇ ۋە « غوجىلىرىم قانداق قىلاي ؟ مەنمۇ بىر بىچارىمەن ، ئەگەر سىلەرنى ئۆلتۈرمىسەم ، ئاناڭلار مېنى ئازاد قىلمايدۇ » دەپتۇ . ئۇلار زار - زار يىغلاپ « ھەي ئاكا بىزلەرگە رەھىم قىلىڭ ، بىزگە خۇدا رەھىم قىلسۇن » دەپ يالۋۇرۇشۇپتۇ . ئۇلار تېخى شۇ سۆزىدە تۇرغاندا بىر نۇرانە چىراي بوۋاي پەيدا بوپتۇ - دە ، قۇلغا ۋارقىراپتۇ :

« ھەي قۇل ، قولىڭنى تارت . مانا مەن يېتىپ كەلدىم . » قۇل ھەيران قاپتۇ ، قارىسا خىزىر ئەلەيھىسسالام تۇرغانىكەن .

« ھەي قۇل ، بۇلارنى قويىۋەت ، پالانى يەردە بىر ئىت كۈچۈكلەپتۇ . ئۇنىڭ ئىككىسىنى ئۆلتۈرۈپ ، يۈرەكلىرىنى كاۋاپ قىلىپ جوھۇتقا بەرگىن ، بۇ ئىككى غوجىزادىنى قويىۋەتكىن » دەپتۇ خىزىر . قۇل ئىككى بالىنى قويىۋېتىپتۇ . خىزىر ئەلەيھىسسالام ئۇلارنى ئېلىپ يولغا راۋان بوپتۇ ۋە بىر يولغا ئەكىلىپ « بالىلىرىم

سىلەرنى خۇدايتائاللاغا تاپشۇردۇم» دەپ غايىب بوپتۇ. ئۇلار ئىككى يولنىڭ بېشىغا كەپتۇ. ئوغۇللارنىڭ چوڭى ئوڭ تەرەپتىكى يولغا مېڭىپتۇ، كىچىكى سول تەرەپتىكى يولغا مېڭىپتۇ.

شۇنداق قىلىپ چوڭ غوجىزادە كېچە - كۈندۈز يول مېڭىپ بىر تاغنىڭ ئارىسىغا يېتىپ بېرىپتۇ. قارىسا بويى خۇددى چىناردەك، ئاغزى غاردەك، چىشلىرى سەندەلدەك، بۇرۇتى ئاتنىڭ قۇيرۇقىدەك، تۈكلىرى پىتلە - پىتلە ساڭگىلاپ تۇرغان، كۆزلىرى قان تولۇپ چەكچەيگەن قورقۇنچلۇق زور بىر جانىۋار كېيىكلەرنى قوغلاپ يۈرگەنىكەن. ئۇ جانىۋار بېشى بىلەن ئىشارەت قىلغانىكەن، غوجىزادە ئۇ ھايۋاندىن قورقۇپ قېچىپ كېيىكلەر ئارىسىغا كىرىۋاپتۇ ۋە ئۇلارنىڭ قاتارىدا قېچىپ يۈرۈپ بىر غارنىڭ ئالدىغا يېقىن كېلىپ قاپتۇ. غوجىزادە سىنىچىلاپ قارىسا، ئۇ غارنىڭ ئاغزىغا بىر تاش قويۇلغانىكەن. ئۇ ھايۋان بالدۇر بېرىپ تاشنى كۈچەپ كۆتۈرۈپتۇ - دە، بۇغا ۋە كېيىكلەرنى غارغا قاماپتۇ ۋە تاشنى يەنە غارنىڭ ئاغزىغا دۈملەپ قويۇپتۇ. غوجىزادە ھايۋانلار ئارىسىدا مۆكۈنۈپ تۇرسا، ھېلىقى جانىۋار تۇرۇپ ئوت يېقىپ چوغلارنى تەييارلاپ ھايۋانلاردىن بىر نەچچىسىنى زىخقا تارتىپ كاۋاپ قىلىپ يەپتۇ. ئۇنىڭ ئۈستىگە بىر كۆپ شاراب ئىچىپتۇ - دە، ئۇنىڭدىن كېيىن بېشىنى يەرگە قويۇپ توڭگۇزنىڭ ئاۋازىدەك خورەك تارتىپ ئۇيقۇغا كېتىپتۇ. غوجىزادە ئۇنىڭ خورەك ئاۋازىنى ئاڭلاپ دەرھال كېيىكلەرنىڭ ئارىسىدىن چىقىپ ئۇ ھايۋاننىڭ قېشىغا بېرىپتۇ. قارىسا، بۇ ئالەمدىن خەۋىرى يوق ھالدا ئۇخلاۋاتقانىكەن، ئۇ ھېلىقى زىخنى ئېلىپ ئوتقا سېلىپ، قىپقىزىل چوغدەك قىلىپ قىزىتىپ ئۇ ھايۋاننىڭ كۆكسىگە راسا ئۇرغانىكەن، زىخنىڭ ئۇچى دۈمبىسىدىن چىقىپتۇ - دە، ئۇ ھايۋان ئۆلۈپتۇ. غوجىزادە ئۇنىڭ ئۈچىسىدىن بىر تاسما تىلىۋېلىپ ئۇنى

بېلىگە مەھكەم باغلاپ يولغا چۈشۈپتۇ . نەچچە يىللاردىن بېرى
ھېچبىر جاندار بۇ يولدىن ئۆتەلمەس بولۇپ قالغانىكەن . شۇ
كۈنىدىن باشلاپ يول ئېچىلىپتۇ . غوجىزادە كېچە - كۈندۈز يول
يۈرۈپ ، بىر ئورمانلىققا يېتىپ بېرىپتۇ . قارىسا ئۈچ كىشى
ئۇرۇشۇۋاتقانىكەن . غوجىزادىنى كۆرۈپلا ئۇلار : « ئەمدى ئاشۇ
يىگىت كەلسۇن ، بىزنى شۇ ئايرىپ قويسۇن ، شۇ نېمە دېسە
شۇنداق قىلايلى » دېيىشىپ تۇرغاندا ، غوجىزادە يېتىپ بېرىپ
سورايتۇ :

« نېمىنى تالىشۋاتىسىلەر يىگىتلەر ؟ »

« ھەي غوجام سىز بىزگە قازى بولۇڭ ، — دېيىشىپتۇ
ئۇلار ، — بىزنىڭ ئارىمىزدا ھۆكۈم قىلىڭ ، ئۈچ كۈن بولدى ،
ئاتىمىزدىن بۇ ئۈچ نەرسە مىراس قالغانىدى ، ھەرقايسىسىنىڭ بىر
خاسىيىتى بار ، بىرىنچى بىر تاج ، چۆرىسىگە ئىسمى ئەزەم
پۈتۈلگەن ، ئۇ ئىسمى ئەزەمنى ئوقۇپ ، تاجنى بېشىغا كىيسە ئۇنى
ھېچكىشى كۆرمەيدۇ ، ئۇ ھەممە نەرسىنى كۆرىدۇ ، نېمىنى خالسا
شۇ ھاسىل بولىدۇ . ئىككىنچىسى بىر ھاسا . ئۇنىڭغىمۇ ئىسمى ئەزەم
پۈتۈلگەن ، ئۇ ئىسمى ئەزەمنى ئوقۇپ ھاسىنى قولغا ئالسا ئۇ ئات
بولىدۇ ، ئادەم ھەرقانچە يول ماڭسا ھارمايدۇ ، ئەگەر ھاسىنىڭ
ئۈچىنى يۇقىرى قىلسا ئاسمانغا يېتىدۇ . ئۈچىنچىسى بىر گىلەم ،
ئۇنىڭ ئۈستىدە ئىككى رەكئەت ناماز ئوقۇپ (مېنى مەشرىقتىن
مەغرىپكە ياكى پالانى ئورمانلىققا يەتكۈزگىن) دېسە بىر سائەتتە
يەتكۈزىدۇ ، (يەنە ئۆز مەنزىلىمگە يەتكۈز) دېسە پەرىمانىنى
تۇتىدۇ . بۇ ئۈچىمىزنىڭ جېدەل قىلىۋاتقىنىمىزنىڭ سەۋەبى مۇشۇ
تاج ، ئۈچىلىمىز شۇنى تالىشۋاتىمىز . »

« ئۇنداق بولسا ئوقيا كەلتۈرۈڭلار » دەپتۇ غوجىزادە ، ئۇلار
دەرھال ئوقيا كەلتۈرۈپ ئۇنىڭغا بېرىپتۇ .

« ئۈچ تەرەپكە ئوق ئاتىمەن ، ھەرقايسىڭلار ئۇنى بالدۇر تېپىپ كەلسەڭلار تاج شۇنىڭ بولسۇن . » ئۇلار قوبۇل قىلىشىپتۇ . غوجىزادە ئوقيانى قولغا ئېلىپ ئۈچ تەرەپكە ئۈچ ئوق ئېتىپتۇ ، ئۇ ئۈچ كىشى ئوققا يۈگۈرۈپتۇ . غوجىزادە دەرھال تاھارەت ئېلىپ گىلەمنى يەرگە سېلىپ ئىككى رەكئەت ناماز ئوقۇپ : « ھەي گىلەم ، مېنى بۇ تاج بىلەن پالانى ئورمانلىققا يەتكۈزگىن » دەپتۇ . گىلەم ئۇنى كۆتۈرۈپ ئۇچۇپ بىر ئورمانلىققا يەتكۈزۈپتۇ . ھېلىقى ئۈچ كىشى بىرىنىڭ كەينىدىن بىرى بىردىن ئوقنى كۆتۈرۈپ قارىسا ، يىگىتمۇ يوق ، نەرسىلەرمۇ يوق ، ھەيران بولۇپتۇ - دە ، ئاتىسىنىڭ مىراسىدىن قۇرۇق قاپتۇ .

ئەمدى سۆزنى بۇياقتىن ئاڭلىغايىز .

كىچىك غوجىزادە سول تەرەپتىكى يولغا مېڭۇپ بىر يەرگە بارغاندا بىر شەھەر ئۇچراپتۇ . غوجىزادە يول ئازابىدىن ھېرىپ كەتكەنىكەن . شۇڭا بېشىنى يەرگە قويۇپ بىردەم ئارام ئاپتۇ ۋە كۆزى ئۇيقۇغا كېتىپتۇ .

ئۇ شەھەرنىڭ پادىشاھى ئۆلگەن بولۇپ ئورنىغا پادىشاھ بولغىلى ئوغلى يوق ئىكەن . لېكىن بىر قىزى بار ئىكەن . پادىشاھ ئۆلەر ۋاقتىدا ۋەسىيەت قىلىپ : « مەن ئۆلگەندىن كېيىن مېنىڭ قۇشۇمنى ئۇچۇرۇڭلار . ئۇ قۇش كىمنىڭ بېشىغا قونسا شۇ ئادەم پادىشاھلىق تەختىگە ئولتۇرسۇن ، بۇ قىزىمنى شۇ ئادەمگە بېرىڭلار » دېگەنىكەن . پادىشاھ ئۆلۈپ ئۈچ كۈندىن كېيىن قۇشنى ئۇچۇرۇشقان بولسىمۇ قۇش پەرۋاز قىلىپ يۈرۈپ ، ھېچكىمنىڭ بېشىغا قونمىغانىكەن . شۇ كۈنى قۇش ئۇچۇپ كېتىۋېتىپ ، ئۇخلاپ ياتقان كىچىك غوجىزادىنى كۆرۈپلا ، كېلىپ ئۇنىڭ بېشىغا قونۇپتۇ . پادىشاھنىڭ ئەمىر - ئەمەلدارلىرى ئۇنىڭ ئالدىغا كېلىپ ، ئۇنى ئاپىرىپ پادىشاھلىق تەختىگە

چىقىرىپ مۇبارەكلىشىپتۇ . پادىشاھنىڭ قىزىنى ئۇنىڭغا ئېلىپ بېرىپتۇ .

ئەمدى سۆزنى ئۇياقتىن ئاڭلىغايسىز .

چوڭ غوجىزادە ھايۋاندىن تىلىۋالغان تاسمىنى بېلىگە مەھكەم باغلاپ ، يولغا راۋان بولغانىدى . نەچچە كۈندىن كېيىن بىر چاھار باغقا يېتىپ بېرىپتۇ . قارىسا چاھار باغ ئىچىدە بىر مۇنار بار ئىكەن . ئۇنىڭ ئۈستىدە چىرايدىن نۇر يېغىپ تۇرغان ، ئەمما دوڭ بىر بوۋاي جىسەكچىلىك قىلىپ قاراپ ئولتۇرغانىكەن . ئۇ بوۋاي غوجىزادىنى كۆرۈپ مۇناردىن چۈشۈپ سالام قىپتۇ ۋە سورايتۇ :

« ھەي يىگىت خەتەرلىك يوللاردىن قانداق ئۆتتۈڭ ؟ بۇ يولدىن ھېچكىم ساق چىقمىغانىدى ، پادىشاھلارمۇ لەشكەر بىلەن كېلىپ ھېچ ئىلاج قىلالمىغانىدى . »

« خۇدايىتائالانىڭ ئىلتىپاتى بىلەن ئۇ ھايۋاننى ئۆلتۈردۈم . ئۇنىڭ ئۈچىسىدىن بىر تاسما تىلىۋالدىم بوۋا . »

بوۋاي ئۇنىڭغا ئىشەنمەپتۇ : « سەن ئېيتقان نىشانەڭنى كۆرسەتكەنە قېنى ؟ » دەپتۇ . غوجىزادە تاسمىسىنى بېلىدىن ئېلىپ بوۋايغا بېرىپتۇ . بوۋاي ئۇنى كۆرۈپ غوجىزادىنىڭ قولىدىن تۇتۇپ چاھار باغقا باشلاپ كىرىپتۇ ۋە شۇنداق دەپتۇ :

« بالام بۇنىڭدىن مەلۇم بولدىكى ، مېنىڭ ئەجلىم يېقىن قايتۇ ، مېنىڭ ئەجلىم سېنىڭ كېلىشىڭنى ساقلاپ قالغانلىقىدىن چۈشۈمدە بېشارەت بېرىلگەنىدى ، مېنى يۇيۇپ نامىزمنى چۈشۈرگىن . يەنە ئۈچ ئاماننىم بار ، ئۇ نەرسىلەر ھېلىقى ھايۋاننى ئۆلتۈرگەن كىشىگە تەئەللۇق ئىدى . شۇ كىشى مېنىڭ جىنازا نامىزىمنى ئوقۇپ ، مېنى دەپنە قىلىشى كېرەك ئىدى . ئۇنىڭ بىرىنچىسى تاج ، ئىككىنچىسى گىلەم ، ئۈچىنچىسى ھاسا ،

ھەممىسىگە ئىسمى ئەزەم پۈتۈكلۈك . « بوۋاي بۇ ئۈچ نەرسىنى
غوجىزادىدىن سوراپتۇ .

« بۇلارنى قولغا كەلتۈردۈم بوۋا ! » دەپتۇ ئۇ .

بوۋاي بۇ جاۋابنى ئاڭلاپ يەرگە يىقىلىپتۇ - دە ، جان
ئۈزۈپتۇ . غوجىزادە بوۋاينى يۇيۇپ نامىزنى ئوقۇپتۇ ۋە دەپنە
قىلىپتۇ . ئاندىن كېيىن ئىككى رەكئەت ناماز ئوقۇپ ۋە ئىسمى
ئەزەمنى ئوقۇپ « ھەي گىلەم پەرمانى ئىلاھى بىلەن مېنى بىر
شەھەرگە يەتكۈزگىن ، دۇنيادا ئۇنىڭدىن ياخشى جاي بولمىسۇن »
دەپتۇ . گىلەم دەرھال ئۇچۇپتۇ ۋە بىر شەھەرگە بېرىپ چۈشۈپتۇ .
غوجىزادە گىلەمنى بېلىگە باغلاپ ھاسىنى قولغا ئېلىپ تاجنى
بېشىغا كىيىپ شەھەر ئىچىگە كىرىپتۇ . ئۇنىڭ قورسىقى ئاچ
ئىكەن . ناۋاينىڭ تەۋىكىلىدىن نان ، ئاشپەزنىڭ دۈكىنىدىن ئاش
ئېلىپ يەپتۇ . ئۇ ھەممە ياقنى كۆرىدىكەن ، ئەمما ئۇنى ھېچكىم
كۆرمىدىكەن . ئۇ بازاردىن چىقىپتۇ . قارىسا دۇنيادا تېخى ھېچبىر
كۆز كۆرمىگەن بىر چاھار باغ تۇرغانىكەن . ئۇ چاھارباغ ئىچىگە
كىرىپ ، بىر پەس ئارام ئاپتۇ ۋە گىلەم ئۈستىدە ئولتۇرۇپ تائام
يەپتۇ . ئۇ شۇنداق ئولتۇرسا ، بىر توپ قىزلار كېلىشىپتۇ . ئاندىن
كېيىن بىر ئالتۇن يالىتىلغان مەپە كەپتۇ . مەپە ئىچىدە بىر مەلىكە
ئولتۇرغانىكەن . ئۇ مەلىكە شۇ شەھەرنىڭ پادىشاھىنىڭ قىزى
ئىكەن . چاھار باغ ئاشۇ مەلىكىنىڭ چاھار بېغى ئىكەن . مەلىكە
ھەر جۈمە كۈنى بۇ يەرگە كېلىپ تاماشا قىلىپ كېتىدىكەن .
مەلىكە قىزلار بىلەن باغدا سەيلە قىلىپ كۆل بېشىغا كېلىپ قاپتۇ .
قارىسا بىر گىلەم سېلىقلىق تۇرغان ، ئەمما غوجىزادىنى كۆرمىپتۇ .
« بۇ گىلەمنى كىم سالغاندۇ ؟ بىزنى كۆرۈپ يوشۇرۇنۇۋالغان
ئوخشايدۇ » دەپ ئويلىغان مەلىكە گىلەمنىڭ ئۈستىگە چىقىپ
ئولتۇرۇپتۇ . غوجىزادە ئىسمى ئەزەمنى ئوقۇپ : « ھەي گىلەم !

مېنى بۇ مەلىكە بىلەن بىللە رەڭگارەڭ گۈللەر ئېچىلغان ، بۇلبۇللار سايرىشىپ تۇرغان ، بۇلاقلار ھەر تەرەپكە ئېقىشىپ تۇرغان بىر ئورمانلىققا ئاپارغىن » دەپتۇ . گىلەم مەلىكە بىلەن غوجىزادىنى كۆتۈرۈپ ھاۋاغا پەرۋاز قىپتۇ . قىزلار « ۋاي مەلىكىنى گىلەم ئۇچۇرۇپ كەتتى » دېيىشىپ پەرياد قىلىشىپ ، يىغلىشىپ پادىشاھنىڭ قېشىغا كېلىشىپتۇ . پادىشاھ بۇ خەۋەرنى ئاڭلاپ بارلىق ئەمىرلەر بىلەن ئاتلىنىپتۇ ۋە : « ھەممە جاينى ئىزدەڭلار . بىرەر جايدىن خەۋەر چىقىپ قالسا ئەجەب ئەمەس » دەپ بۇيرۇپتۇ . ئەمما ھېچ جايدىن خەۋەر چىقماپتۇ .

ئەمدى سۆزنى مەلىكىدىن ئاڭلىماق كېرەك .

گىلەم مەلىكىنى بىر ئورمانلىققا ئاپىرىپتۇ . ئۇ يەر گۈللەر ئېچىلىپ كەتكەن ، بۇلبۇللار سايرىشىپ تۇرغان ، تەرىپىگە سۆز يەتمىگۈدەك گۈزەل بىر جاي ئىكەن . گىلەم يەرگە چۈشكەن زامان غوجىزادە ئۆزىنى ئاشكارا قىپتۇ . مەلىكە قارىسا گىلەم ئۈستىدە بىر ئاي يۈزلۈك يىگىت ئولتۇرۇپتۇ . مەلىكە بۇ ھالدىن ناھايىتى ھەيران قاپتۇ . غوجىزادە مەلىكىگە ناھايىتى مۇلايىملىق بىلەن مۇئامىلە قىپتۇ . ئۇنىڭدىن دىل خۇشلۇقى ھاسىل قىلىشنى سوراپتۇ . مەلىكە غوجىزادە بىلەن ئورمانلىقتا بىرنەچچە ۋاقىت تۇرۇپتۇ . غوجىزادە ھەر كۈنى نەچچە خىل جانىۋارلارنى شىكار قىلىپ كەلتۈرۈپ بېرىدىكەن . ئۇلار شۇ يوسۇندا ئوزۇقلىنىپ كۈن كەچۈرۈپتۇ . كۈنلەر ئۆتۈپ ، بىر كۈنى مەلىكە كۆڭلى پېرىم ۋە خاپا بولۇپ ئولتۇرۇپتۇ . غوجىزادە كەلسە ئۇنىڭدىن گەپمۇ سورىماپتۇ .

« جېنىم ! نېمىگە خاپا بولۇپ قالدىڭ ؟ » دەپ سوراپتۇ غوجىزادە .

« بۇ گىلەمنىڭ خاسىيىتىنى سۆزلەپ بەرگىن ، مېنىڭ »

كۆڭلۈم ئارام ئالسۇن ، — دەپتۇ مەلىكە ، — مەندىن يوشۇرمىغىن ،
مەن سېنىڭ خوتۇنۇڭغۇ ؟ سەن مېنى بويسۇندۇردۇڭ ، مەن
سېنىڭ بولدۇم . ئەمدى بۇ سىرنى ماڭا ئىزھار قىلساڭ ، مېنىڭ
كۆڭلۈم تىنسۇن ، مۇشۇ ئىشقا خاپا بولۇپ قالدىم . »

« ھەي مەلىكە ، ئەگەر بىر كىشى پاكىزە تاھارەت ئېلىپ
ئىككى رەكئەت ناماز ئوقۇپ ھەي گىلەم مېنى پەرمانى
ئىلاھى بىلەن پالانى يەرگە يەتكۈزگىن ، دېسە گىلەم ئۇچۇپ
كۆز يۇمۇپ — ئاچقۇچە شۇ يەرگە يەتكۈزىدۇ » دەپتۇ
غوجىزادە .

مەلىكە خۇشال بوپتۇ . غوجىزادە مەلىكىدىن رۇخسەت
ئېلىپ شىكارغا كېتىپتۇ . مەلىكە دەرھال تاھارەت ئېلىپ ئىككى
رەكئەت ناماز ئوقۇپتۇ — دە : « ھەي گىلەم ، پەرمانى ئىلاھى بىلەن
مېنى چاھارباغىغا يەتكۈزگىن » دەپتۇ . گىلەم دەرھال ئۇچۇپتۇ ۋە
ئۇنى چاھارباغقا يەتكۈزۈپتۇ . باغۋەنلەر كېلىپ پادىشاھقا خەۋەر
بېرىپتۇ . پادىشاھ بەك خۇشال بولۇپ « شەھەرنى جابدۇڭلار » دەپ
بۇيرۇپتۇ . پۈتۈن شەھەر ئەھلى يىغىلىپ مەلىكىنىڭ ئالدىغا چىقىپ
ھەشەمەت بىلەن شەھەرگە ئېلىپ كىرىشىپتۇ . ھەر جۈمە كۈنى
چاھارباغقا ئېھتىيات قىلىدىغان بوپتۇ .

ئەمدى سۆزنى بۇياقتىن ئاڭلىماق كېرەك .

غوجىزادە شىكاردىن قايتىپ كېلىپ قارىسا ، مەلىكە گىلەم
بىلەن ئۇچۇپ كېتىپتۇ . ئۇ مەلىكىگە سىرنى ئېيتقانلىقىدىن
پۇشايىمان قىپتۇ . لېكىن پۇشايىمان پايدا بەرمەپتۇ . غوجىزادە ئۇ
يەردە يالغۇز قالغانلىقىدىن تۇرغۇسى كەلمەي يولغا چىقىپتۇ . يولدا
بىر كەڭرى بىپايان دەريا ئۇچراپتۇ . ھاسىنى قولغا ئېلىپ ئىسمى
ئەزەمنى ئوقۇپ دەرياغا كىرگەنىكەن ، ھاسا كۆۋرۈك بولۇپ
بېرىپتۇ . ئۇ دەريادىن ئۆتۈۋاپتۇ . شۇ ماڭغانچە بىرنەچچە كۈن يول

يۈرۈپ مەلىكىنىڭ چاھار بېغىغا يېتىپ بېرىپتۇ . مەلىكە ئۇ كۈنى چاھار باغدا ئىكەن ، گىلەم كۆل ياقىسىدا سېلىپ قويۇلغانىكەن . غوجىزادە ئىسمى ئەزەمنى ئوقۇپ تاجىنى بېشىغا كىيىپتۇ - دە ، گىلەم ئۈستىدە ئولتۇرۇپ « ھەي گىلەم ، مېنى پەرمانى ئىلاھى بىلەن ئىنىم بار شەھەرگە ئاپارغىن » دەپتۇ . گىلەم پەرۋاز قىلىپ ئۇ شەھەرگە يەتكۈزۈپتۇ . غوجىزادە بىر پەس ئۇ يەردە ئولتۇرۇپ ، ئاندىن كېيىن تاجىنى كىيىپ شەھەرگە كىرىپ ، بازارنى ئايلىنىپ ، ناۋايىنىڭ تەۋىكىدىن نان ، قاسساپنىڭ كانارىسىدىن گۆش ئېلىپ تاشقىرى چىقىپ ، بىر باغنىڭ بۇلۇڭىدا ئولتۇرۇپ تائام يەپتۇ ۋە ئۇ كۈنى شۇ باغدا قونۇپتۇ . ئەتىسى سەيلە قىلماقچى بولۇپ ، تاشقىرىغا چىقىپ سەيلە قىلىپ يۈرگەنىكەن ، تۇيۇقسىزدىن بىر ياقىتىن ھەشەمەت بىلەن بىر پادىشاھ كېلىپ قاپتۇ . « ئەجەب سەلتەنەتلىك پادىشاھ ئىكەن » دەپ ئويلاپ يېقىن بېرىپ ياخشى نەزەر سېلىپ قارىسا ئۆزىنىڭ ئىنىسى ئىكەن . ئەمما پادىشاھ ئۇنى تونۇماپتۇ ، لېكىن پادىشاھنىڭ كۆزىگىمۇ ئىسسىق كۆرۈنۈپتۇ . يېقىنراق بېرىپ ئوبدان زەن سېلىپ قارىسا ئۆز ئاكىسى ئىكەن . دەرھال ئاتتىن چۈشۈپ ئاكا - ئۇكا بىر - بىرى بىلەن كۆرۈشۈپتۇ . ئاكىسىنىمۇ ئاتقا مىندۈرۈپ شەھەرگە ئەكىرىپتۇ ۋە نەچچە كۈن توي - تاماشا قىلىشىپ بىر - بىرىدىن ھال سورىشىپتۇ .

« ئۇكام ! - دەپتۇ چوڭى ، - ئاتا - ئانىمىزدىن خەۋەر تاپتىڭمۇ ؟ ئۇلار نېمە ئەھۋالدىكىن ؟ »

« ھېچ خەۋەر تاپمىدىم ، خۇدا بۇيرىسا ئەمدى خەۋەر ئالساق بولىدۇ » دەپتۇ پادىشاھ .

« ئۇكام ، مېنىڭ قولۇمغا بىر گىلەم چۈشۈپ قالدى ، ئۇنىڭغا ئىسمى ئەزەم پۈتۈكلۈك ، ئۇنى ئوقۇپ گىلەم ئۈستىدە

ئولتۇرۇپ ئەگەر مەشرىقتىن مەغرىپكە بارماقنى ئىختىيار قىلسا كۆز يۇمۇپ ئاچقۇچە يەتكۈزۈپ قويدۇ « دەپتۇ ئاكىسى .

پادىشاھ ۋەزىر ۋە ئەمىرلەردىن ئۈچ كۈنلۈك مۆھلەت سوراپ ئاكا - ئۇكا ئىككىيلەن گىلەمگە ئولتۇرۇپ ئىسمى ئەزەمنى ئوقۇپ « ھەي گىلەم ، بىزنى پەرمانى ئىلاھى بىلەن ئاتا - ئانىمىزنىڭ قېشىغا ئاپارغىن » دېگەنىكەن ، گىلەم ئۇچۇپ بېرىپ بوۋاينىڭ ئۆيىگە چۈشۈپتۇ . لېكىن پەرزەنتلىرىنىڭ ئىچ ئاغرىقىدا تولا يىغلاپ بوۋاينىڭ ئورلىرى قارىغۇ بولۇپ قالغانىكەن . چۈنكى خوتۇنى ئۆي ئىچىگە ئىككى قەبىرە ياساپ قويغان بولۇپ ، بوۋاي ھەجىدىن قايتىپ كەلگەندە ئۇ ئەبلەخ خوتۇن داد - پەرياد قىلىپ يىغلاپ ، « بالىلار ئۆلدى ، شۇڭا ئۆي ئىچىگە قەبىرە قىلىپ كۆمۈپ قويدۇم » دېگەنىكەن . قەبىرىلەرنى كۆرگەن بوۋاي تولا يىغلاپ ، كۆزى كۆرمەس بولۇپ قالغانىكەن . ئاكا - ئۇكا ئىككىيلەن كېلىپ ئانا - ئانىلىرىغا تەزىم قىلىشىپتۇ .

« سىلەر كىم بولسىلەر يىگىتلەر ؟ بىزدەك ئەلەمدە باغرى زېدە بولغان كىشىلەرگە نېمە ھاجىتىڭلار بار ؟ » دەپ سوراپتۇ بوۋاي .

ئۇلار يىغلىشىپ كېتىپتۇ ۋە « بىز بالىلىرىڭىز » دەپتۇ . بوۋاي قىلچىمۇ ئىشەنمەپتۇ . ئۇلار ھەرقانچە « بىز بالىلىرىڭىز بولىمىز » دېيىشىپ بوۋاينىڭ ئايىغىغا يىقىلغان بولسىمۇ ، بوۋاي ئىشەنمەپتۇ . ئىككى ئوغۇل ئاتىسىنىڭ بويىنى قۇچاقلاپ يىغلاۋېرىپتۇ . بوۋاي ئاخىرى ئىشىنىپتۇ . ئۇنىڭدىن كېيىن ئوغۇللار ئۆتكەن ۋەقەنى بىر - بىرلەپ سۆزلەپ بېرىپتۇ ۋە ئانىسىنىڭ قىلمىشلىرىنى ئېيتىپ بېرىپتۇ . ئانىسىنىڭ شەرمەندىلىكتىن بېشى تۆۋەن چۈشۈپ كېتىپتۇ . شۇنىڭ بىلەن ئۆيدىن چىقىپ بالىلىرىنىڭ يۈزىگە قارىيالماپتۇ .

« خىجىل بولما ئانا، بىزگە ھەرقانداق ئىش قىلغان بولساڭ ئۇنى بىز خۇدادىن كۆردۈق » دەپتۇ ئاكا - ئۇكا ئىككىسى ۋە ئاتىسىدىن ئانىسىنىڭ گۇناھىنى تىلەپتۇ :

« ئەي بۇزۇرۇكۋار ئاتا ! ئانىمىز ھەرنېمە قىلغان بولسا بىز ئۈچۈن ئۇنىڭ گۇناھىدىن ئۆتۈك » دەپ ئانىسىنى گەپ - سۆزدىن خالاس قىپتۇ .

شۇنىڭ بىلەن ئاتا - ئانىلىرىنى ۋە بارلىق مال - دۇنيالىرىنى گىلەمنىڭ ئۈستىگە ئېلىپ ئىسمى ئەزەمنى ئوقۇپ ئاكا - ئۇكىلار يولغا راۋان بوپتۇ ۋە كۆز يۇمۇپ - ئاچقۇچە ئۆز شەھىرىگە يېتىپ ئاتىسىنى تەختكە ئولتۇرغۇزۇپتۇ . شەھەرنى تازىلاپ ياساپ - جابدۇپ ئۇلار ئۈچۈن چوڭ توي - تاماشا قىلىپ بېرىپتۇ . ئاتىسى پادىشاھلىق تەختىدە ئولتۇرۇپتۇ ، مۇراد - مەقسىتىگە يېتىپتۇ .

خوجا ۋاپا بىلەن مېھرى بۇۋىنىڭ ھېكايىسى

باغدات شەھرىدە خوجا سەئىد ئىسىملىك بىر سودىگەر بار ئىكەن. ئۇنىڭ ناھايىتى چىرايلىق، ھۆسن - جامالى خۇددى زۇلەيخادەك گۈزەل بىر كېنىزىكى بار ئىكەن. ئۇ كېنىزەكنىڭ ئىسمى مېھرى بۇۋى ئىكەن. خوجا سەئىد ئۇنى قىزىم دەپ ساقلاپ، موللىغا ئوقۇغىلى بەرگەنىكەن. ئۇ شەھەردە يەنە خوجا پەرىد ئىسىملىك سودىگەر بار بولۇپ، ئۇنىڭ خوجا ۋاپا ئىسىملىك بىر ئوغلى بار ئىكەن، ئۇمۇ راسا كېلىشكەن يىگىت بولۇپ مەدرىسە ئوقۇيدىكەن، بىر كۈنى خوجا ۋاپا بىر ئىشقا خاپا بولۇپ، مەدرىسنىڭ دەرۋازىسىدا ئولتۇرغانىكەن، مېھرى بۇۋىنىڭ مەكتەپتىن قايتىپ كېلىشىگە دۇچ كېلىپ قاپتۇ. خوجا ۋاپا قارىسا بىر نازىننى قىز كېلىۋاتقان. ئۇنىڭغا نەزىرى چۈشۈشى بىلەنلا ئاشىق بولۇپ قاپتۇ. خوجا ۋاپانى كۆرگەن مېھرى بۇۋىمۇ ئۇنىڭغا ئاشىق بولۇپ قاپتۇ. شۇ كېچە، مېھرى بۇۋى خوجا ۋاپانى ئويلاپ كۆزىگە ئەسلا ئۇيقۇ كەلمەپتۇ. خوجا ۋاپامۇ مېھرىنىڭ ئىشقىدا تاڭ سەھەردىلا مەدرىسنىڭ دەرۋازىسىغا بېرىپ ئولتۇرۇپتۇ. مېھرى يېتىپ كەلگەندە خوجا ۋاپا مېھرىنىڭ ئالدىنى توسۇپ:

« نەگە كېتىپ بارىسىز نازىننى قىز، كىمنىڭ پەرزەنتى بولىسىز؟ » دەپ سوراپتۇ.

« خوجا سەئىد سودىگەرنىڭ قىزى بولمەن، موللىنىڭكىگە ئوقۇغىلى كېتىۋاتمەن » دەپ جاۋاب بېرىپتۇ مېھرى.

« سىزنىڭ پىراقىڭىزدا بىئارام بولدۇم، نازىننى قىز! »

دەپتۇ خوجاۋاپا .

« سىز بىلەن بىزنىڭ ئىلاجىمىز يوق ، — دەپتۇ قىز ، — سىزمۇ موللامنىڭكىگە بېرىڭ ، ماڭا مېھرى ئۆگىتىپ قويسۇن دەڭ ، مەن خەلپەت بولۇپ ئۆگىتىپ قويمەن ، ئۇنىڭدىن كېيىن ئىككىمىز مۇرادىمىزغا يېتىمىز . »

شۇنداق دەپلا مېھرى مەكتەپكە كېتىپ قاپتۇ . شۇ كېچە خوجاۋاپا مىڭ تەستە ئۇزۇن كېچىنى تاڭغا ئۇلاپتۇ . تاڭ ئاتقاندا خوجاۋاپا بىر ئايلىق تەلىم ئېلىش ئۈچۈن موللامنىڭكىگە بېرىپتۇ . داموللىمىسى خوجاۋاپاغا ئېلىمىپەدىن ساق بېرىشنى مېھرىگە تاپشۇرۇپتۇ . مېھرى باشقا بالىلارغا بىر قېتىم ئۆگەتكۈچە ئۇنىڭغا ئىككى - ئۈچ قېتىم ئۆگىتىدىكەن . بۇ ئىككىسى بىر - بىرىگە شۇنداق ئۆگىتىپتۇكى ، قىلچە چالا يېرى قالماپتۇ . شۇ كۈنى كەچ بولۇپ مەكتەپتىن ئازاد بولغاندا مېھرى بىلەن خوجاۋاپا بىر - بىرى بىلەن قول ئېلىشىپ « ئەتە سەن بالدۇر كەلسەڭ مېنى سۆيگەن ، مەن بالدۇر كەلسەم سېنى سۆيەي » دەپ ۋەدىلىشىپتۇ . ئەتىسى مېھرى مەكتەپكە بالدۇر كەپتۇ . خوجاۋاپا كېيىن كەپتۇ ، مېھرى خوجاۋاپانى سۆيۈپتۇ . ھەر كۈنى شۇ تەرىقىدە مەكتەپتە ئوقۇشۇپتۇ .

بىر كۈنى مېھرى مەكتەپكە كەلمەپتۇ . موللام « مېھرى نېمە ئۈچۈن مەكتەپكە كەلمىدى » دەپ كىشى ئەۋەتكەنىكەن . مېھرىنىڭ ئاتىسى خوجاسەئىد : « ئەمدى قىزىم مەكتەپكە بارمايدۇ ، چۈنكى ئۇنىڭ مەكتەپكە بېرىۋېرىشى ياخشى ئەمەس » دەپ جاۋاب بېرىپتۇ . ئەسلىدە خوجاسەئىد سودىگەرچىلىككە بارغان بولۇپ ، يولدا مېلىنى قاراقچىلارغا ئالدۇرۇپ قويۇپ ، شۇ كۈنى قايتىپ كەلگەنىكەن . موللام « ئۇنداق بولسا خەلپەتنى ئۆيگە ئەۋەتەيلى ، ئۆيىدە تەلىم بەرسۇن » دەپتۇ . خوجاسەئىد ماقۇل بوپتۇ . مۇئەللىم

خوجاۋاپانى « بېرىپ مېھرىنىڭ ساۋىقىنى تەلىم بېرىڭ » دەپ
ئەۋەتىپتۇ . خوجاۋاپا مېھرىنىڭ ئالدىغا بېرىپتۇ . خوجاسەئىد
ھويلىسىدا بىر ھۇجرا ئاجرىتىپ « مېھرىگە ئاشۇ ئۆيدە تەلىم
بېرىڭ » دەپ بۇيرۇپتۇ . شۇ يوسۇندا خوجاۋاپا مېھرىگە ئۈچ كۈن
تەلىم بېرىپتۇ . ئەتىسى خوجاۋاپا كەلمەپتۇ . چۈنكى خوجاۋاپانىڭ
ئاتىسى مەككىگە بارماقچى بولۇپ يول جابدۇقىنى تەييارلاپ
بولغانىكەن . خوجاۋاپانىڭ ئاتىسى خوجاپەرەند : « يۈرىكىمنىڭ
پارىسى بالام ، ئاتا - ئانا نەدە بولسا پەرزەنتىمۇ شۇ يەردە بولۇشى
كېرەكقۇ ! » دەپتۇ .

« شۇنداق ئاتا ! سىز نەگە بارسىڭىز مەنمۇ بىللە بارىمەن »
دەپتۇ خوجاۋاپا ۋە سەپەر كىيىملىرىنى كىيىپ ، يول جابدۇقلىرىنى
ئېلىپ ئاتا - بالا بىللە ئاتلىنىپ يولغا راۋان بوپتۇ . بىر پەس يول
ماڭغاندىن كېيىن ئاچا يولغا كەپتۇ . بۇنىڭ بىرى مەككىگە
بارىدىغان يول ، يەنە بىرى مېھرىنىڭ ئۆيىگە بارىدىغان يول
ئىكەن . بۇ يەردە خوجاۋاپا توختاپ قاپتۇ .

« نېمە ئۈچۈن توختاپ قالدىڭىز بوتام ؟ » دەپ سوراپتۇ
خوجاۋاپانىڭ ئاتىسى .

« مەن مەدرىستىكى ساۋاقداشلىرىم بىلەن خوشلىشىپ
ياناي » دەپ خوجاۋاپا مېھرىنىڭ ئۆيى تەرەپكە راۋان بوپتۇ ،
مېھرىنىڭ دەرۋازىسىغا كېلىپ قاراپ تۇرغانىكەن ، بىر چۆرە چىقىپ
كەپتۇ .

« مېنى كەلدى دەپ مېھرىگە ئېيتىڭ » دەپتۇ خوجاۋاپا .
چۆرە كىرىپ مېھرىگە خەۋەر قىپتۇ ، مېھرى يۈگۈرۈپ چىقىپتۇ .
قارىسا خوجاۋاپا سەپەر كىيىملىرىنى كىيىپ ئارغىماققا مىنىپ
كەلگەنىكەن . مېھرى خوجاۋاپانى ئاتتىن چۈشۈرۈپ ھۇجرىسىغا
ئېلىپ كىرىپتۇ .

« مەن ئاتام بىلەن بىللە مەككىگە بارىمەن . سىز بىلەن خوشلاشقىلى كەلدىم » دەپتۇ خوجاۋاپا .
« ھەي خوجاۋاپا ! ئۇ چاغلاردا ئۆنىمىدىڭىز ، ھېلىھەم بولسىمۇ مەن بىلەن كۆڭلىڭىزنى خۇش قىلىۋېلىڭ » دەپتۇ مېھرى .

« مەن خۇدايىتائالا دەرگاھىدا مۇنداق ئىشلارنى قىلمايمەن ، — دەپتۇ خوجاۋاپا ، — قولۇمدىن كەلسە نىكاھ قىلىپ توي — تاماشا قىلىپ ئالمەن . »

« ئۇنداق بولسا خەنجىرىڭىزنى بېرىڭ ، مەن سىزگە ئۇلاشقىچە ئۆزۈمنى ساقلايمەن » دەپتۇ مېھرى ۋە ئۇنىڭ خەنجىرىنى ئېلىپ قاپتۇ . خوجاۋاپا مېھرى بىلەن خوشلىشىپ يولغا راۋان بوپتۇ . نەچچە مەنزىل ۋە ئۆتەڭلەردىن ئۆتۈپ مەككە شەھىرىگە ئىككى كۈنلۈك يول قالغاندا بىر سارايغا چۈشۈپتۇ . خوجا پەرىد ئۇ يەردە قازايى قەدەر يېتىپ ئاخىرەتكە سەپەر قىپتۇ . خوجاۋاپا ئاتىسىنى ھەزرىتى ئىمام ئەزەمنىڭ ئايىغىغا دەپنە قىپتۇ ۋە ئۇنىڭدىن كېيىن مەككىگە راۋان بوپتۇ .

ئەمدى تۆت — بەش ئېغىز سۆزنى مېھرىنىڭ ئاتىسىدىن ئاڭلاڭ .

مېھرىنىڭ ئاتىسى سودىگەرچىلىككە چىققان جايدا قاراقچىغا ئۇچراپ زەخمىدار بولۇپ ھەممە ماللىرىنى ئالدۇرۇپ قايتىپتۇ . ئاخىر بىر كۈن ساقىيىپ بازار ۋە باغلارنى سەيلە قىلاي دەپ بازارغا چىقىپتۇ . ئىلگىرى خوجاسەئىد ھەر قېتىم بازارغا چىقسا ھەممە سودىگەرلەر ئورنىدىن تۇرۇپ تەزىم قىلىشىدىكەن ، بۇ كۈنى ھېچكىم ئورنىدىن تۇرماپتۇ . شۇ سەۋەبتىن خاپا بولغان خوجاسەئىد ئۆيىگە يېنىپ كەپتۇ — دە ، خوتۇنىدىن :
« بىساتىمىزدا جابدۇق ئېتىپ سەپەرگە چىققۇدەك بىرەر

نەرسە بارمۇ ؟ » دەپ سوراپتۇ .
« سەل كۆزگە ئىلغۇدەك ھەممە نەرسىنى سېتىپ جابدۇق
ئەتكەنىدىڭىز ، ھەممىسىنى قاراقچىغا ئالدۇردىڭىز . ئەمدى ئۆيدە
نېمە بولسۇن غوجام » دەپتۇ خوتۇنى .

« ئۇنداق بولسا مېھرىنى سېتىپ سەپەرگە چىقمەن .
» نېمە دەۋاتىسىز ؟ قىزىمنى ساتمەن دېگەن گەپنى
قانداقمۇ ئېغىزدىن چىقاردىڭىز ؟ »

« مېنى نېمىشقا توسىسەن ! — دەپتۇ خوجاسەئىد . —
سىلەر ئانا — بالا ، مېنىڭ سېتىۋالغان قۇلۇم بولسىلەر ، ساتسام
سېتىۋېرمەن . »

خوتۇنى جىم تۇرۇپتۇ . خوجاسەئىد چىقىپ دەللارغا
« مېنىڭ پادىشاھلارغا لايىق بىر چۆرەم بار » دەپ قويۇپ ئۆيگە
قايتىپ كەپتۇ .

شۇ شەھەرنىڭ پادىشاھى ۋەزىرگە : « مېنىڭ قۇلۇمغا سۇ
قۇيۇپ بېرىلگۈدەك بىر چۆرە تېپىڭلار » دەپ يارلىق قىلغانىكەن .
ۋەزىر دەللارغا خەۋەر قىپتۇ . دەللار دەرھال « خوجاسەئىد
سودىگەر مېنىڭ پادىشاھلارغا مۇناسىپ كەلگۈدەك بىر چۆرەم بار
دېگەنىدى » دەپ ۋەزىرنى باشلاپ ئېلىپ كەپتۇ ۋە « ۋەزىر
كەلدى » دەپ خەۋەر قىپتۇ . خوجاسەئىد دەرھال مېھمانخانىغا
بىسات ساپتۇ ۋە ئارقا — ئارقىدىن مەزەلەرنى ئېلىپ كەپتۇ .
خوجاسەئىد چىقىپ خوتۇنغا بۇيرۇپتۇ :

« مېھرىگە پەرداز قىلىڭلار ، ئۇنىڭ ھۆسىنى تېخىمۇ
چىرايلىق بولسۇن . »

« پەرداز قىلىنسامۇ چۇ ، خۇدايىم بەرگەن ھۆسىنى بار ،
خوش بولسا ئالسۇن » دەپتۇ خوتۇنى . سودىگەر خوجاسەئىد ۋەزىر
ئالدىغا يېنىپ كىرىپتۇ .

« سىزنىڭ بىر چۆرىڭىز بار ئىمىش غوجام ، ئۇنى بىزگە كۆرسىتىڭ » دەپتۇ ۋەزىر خوجاسەئىد ئۆيىگە كىرىپتۇ ۋە خوتۇنغا .

« ۋەزىر چۆرىنى ماڭا كۆرسەتكىن دەيدۇ » دەپتۇ .
« خوجاسەئىد قىزىنى سېتىپتۇ دېسە بۇ باشنى نەدە كۆتۈرۈپ يۈرمىز » دەپتۇ خوتۇنى . خوجاسەئىد ئۇنىڭغا قىلچە قۇلاق سالماپتۇ ۋە مېھرىنى ئېلىپ ۋەزىرنىڭ ئالدىغا چىقىپتۇ . مېھرى شۇنداق چىرايلىق ئىكەنكى ، بەدىنى ئايدەك ئاق ، يۈزى ئاپتاپتەك نۇرلۇق ، خۇددى جەننەتتىن چىققان ھۆرلەردەك گۈزەل ئىكەن . ۋەزىر مېھرىگە كۆز سايپتۇ . شۇندا مېھرىنىڭ ئىككى قېشىنىڭ ئارىسىدىن بىر ئوق چىقىپ ۋەزىرنىڭ كۆكرەك ساندۇقىغا تېگىپتۇ - دە ، ۋەزىر بىھوش بولۇپ يىقىلىپتۇ . بىر سائەتتىن كېيىن ھوشىغا كېلىپ :

« چۆرىڭىزنىڭ باھاسىنى ئېيتىڭ غوجام » دەپتۇ .
« باھاسى ئۆزى بىلەن ئون باراۋەر كۈمۈش » دەپتۇ خوجاسەئىد ، دەللەللەر « ئۆزى بىلەن ئالتە باراۋەر كۈمۈش ئېلىڭ » دېيىشىپتۇ . خوجاسەئىد قوبۇل قىپتۇ . ۋەزىر شۇ زامان ئالتە باراۋەر كۈمۈش بېرىپتۇ - دە ، مېھرىنى ئالتۇن يالىتىلغان مەپىگە سېلىپ ئۆز ئۆيىگە ئېلىپ مېڭىپتۇ . بىر يەرگە بارغاندا مېھرى قارىسا موللىسىنىڭ ئىشىكى ئالدىغا يېتىپ بارغانىكەن . شۇ يەردە توختاپ : « بۇ يەردە مېنى ئوقۇتقان موللام بار . شۇنى چاقىرىپ چىقىڭلار » دەپ بۇيرۇپتۇ . موللامنى چاقىرىپ چىقىشىپتۇ . مېھرى مىڭ تەڭگە ھەدىيە قىپتۇ ۋە شۇنداق دەپتۇ : « ئاتام خوجاسەئىد مېنى ۋەزىر ئىقبالغا ساتتى ، خوجاۋاپا بىلەن مېنىڭ ئوتتۇرىمىزدا قاتتىق ۋەدىمىز بار ئىدى . مەن شەرتىمگە تۇرىمەن ، ھەرقاچان خوجاۋاپا كەلسە مېنى سىزدىن خەۋەر ئالسۇن

موللام ! « مېھرى شۇ سۆزنى ئېيتىپ خوشلىشىپ قايتىپتۇ .

ۋەزىر يېڭى ئۆي - ئىمارەت ياسىغانىكەن ، مېھرىنى شۇ يەرگە چۈشۈرۈپتۇ ۋە ئۇنىڭ خىزمىتىگە بىرنەچچە كېنىزەكلەرنى تەيىنلەپتۇ . بىرنەچچە كۈندىن كېيىن ۋەزىر : « مېھرىنى ئۆزى بىلەن ئالتە باراۋەر كۈمۈش بېرىپ سېتىۋالغانىدىم ، ئۇنىڭ بىلەن كۆڭلۈمنى ئاچمىسام نېمە پايدىسى بار ؟ » دەپ ئويلاپ مېھرىنىڭ قېشىغا كىرىپتۇ ۋە بىرنەچچە قىزىق ھېكايىلەرنى سۆزلەپ بېرىپتۇ . مېھرى جىم تۇرۇپتۇ . ۋەزىر « مېھرىنىڭ ماڭا خېلى مەيلى بار ئىكەن ، كۆكسىدىن بىر ئەر كىلىتەي » دەپ شۇنداق قول ئۇزاتقانىكەن . مېھرى خوجاۋاپانىڭ خەنجىرى بىلەن شۇنداق ئۇرۇپتۇكى خەنجەر ۋەزىرنىڭ كۆكرىكىگە تېگىپتۇ . ۋەزىرنى مۇلازىملار ئېلىپ چىقىپ كېتىشىپتۇ . ھەممەيلەن نارازى بولۇپ : « مېھرى سېتىۋالغان قولى تۇرسا ، ئۇنىڭ ۋەزىرگە پىچاق تىققىنى قانداق گەپ ؟ » دەپ غەيۋەت قىلىشىپتۇ . ۋەزىر بولسا « ئۇ تېخى كىچىك ، ئەقلىگە كېلىپ قالىدۇ » دەپ نەچچە ۋاقىت خەنجەر دەردىنى تارتىپ ياخشى بولۇپ قايتۇ . « ئەمدى مېھرى ئوڭلىنىپ قالغانىدۇ » دەپ ۋەزىر يەنە بىر كۈنى مېھرىنىڭ قېشىغا كىرگەنىكەن . مېھرى ئورنىدىن چاچراپ تۇرۇپتۇ . « ھەي مېھرى ، مەن سېنى ئالتۇن - كۈمۈش بېرىپ سېتىۋالغان . سەن مېنىڭ قۇلۇمسەن ، نېمە ئۈچۈن بۇنداق قىلىسەن ! » دەپ ۋەزىر مېھرىگە شۇنداق قول ئۇزاتقانىكەن ، مېھرى يەنە خەنجەر تارتىپ ۋەزىرنىڭ كۆكرىكىگە تىقىپتۇ . مۇلازىملار « كىشىنىڭ ئۆز پۇلى ئۆزىنى مۇشۇنداقمۇ كويغا سالارمۇ » دېيىشىپ ۋەزىرنى يۆلەپ ئاچىقىپتۇ . ۋەزىرنىڭ ئۇنىڭغا مەيلى بولغاچقا « بۇ نۆۋەتتە ئۇنىڭ گۇناھىدىن ئۆتۈم » دەپتۇ .

ئەمدى تۆت - بەش ئېغىز سۆزنى خوجاۋاپادىن ئاڭلاڭ .

خوجاۋاپا ئاتىسى بىلەن مەككىگە يېقىنلاشقاندا ئاتىسى ئاخىرەتكە سەپەر قىپتۇ . ئۇنىڭدىن كېيىن خوجاۋاپا مەككىگە راۋان بوپتۇ . ھەرمى شەرىپىنى زىيارەت قىلغاندىن كېيىن ، ئۆز شەھىرىگە يېنىپ كەپتۇ . ئۆز شەھىرىگە سالامەت يېتىپ كەلگەندىن كېيىن ، يەنە مېھرىنىڭ ئوتى زىيادە بوپتۇ - دە ، ئۇرۇق - تۇغقانلىرى بىلەن كۆرۈشۈپ ، يىغلىشىپ ھال - ئەھۋال سورىشىپلا ، موللىسىنىڭ ئالدىغا بېرىپ كۆرۈشۈپتۇ .

« مېھرىدىن خەۋەرلىرى بارمۇ ؟ » دەپ سوراپتۇ خوجاۋاپا .
« شۇنداق خەۋىرىم بار ، مېھرىنى ئاتىسى ساتتى » دەپتۇ
موللام .

« کیمگہ ساتتی ؟ »

« ۋەزىر ئىقبالغا ساتتى . »

« قانچىگه ساتتى ؟ »

« ئۆزى بىلەن ئالتە باراۋەر كۈمۈشكە ساتتى . »

« ئەگەر مەن بولغان بولسام ئون باراۋەر كۈمۈش بېرىپ ئالاتتىم، — دەپتۇ خوجاۋاپا ۋە ھەسرەت - نادامەت بىلەن يەنە سورايتۇ، — ئەمدى بۇنىڭغا نېمە ئىلاج قىلماق كېرەك ؟ »

« غەم يېمەڭ خوجاۋايا ، — دەپتۇ موللام ، — چىرايلىق رەخت - ماتا ۋە ھەر خىل ئېسىل بېزەكلەردىن ، قەندۇ - قەندالەتلەردىن ئېلىپ كېلىڭ ، مەن سىزنى ۋەزىرگە ھاۋالە قىلاي ، ئۇ قوبۇل قىلغاندىن كېيىن مېھرىنى كۆرەلەيسىز . »

خوجاۋاپا جان - دىلى بىلەن قوبۇل قىلىپ ، ئۆيىگە بېرىپ
بىر مۇنچە رەخت ۋە قەنت - ئاۋاتلاردىن ئېلىپ كەپتۇ . موللىسى
ۋەزىرىنىڭ ئالدىغا باشلاپ بېرىپتۇ .

« نېمە ئەرزىڭلار بار ؟ » دەپ سوراپتۇ ۋەزىر ئۇلاردىن .

« بۇ كىشى خوجا پەرىد دېگەن سودىگەرنىڭ ئوغلى ئىدى ، — دەپتۇ موللام ۋەزىرگە ، — ئاتىسى بىلەن مەككىگە كەتكەنىدى . مەككىگە يېقىنلاشقاندا ئاتىسى ۋاپات بولۇپ ئاخىرەتكە سەپەر قىپتۇ . ھازىر بۇ خوجا ھەرەمنى زىيارەت قىلىپ كەلدى ، بۇ بالا ناھايىتى راستچىل ۋە ئەقىل — پاراسەتلىك بالا ئىدى . ئۆزلىرىگە سالام بېرىشنى ئارزۇ قىلدى . شۇ سەۋەبتىن ھۇزۇرلىرىغا ئېلىپ كەلدىم . »

« ئەقىللىق ئادەملەرنىڭ ئىشى مانا شۇنداق بولىدۇ . مەن ئۇستازىغا دوست ئىدىم . بۇنىڭغا ياخشى ئاتىدار چىلىق قىلاي » دەپ ئويلىغان ۋەزىر خوجاۋاپاغا ئۆز ھويلىسىدىن بىر ئۆي تەيىنلەپتۇ . خوجا ھەر كۈنى ۋەزىرنىڭ ھۇزۇرىغا كىرىپ سالام بېرىپ ئاڭلىغان . بىلگەنلىرىدىن سۆزلەپ بېرىپ تۇرۇپتۇ . بارا — بارا يارىسى ساقايغان ۋەزىرنىڭ يەنە ھاۋايى — ھەۋسى قوزغىلىپتۇ — دە ، خىزمەتچىلىرىگە : « كىرىپ مېھرىگە ئېيتىڭلار ، ئۆزىنى جابدۇسۇن ، مەن كىرىمەن » دەپ بۇيرۇپتۇ .

« ۋەزىر مېنىڭ قېشىمغا كىرمىسۇن ، ئەگەر كىرىدىغان بولسام ئۇنى ئۆلتۈرىمەن ! » دەپ ياندۇرۇپتۇ خىزمەتچىلىرىنى مېھرى .

بۇنى ئاڭلىغان ۋەزىر « ئۆلتۈرگىلى ھەددىمكەن » دەپ مېھرىنىڭ قېشىغا كىرىپتۇ ، مېھرى ئورنىدىن چاچراپ تۇرۇپ يەڭگە چۈشۈپ تۇرۇپتۇ .

خېلى ئەقىل كىرىپ قاپتۇ ، — ۋەزىر ، — مەن سېنى ئالتە باراۋەر كۈمۈش بېرىپ سېتىۋالغانمەن . سەن مېنىڭ مۈلكۈم . سەن مېنىڭ كۆڭلۈمنى خۇش قىلماي ، مانا مۇنداق جاپا قىلساڭ قانداق بولىدۇ ؟ »

ۋەزىر يەنە بىر مۇنچە نەسىھەت قىلىپ مېھرىگە قول

ئۆزى تېپتۇ . مېھرى يەنە خەنجەرنى ئېلىپ ۋەزىرگە تەقدىپتۇ . خەنجەر ئارقىسىدىن تېگىپ كۆكرىكىدىن چىقىپتۇ ، ۋەزىر يىقىلىپتۇ . ۋەزىرنى خىزمەتكارلىرى يۆلەپ ئاچىق كېتىشىپتۇ . ۋەزىرنىڭ قول ئاستىدىكىلەر : « نېمە مالاھەت بۇ ؟ مېھرىنى سېتىڭ دېسە تېخى ئۇنىمايدۇ ، ئۆلتۈرگىلى تېخى قويمايدۇ . » دەپ شىكايەت قىلىشىپ غوۋغا كۆتۈرۈپتۇ . بۇنى ئاڭلىغان ۋەزىر « مېھرىنى ئاچىقىپ دارغا ئېسىڭلار » دەپ بۇيرۇپتۇ . خىزمەتكارلارنىڭ ھەممىسىنىڭ قورسىقى كۆپۈپ تۇرغاچقا ، مېھرىنى شۇ ھامان ئاچىقىپ دارغا ئېسىۋېتىپتۇ .

خوجاۋاپانىڭ بىر قولى بار ئىكەن ، ئىسمى زېرەك ئىكەن . بۇ ئىشنى كۆرۈپ خوجاۋاپانىڭ قېشىغا كىرىپ بىر ئۆھ تارتىپتۇ . « نېمە ئۈچۈن ئۆھ تارتىسەن زېرەك ؟ » دەپ سوراپتۇ خوجاۋاپا .

« ھەي غوجام ، - دەپتۇ زېرەك ، - ۋەزىرنىڭ مېھرى دېگەن ناھايىتى چىرايلىق بىر كېنىزىكى بار ئىدى ، ھازىر ئاچىقىپ دارغا ئاستى . »

خوجاۋاپا ھەيران قاپتۇ - دە ، كۆڭلى پەرىشان بولۇپ زېرەكنى بۇيرۇپتۇ : « بېرىپ راستىنى ئوقۇپ كەل . »
زېرەك تاشقىرىغا چىقىپ كېتىشى بىلەنلا خوجاۋاپا ئىشىكىنى مەھكەم ئېتىپ ئايىغىغا بىر كۇرسى قويۇپ بەلۋاغىنى يېشىپ بىر ئۇچىنى بويىنىغا ، بىر ئۇچىنى تۈگۈلۈككە باغلاپ كۇرسىنى تېپىۋېتىپتۇ - دە ، ئېسىلىپ قاپتۇ .

ئەمدى تۆت - بەش ئېغىز سۆزنى مېھرىدىن ئاڭلاڭ .

مېھرىنىڭ ئىككى كېنىزىكى بار ئىكەن ، ئۇلار مېھرىنى بەك ياخشى كۆرىدىكەن ، مېھرىنىڭ شۇ ھالغا چۈشۈپ قالغىنىغا ئىچى ئاغرىپ پادىشاھنىڭ قىزىنىڭ قېشىغا بېرىپتۇ :

« ۋەزىر ئىقبال پادىشاھىمىز ئۈچۈن دەپ بىر چۆرە ئالغانىدى ، ئوردىغا بەرمەي تا ھازىرغىچە ئۆزى ساقلىغانىدى ، ئۇ ناھايىتى چىرايلىق ۋە كېلىشكەن چۆرە ئىدى . ھازىر ئاچىقىپ دارغا ئېسىۋەتتى » دەپتۇ ئۇلار يىغلاپ تۇرۇپ .

« دەرھال بېرىپ تىرىك بولسىمۇ ، ئۆلۈك بولسىمۇ ئېلىپ كېلىڭلار » دەپ كىشى بۇيرۇپتۇ مەلىكە قىز . بارغانلار مېھرىنى داردىن ئاجرىتىپ مەلىكە قېشىغا ئېلىپ كەپتۇ . مەلىكە قارىسا ئېيتقىنىدىنمۇ ئارتۇق چىرايلىق ئىكەن ، ئەمما ئۆلگەندەك ياتقان . مەلىكە ھەسرەت - نادامەت قىلىپ ، تىنىقىغا ئەينەك تۇتقانىكەن . ئەينەك تەرلەپتۇ ، « جېنى بار ئوخشايدۇ » دەپ دەرھال بۇرنىغا دورا پۇرتىپتۇ . مېھرى بىر سائەتتىن كېيىن « سۇ » دەپتۇ . مېھرىگە سۇ بېرىپتۇ . مېھرىنىڭ بېشىنى مەلىكە ئۆز تىزىغا ئېلىپ ئولتۇرغانىكەن ، مېھرى ھوشىغا كېلىپ كۆزىنى ئېچىپتۇ ۋە بېشىنى مەلىكىنىڭ قۇچىقىدا كۆرۈپ قايرىلىپ قاراپ « بىر خان قىز ئوخشايدۇ » دەپ چاچراپ ئورنىدىن تۇرۇپ تەزىم قىپتۇ . مەلىكە بەكمۇ خۇشال بولۇپ كېتىپتۇ - دە ، ئۇنى تەختكە ئولتۇرغۇزۇپتۇ . زېرەك بۇ ۋەقەنى كۆرۈپ خوجاۋاپانىڭ ئالدىغا كەپتۇ . قارىسا ھۇجرىنىڭ ئىشىكى ئېتىك ئىكەن ، ئىنتەرسە ئېچىلماپتۇ ، كۈچ بىلەن ئىشىكنى ئېچىپ كىرسە خوجاۋاپا تۈگۈلۈكنىڭ ياغىچىغا ئۆزىنى ئاسقانىكەن ، ياغاچ سۇنۇپ كېتىپ خوجاۋاپا يەرگە يىقىلىپ يېتىپتۇ . زېرەك ئۇنىڭ بېشىنى قۇچىقىغا ئېلىپ دورا پۇرتىپ ھوشىغا كەلتۈرۈپتۇ . خوجاۋاپا كۆزىنى ئېچىپ سۇ سورايتۇ ، زېرەك ئۇنىڭغا شەربەت قىلىپ بېرىپتۇ ، ئۇنى ئىچكەندىن كېيىن خوجاۋاپا خېلى ھوشىغا كەپتۇ . زېرەك « ئىككىسى بىر - بىرىگە ئاشىق - مەشۇق ئىكەن - دە ، ئۇ يەردە دارغا ئېسىلىش بىلەن بۇ يەردە ئۆزىنى ئېسىۋاپتۇ » دەپ ئويلاپ بۇ ئىشنىڭ تېگىنى

خوجاۋاپادىن سورايتۇ :

« ئاۋۋال سەن بىلىپ كەلگەن خەۋىرىڭنى دېگىن ، ئاندىن مەن ئېيتاي » دەيتۇ خوجاۋاپ .

زېرەك « مېھرى تىرىك » دېيىشى بىلەنلا خوجاۋاپا زېرەكنىڭ بېشىدىن ئۆرۈپ بىر يۈرۈش سەرياپىلەرنى زېرەككە بېرىپتۇ . زېرەك مېھرىنىڭ ئەۋالىنى ، باشتىن كەچۈرگەنلىرىنى بايان قىپتۇ ، خوجاۋاپا بۇنى ئاڭلاپ بەكمۇ خۇشال بوپتۇ ۋە بولغان ۋەقەنى زېرەككە سۆزلەپ بېرىپتۇ .

« بۇ ئىشلارنى ماڭا بالدۇرراق ئېيتقان بولسلا ياخشى بولاتتىكەن ، ھېلىمەم بىر ئىلاجىنى قىلىمىز » دەيتۇ زېرەك ۋە « پادىشاھ يېقىندا ئاشۇ قىزىنىڭ تويىنى قىلدۇ ، توي جابدۇقلىرى ئۈچۈن رەخت سېتىۋالدى ، رەخت سېتىۋالدىغان ئىنىكئانلارنى ئۆزىمىزگە دوست قىلىۋېلىپ ، ئۇنىڭدىن كېيىن مېھرىنىڭ خەۋىرىنى ئالىمىز » دېگەن تەدبىرنى ئېيتىپتۇ . خوجاۋاپا بۇنىڭغا بەكمۇ خۇشال بولۇپ ، زېرەككە يەنە سەرياپىلەرنى قىپتۇ . ھەر خىل ئېسىل رەختلەر ۋە نەپىس بۇيۇملارنى ئېلىپ چىقىپ بازاردا دۇكان ئېچىپ ئولتۇرۇپتۇ . شۇ كۈنى مەلىكىنىڭ ئىنىكئانىسى بازارغا رەخت ئالغىلى چىققانىكەن ، زېرەك ئىنىكئانىنىڭ ئالدىنى توسۇپ سالام قىپتۇ ۋە :

« ئاغىچا خېنىم ، ئەگەر مال لازىم بولسا ئۇ يەردە خوجاۋاپا دېگەن كىشى يېڭى دۇكان ئاچتى ، ھەر تۈرلۈك ماللىرى بار » دەپ باشلاپ خوجاۋاپانىڭ ئالدىغا ئېلىپ كەپتۇ . خوجاۋاپا چاچراپ ئورنىدىن تۇرۇپ سالام قىپتۇ .

« ماللىرىڭىزنى كۆرسىتىڭ يىگىت » دەپتۇ ئىنىكئانا .

« مالنى ئۆيدە كۆرسىتەي ، بۇ يەردىكىلىرى ئاز » دەپ خوجاۋاپا ئۇنى ئۆيىگە باشلاپ بېرىپتۇ ۋە ئاۋۋال مېھمان قىلىپ ،

ئاندىن كېيىن ماللارنى كۆرسىتىپتۇ . ئۇنداق ئېسىل رەختلەرنى شۇ چاقىچە ھېچكىم كۆرمىگەنىكەن .

« باھاسىنى ئېيتىڭ » دەپتۇ ئىنىكئانا .

« باھاسىنى ئېيتمايمەن ، ئاپىرىۋەرسىلە » دەپتۇ خوجاۋا .

خوجاۋا پامۇ چىرايلىق بولغاچقا ، ئىنىكئانغا يېقىپ قاپتۇ .

« ئالتۇن - كۈمۈش ، مەرۋايىت - گۆھەرلەر دېگەن مەندە

تولا ، يەنە باشقا يەردىن ئىزدەپ يۈرمىسىلە » دەپتۇ خوجاۋا .

شۇنىڭدىن كېيىن بۇ ئىنىكئانا ھەر كۈنى كېلىدىغان بوپتۇ .

رەخت ئۈچۈن بىر قېتىم كەلسە ، خوجاۋا پانى كۆرۈش ئۈچۈن

ئىككى قېتىم كېلىدىكەن . بىر كۈنى مەلىكە قوشۇلۇش ئۈچۈن

شاھزادە كېلىۋېتىپتۇ دېگەن خەۋەر كەپتۇ . مەلىكە ئۆزىنى ياساپ -

جابدۇپ ، پەرداز قىلىپ ئالدىدىكى خىزمەتكارلىرىنى « سىلەر

چىقىپ تۇرۇڭلار » دەپ چىقىرىۋېتىپتۇ ، ئەمما مېھرىنى تەختنىڭ

ئاستىغا يوشۇرۇپ ئالدىدا ئېلىپ قاپتۇ . شاھزادە كېلىپ مەلىكە

بىلەن تەخت ئۈستىدە ئولتۇرۇپ ھېكايىلەرنى ئېيتىشىپ

سۆھبەتلىشىپتۇ ، سۆھبەتلىشىپ ئولتۇرۇپ مەلىكە ئۇسساپ قاپتۇ -

دە ، « ئۇسسۇزلۇق بېرىڭلار ! » دەپ چاقىرىپتۇ . ئۇ يەردە ھېچكىم

يوق ئىكەن .

« قايسىڭ بار ، ماڭا ئۇسسۇزلۇق بېرىڭلار ! » دەپ مەلىكە

يەنە توۋلاپتۇ ، يەنە ھېچكىم كەلمەپتۇ . « ھېچكىم يوقمۇ ! ھەي

ماڭا بىر جام سۇ بېرىڭلار ! » دەپ يەنە توۋلىغان بولسىمۇ ھېچكىم

كەلمەپتۇ ، مېھرى تەخت ئاستىدا ياتقانىكەن « بۇ يەردە مەندىن

بۆلەك ئادەم يوق ، مەن سۇ بېرەي » دەپ ئورنىدىن تۇرۇپ بىر

چىنىگە سۇ قويۇپ مەلىكىگە تۇتۇپ بېرىپتۇ - يۇ ، ئۆزى قېچىپتۇ .

شاھزادە مېھرىنى بىر كۆرۈشى بىلەنلا بېھوش بولۇپ يىقىلىپتۇ .

مەلىكە بۇ ئالامەتنى كۆرۈپ پۇشايمان قىپتۇ - دە ، ئۆز - ئۆزىگە

« مەن ئۆزۈمگە دۈشمەننى ساقلاپتىمەن ، بۇ ھارامزادە ئۆزىنى كۆرسەتكىلى مۇشۇنداق قىلدى ، خەپ مەن سېنى ئۆلتۈرمىسەم » دەپ ئۆلتۈرغانىكەن ، شاھزادە ھوشىغا كەپتۇ ، شاھزادە قارىسا گۈزەل قىز يوق . شاھزادە مەلىكىگە قىلچىمۇ ئىلتىپات قىلماستىن چىقىپ كېتىپتۇ . بۇنى كۆرگەن مەلىكە ئەقلىدىن ئادىشىپتۇ - دە ، مېھرىنى ئۆلتۈرۈشكە بۇيرۇپتۇ .

« مەلىكەم ، بۇنىڭ قېنىغا بويالغۇچە ، دەرياغا تاشلىۋەتمەيمىزمۇ ، خاھ بىر كۈندە ئۆلسۇن ، خاھ ئون كۈندە ئۆلسۇن ، مەيلى ئەمەسمۇ » دەپتۇ ئىنىكئانا .

مەلىكە ماقۇل بوپتۇ . شۇ زامان ئىنىكئانا بىر ساندۇق تەييارلاپ مېھرىنى ساندۇققا سېلىپ بىر قاپاق سۇ ، بىر ئوۋۇچ پىستە ۋە بىرنەچچە كۈنلۈك ئوزۇق سېلىپ ، ساندۇقنىڭ ئاغزىنى مەھكەم بېكىتىپ دەرياغا تاشلاپتۇ .

ئەتىسى ئىنىكئانا يەنە رەخت لازىم دەپ خوجاۋاپانىڭكىگە بېرىپتۇ . خوجاۋاپا يەنە مەلىكە ئۈچۈن دەپ توققۇز كىيىملىك ، ئىنىكئانا ئۈچۈن دەپ توققۇز كىيىملىك مالنى سوۋغا قىپتۇ . خوجاۋاپا شۇ يوسۇندا كۈندىن - كۈنگە ئارتۇقراق مال بەرگەنىكەن .

« نېمە ئەرزىڭىز بار غوجام ؟ مەن ئاڭلىسام ! — دەپتۇ ئىنىكئانا ، — بىزنىڭ ناھايىتى كۆپ خىزمىتىمىزنى قىلىدىڭىز ، ئەسلى غەربىڭىز نېمە ؟ ئىزھار قىلىڭ . »

« ئەگەر ئىزھار قىلسام ، غەربىم شۇكى ، مەلىكىنىڭ قېشىدىكى مېھرى دېگەن قىز مېنىڭ جانانم ئىدى . مەن ئۇنىڭ جامالىنى بىر كۆرسەم ئىدى دەپ سىزگە خىزمەت قىلىۋاتىمەن » دەپتۇ خوجاۋاپا .

ئىنىكئانا بۇ سۆزنى ئاڭلاپ تىزىغا بىرنى ئۇرۇپتۇ ۋە

ھەسرەت - نادامەت چېكىپتۇ :

« نېمە ئۈچۈن بۇرۇنراق بۇ مۇددىئىڭىزنى ئېيتىمىدىڭىز ؟
مەن ئىلاجىنى قىلماسىدىم . مېھرىنى مەلىكە گۇناھكار قىلىپ ،
ئاخشام تېخى بىر ساندۇققا سېلىپ دەرياغا
تاشلاشقۇزۇۋەتكەندى . »

خوجاۋاپا بۇنى ئاڭلاپ ھوشىدىن كېتىپتۇ . يەنە بىر
پۇرسەتتىن كېيىن ھوشىغا كېلىپ ھەممە پۇل مال - دۇنيالىرىنى
خۇدانىڭ يولىدا سەدىقە قىلىۋېتىپتۇ .

« مېھرى دەرياغا تاشلىنىپتۇ . مەن بۇ يەردە نېمە قىلاي ؟ »
دەپ خوجاۋاپا دەريانىڭ بويىغا بېرىپتۇ . « مېھرىنىڭ ئارقىسىدىن
مەنمۇ ئۆزۈمنى دەرياغا تاشلايمەن » دەپ ئۆتۈكىنى ساپتۇ . ئۇنىڭ
ئىككى بىلىكىدە 18 دانە گۆھەر باغلاقلق ئىكەن . ئۇنى ئاتىسى
خوجاپەرىد بەرگەن بولۇپ ، ئاتىسى « بۇنى ئۆزۈڭ بىلەن بىللە
ساقلىغىن ، قاچان بېشىڭغا كۈن چۈشسە بۇ گۆھەرلەرنى ساتساڭ
دەسمايە بولىدۇ » دېگەنىكەن . خوجاۋاپا گۆھەرلەرنى ئۈزۈپ
دەرياغا تاشلاپتۇ . ئۇنى بىر بېلىق يۇتۇپتۇ . ئۇنىڭدىن كېيىن خوجا
ۋاپا ئۆزىنى دەرياغا تاشلاپتۇ . ئۇنىمۇ يەنە بىر بېلىق يۇتۇپتۇ . بۇ
دەريا بەسرە دىيارىدىن ئۆتۈپ ئاقىدىغان دەريا ئىكەن . دەريانىڭ
قىرغىقىدا بىر يېزا بار ئىكەن . بۇ يېزىدا قاسىم بېلىقچى دېگەن بىر
ئادەم بار ئىكەن . بىر كۈنى ئۇ ئۆيىدىن چىقىپ دەرياغا تور ساپتۇ .
تورغا يوغان بېلىق چىقىپتۇ . ناھايىتى مۇشەققەتلەر بىلەن بېلىقنى
تارتىۋېلىپ قارىنى يارسا بېلىقنىڭ قورسىقىدىن چىرايلىق بىر
يىگىت چىقىپتۇ ، بېلىقچى ھەيران قاپتۇ ، بېلىقچىنىڭ بالىسى يوق
ئىكەن . « بۇ ئوغۇلنى ماڭا خۇدا ئاتا قىلدى . ئەگەر تىرىك بولسا
بالا قىلىۋالىمەن » دېگەن ئۈمىد بىلەن ئاڭلىغىنى بويىچە ئۇنىڭ
ئاغزىغا ئەينەك تۇتۇپتۇ ، ئەينەك تەرىلىگەنىكەن ، « ئۇنىڭ

تىرىكلىكى مەلۇم بولدى » دەپ خوجاۋاپانىڭ بۇرىغا بىنەپشە يېغىنى تېمىتىپتۇ . خوجاۋاپا بىر چۈشكۈرۈپلا كۆزىنى ئېچىپ ئۆزىگە كەپتۇ .

« قايرىدىن بولسىز بوتام ، كىمنىڭ پەرزەنتى بولسىز ؟ » دەپ سورايتۇ بېلىقچى .

« مەن سودىگەرنىڭ ئوغلى ئىدىم ، — دەپتۇ خوجاۋاپا ، — نەچچە سودىگەرلەر بىلەن كېمىگە ئولتۇرغانىدۇق . بېلىق كېلىپ قۇيرۇقى بىلەن كېمىنى بىر ئۇردى . كېمە غەرق بولۇپ كەتتى . ئۇنىڭدىن باشقىنى بىلمەيمەن . »

« بۇ دەرياغا كۈندە تور سېلىپ ئىككى بېلىق ئالمىمەن ، — دەپتۇ بېلىقچى ، — بىرىنى ئۆزۈم ئوزۇق قىلىمەن ، بىرىنى بازارغا ئاپىرىپ سېتىپ باشقا خىراجەتلىرىمگە ئىشلىتىمەن . ئەگەر كەمبەغەلچىلىككە تاقەت قىلسىڭىز مېنى ئاتام دېسىڭىز ، مەن سىزنى ئوغلۇم دەي . »

« سىزنى ئاتام دەيمەن » دەپتۇ خوجاۋاپا . شۇنداق قىلىپ خوجاۋاپا بۇ يەردە بەش — ئالتە كۈن تۇرۇپتۇ .

« ئاتا بۇ دەريانى نېمىدەپ ئاتايدۇ ؟ » دەپ سورايتۇ خوجاۋاپا .

« بۇ دەريانى بەسرە دەرياسى دەيدۇ » دەپتۇ بېلىقچى .

« بۇ يېقىن ئەتراپتا شەھەر يوقمۇ ؟ »

« شەھەر بار ، بوتام . »

« مەن بېرىپ شەھەرنى كۆرۈپ كېلەي ئاتا » دەپ

خوجاۋاپا ئاتىسىدىن رۇخسەت ئېلىپ شەھەرگە قاراپ مېڭىپتۇ .

ئەمدى تۆت — بەش ئېغىز سۆزنى مېھرى بۇۋىدىن ئاڭلاڭ .

بىر توپ كېمىچىلەر بەسرە دەرياسىدا كېمە سېلىپ

يۈرگەنىكەن . كېمىدە يەنە دورىلارمۇ بار ئىكەن . قارىسا دەريادا

ئۈستىگە زەر يوپۇرماقلار يېپىلغان بىر ساندۇق ئېقىپ كېلىۋېتىپتۇ ، كېمىچىلەر ئۇنى تۇتۇۋېلىشىپتۇ ، كېمىچىلەر دورغىلارغا كېمە ئىجارىسى ئۈچۈن مىڭ تەڭگە ئىجارە ھەققى تۆلەيدىكەن . دورغىلار « ساندۇقنى بىز ئالىمىز » دەپتۇ . كېمىچىلەر بولسا « سۇنىڭ يۈزىدە نېمە بولسا ئۇنى بىز ئالىمىز » دېيىشىپتۇ . « ئۇنداق بولسا مىڭ تەڭگىگە ھېسابلاپ بىزگە بېرىڭلار » دەپتۇ دورغىلار . كېمىچىلەر ساندۇقنى دورغىلارغا بېرىپتۇ . مېھرى ساندۇق ئىچىدە يېتىپ « يەنە كىشى قولىغا چۈشكەن » لىكىنى بىلىپتۇ - دە ، چاپلىرىنى يېيىپ ، پۈتۈن بەدىنىگە خۇددى پەرىجىدەك يېيىپ خۇدايىتائاللاغا نالە - زار قىلىپ ئولتۇرۇپتۇ . دورغىلار ساندۇقنى ئېلىپ كېلىپ نەزىر - چىراغ قىلىپ قۇلۇپنى ئېچىپتۇ ، قارىسا بىر دېۋە يېتىپتۇ . ئۇنى كۆرۈپ يۈرىكى قېپىدىن چىققان دورغىلار دەرھال ئاغزىنى بېكىتىپتۇ - دە ، « بۇ ھەرىكەت بولسا بولسۇن ، بىزمۇ ئاغزىنى قۇلۇپلاپ ئاۋۋالقىدەك راستلاپ ساندۇقنى بازارغا ئېلىپ چىقايلى . تەلىمىمىز ئوڭدىن كېلىپ بىزگە ئوخشاش خام تەمەگەردىن بىرى مىڭ تەڭگىمىزنى بېرىپ سېتىۋالسا ئەجەب ئەمەس » دەپ ساندۇقنى چارسۇغا ئاچىقىپ قويۇپ : « بۇ ساندۇقنىڭ باھاسى مىڭ تەڭگە ، ئالمىغان كىشى ئارماندا ، ئالغان كىشى پۇشايماندا » دەپ جار سېلىپ ۋارقىراشقا باشلاپتۇ . بۇ سۆزدىن ھەممە ئادەم ھەيران بولۇشۇپتۇ ۋە ئېلىش - ئالماسلىقلىرىنى بىلەلمەپتۇ ، شۇ ھالدا تۇرغاندا خوجاۋاپا چارسۇغا كېلىپ قاپتۇ ، قارىسا بىرنەچچە ئادەملەر توپلىشىپ تۇرغان ، بىر كىشى « ھەركىم بۇ ساندۇقنى ئالسا باھاسى مىڭ تەڭگە ، ئالمىغان كىشى ئارماندا ، ئالغان كىشى پۇشايماندا » دەپ توۋلاۋاتقانىكەن ، خوجاۋاپا ئويلاپ قاپتۇ : « ئىنىكئانا ئېيتقان ساندۇق مۇشۇ بولۇشى ئېھتىمال ، مېھرى بۇۋى مۇشۇ ساندۇق ئىچىدە بولسا ئەجەب

ئەمەس» دەپ ئەتراپقا قاراپ ھەيران بولۇپ تۇرۇپ قاپتۇ. لېكىن ئۇنىڭدا دۇنيالىقتىن ھېچنەرسە يوق ئىكەن.

شۇنداق تۇرغاندا شۇ شەھەر پادىشاھىنىڭ ۋەزىرى يېتىپ كېلىپ قاپتۇ ۋە توپلىشىپ تۇرغانلاردىن سوراپتۇ:

«نېمە غوۋغا بۇ؟»

«دەريادىن بىر ساندۇق تېپىپ ئېلىشقانىكەن، ئۇنى ساتقىلى قويۇپتۇ» دېيىشىپتۇ تۇرغانلار. ۋەزىر يېقىن كېلىپ ساندۇقنى كۆرۈپتۇ - دە، دەرھال مىڭ تەڭگە بېرىپ ئۇنى ئېلىپ ئۆيىگە كېتىپتۇ. خوجاۋاپا تېخىمۇ پەرىشان بولۇپ بېلىقچىنىڭ ئۆيىگە قايتىپ كەپتۇ. بېلىقچى خوجاۋاپانى غەمكىن ۋە پەرىشان ھالدا كۆرۈپ سوراپتۇ:

«كىمدىن رەنجىپ قالدىڭىز بوتام، خاپا كۆرۈنسىزغۇ؟»

«ھېچكىمدىن رەنجىمىدىم» دەپ خوجاۋاپا كۆڭلىدىكىنى ئېيتماپتۇ. بۇ كېچە ئۆتۈپتۇ، ئەتىسى ئاتىسى شۇنداق دەپتۇ:

«بۈگۈن ئۈچ كۈن بولدى ئوغلۇم، تورغا ھېچ بېلىق چۈشمەيۋاتىدۇ.»

«ئۇنداق بولسا بۈگۈن دەرياغا تورنى مەن سالاي، ئىنشائاللا، تەلىيم بولسا چۈشۈپ قالار» دەپ خوجاۋاپا تور سالغانىكەن، بىر بېلىق چۈشۈپتۇ. ئاتىسىغا بېرىپتۇ.

«بۇ ئانامغا بولسۇن» دەپ يەنە بىر تور تاشلىغانىكەن، بىر بېلىق چۈشۈپتۇ. ئۇنى ئاتىسىغا بېرىپتۇ. خۇداغا تەۋەججۇ قىلىپ تۇرۇپ ئۆزى ئۈچۈن تور سالغانىكەن، يەنە بىر بېلىق چۈشۈپتۇ. ناھايىتى خۇشال بولۇپ تورنى تارتىپ ئېلىپ بېلىقنىڭ قارىنى يارغانىكەن، قايسى كۈنى مېھرىنىڭ ئىشتىياقىدا ئۆزى دەرياغا تاشلىۋەتكەن 18 دانە گۆھەر بېلىقنىڭ قارىندىن چىقىپتۇ. بۇنى كۆرگەن خوجاۋاپا خۇدايىتائاللاغا ھېسابسىز شۈكۈر قىلىپ،

گۆھەرنى ئېلىپ بېلىكىگە باغلاپتۇ ، بىر دانىسنى قولغا ئېلىپ ،
بېلىقنى ئاتىسىغا بېرىپ ئۆزى شەھەر تەرەپكە راۋان بوپتۇ . ۋەزىر
ساندۇقنى ئۆيىگە ئېلىپ بېرىپ شۇنداق ئاغزىنى ئېچىپ قارىسا
ئىچىدە بىر قارا دېۋە يېتىپتۇ . ۋەزىر « ۋاي » دەپ ئارقىسىغا ئۇچۇپ
كېتىپتۇ . خىزمەتكارلىرى دەرھال ساندۇقنىڭ ئاغزىنى مەھكەم
بېكىتىپتۇ . تۆت - بەش ئاخۇننى چاقىرتىپ دۇئا ئوقۇتقاندىن
كېيىن ۋەزىر ئاران ئۆزىگە كەپتۇ .

« بىر بالايى ئەزىمنى تۇتۇپ ساندۇققا سېلىپ دەرياغا
تاشلىغانىكەن ، ئەمدى بۇ بالانى كۆيدۈرمەك كېرەك . مۇبادا
بەنىتتىن خالاس بولۇپ قالسا ، شەھەرنى خاراب قىلىدۇ . ئوتۇن
يىغىڭلار ، كۆيدۈرەيلى ! » دەپ بۇيرۇپ بولۇپ ۋەزىر يەنە
ئويلىنىپ قاپتۇ :

« بىكاردىن - بىكار مىڭ تەڭگە پۈلۈم كۆيۈپ كېتەرمۇ ؟
بۇ شەھەردە ماڭا ئوخشاش خام خىيال ئادەملەردىن يەنە باردۇر »
دەپ ساندۇقنى ساتقىلى بازارغا چىقىرىپتۇ . دەل شۇ پەيتتە
خوجاۋاپا يېتىپ كەپتۇ ۋە ساندۇقنى بازاردا كۆرۈپ خۇشال
بولۇپ ، دەرھال قولىدىكى بىردانە گۆھەرنى بىر گۆھەرىۋۇشنىڭ
دۈكىنىغا ئېلىپ بېرىپتۇ . گۆھەرىۋۇش گۆھەرنى كۆرگەندىن
كېيىن :

« گۆھىرىڭىز بىباھا گۆھەر ئىكەن غوجام . ھازىر مىڭ
تەڭگە بېرەي ، قالغىنىنى كېيىن بېرەي » دەپتۇ .

« ھازىر مىڭ تەڭگە بەرسىلە ، قالغىنىنى كېيىن بېرەلا »
دەپ خوجاۋاپا ئۇنىڭدىن مىڭ تەڭگىنى ئېلىپلا ساندۇق
ساتقۇچىلارغا بېرىپ ساندۇقنى يۇدۇپ بېلىقچىنىڭ ئۆيى تەرەپكە
راۋان بوپتۇ . يولدا بىر گۈمبەز بار ئىكەن . ساندۇقنى گۈمبەزنىڭ
ئىچىگە قويۇپ تۆپىسىگە چىقىپ ئەتراپقا قاراپ باقسا ئادەم

كۆرۈنمەپتۇ . خوجاۋاپا دەرھال چۈشۈپ ساندۇقنىڭ ئاغزىنى ئېچىپتۇ . قارىسا مېھرى چېچىنى پۈتۈن بەدىنىگە يۆگەپ ياتقانىكەن . ئۇلار « ۋاي جېنىم ، ۋاي جاھاننىم ! ۋاي مېھرىبان يارىم ! سېنى يەنە كۆرەر كۈنۈم بار ئىكەن ! » دەپ بىر - بىرىنى تونۇشۇپ ، كۆرۈشۈپ بىخۇد بولۇپ قېلىشىپتۇ ، ئۆزىگە كېلىپ ساندۇقنى گۈمبەز ئىچىگە تاشلاپ قويۇپ يولغا چۈشۈپتۇ . يولدا ئۇلار بىر - بىرلىرىگە ھال ئېيتىشىپ ، سۆزلىشە - سۆزلىشە بېلىقچىنىڭ ئۆيىگە يېتىپ كەپتۇ . خوجاۋاپانىڭ بۇنداق خۇشال - خۇرام كىرىپ كېلىۋاتقىنىنى كۆرگەن بېلىقچى سوراپتۇ :

« خۇداغا شۈكۈر ، خۇشال كۆرۈنسىزغۇ بوتام ؟ »
« ئەلەھمدۇلىللا خۇشالەن ، بىر مېھمان ئېلىپ كەلدىم ، كۆرپە سېلىڭلار » دەپتۇ خوجاۋاپا .

« سىز بۇ يەرگە مۇساپىر تۇرسىڭىز ، مېھماننى نەدىن تاپتىڭىز ئوغلۇم ؟ » دەپ بېلىقچى بىر كونا چاپاننى كۆرپە قىپتۇ . قارىسا ئاي يۈزلۈك ، ئاپتاپتەك چىرايلىق بىر نازىننى قىز بېلىقچىنىڭ ئۆيىگە كىرىپ كەپتۇ ، بېلىقچى ھەيران قاپتۇ :
« بۇ نازىننى نەدىن تاپتىڭىز ؟ كىمنىڭ قىزىنى ئېلىپ قاچتىڭىز ئوغلۇم ؟ »

« ئاتا ، بۇ مېنىڭ جېنىم ، نەچچە يىللاردىن بېرى تارتقان مۇشەققەتلىرىمنىڭ ھەممىسى مۇشۇنىڭ ئۈچۈن ئىدى . بۇنىڭ ئىسمى مېھرى ، مېنىڭ ئىسمىم خوجاۋاپا . بۇنى دەرياغا تاشلىغاننى ئاڭلاپ مەنمۇ ئۆزۈمنى دەرياغا تاشلىغانىدىم . بېلىق يۇتۇپ بۇ يەردە سىز بىلەن ئاتا - بالا بولماققا سەۋەب بولدى » دەپ خوجاۋاپا ھېكايىسىنى تامام قىپتۇ ۋە :

« ئاتا بازارغا بېرىڭ ، پالانى جاۋاھىر پۇرۇشقا بىر دانە گۆھەر ساتقاندىم . مىڭ تەڭگە بەرگەندى . يەنە 20 مىڭ تەڭگە بەرمەكچى

ئىدى. ئۇنى ئېلىپ كېلىڭ» دەپتۇ. بېلىقچى جاۋاھىر پۇرۇشنىڭ دۇكىنىغا بېرىپ ئېيتقانىكەن، جاۋاھىر پۇرۇش دەرھال 10 مىڭ تەڭگە تەييارلاپ بېرىپ، «قالغىنىغا يەنە كېلەسىز؟» دەپ ئۆزرە ئېيتىپتۇ. بېلىقچى پۇلنى ئېلىپ كەپتۇ.

«بۇ پۇلدىن ئېلىپ ئۆيگە نېمە لازىم بولسا، شۇنى ئېلىپ كېلىڭ ئاتا» دەپتۇ خوجاۋاپا.

ئاتىسى بازارغا بېرىپ خوجاۋاپانىڭ بۇيرۇقىنى راستلاپ كەپتۇ.

ئۇلار بىرنەچچە كۈن ئۆيەردە تۇرۇپتۇ. ئاخىرى ئۆز يۇرتلىرىغا قايتماقچى بولۇپ بىرنەچچە كۈنلۈك ئوزۇق - تۈلۈك تەييارلاپتۇ ۋە بېلىقچى بىلەن خوشلىشىپ يولغا چىقىپتۇ. بېلىقچى بىلەن خوتۇنى يىغلىشىپ قاپتۇ.

ئۇلار يول يۈرۈپ بىرنەچچە كۈندىن كېيىن بىر دەريا لېۋىگە يېتىپ بېرىپتۇ ۋە سال باغلاپ دەرياغا چۈشۈپتۇ. شۇ يوسۇندا دەريادا كېتىۋاتقانىكەن. تۇيۇقسىزدىن بىر بېلىق قۇيرۇقى بىلەن سالىنى بىرنى ئۇرۇپتىكەن، سال چۈۋۈلۈپ كېتىپ خوجاۋاپا بىر پارچە ياغاچ ئۈستىدە قاپتۇ، مېھرىمۇ بىر پارچە ياغاچ ئۈستىدە قاپتۇ. ئۇلار شۇ ئەھۋالدا شۇ كۈنى ئاخشامغىچە بىر - بىرىنىڭ قارىسىنى كۆرۈشۈپ مېڭىپتۇ. ئۈچ كېچە - كۈندۈزدىن كېيىن مېھرى قىرغاققا چىقىپ كېيىم - كېچە كىلىرىنى قۇرۇتۇپ ئولتۇرسا، بىر توپ ئاتلىق ئادەملەر پەيدا بولپتۇ. ئەسلىدە مىسىر پادىشاھى شىكارغا چىققان بولۇپ، ئۇلار شۇنىڭ ئادەملىرى ئىكەن. ئۇلار مېھرى ئولتۇرغان يەرگە كېلىشىپتۇ. مېھرى خوجاۋاپا بىلەن دەرياغا چۈشىدىغان ۋاقتىدا ئەر كەكچە كىيىنىۋالغانىكەن. كىشىلەر كېلىپ قارىسا بىر چىرايلىق يىگىت ئولتۇرۇپتۇ. ئۇنى ھۆرمەت بىلەن پادىشاھنىڭ قېشىغا ئېلىپ بېرىپتۇ. بۇ كېلىشكەن ئوغۇل بالىنى پادىشاھ ياخشى كۆرۈپ قاپتۇ - دە،

ئوردىسىغا ئاپىرىپتۇ. پادىشاھنىڭ پەرزەنتى يوق ئىكەن، مېھرىنى پەرزەنتىم دەپ پۈتۈن شەھەرگە ئېلان قىپتۇ ۋە ئۇنىڭغا شاھانە سەرىپلارنى كىلدۈرۈپتۇ. بىر كۈنى پادىشاھ بارلىق ئەمىر ۋە ئاكابۇر ئەشرەپلەرنى يىغىپ:

«بۇ دۆلەتنىڭ پادىشاھلىقىنى ئوغلۇمغا تاپشۇرەمەن، سىلەر نېمە دەيسىلەر؟» دەپتۇ. ھەممەيلەن بە جانىدىل قوبۇل قىپتۇ. مېھرى پادىشاھلىق تەختىدە ئولتۇرۇپتۇ. ئۇنىڭدىن كېيىن پادىشاھ تىنچ ۋە خاتىرجەملىكنى خالاپ دۇنيادىن ئۆتۈپتۇ.

ئەمدى تۆت - بەش ئېغىز سۆزنى خوجاۋاپادىن ئاڭلاڭ.
خوجاۋاپا سۇ ئىچىدە يەتتە كېچە - كۈندۈز يۈرگەندىن كېيىن، سۇ قۇمغا چىقىرىپ قويۇپتۇ. خوجاۋاپا مېۋىلىك دەرەخلەرنى كۆرۈپتۇ. خوجاۋاپا شۇ پىشقان مېۋىلەردىن يەپ، قورسىقىنى توغۇزۇپ، تەۋەككۈل قىلىپ بىر تەرەپكە قاراپ مېڭىپتۇ، يول ئۈستىدە بىر ھويلا ئۇچراپتۇ. ئىشىككە بېرىپ تۇرغانىكەن، بىر كېنىزەك چىقىپ سورايتۇ:

«ھەي غوجا، نەدىن كېلىۋاتىسىز؟»
«مەن مۇساپىرەمەن، مېنىڭ بۇ يۇرتتا ھېچبىر تونۇش - بىلىشىم يوق» دەپتۇ خوجاۋاپا.

«بۇ ھويلا خوجاتاهىرنىڭ ھويلىسى» دەپتۇ كېنىزەك. شۇ ئەسنادا خوجاتاهىر چىقىپ كەپتۇ. خوجاۋاپا ئۇنىڭغا سالام بېرىپتۇ. خوجاتاهىر ئىلىك ئاپتۇ ۋە ئۇنىڭدىن سورايتۇ:

«نەدىن كېلىۋاتىسىز يىگىت، نەگە كېتىۋاتىسىز؟»
«مەن سودىگەر زادە ئىدىم، — دەپتۇ خوجاۋاپا، — بىر توپ سودىگەرلەر بىلەن كېمىگە ئولتۇرغانىدۇق، كېمە غەرق بولدى، مەن بىر پارچە تاختاي ئۈستىدە قالدىم. بىر نەچچە كۈن دەريادا يۈرۈپ ئەمدى بۇ يەرگە چىقتىم.»

« مېنىڭ پەرزەنتىم يوق، مەن سېنى ئوغلۇم دېسەم، سەن مېنى ئاتام دېسەڭ. ئىككىيلەن ئاتا-بالا بولۇپ بىللە ئۆتسەڭ قانداق؟ » دەپتۇ خوجاتاهر.

« خوپ بولىدۇ » دەپتۇ خوجاۋاپا ۋە ئۇنىڭغا تەزىم قىپتۇ. ئۇلار شۇ تەرىقىدە ئاتا-بالا بولۇپ، بىر نەچچە كۈن تۇرۇپتۇ. لېكىن مېھرىنىڭ پىراقى كۈندىن-كۈنگە زىيادە بولۇپ كېتىپتۇ. بىر كۈنى خوجاۋاپا خوجاتاهىردىن رۇخسەت ئېلىپ شەھەرگە كىرىپتۇ. بۇ شەھەر مىسىر شەھىرى ئىكەن. خوجاۋاپا مىسىر دەرۋازىسىغا يېتىپ بېرىپتۇ. ئەسلىدە مېھرى خوجاۋاپانى تېپىش مەقسىتىدە « ھەر قانداق ئادەم كەلسە ماڭا كۆرسەتمەي كىرگۈزمەڭلار » دەپ شەھەر دەرۋازىسىغا ئادەم قويۇپ قويغانىكەن. ياساۋۇللار خوجاۋاپانى تۇتۇپ ئوردىغا ئېلىپ كىرىپ پادىشاھقا مەلۇم قىپتۇ.

« ئېلىپ كىرىڭلار » دەپ بۇيرۇپتۇ پادىشاھ. خوجاۋاپانى ئېلىپ كىرىشىپتۇ. مېھرى قارىسا خوجاۋاپاغا ئوخشايدۇ. ئۇ سوراپتۇ:

« قايسى شەھەردىن بولىسىز يىگىت، كىمنىڭ پەرزەنتىسىز؟ »

« مەن خوجاپەرىد ئوغلى خوجاۋاپا بولىمەن » دەپ خوجاۋاپا

ئاۋۋالدىن-ئاخىر غىچە ئۆتكەن ۋەقەلەرنى بايان قىپتۇ. مېھرى ئورنىدىن چاچراپ تۇرۇپ خوجاۋاپا بىلەن كۆرۈشۈپتۇ. ئولتۇرغان بەگلەر بىلەنمۇ كۆرۈشۈپتۇ. بەگلەر ھەيران قېلىشىپتۇ. مېھرى دەرھال خوجاۋاپانى ئۆز ئورنىغا پادىشاھ قىپتۇ ۋە ئۆزىنىڭ ئايال ئىكەنلىكىنى مەلۇم قىپتۇ.

خوجاۋاپا شەھەرنى ياساپ-جابدۇتۇپ، قىزىق كېچە-كۈندۈز توي-تاماشا قىلىپ، ئەمىر ۋە ئۆلىمالارنى يىغىپ، مېھرىنى نىكاھ قىلىپ ئاپتۇ ۋە پادىشاھلىق تەختىگە ئولتۇرۇپ مۇراد-مەقسىتىگە يېتىپتۇ.

ئالتۇن توخۇنىڭ ھېكايىسى

خەۋەرلەرنى رىۋايەت قىلغۇچىلار ۋە ئەسەرلەردىن نەقىل كەلتۈرگۈچىلەر شۇنداق رىۋايەت قىلىدۇكى: ئۆتكەن زاماندا نىشاپۇر شەھىرىدە بىر پادىشاھ بار بولۇپ، خەزىنە ۋە مال - دۇنيالىرى ھەددى - ھېسابسىز كۆپ ئىكەن. كېچە - كۈندۈز ئىش - ئىشرەت بىلەن راھەت - پاراغەتتە ئۆمۈر كەچۈرىدىكەن.

بىر كۈنى كېچىدە، پادىشاھ بىر چۈش كۆرۈپتۇ. چۈشىدە بىر چاھارباغ ئىچىگە كىرگەنمىش ۋە باغنى سەيلە - تاماشا قىلىپ بىر گۈلزارغا بېرىپ قالغانمىش. قارىسا گۈللەر ئېچىلغان، ھەر خىل، ھەر رەڭدىكى گۈل - گىياھلار ياشناپ، دەرەخلەر كۆكلەپ تۇرغان، دەرەخلەرنىڭ شاخلىرى ھەر تەرەپكە ساڭگىلاپ تۇرغانمىش. بىر كۆل بار بولۇپ، كۆلنىڭ تۆت بۇرجىكىدە خىرىس قىلىپ تۇرغان شىرنىڭ ھەيكىلى بارمىش. سۇ شىرنىڭ ئاغزىدىن كىرىپ قۇيرۇقىدىن چىقىپ كۆلگە قۇيۇلارمىش. پادىشاھنىڭ ئۆزىنىڭ قولىدا پۈتۈن ئالەمنىڭ بايلىقىغا ئالغۇدەك بىر قەپەس بارمىش. قەپەس ئىچىدە بىر جانىۋار بار بولۇپ، خۇدايىستانلانىڭ قۇدرىتى بىلەن ئۇ جانىۋارنىڭ تېنى ئالتۇندىن، بېشى لەئلىدىن، كۆزى قىزىل ياقۇتتىن، قاناتلىرى يېشىل زەبەر جەتتىن، قۇيرۇقى زۇمرەتتىن، ئاياغلىرى مەرۋايىتتىن يارىتىلغانمىش. ئۇ جانىۋار «زەررىن (ئالتۇن) توخۇ» دەپ ئاتىلارمىش. ئۇ جانىۋار ئادەمزا ئاق ئوخشاش سۆزلەرمىش، ھەر قېتىم كۈلسە ئاغزىدىن دەستە - دەستە گۈللەر تۆكۈلەرمىش.

پادىشاھ ئۇ قۇشنى چۈشىدە كۆرۈپ ئاشق بولۇپ قاپتۇ ۋە كۆڭلى بۇزۇلغان ھالدا پەرياد - پىغان قىلىپ ئويغىنىپتۇ - دە، پادىشاھلىق تەختىنى تاشلاپ ھامامنىڭ كۈللىرىگە بۇلۇنۇپ،

ساراڭلاردەك بېشىغا كۈل، تۇپراقلارنى چېچىشقا باشلاپتۇ. ئۇنىڭ ئۇ
ھالەتكە چۈشكەنلىكىنى ھېچكىم بىلمەپتۇ. تاڭ ئاتقاندا بەگلەر ئالتۇن
يالىتىلغان قەسىرىنىڭ ئىشىكىگە كېلىشىپتۇ. ئەمما پادىشاھنى
تېپىشالماپتۇ. ئىزدەپ يۈرۈپ ئاخىر ھامامنىڭ ئوتخانىسىدىن تاپقاندا
قاراشسا، ساراڭ قىياپىتىگە كىرىپ كۈلگە بۆلۈنۈپ كەتكەنىكەن.
ھەممە بەگلەر ۋە ئەمىرلەر كېلىشىپ پادىشاھقا نەسىھەت قىلىشىپتۇ.
ئەمما پادىشاھ ھېچقايسىسىنىڭ سۆزىگە كىرمەپتۇ. بالىلىرى ھەر قانچە
ھەرىكەت قىلىشىپ باققان بولسىمۇ كار قىلماپتۇ.

« ھەي پەرزەنتلىرىم! — دەپتۇ پادىشاھ، — مەن چۈشۈمدە
زەررىن توخۇ دېگەن بىر جانىۋارنى كۆردۈم ۋە ئۇنىڭغا ئاشق بولۇپ
قالدىم. ئەمدى پادىشاھلىقنى سىلەرگە بەردىم، بېرىڭلار. مەزلۇملارنىڭ
دادىغا يېتىڭلار. زالىملارغا سىياسەت قىلىڭلار، ئەمما ھەريەردە
بولساڭلار ھەقنى ئۇنتۇماڭلار! »

« ھەي بۇزۇرۇڭلار ئاتا، سىز ھايات تۇرۇپ بىزنىڭ سەلتەنەت
تەختىگە ئولتۇرۇشىمىزغا نېمە ھەددىمىز بولسۇن. بېرىپ ئۆزىڭىز
ئولتۇرۇڭ، مۇسۇلمانلار تىڭ دادىغا يېتىپ ئادالەت قىلىڭ. بىز
ئۈچەيلىن جېنىمىزنىڭ بارىچە ئىزدەپ، زەررىن توخۇنى ئىنشائاللا
تاپىمىز ياكى خەۋىرىنى كەلتۈرىمىز » دېيىشىپتۇ پادىشاھنىڭ
ئوغۇللىرى.

پادىشاھقا بۇ سۆزلەر ماقۇل كېلىپ، بېرىپ تەختىدە
ئولتۇرۇپتۇ. شاھزادىلەر سەپەر تەييارلىقنى كۆرۈشۈپتۇ. شۇنىڭ
بىلەن شاھزادىلەر تولۇق تەييارلىنىپ پادىشاھنىڭ ئالدىغا كىرىپ
تەزىم قىپتۇ.

« ئەي بۇزۇرۇڭلار ئاتا، سەپەرگە چىقىشنى خالايمىز. خۇدا يار
بولسا مۇبارەك كۆڭۈللىرىنى خۇش قىلغايلىمىز. سىلىنىڭ رازىلىقلىرى
خۇدا ۋە رۇسۇلىلارنىڭ رىزالىقىدۇر. بىزگە دۇئا قىلسىلا ئاتا ۋە

ھەمىشە دۇئادا يادلاپ تۇرسىلا» دەپ شاھزادىلەر ئاتىسىدىن رۇخسەت سوراپتۇ. پادىشاھ ئۇلارغا دۇئا قىلىپ رۇخسەت بېرىپتۇ ۋە خۇدايىتائاللاغا تاپشۇرۇپ ياخشى تىلەكلەرنى تىلەپتۇ. شاھزادىلەر ئوقىيالىرىنى ئېسىپ شەھەردىن چىقىپ باياۋانغا راۋان بوپتۇ.

ئۇلار شۇ يۈرگىنىچە قىرىق كېچە - كۈندۈز يول يۈرۈپ، ئۈچ ئاچايولنىڭ بېشىغا يېتىپ كەپتۇ. قارىسا بىر مۇنار ياساپ قويۇلغانىكەن. مۇنارنىڭ بېشىغا بىر لەۋھە ئېسىپ قويۇلغان بولۇپ ئۇنىڭغا «ھەر كىم بۇ يولنىڭ بېشىغا كەلسە ئوڭ تەرەپتىكى يولغا ماڭسا تېز كېلىدۇ، ئوتتۇرىدىكى يولغا ماڭسا تېز كەلمەيدۇ، سول تەرەپتىكى يولغا ماڭسا كېلىش - كەلمەسلىكىنى خۇدا بىلىدۇ» دەپ يېزىپ قويۇلغانىكەن.

«مەن ئوڭ تەرەپتىكى يولغا ماڭمەن» دەپتۇ چوڭ شاھزادە.
«مەن ئوتتۇرىدىكى يولغا ماڭمەن» دەپتۇ ئوتتۇراىچى شاھزادە.

«سىلەر ئاسان يوللارنى خالىدىڭلار. تەس يولنى ماڭا قويدۇڭلار، بوپتۇ، سىلەرنى خۇداغا تاپشۇردۇم» دەپ كىچىك شاھزادە بۇنەزمىنى ئوقۇپتۇ:

تەۋە ككۈل ئەيلىدىم ئاسمان - زېمىننىڭ بىر خۇداسىغا،
بولۇپ تەسلىم ئۇنىڭ ھۆكىمىگە ھەم تەقدىر - قازاسىغا.
تەۋە ككۈل ئەيلىدىم ئۇ - بارچە مەخلۇقات خۇداۋەندى،
جىمى بىچارىلەرنىڭ باشپاناھى رەھناماسىغا.

شۇنداق قىلىپ شاھزادە مەلىك ھەسەن سول تەرەپتىكى يولغا كىرىپتۇ. ئۇ 91 كۈن يول يۈرۈپ، بىر يەرگە يېتىپ بارغاندا، ئالدى تەرەپتە بويى ئاسمانغا تاقاشقان بىر يېشىل گۈمبەز كۆرۈنۈپتۇ. ئەتراپىدا كېيىكلەر ۋە ھەر خىل ۋەھشىي ھايۋانلار ئوتلاپ

يۈرگەنىكەن. مەلىك ھەسەن كېيىكلەرنى ئوۋلىماقچى بولۇپ ئوقيانى قولىغا ئالغان بولسىمۇ كېيىكلەر قاچماپتۇ، ئەكسىچە ئۇنىڭ قېشىغا كېلىپ كۆزلىرىدىن ياش تۆكۈپ پۇتىغا يۈزىنى سۈركەشكە باشلاپتۇ. مەلىك ھەسەن قارىسا كېيىكلەرنىڭ ھالى بىر - بىرىدىن خاراب ئىكەن.

« ھەي جانىۋارلار! ئوت يېمىدىڭلارمۇ؟ نېمە سەۋەبتىن مۇشۇنداق ھالغا چۈشۈپ قالىدىڭلار؟ » دەپ ئىچ ئاغرىتىپتۇ. كېيىكلەرنىڭ ھەممىسى يىغلىشىپتۇ. مەلىك ھەسەن ھەيران قاپتۇ - دە، ئۇلارنىڭ ئارىسىدىن ئۆتۈپ گۈمبەزگە كىرىپتۇ. قارىسا گۈمبەزنىڭ ئىچى ناھايىتى چىرايلىق جابدۇلغان، شاراب، كاۋاپلار تەييارلاپ قويۇلغان، ئەمما بىر مۇئادەم كۆرۈنمەپتۇ. مەلىك ھەسەن « ئولتۇرۇشقا لازىملىق نەرسىلەر تەييارلاپ قويۇلۇپتۇ - يۇ، ئەجەب بۇ يەردە ئادەم يوق - ھە! » دەپ ئويلاپتۇ ۋە بىر جام شاراب ئىچمەكچى بولۇپ قولىنى ئۈزىتىشىغا: « ھەي ئادەمزات قولۇڭنى تارت » دېگەن ئاۋاز كەپتۇ، مەلىك ھەسەن ئەتراپقا قاراپ ھېچكىمنى كۆرەلمەپتۇ. يەنە شاراب ئىچمەكچى بولۇپ قولىنى سوزغانىكەن، يەنە بايقىدەك ئاۋاز كەپتۇ. ئەتراپىغا قارىغان بولسىمۇ ھېچكىمنى كۆرەلمىگەن شاھزادە مەلىك ھەسەن شارابقا يەنە قول ئۈزىتىپتۇ، شۇ چاغدا يەنە: « ھەي ئەقىلسىز، بىراۋنىڭ شارابىنى نېمىدەپ ئىچسەن؟ » دېگەن ئاۋاز كەپتۇ. مەلىك ھەسەن قارىسا بېشى گۈمبەزدەك، ئاغزى خۇددى بىر غاردەك، بۇرنى خۇددى بىر كونا قەبرىدەك، ھەربىر تال چېچى خۇددى بىر ئارغامچىدەك ئېشىلىپ تولغىشىپ بويىغا چۈشكەن بىر كەمپىر كەپتۇ. مەلىك ھەسەن ئۇنىڭغا ئوق ئاتماقچى بولۇپ ئوقيانى قولىغا ئېلىشىغا، جادۇگەر كەمپىر كالىپۇكىنى مىدىرلاتقانىكەن، مەلىك ھەسەن دۈم يىقىلىپتۇ - دە، كېيىك سۈرىتىگە كىرىپ قاپتۇ.

« ھەي كەمپىر! مەن ساڭا نېمە قىلدىم، نېمىشقا مېنى بۇنداق

قىلىسەن؟» دەپ ۋارقىراپتۇ مەلىك ھەسەن.

«سەن تېخى سۆزلەۋاتامسەن؟» دەپ جادىگەر كەمپىر بىر ئەپسۇن ئوقۇغانىكەن، مەلىك ھەسەننىڭ تىلى تۇتۇلۇپتۇ. مەلىك ھەسەن كۆڭلىدە: «ئۇلارمۇ ئەسلى كېيىك بولماي، بەلكى ماڭا ئوخشاش ئادەمزات ئىكەن، بۇ كەمپىر ئۇلارنى سېھىر بىلەن كېيىككە ئايلاندۇرۇپ قويغانىكەن - دە، ئەمدى تېزىرەك كەتمىسەم بولمايدۇ» دەپ ئويلاپ، گۈمبەزدىن چىققىنىچە يولغا راۋان بوپتۇ. ئەمما كېيىك سۈرىتىدە بولغىنىغا ناھايىتى غەمكىن ۋە مالال بولۇپ مېڭىپتۇ. شۇ ماڭغىنىچە ئون كېچە - كۈندۈز يول مېڭىپ ئاۋۋالقىدىن 100 ھەسسە ئالىي بولغان يەنە بىر گۈمبەزنىڭ قېشىغا بېرىپ قاپتۇ - دە، ئۇنىڭ ئىچىگە كىرىپتۇ. قارىسا شاراب، كاۋاپ ۋە باشقا ھەر خىل ئېسىل تائاملار تەييار تۇرغانىكەن. مەلىك ھەسەن شارابتىن ئىچىپ ئۇسسۇز لۇقىنى قاندۇرماقچى بوپتۇ. بۇ يەردىمۇ ئۈچ قېتىم «ھاي، بۇ شارابتىن ئىچمىگىن، ئاخىر پۇشايمان قىلىسەن» دېگەن ئاۋاز كەپتۇ. مەلىك ھەسەن قارىسا بىر ئېگىز راۋاق ئۈستىدە بىر نازىن قىز ئولتۇرغۇدەك. ئۇ قىز «كېيىك شاراب ئىچمەيتتى. ئەجەب بۇ كېيىك شاراب ئىچمەكچى بولۇۋاتىدۇ» دەپ ئويلاپ تۇرۇشىغا مەلىك ھەسەن كۆزلىرىدىن ياش تۆكۈپ ئۇ قىزغا قاراپ تەلمۈرۈپ تۇرۇپتۇ. «بۇ ئەسلىدە كېيىك ئەمەس ئىكەن. بۇ بىچارىنى مومام كېيىك سۈرىتىگە ئايلاندۇرۇپ قويغانىكەن - دە، ئەمدى مەن بۇنى ئەسلى سۈرىتىگە كەلتۈرۈپ باقايچۇ» دەپ ئويلانغان قىز بىر ئەپسۇن ئوقۇغانىكەن، شاھزادە دەرھال ئەسلى ھالىتىگە قايتىپتۇ. قىز قارىسا ئاي يۈزلۈك، كۈن چىراي، بەخت يۇلتۇزىدەك گۈزەل بىر شاھزادە ئىكەن.

«قايسى دىياردىن بولسىز يىگىت، كىمنىڭ پەرزەنتى بولسىز؟» دەپ سوراپتۇ قىز. مەلىك ھەسەن «سۆزلەي دېسەم تىلىم يوق» دېگەندەك قىلىپ ئىشارەت قىپتۇ. شۇنداقتىمۇ قىز قولغا بىر

قۇت ئاپتۇ - دە، قۇتىدىن بىر نەرسىنى چىقىرىپ بىر نېمىلەرنى ئوقۇپ
شاھزادىگە بېرىپتۇ. شاھزادە شۇ ئان يۈز بۇلبۇل سايرىغاندەك تىلغا
كىرىپتۇ ۋە بۇ نەزىمنى ئوقۇپتۇ:

نەزىمنى ئاڭلا، ئەي داد خاھىم،
جەبر - جاپاغا يوقتۇر ما جالم.
سۆز قىلاي دېسەم، تىلىم تۇتۇلغان،
مەلۇمدۇر سىزگە ئەھۋالۇ - ھالىم.

مەلىك ھەسەن بېيىتتىن كېيىن ئۆزىنىڭ ۋە ئاتىسىنىڭ
ئەھۋالىنى باشتىن - ئاخىر بايان قىپتۇ.

« ھەي شاھزادە! - دەپتۇ قىز، - بۇ خىيالىنى قىپسەن، لېكىن
ئۇنىڭغا يېتىشنىڭ مۇمكىن ئەمەس. بۇ خىيالدىن ۋاز كەچكىن. زەررىن
توخۇ دېگەن زەر شەھىرىدە، ئۇ شەھەر كۇيىقاپ تېغىنىڭ ئېتىكىدە،
شۇنداقلا ئۇ ياۋايىلار، دېۋىلەر ۋە جىن - شايانۇنلارنىڭ ماكانى. ئۇ
يەرگە ئەزەلدىن ئادەم زات قەدىمى يەتكەن ئەمەس. ئۇ يەردە دورىلىق
ئۇچۇن بىر مىسقال ئادەم گۆشىنى مىڭ تىللاغا ئالىدۇ. بۇ ئىشتىن
قايتقىن شاھزادە. مەن سېنى ياخشى كۆرۈپ قالدىم، ئىككىيلەن بىر
يەردە بولايلى، تېرىكلىكىمىزدە بىر - بىرىمىزدىن ئايرىلمايلى. بۇ ئىش
ئادەمنىڭ قولىدىن كېلىدىغان ئىش ئەمەس شاھزادە، بۇ ئىنتايىن
خەتەرلىك ئىش، مىڭ جېنىڭ بولسا بىرىمۇ قۇتۇلمايدۇ. ھېلىقى يېشىل
گۈمبەزدىكى مېنىڭ مومام بولىدۇ. ئۇ جىمى سېھرىگەرلەرنىڭ ئانىسى.
لېكىن چوڭ سېھرىگەرنىڭ ئالدىدا ئۇ ھېچقانچە ئەمەس. شۇڭا يامان
دېۋىلەردىن قېچىپ ئاشۇ يەرنى ماكان قىلىۋالغان. سەن شۇنىڭغىمۇ
ئاجىز كېلىپ سۈرىتىڭ ئۆز گىرىپتۇ، مەن خۇدانىڭ ئىلتىپاتى بىلەن
ساڭا رەھىم قىلىپ ئەسلى ھالىتىڭگە قايتۇردۇم. بۇنىڭدىن نېرىسىغا
تېخى نەچچە تۈرلۈك ئىت باش، ئېشەك باش، ئاجايىپ - غارايىپ

سېھرىگەرلەر ۋە دېۋىلەر بار. ئۇلاردىن قانداق قۇتۇلارسەن؟ ئەگەر شاھزادە، مېنىڭ سۆزۈمگە قۇلاق سالمىساڭ بېشىڭغا شۇنداق چاپا- مۇشەققەتلەر كېلىدۇكى، كۆپ ھەسرەت- نادامەت چېكىسەن، مېنى يادلىنىسەن، ئەمما ھېچقانداق پايدىسى بولمايدۇ، مېنىڭ سۆزۈمنى قوبۇل قىلغىن شاھزادە، بىرنەچچە ۋاقىت بۇ يەردە تۇرايلى، ئاندىن كېيىن سېنىڭ شەھىرىڭگە بارايلى، مېنى ئۆزۈڭگە نىكاھ قىلدۇرغىن، مەندىن ساڭا ناھايىتى كۆپ ياخشىلىق كېلىدۇ.»

جادۇگەر قىز ھەرقانچە يېلىنغان بولسىمۇ مەلىك ھەسەن قوبۇل قىلماپتۇ.

«جېنىم! — دەپتۇ ئۇ، — سەن ماڭا ئاتا- ئانىمىنىمۇ مېھرىبانسەن، لېكىن بىز ئۈچ ئاكا- ئۇكا ئاتىمىزنىڭ ئالدىدىن بۇ ئىشقا بەل باغلاپ چىققاندىق. ئاتام پۈتۈن يۇرت ئەھلى بىلەن بىللە بىزنىڭ يولىمىزغا تەلۈرۈپ ئىنتىزار بولۇپ تۇرۇپتۇ، مەن قانداقمۇ ئەيش- ئىشرەت قىلىپ ئولتۇرالايمەن؟» ئۇ شۇ سۆزنى ئېيتىپ يىغلاپ تاشلاپتۇ ۋە يەنە سۆزىنى داۋام قىپتۇ: «ئەمدى ماڭارۇ خىسەت بەرگىن نازىنىن! مېنى خۇداغا تاپشۇرغىن، ئۇنى قولۇمغا كەلتۈرسەم، ئاتامنىڭ قېشىغا ئېلىپ بارسام، مۇراد- مەقسىتىمگە يەتسەم ئەجەب ئەمەس.» قىز ئۇنىڭغا كۈنمەپتۇ. مەلىك ھەسەن ئائىلاچ شۇ سائەتتىلا ئۇنى نىكاھىغا ئاپتۇ ۋە شۇ يەردە يەنە بىرنەچچە كۈن تۇرۇپتۇ، ئۇنىڭدىن كېيىن يەنە رۇخسەت سوراپتۇ:

«ئەگەر يەنە مېڭا يىل تۇر ساممۇ ساڭا تويمايمەن. قانداق قىلاي، ئەمدى خالايقلارنىڭ ئالدىدا مەزەلىك دەۋاسى قىلىپ چىققانىدىم. لېكىن مەزەلىك بىلەن نامەزلىكنىڭ ئارىسى بىر قەدەم. ئەگەر ئۇ تەرەپتىن قايتىپ كەلسەم سېنى ھەرگىز تاشلىمايمەن. مەن سېنى ئۆز يۇرتۇمغا ئېلىپ بېرىپ، ئاتامنىڭ قېشىدا ئىززەت- ئىكرام بىلەن ھۆرمەت قىلىپ خىزمىتىڭدە بولىمەن.»

« ھەي شاھزادە! — دەپتۇ جادۇگەر قىز، — سۆزۈمنى قوبۇل قىلىمىدىڭ، خەير ئەمدى، بۇيەردىن چىقىپ، قىرىق كۈندە بىر تاغنىڭ تۈۋىگە يېتىپ بارىسەن. ئۇيەردە بىر چوڭ چىنار بار. ئۇ دەرەخنىڭ ئۈستىدە سۇمۇرغ دېگەن قۇش ھەر يىلى بالا چىقىرىدۇ. ئەمما بىلىشنى ھەر نورۇز كۈنى ئەجدىھا يەپ كېتىدۇ، نورۇز ۋاقتى يېقىنلاشقاندا دەل شۇيەرگە يېتىپ بارساڭ، ئەجدىھانى ئۆلتۈرۈپ سۇمۇرغ بىلەن ئاشنا بولساڭ، ئۇنىڭ مەدەت قىلىشى بىلەن زەررىن توخۇنى قولغا كەلتۈرسەڭ ئەجەب ئەمەس. يولدا تىلىسم بىلەن بەرپا قىلىنغان يەتتە دەريا بار. سۇمۇرغ شۇنىڭدىن ئۆتكۈزۈپ قوياالايدۇ. ئۇنىڭدىن كېيىن زەررىن توخۇ قولغا كېلىدۇ. ئۇ يەتتە دەريا مۇنۇلار: بىرىنچىسى ئوت دەرياسى، ئىككىنچىسى سۇ دەرياسى، ئۈچىنچىسى تۇپراق دەرياسى، تۆتىنچىسى بوران دەرياسى، بەشىنچىسى توپان دەرياسى، ئالتىنچىسى سىماب دەرياسى، يەتتىنچىسى زۇلمەت دەرياسى. مۇشۇ دەريالاردىن ئۆتۈپ زەر شەھىرىگە بارساڭ، زەررىن توخۇنى تاپالايسىەن شاھزادە. »

شۇ سۆزدىن كېيىن شاھزادە قىز بىلەن خەير بىلىشىپ يولغا راۋان بويىتۇ ۋە نەچچە — نەچچە كۈنلەر يول يۈرۈپ بىر تاغ تۈۋىگە يېتىپ كەپتۇ. قارىسا بىر يوغان دەرەخ بار ئىكەن، ئۇ دەرەخ شاخلىرى ئاسمانغا تاقاشقان، ئەگەر قىرىق كىشى قۇچاقلىسا قوللىرى يەتمىگۈدەك دەرەخ ئىكەن. شاھزادە ئۇيەرگە يېتىپ بېرىپتۇ. يولنىڭ كۈلپەتلىرىدىن ھېرىپ ھالى قالمىغان شاھزادە « ئەمدى بۇ دەرەخ تۈۋىدە بىرەر سائەت يېتىپ ئارام ئالاي » دەپ بېشىنى يەرگە قويۇپ، تېخى كۆزى ئۇيقۇغا بارمىغانىكەن، سۇمۇرغنىڭ بالىلىرى پەرياد قىلىشقا باشلاپتۇ. شاھزادە كۆزىنى ئېچىپ دەرەخ تۈۋىگە قارىسا، چوڭ بىر ئەجدىھا دەرەخكە يامىشىپ چىقىپ كېتىۋاتقۇدەك. شاھزادە دەرەھال چاچراپ تۇرۇپ ئوقياسىنى قولغا ئېلىپ « ئاللاھۇ ئەكبەر » دەپ بىر ئوق ئاتقانىكەن، ئاتقان ئوقى ئەجدىھانىڭ يۈرىكىنى تېشىپ ئۆتۈپ

دەرەخكە قادىلىپتۇ. ئەجدىھا ئۆلۈپتۇ. شاھزادە دەرھال ئەجدىھانىڭ تېرىسىدىن بىر تاسما تىلىۋاپتۇ ۋە گۆشىنى پارچىلاپ سۇمۇرغ بالىلىرىغا تاشلاپ بېرىپتۇ. ئۇ ئەمدىلا قولنى بوشتىپ دەرەخ سايىسىدا ياتقانىكەن، تۇيۇقسىز سۇمۇرغ ئۈچۈپ كەپتۇ، سۇمۇرغ ھەر قېتىم كەلگەندە بالىلىرىنىڭ ئاۋازىنى بىر چاقىرىم يىراقلىقتىن ئاڭلايدىكەن. بۈگۈن ھېچقانداق ئاۋازنى ئاڭلىمىغاچقا « بالىلىرىمنى يەنە ئەجدىھا يەپ كەتكەن ئوخشايدۇ » دەپ ئەندىشە قىلىپ كېلىپ قارىسا بالىلىرى ساق - سالامەت ئىكەن. چاڭگىلىدا ئەكەلگەن جانىۋارلارنى بالىلىرىنىڭ ئالدىغا قويۇپتۇ. سۇمۇرغنىڭ بالىلىرى ھەر كۈندىكىدەك چۇرقىرىشىپ كەتمەپتۇ. چۈنكى ئۇلار ئەجدىھانىڭ گۆشىگە تويغانىكەن. سۇمۇرغ دەرەخنى ئايلىنىپ قارىسا بىر ئادەم ياتقۇدەك، سۇمۇرغ ئۇنى يەۋەتمەكچى بوپتۇ. ئۇنىڭدىن خەۋەر تاپقان سۇمۇرغ بالىلىرى:

« ئۇ ئادەمگە تەگمىگەن ئانا، ئۇ ئادەم بىزگە چوڭ ياخشىلىق قىلدى » دەپ چۇرقىرىشىپ كېتىپتۇ.

« قانداق ياخشىلىق قىلدى ؟ » دەپ سوراپتۇ سۇمۇرغ ،
« بىزگە بىر ئەجدىھا قەست قىلغانىدى. بۇ ئادەم ئۇنى ئۆلتۈرۈپ
گۆشىنى بىزگە بەردى. »

سۇمۇرغ بالىلىرىدىن بۇ سۆزنى ئاڭلاپ قاناتلىرىنى يېيىپتۇ.
مەلىك ھەسەن كۆزىنى ئېچىپتۇ، لېكىن قورقۇپ كېتىپ كۆزىنى
يۇمۇۋاپتۇ، بىر پەستىن كېيىن كۆزىنى ئېچىپ يەنە يۇمۇۋاپتۇ.

« ھەي ئادەملەر ! كۆزۈڭنى ئاچ » دەپتۇ سۇمۇرغ .
شاھزادە ئورنىدىن تۇرۇپ سالام قىپتۇ. سۇمۇرغ جاۋاب سالام
بېرىپتۇ ۋە دەپتۇ:

« بۇ يەرگە ئادەملەرنىڭ قەدىمى يەتكەن ئەمەس. نېمە
سەۋەبتىن بۇ يەرگە كېلىپ قالدىڭ ؟ »

شاھزادە بولغان ۋەقەلەرنى باشتىن - ئاخىرىغىچە بايان قىپتۇ ۋە ئاخىردا شۇنداق دەپتۇ:

« ئەي قۇشلار پادىشاھى، يولدا كۆپ چاپلارنى تارتقان بولساممۇ ئاخىر سىز بىلەن ئۇچراشتىم. ئەمدى سىزنىڭ ياردىمىڭىز بىلەن زەررىن توخۇنى قولغا كەلتۈرسەم ئىدى دېگەن ئۈمىدىمەن. »
« ئەي شاھزادە! - دەپتۇ سۇمۇرغ، - مېنىڭ نەسىھىتىمنى قوبۇل قىلىپ، بۇ خىيالنىڭدىن ۋاز كەچكىن. زەررىن توخۇ زەر شەھىرىدە، ئۇ شەھەر دېۋە پەرى، جىنلارنىڭ ماكانى، ئۇ يەردە ئادەم گۆشى دورىلىققا تېپىلمايدۇ. بۇ يەردىن ئاتا - ئاناڭنىڭ قېشىغا قايتىپ كەت. »

« ئەي قۇشلار پادىشاھى! بۈگۈن سىزنىڭ خىزمىتىڭىزگە كەپتىمەن، مۇراد - مەقسىتىمگە سىز يەتكۈزىسىز ئەمدى! » دەپ شاھزادە زار - زار يىغلاپتۇ.

سۇمۇرغنىڭ ئۇنىڭغا رەھىمى كەپتۇ:

« ئۇنداق بولسا بۇ يولدا ئۆلۈپ كەتسەڭ مەندىن كۆرۈمەي خۇدادىن كۆرگىن. نەسىھىتىمنى لايىقىدا قوبۇل قىلىمىدىڭ، بوپتۇ، مەنمۇ سېنىڭ ياخشىلىقىڭنىڭ لايىقىدا بىر ياخشىلىق قىلاي » دەپ سۇمۇرغ يول جابدۇقىنى راسلاش ئۈچۈن ئۇچۇپ كېتىپ بىر سائەتتىن كېيىن ئىككى بۇغا تۇتۇپ كەپتۇ ۋە شاھزادىگە:

« بۇلارنىڭ تېرىسىنى ئېھتىيات بىلەن تۈلۈمچە سويغىن، تېشىلىپ كەتمەسۇن » دەپتۇ.

شاھزادە دەرھال سويۇپ ئالدىدا قويۇپتۇ. ئەتىسى يەنە ئىككىنى تۇتۇپ كەپتۇ، ئۇنىمۇ شۇنداق تۈلۈمچە سويۇپتۇ. ھەممىسى بولۇپ يەتتە بۇغا تۇتۇپ كەپتۇ. ھەممىسىنى تۈلۈم قىلىپ گۆش ۋە سۇ توشقۇزۇپتۇ.

« بۇ يەتتە دەريانى جادۇگەرلەر سېھىر بىلەن بەرپا قىلغان. »

ئۇلاردىن ئۆتكۈچە مېنىڭ ئۇچامدا ئولتۇرغىن. بۇ گۆش بىلەن سۈنى
ئۆزۈڭ مەھكەم تۇتقىن. ھەر بىر دەرياغا يېتىپ بارغاندا ئوڭ تەرىپىمگە
قارىسام گۆش، سول تەرىپىمگە قارىسام سۈبەرگىن» دەپ سۈمۈرۈپ
يەتتە تۈلۈمدىكى سۈبىلەن گۆشنى شاھزادىگە تۇتقۇزۇپ، ئۇنى
ئۇچىسىغا ئولتۇرغۇزۇپ، ھاۋاغا پەرۋاز قىپتۇ. ئۇ شۇنداق تېز
ئۇچۇپتۇكى بىر پەستە ئەك كۆزىدىن غايىب بوپتۇ.

«تۆۋەن قاراپ باققىن شاھزادە، يەر قانچىلىك كۆرۈنۈۋاتىدۇ»
دەپ سورايتۇ سۈمۈرۈپ.

«يەر يۈزى بىر شەھەردەك كۆرۈنۈۋاتىدۇ» دەپتۇ شاھزادە
تۆۋەنگە قاراپ.

«پەس ئۇچۇپتىمەن» دەپتۇ سۈمۈرۈپ ۋە يەنىمۇ ئېگىزرەك
پەرۋاز قىپتۇ ۋە سورايتۇ:

«ئەمدى قانچىلىك كۆرۈنۈۋاتىدۇ؟»

«بىر سۈپرىدەك كۆرۈنۈۋاتىدۇ.»

«يەنە پەس ئۇچۇپتىمەن» دەپ سۈمۈرۈپ تېخىمۇ ئېگىز
ئۇچۇپتۇ. شۇنىڭ بىلەن شاھزادىنىڭ كۆزىگە قاراڭغۇلۇقتىن باشقا
ھېچنەمە كۆرۈنمەپتۇ.

«تەييار تۇرغىن شاھزادە، ئەمدى ئۇ تىلىسمات دەريالىرىغا
يېتىپ كەپتىمىز. خۇدانىڭ ئىسمى ئەزەملىرىنى ئوقۇپ ئۆزۈڭگە دەم
سالغىن. بۇ جاي شۇنداق بىر جايكى، بۇ يەردە مىڭ جان بىر ئارپىغا
باراۋەر» دەپ سۈمۈرۈپ تېخىمۇ تېز ئۇچۇپتۇ ۋە ئوت دەرياسىغا يېتىپ
بېرىپتۇ. بۇ يەردە ئوتنىڭ ھارارىتىدىن پۈتۈن ئالەم قىزىپ
كەتكەنىكەن، ئوت يالقۇنى خۇددى سۈمۈرۈپنى كۆيدۈرۈۋېتىدىغاندەك
ئۆرلەيدىكەن. لېكىن سۈمۈرۈپ ئۇ يەردىن تېز ئۇچۇپ ئۆتۈشكە
باشلاپتۇ. كېتىۋېتىپ سۈمۈرۈپ ئوڭ تەرەپكە قارىغانىكەن، شاھزادە
ئۇنىڭ ئاغزىغا گۆش ساپتۇ. سول تەرەپكە قارىغانىكەن، ئاغزىغا سۇ

قۇيۇپتۇ. سۇمۇرغ تېخىمۇ قۇۋۋەتلىنىپ ئوت دەرياسىدىن ئۇچۇپ
ئۆتۈپتۇ. ئۇ جايدىن ئۆتۈپ بولۇپ كېتىۋېتىپ يەنە بىر چايغا يېتىپ
بېرىپتۇ. قارىسا پۈتۈن ئالەمنى قاپلىغان تاراق - تۇرۇق ئاۋاز بىلەن
تاغلار تاغقا، تاشلار تاشقا ئۇرۇلۇۋاتقۇدەك، شىددىتى ئالەمگە تارقىغان
بۇ ئاۋاز سۇ دەرياسىدىن چىققانىكەن. سۇمۇرغ دەريانىڭ ئوتتۇرىسىغا
بارغاندا تاقىتى - تاق بولۇپ ئوڭ تەرىپىگە قارىغانىكەن، شاھزادە گۆش
بېرىپتۇ، سول تەرىپىگە قارىغانىكەن سۇ بېرىپتۇ. مانا شۇ تەرىقىدە ئالتە
دەريادىن ئۆتۈپ يەتتىنچى دەرياغا يېتىپ بېرىپتۇ. بۇ زۈلمەت دەرياسى
ئىكەن. بۇ دەريا شۇنداق قاراڭغۇ ئىكەنكى، كىشىنىڭ كۆزىگە ھېچ
نەرسە كۆرۈنمەيدىكەن. سۇمۇرغنىڭ ئۇچۇشى سەل ئاستىلاپ
قالغانىكەن ئوڭ تەرىپىگە قارايتۇ، شاھزادە بىر پارچە گۆشنى ئېلىپ
سۇمۇرغنىڭ ئاغزىغا تەڭگىلىگەنكىن، قاراڭغۇدا خاتا كېتىپ گۆش
شاھزادىنىڭ قولىدىن يەرنىڭ قەرىگە چۈشۈپ كېتىپتۇ. شاھزادە
ھەيران بولۇپ نېمە قىلارنى بىلمەي قاپتۇ. قارىسا سۇمۇرغ ئوڭ
تەرىپىگە قاراۋېرىپتۇ ۋە ئۇچۇشى بارغانسېرى ئاستىلاپ قاپتۇ. شاھزادە
دەرھال يېنىدىن پىچاقنى چىقىرىپ يۈزىدىن بىر پارچە گۆشنى
كېسىپلا سۇمۇرغنىڭ ئاغزىغا سايپتۇ. سۇمۇرغ سول تەرىپىگە
قارىغانىكەن ئاغزىغا بىر تۈلۈم سۇ قۇيۇپتۇ. سۇمۇرغ ماغدۇرلىنىپ بۇ
دەريادىن ئۇچۇپ ئۆتۈپ بىر تاغ بېشىغا قونۇپتۇ. شاھزادە قارىسا
سۇمۇرغنىڭ ھەر بىر تال پېيىنىڭ تۈۋىدىن بىر ئېرىق سۇ ئېقىۋېتىپتۇ.
« ھەي شاھزادە، كېيىن بىر پارچە گۆشنى بەرگەندىڭ، قانداق گۆش
ئىدى ئۇ؟ » دەپ سورايتۇ سۇمۇرغ.

« بىر پارچە گۆشنى ئاغزىڭغا سالاي دېسەم خاتا كېتىپ يەرگە
چۈشۈپ كەتتى، ئائىلاج يوتامدىن كېسىپ ئاغزىڭغا سالغانىدىم » دەپتۇ
شاھزادە.

سۇمۇرغ گۆشنى دەرھال ياندۇرۇپ، ئورنىغا قويۇپ

قانائەتلىرىنى سىپىغانىكەن، شاھزادىنىڭ يۈتسى شۇ زامانلا ساقىيىپ كېتىپتۇ.

« سىنچىلاپ قارىغىن شاھزادە، نېمىنى كۆرۈۋاتىسەن؟ » دەپتۇ سۇمۇرغ.

شاھزادە سىنچىلاپ قارىسا پەشتاق ۋە راۋاقلرى پۈتۈنلەي ئالتۇن - كۈمۈشتىن ياسالغان ئىمارەتلەر تۇرغۇدەك.

« ئەمدى ئۇچامدىن چۈشكىن، — دەپتۇ سۇمۇرغ، — بەخت - تەلەي ساڭا يار بولدى، سائادەتمەن ئىكەنسەن. بۇ كۆرۈنۈۋاتقان زەرر شەھىرى كۈھىقاپقا قارايدۇ. بۇ شەھىر شاھزادەنىڭ شەھىرى.

شاھزادە سۇمۇرغدىن چۈشۈپ شەھەرگە قارىسا ھېچبىر ئۇچار - قانات ئۈچمىگۈدەك، ھېچبىر تىرىك جان ھەرىكەت قىلمىگۈدەك.

« دەل ۋاقتىدا كەپتىمىز شاھزادە! — راستتىنلا ئاممىنىڭ بار ئىكەن. بۇ شەھەر ئىچىدىكى دېۋە، جىن - شاياتۇنلار قىرىق كېچە - كۈندۈز ئۇخلايدۇ. ھازىر ئۇلار ئۇيقۇدا ئىكەن. ئۇلار ئۇخلىغان چاغدا تېنىنى بېغىش - بېغىشىدىن چېپىپ پارچىلىۋەتسىمۇ ھەرگىز ئويغانمايدۇ. ئەمدى بارغىن، سېنى خۇدايىتائاللاغا تاپشۇردۇم. زەرر شەھىرىگە كىرىپ، زەررىن توخۇنى ئېلىپ چىققىن. سەن كەلگۈچە مەن مۇشۇ يەردە تۇرۇپ تۇرىمەن. »

شاھزادە سۇمۇرغنىڭ قېشىدىن شەھەرگە قاراپ راۋان بويىپتۇ. زەرر شەھىرىنىڭ دەرۋازىسىغا بېرىپ قارىسا، دەرۋازىۋەن قولغا تاياق تۇتقان ھالدا يېتىپ ئۇخلاپ قاپتۇ. ئۇ يەردىن بازارغا كىرىپ قارىسا قاسساپلا قولدا پىچاق ۋە گۆش تۇتقان ھالدا، باشقا ھەر خىل ھۈنەرۋەن كاسىپلار ئۆز دۇكانلىرىدا ئۇخلاپ قالغانىكەن. شاھزادە خەلقنىڭ بۇنداق ئەھۋالىنى كۆرۈپ « خۇدايىتائاللا بۇلارغا بۇنداق ئۇيقۇ بەرگەنىكەن - ھە » دەپ ئويلاپ ئۇيەردىن ئۆتۈپ، چارسۇغا

بارسا، ئۇ يەر ھەممە دۇكانلىرى ئالتۇن - كۈمۈشتىن قىلىنغان
ئاجايىپ بىر بازار ئىكەن. شاھزادە چارسۇدىن ئۆتۈپ، يەنە بىر پەس
يول يۈرگەندىن كېيىن، شەھەر كوچىسىدىكى يېشىل زۈمرەتتىن
قىلىنغان ئېگىز بىر دەرۋازىغا دۇچ كەپتۇ. شاھزادە «پادىشاھنىڭ
دەرۋازىسى مۇشۇ ئوخشايدۇ» دەپ دەرۋازىدىن كىرىپتۇ. بۇ شەھىر
شاھرۇخنىڭ قەسىرى ئىكەن. شەھىر شاھرۇخ سۇلايمان
ئەلەيھىسسالامنىڭ نەۋرىسى ئىكەن. شاھزادە قارىسا، دەرۋازا ئالدىدا
مىڭ تۈرلۈك دىۋىلەر ياتقان ئىكەن. شاھزادە ئۇ يەردىن ئۆتۈپ ئالغا
مېڭىۋەرگەن ئىكەن، يەنە بىر دەرۋازىغا يېتىپ بېرىپتۇ. قارىسا ئۇمۇ بىر
قەسىر ئىكەن. ئۇ قەسىرنىڭ ئىچىگە كىرىپ قارىسا يۈز خىل لەئىلى
ياقۇت، گۆھەر بىلەن كۆز قويۇپ جابدۇلغان بىر تەخت تۇرغۇدەك.
تەخت ئەتراپىدا يۈز پەرىزات ياتقان ئىكەن. شاھزادە ئۇلارغا قاراپ
زوقلىنىپتۇ، شەھىر شاھرۇخ تەخت ئۈستىدە يۈزىگە قارا پەردە ياپقان
ھالدا يېتىپ ئۇخلاۋاتقان ئىكەن. شاھزادە ھەرقانچە قارىسىمۇ زەررىن
توخۇنى كۆرەلمەپتۇ. ئۇ غەمكىن بولۇپ تەختنىڭ ئارقىسىغا ئۆتۈپ
قارىسا بىر دېرىزە بار ئىكەن، شاھزادە دېرىزىنى ئېچىپتۇ، شۇ ھامان
ئۇنىڭ ئالدىدا بىر چاھارباغ نامايان بوپتۇ. بۇ «گۈلىستان ھەرەم»
ئىسمىلىك باغ ئىكەن، باغنىڭ ئىچىدە 12 كۆل ۋە 12 بوستان رەتلىك
جايلاشقان ئىكەن. ئۇ يەردىن ئۆتۈپ يەنە بىر قەسىرگە يېتىپ بېرىپتۇ. ئۇ
يەردىمۇ بىر تەخت بولۇپ، بىر پەرىزات تەخت ئۈستىدە ئۇخلاپ
ياتقان ئىكەن. شىشىلەردە شارابلار، تەخسىلەردە كاۋاپلار، قەندەللەردە
ناۋاتلار تەييار ھالدا تىزىپ قويۇلغان ئىكەن. شاھزادە بىر شىشە شاراب
ئىچىپ، سەل كەيىپ بوپتۇ - دە، بۇ ياتقان نازىنىلاردىن بىرىنى
سۆيىمە كىچى بوپتۇ. ئۇ ئۆز - ئۆزىگە «ئېسىلساڭ ئېگىز دارغا ئېسىل»
دېگەن گەپ بار، كۈھىقاپ مەلىكىسى تەخت ئۈستىدە يېتىپتۇ، سۆيىمە
شۇنى سۆيەي، ھەرنېمە بولسا شۇنىڭدىن بولسۇن» دەپ مەلىكىنى

سۆيۈش ئۈچۈن ئۇنىڭ قېشىغا كەلگەنكىن شۇ ھامان: « ھاي بىئەدەپ! » دېگەن ئاۋاز كەپتۇ. شاھزادە قانچە قارىسىمۇ ھېچكىمنى كۆرمەپتۇ. شۇنداق قىلىپ ئۇ « مەلىكىدىن كۆڭلۈمنى خۇش قىلىمەن » دەپ ئۈچ - تۆت قېتىم قەستلىگەن بولسىمۇ، ھەر قېتىم ھېلىقى « ھاي بىئەدەپ! » دېگەن ئاۋاز ئاڭلىنىۋېرىپتۇ، شاھزادە تۆت ئەتراپقا قاراپ ھېچكىمنى كۆرمىگەنلىكتىن ئۈستىگە قارىسا زەررىن توخۇ قەپەس ئىچىدە ئولتۇرغانىكەن. شاھزادە خۇشال بولۇپ كېتىپ دەرھال ئۇنىڭغا قول ئۆزتىپتۇ.

« ھەي يىگىت، مېنى تۇتمىغىن، نېرى تۇر! بىكار بىر ۋارقىرايمەن، بۇ ئۇخلاۋاتقانلار ئويغىنىپ سېنى پارە - پارە قىلىۋېتىدۇ! » دەپتۇ زەررىن توخۇ.

« ھەي زەررىن توخۇ، بىر ياشىنىپ قالغان ئاتام بار، ناھايىتى دۆلەتلىك ئادەم. بىر كېچىسى چۈشىدە سېنى كۆرۈپ ئاشق بولۇپ قاپتۇ، مەن شۇنچە كۆپ مۇشەققەتلەرنى تارتىپ بۇ يەرگە كەلدىم. ئۇ بىچارىنىڭ ھالىغا رەھىم قىلساڭ نېمە بولىدۇ! » دەپ يالۋۇرۇپتۇ.

« ھەي شاھزادە، بۇ نازىن قىز شەھىبال شاھزادىنىڭ قىزى. پۈتۈن كۈھىقاپ ئۇنىڭ پەرمانىغا بويسۇنىدۇ. ئۇ ماڭا ئاشق، بىر دەممۇ مەندىن ئايرىلمايدۇ، مەندىن باشقا كىشىگە سۆز قىلمايدۇ. بۇنداق مەلىكىنى تاشلاپ ئادەمزاڭنىڭ قېشىغا بارمەنمۇ؟ ئادەمزاڭ بىۋاپا كېلىدۇ. ۋاپادار بولغانلىقى ئۈچۈن پەرىزاتنىڭ ئېتىكىنى تۇتۇم ئەمەسمۇ؟ شاھزادە، سېنىڭ بۇ مەقسەتكە يېتىشكە قىيىن. ئۇ ئەمەلگە ئاشمايدىغان خىيال، بۇ خىيالنى كۆڭلۈڭدىن چىقىرىۋەتكىن » دەپتۇ زەررىن توخۇ. شاھزادە ئاتۇمىد بولۇپ يىغلاپتۇ ۋە ئۇنىڭغا:

« ئەگەر تىرىكلا بولىدىكەنمەن، خىزمەتكارىڭ بولاي » دەپ ۋەدە قىپتۇ ۋە يەنە يالۋۇرۇپتۇ:

« ھەي نېمىنى خالىساڭ شۇنى قىلاي، ئاتا-ئانام، ئاكىلىرىم ۋە بالا - چاقىلىرىم ھەممىسى سېنىڭ خىزمەتكارىڭ بولسۇن. ئۇلارنىڭ ئارىسىدا سېنى پادىشاھ قىلاي. ھەر كىمنى ئازاد قىلساڭ ۋە جازالىساڭ ياكى ئۆلتۈرسەڭ سېنىڭ ئىختىيارىڭچە بولسۇن. »

شاھزادىنىڭ بۇ نالە - زارلىرىنى ئاڭلىغان زەررىن توخۇ ئاخىر شۇنداق دەپتۇ:

« ئۇنداق بولسا، سەن ئالدى بىلەن مەلىكىنى قولۇڭغا كىرگۈزگىن، مەلىكىنىڭ ئۆزۈكىنى ئېلىپ قولۇڭغا سالغىن ۋە ئۆز ئۆزۈكىنى مەلىكىنىڭ قولىغا سالغىن. »

شاھزادە خۇشال بوپتۇ ۋە سورايتۇ:

« مۇبادا مەلىكە ئويغىنىپ قالسا قانداق قىلىمەن؟ »

« بۇ تائىپەنى ئۇخلاۋاتقان چېغىدا چېپىپ پار چېلىۋەتسىمۇ ئويغانمايدۇ. ئىشىڭغا تۇتۇش قىلغىن شاھزادە، قورقما. »

شاھزادە يېقىن كەپتۇ. زەرىپ بىلەن توقۇلغان پەردىنى مەلىكىنىڭ يۈزىدىن كۆتۈرۈپتۇ. شاھزادە ئۇنىڭ جامالىغا قارىغىنىچە مەھلىيا بوپتۇ، شاھزادە قىزى ئۆز ئىختىيارى بىلەن قولغا كەلتۈرۈش ئۈچۈن، ئۇنى خوتۇنلۇق دۇنياسىغا ئۆزىتىپ، ئۆز كۆڭلىنى خۇش قىپتۇ. ئۇنىڭدىن كېيىن ئۆزىنىڭ ئۆزۈكىنى مەلىكىنىڭ قولىغا سېلىپ مەلىكىنىڭ ئۆزۈكىنى ئۆز قولىغا ساپتۇ. زەررىن توخۇ شاھزادىنىڭ بۇ ئىشلىرىغا ئاپىرىپ ئوقۇپ كۈلۈپ كەتكەنىكەن، ئاغزىدىن دەستە - دەستە گۈللەر چېچىلىپ، قەسىرنىڭ ئىچى خۇش پۇراققا تولۇپتۇ. زەررىن توخۇ ئۆزىنى ئېلىپ كېتىشكە رۇخسەت قىپتۇ. شاھزادە خۇشال بولۇپ ئالتۇن توخۇنى قەپەس بىلەنلا ئېلىپ تەختتىن چۈشۈپتۇ - دە، دەرۋازىدىن چىقىپ ئۇدۇل سۇمۇرغ قېشىغا كەپتۇ. لېكىن زەررىن توخۇ مەلىكىدىن ئايرىلغىنىغا غەمكىن ئىكەن.

« ئەمدى مۇرادىڭ ھاسىل بوپتۇ، ئاتا-ئاناڭنىڭ قېشىغا

بارامسەن - يوقمۇ ؟ » دەپ سورايتۇ سۇمۇرغ .

« ھەي قۇشلار پادىشاھى ! مەن مۇشۇ زەررىن توخۇ ئۈچۈن شۇنچىۋالا جاپالارنى تارتقان تۇرسام ئەمدى بۇ يەردە تۇرۇشنىڭ نېمە پايدىسى ؟ » دەپ جاۋاب بېرىپتۇ شاھزادە . سۇمۇرغ « ئۇنداق بولسا يول جابدۇقنى راسلاي » دەپ ئاۋۋالقىدە كلا سۇۋە گۆش تەييار قىپتۇ ۋە ئۇلارنى كۆتۈرۈپ شۇنداق پەرۋاز قىپتۇكى ، دۇنيا كۆزگە كۆرۈنمەپتۇ . ئۇنىڭدىن كېيىن دەريا تەرىپىگە راۋان بوپتۇ .

سۇمۇرغ ئۇلارنى كۆتۈرۈپ يەتتە دەريادىن ئۆتۈپتۇ ۋە ئۆز چاڭگىسىغا قونۇپ شاھزادە بىلەن زەررىن توخۇنى يەرگە قويۇپتۇ .

« ئەي شاھزادە ! — دەپتۇ سۇمۇرغ شاھزادىگە قاراپ ، — بۇ زەررىن توخۇنىڭ قەدىرىنى بىلگىن ، قىلچىمۇ رەنجىتمىگىن ، ئۇ نېمىنى تەلەپ قىلسا شۇنى قىلغىن . » سەنمۇ مالال بولما ، — دەپتۇ زەررىن توخۇغا قاراپ ، — بۇ شاھزادە مېنىڭ پەرزەنتىم بولىدۇ ، سېنى پەرزەنتىمگە ھەمراھ قىلىپ ماڭدۇر دۇم ، سەن ئۇنىڭغا ئۈلپەت بولغىن . »

« بۇ ناھايىتى نازۇك قۇش . بۇنىڭغا بىرەر زىيان — زەخمەت يېتىپ قالمىسۇن » دەپتۇ ئۇ يەنە شاھزادىگە ۋە ئۆزىنىڭ بىر تال پېيىنى يۇلۇپ بېرىپ ، « بۇنى بېشىڭغا قادىۋالغىن ، بىر كۈنلۈك يەرگە سايىسى چۈشىدۇ » دەپتۇ .

شۇنداق قىلىپ ئۇلار يولغا راۋان بوپتۇ ۋە بىرنەچچە كېچە — كۈندۈز يول يۈرۈپ جادۇگەر مەلىكىنىڭ قېشىغا يېتىپ بېرىپتۇ . مەلىكە ئۇنىڭغا ئىنتىزار بولۇپ تۇرغانىكەن ، ئۇلارنى يىراقتىن كۆرۈپ ناھايىتى ئىززەت - ئىكرام بىلەن گۈمبەزگە ئېلىپ كىرىپتۇ . ئۇلار سالامەت يېتىپ كەلگىنىگە خۇشال بولۇپ ، ئۇ يەردە بىرنەچچە كۈن تۇرۇپتۇ .

جادۇگەر مەلىكە شاھزادىگە بىر ئوقيا ۋە ئوق بېرىپتۇ ھەم

شۇنداق دەپتۇ:

«بۇ ئوقنى ھەر قانداق نەرسىگە ئاتساڭ ئوقى خاتا كەتمەيدۇ. كۆڭلۈڭدە ھەي ئوقۇم پالانى نەرسىگە تەگكىن دېگەنچىلىك بىر گەپنى نىيەت قىلساڭ ئوقۇڭ مەغرەپتىن مەشرەققە يېتىپ بېرىپ ئاشۇ نىيەت قىلغان نەرسىگە تېگىدۇ.»

شاھزادە ئوقيانى يېنىغا ئېسىپتۇ، جادۇگەر مەلىكە بىلەن بىللە يولغا چىقىپتۇ.

«ھېلىقى كەمپىر مېنىڭ مومام بولىدۇ. ئۇنىڭ ئاغزىغا ئوق تەگمىسە ھەر ئىككىمىز قۇتۇلالمايمىز. چېنەپ تۇرۇپ ئۇنىڭ ئاغزىغا ئاتقىن» دەپتۇ جادۇگەر مەلىكە يولدا كېتىۋېتىپ. شۇنداق قىلىپ ئۇلار نەچچە كۈنلەردىن كېيىن جادۇگەر كەمپىرنىڭ ماكانىغا يېتىپ بېرىپتۇ. قارىسا كېيىكلەر خار-زار بولۇپ يېتىشقانىكەن. بۇ چاغدا جادۇگەر مەلىكە قورقۇشقا باشلاپتۇ ۋە ئۇنىڭ پۈتۈن ئەزىزلىكلىرىنى ئۆلىشىپتۇ.

«ساڭا نېمە بولدى؟» دەپ سورايتۇ شاھزادە.

«سەن بىلمەيسەن شاھزادە، سەۋەبىنى ئۆزۈم بىلىمەن. شۇنداق ئاتقىنكى ئوقۇڭ ھەرگىز خاتا كەتمەسۇن. ئەگەر ئوق خاتا كېتىپ قالسا سەن بىلەن مېنىڭ جېنىمىز ئامان قالمايدۇ. تەييار بولغىن شاھزادە! سېنى خۇداغا تاپشۇردۇم، ئىسمى ئەزەم ئوقۇپ ئۆزۈڭگە دەم سالغىن» دەپتۇ جادۇگەر مەلىكە. شاھزادە ئۇنىڭ بۇيرۇغانلىرىنى قىلىپ گۈمبەزگە كىرىپتۇ. جادۇگەر كەمپىرنىڭ كۆزى ئۇنىڭغا چۈشۈشى بىلەنلا:

«سېنى كىم ئۆز ھالىتىڭگە كەلتۈردى؟» دەپ سورايتۇ ۋە ئۆزىچە: «بۇرۇن ئۆتكەن مۇنەججىملەر، ئادەم پەرزەنتىدىن بىر يىگىت كېلىپ كۈھىقاچقا بېرىپ زەررىن توخۇنى ئېلىپ كېلىدۇ، ئۇ كىشى قىزىڭنى ئالىدۇ، سېنى ئۆلتۈرىدۇ، دېگەنىدى. شۇ يىگىت مۇشۇ

بولمغاي « دەپ ئويلينىپتۇ .

جادۇگەر كەمپىر يىگىتتىكى نىشانلەرنى كۆرۈپ ئورنىدىن تۇرۇپ قاچماقچى بوپتۇ ، شاھزادە خۇدايتائاللانى ياد ئېتىپ ، بىر ئوق ئاتقانكەن ، كەمپىرنىڭ ئاغزىدىن كىرىپ ئارقىسىدىن چىقىپتۇ . جېنى جەھەننەمگە كېتىپتۇ . جادۇگەر كەمپىر ئۆلۈشى بىلەنلا پۈتۈن ئالەم قاراڭغۇلۇق بولۇپ كېتىپتۇ . بىر پەستىن كېيىن ئالەم روشەنلەشكەندە شاھزادە قارىسا بىر قانچۇق ئىت ئۆلۈپ ياتقۇدەك . گۈمبەز كۆزىدىن غايىب بوپتۇ . گۈمبەز ئىچىدىكى ئەشيالارنىڭ ھەممىسى ئىزسىز يوقاپ كېتىپتۇ ، شۇنىڭ بىلەن ئىنسانلار ئۇ جادۇگەر كەمپىرنىڭ بالاسىدىن قۇتۇلۇپتۇ . بۇ يول ئېتىلىپ قالغىلى كۆپ يىللار بولغانكەن . شۇنىڭدىن ئېتىبارەن يول ئېچىلىپتۇ . جادۇگەر مەلىكە سېھىر بىلەن كېيىنكىكە ئايلانغان ئۇ ئادەملەرنىڭ ھەممىسىنى ئۆز ئەسلىگە كەلتۈرۈپ ، قويۇپ بېرىپتۇ . ئۇلارنىڭ ھەممىسى بىردىن يۇرتىنىڭ شاھزادىلىرى ئىكەن . مەلىكە ھەسەن جادۇگەر مەلىكە بىلەن زەررىن توخۇنى ئېلىپ يولغا راۋان بوپتۇ ۋە كېچە - كۈندۈز يول يۈرۈپ ئاۋۋالقى ئۈچ ئاكا - ئۇكا ئايرىلغان يەردىكى مۇنار تۈۋىگە يېتىپ كېلىپ ئارام ئېلىپ ئولتۇرسا ، تۇيۇقسىز ئوڭ تەرەپتىكى يولدىن بىر ئادەم پەيدا بولۇپ يېتىپ كەپتۇ . شاھزادە مەلىكە ھەسەن زەن سېلىپ قارىسا چوڭ ئاكىسى ئىكەن . ئۇ دەرھال ئورنىدىن تۇرۇپ ئاكىسى بىلەن كۆرۈشۈپتۇ . چوڭ ئاكىسى مەلىكە ھەسەننى تونۇپ ئۇنىڭ مەلىكە ۋە زەررىن توخۇنى ئېلىپ كەلگەنلىكىنى كۆرۈپتۇ . يەنە بىرەر سائەتتىن كېيىن ئوتتۇراڭچى ئاكىسى يېتىپ كەپتۇ . ئۇنىڭ بىلەنمۇ كۆرۈشۈپتۇ ، ئۇمۇ ئۇسسۇز ۋە ئاچ ئىكەن . ئۇنىمۇ تويغۇزۇپتۇ . ئاندىن بۇ ئۈچ شاھزادە بىلەن مەلىكە يولغا چۈشۈپتۇ . بىر نەچچە كۈندىن كېيىن ئىككى شاھزادە مەسلىھەتلىشىپ : « بىز ئۈچەيلەن يولغا تەڭ چىققاندا ، بۇ دۆلەت مەلىكە ھەسەنگە نېسىپ بولۇپ ، زەررىن توخۇ بىلەن مەلىكىنى

ئۇ ئېلىپ كەپتۇ. ئۇنى ئۆلتۈرۈۋېتەيلى ۋە ئاتىمىزغا بېرىپ زەررىن توخۇنى بىز ئېلىپ كەلدۇق، جادۇگەرنى بىز ئۆلتۈردۇق دېسەك، ئاتىمىزنىڭ ئالدىدا ئايرىلۇق بولىمىز» دېگەن پىكىرگە كېلىشىپتۇ. شۇنىڭ بىلەن ئۇلار يول يۈرۈپ، بىر قۇدۇقنىڭ قېشىغا يېتىپ كەپتۇ. چوڭ شاھزادە قۇدۇقنىڭ قېشىغا كېلىپ «ئۇ كىلىرىم، قاراڭلار، بۇ قۇدۇقنىڭ ئىچىدىكى نېمە؟» دەپتۇ. مەلىك ھەسەن قۇدۇقنىڭ لېۋىگە شۇنداق كېلىشىگە ئىككىسى ئۇنى تۇتۇپلا قۇدۇققا تاشلىۋېتىپ، قۇدۇقنىڭ ئاغزىنى مەھكەم ئېتىۋېلىپ، زەررىن توخۇ بىلەن مەلىكىنى ئېلىپ قېچىپتۇ. مەلىكە پەرياد قىلىپ «ھەي مۇناپىقلار، نېمىشقا بۇنداق قىلىسىلەر؟» دەپ ۋارقىرىغانىكەن، ئۇلار «ئەگەر سۆزىمىزنى تىڭشمايدىغان بولساڭ سېنىمۇ ئۆلتۈرىمىز» دەپ قورقۇتۇپتۇ. مەلىكە «ئەگەر ئۇلارنىڭ سۆزىگە كۆنمىسەم مېنىمۇ ئۆلتۈرىدىغان ئوخشايدۇ» دەپ قورقۇپ، ئائىلاج «ماڭا 40 كۈن مۆھلەت بېرىڭلار، ئاندىن كېيىن نېمە دېسەڭلار شۇنداق بولىسۇن» دەپتۇ. ئەمما كۆڭلىدە «40 كۈنگىچە شاھزادە قۇدۇقتىن قۇتۇلۇپ چىقسا ئۇنىڭ ۋىسالىغا يېتىمەن» دەپ ئويلاپ زۆرۈرىيەت يۈزىسىدىن ئۇ بەتئىيەتلەرگە مۇلايىملىق بىلەن مۇئامىلە قىپتۇ. ئۇ ئىككىيلەن يەنە ئويلاپ كۆرۈپ: «بۇ جادۇگەر مەلىكىنى ئاتىمىزنىڭ قېشىغا ئېلىپ بېرىش ياخشى ئەمەس، مۇبادا ئاتىمىزنىڭ قېشىغا بارغاندا بۇ سىزنى ئاشكارا قىلىپ قويسا بىز رەسۋا بولىمىز. ياخشىسى ئۇنى ھەيدىۋېتەيلى» دەپ مەسلىھەتلىشىپتۇ ۋە مەلىكىگە: «نەنى خالىساڭ شۇ يەرگە كەت» دەپتۇ. مەلىكە مەلىك ھەسەندىن ئايرىلغىنىغا ئاھ تارتىپ يىغلاپتۇ ۋە بىر باياۋان تەرەپكە يول ئاپتۇ. ئۇ كېتىۋېتىپ خۇداغا زارلاپ يىغلاپتۇ:

«ئەي خۇدا، مېنى مەقسىتىمگە يەتكۈزگىن، مەلىك ھەسەننى ساڭا تاپشۇردۇم. ئۇنى ئۆز پاناھىڭدا ساقلىغىن.» مەلىك ھەسەنمۇ قۇدۇق ئىچىدە مۇناجات قىلىدىكەن، مەلىكە ئەنە شۇنداق يىغلاپ

كېتىمۇ اتسا ئالدىدىن بىر ئاقساقال بوۋاي قولىدا ھاسا تۇتقان ھالدا چىقىپ كەپتۇ. مەلىكە ئۇنىڭغا سالام قىپتۇ.

«قىزىم نەدىن كېلىۋاتىسىز، قايسى يۇرتتىن بولىسىز؟» دەپ سوراپتۇ بوۋاي مەلىكىدىن. مەلىكە خۇددى باش باھارنىڭ بۇلۇتدەك زار-زار يىغلاپ ئۆتكەن ۋەقەلەرنى بىر مۇبىر سۆزلەپ بېرىپتۇ ۋە:

«ئەي بۇزۇرۇكۋار ئاتا، مېنىڭ بىر جۈپتۇم بار ئىدى، ئىسمى مەلىك ھەسەن ئىدى. نىشاپۇر پادىشاھىنىڭ ئوغلى ئىدى. ئۇنى ئاكاڭلىرى مۇشۇ يول ئۈستىدە نابۇت قىلدى» دەپتۇ.

«قىزىم، مەن بىر ئىبادەتخانا بىنا قىلغانمەن، مېنىڭ بىر خوتۇنۇم ۋە بىر قىزىم بار، سېنى بالا قىلىۋالاي، ئۇلار نېمە يېسە شۇنى يېگىن، نېمە كىيسە شۇنى كىيگىن، تولا غەمكىن بولما. خۇدايىم بۇيرىسا تېز ئارىدا سېنى جۈپتۇڭگە يەتكۈزۈپ قويىمەن.» دەپتۇ بوۋاي.

مەلىكە ئۇ بوۋاي بىلەن ئۇنىڭ ماكانىغا بېرىپتۇ. لېكىن كېچە - كۈندۈز مەلىكە ھەسەندىن ئايرىلغىنىغا خاپا بولۇپ يىغلايدىكەن.

ئۇ شاھزادىلەر مۇزەررىن توخۇنى ئېلىپ يولغا چۈشۈپتۇ ۋە بىرنەچچە كۈنلەردىن كېيىن نىشاپۇر دىيارىغا يېتىپ بېرىپتۇ - دە، زەررىن توخۇنى ئاتىسىغا تارتۇق قىلىپ:

«ئاتا، بۇ زەررىن توخۇنى ئىككىمىز ئېلىپ كەلدۇق، سىزنى بىز مەقسىتىڭىزگە يەتكۈزدۇق» دەپتۇ. لېكىن پادىشاھ ئوغلى مەلىك ھەسەننى ئەسلىپ يىغلايدىكەن. ئۇلار پادىشاھنىڭ يىغلىشىنىڭ سەۋەبىنى سورىسا جاۋاب بەر مەيدىكەن ۋە ھەمىشەم غەم - ئەندىشە قىلىدىكەن.

ئەمدى گەپنى بۇياقتىن ئاڭلاڭ.

كۈھىقاپ مەلىكىسى - شەھىبال شاھرۇخنىڭ قىزى ئورنىدىن تۇرۇپ قارىسا، ئايىغى قانغا بويىلىپ كېتىپتۇ ۋە زەررىن توخۇ

كۆرۈنمەپتۇ. سەلەمەت، زامان ئالدىدا، بۇنىڭ ئالدىدا، بۇنىڭ ئالدىدا.

«بۇ نېمە ۋەقە؟ بۇ ئىشنى كىم قىلدى؟» دەپ ۋارقىراپتۇ مەلىكە.

بۇنى ئاڭلىغان ۋەزىر پادىشاھقا شۇنداق دەپتۇ:

«ئەي پادىشاھى ئالەم! بۇنىڭدىن ئىلگىرىكى زاماندا ئۆتكەن

مۇنەججىملەر: كۇھىقاپ مەلىكىسى ئادەم زات بىلەن چۈپ بولىدۇ. بىر

ئادەم پەرزەنتى بۇ يەرگە كېلىپ مەلىكىنى تەسەررۇپ قىلىپ، زەررىن

توخۇنى ئېلىپ كېتىدۇ، دېگەندى. بۇ ئىش شۇنىڭ ئىشى بولمىغاي.»

مەلىكە دەرھال قولغا قارىسا ئۆزۈ كىنى ئېلىپ كېتىپ،

باشقا بىر ئىش ئۆزۈ كىنى قولغا سېلىپ قويۇپتۇ. مەلىكە سىياھۋە

قەغەز كەلتۈرۈپ مۆھۈرنى بېسىپ قارىسا «شاھزادە مەلىك ھەسەن

نىشاپۇرى» دېگەن ئىسىم چىقىپتۇ.

«بۇ نېمىدېگەن نومۇس، نېمىدېگەن ئەلەم!» دەپ ۋارقىراپتۇ

كۇھىقاپ مەلىكىسى شۇ زامانلا. ئۇ دەرھال بۇيرۇق بېرىپتۇ. 90 مىڭ قارا

دېۋە، 90 مىڭ پەرى ۋە 90 مىڭ جىن مەلىكىنىڭ تەختىنى كۆتۈرۈپ

نىشاپۇر شەھىرىگە ئېلىپ كېلىپ پادىشاھنىڭ ئوردىسىغا كىرىپتۇ.

زەررىن توخۇ شۇ چاغقىچە كۈلمىگەنكەن. ئۇ كۇھىقاپ مەلىكىسىنى

كۆرۈپ كۈلۈپتۇ. ئۇنىڭ ئاغزىدىن دەستە - دەستە گۈللەر ئېتىلىپ

چىقىپ، ئەتراپقا چاچراپتۇ. پادىشاھ ئەجەبلىنىپ، «بۇ زەررىن توخۇ

شۇ چاغقىچە كۈلمىگەندى. بۈگۈن نېمە سەۋەبتىن كۈلگەندۇ» دەپ

ئويلاپتۇ. ئەمما دېۋە - پىرىلەر ئۇنى كۆرسىمۇ، ئۇ دېۋە - پىرىلەرنى

كۆرمەيدىكەن. لېكىن غايىتىن ھەممەيلەننىڭ قۇلىقىغا ھەر خىل

ئاۋازلار ئاڭلانغاچقا ھەممەيلەن ھەيران بولۇشىدىكەن.

«پادىشاھنىڭ ئوغۇللىرىنىڭ كۆزىگە سۈرمە سۇلايمانى

تارتىڭلار» دەپ پەرمان بېرىپتۇ كۇھىقاپ مەلىكىسى پەرىزاتلارغا،

پەرىزاتلار ئىككى شاھزادىنىڭ كۆزىگە سۈرمە سۇلايمانى تارتىپتۇ.

ئىككى شاھزادە قارىسا پۈتۈن شەھەرنى دېۋە - پىرىلەر قاپلاپ كەتكەن. ئۇلار قورقۇپ كۆزنى يۇمۇۋاپتۇ.

« ئەي شاھزادىلەر، كۆزۈڭلارنى ئېچىڭلار، بىزگە قاراڭلار! سىلەردىن بىر سۆزنى سورايمەن. راستلىق بىلەن جاۋاب بېرىڭلار. ئەگەر جاۋاب بەرمىسەڭلار، سىلەرنىڭ ئۇرۇق - ۋۇجۇدۇڭلارنى قۇرۇتۇپتەيمەن » دەپتۇ كۈھىقاپ مەلىكىسى ۋە يەنە سورايتۇ:

« مەلىك ھەسەننى زەر شەھىرىگە كىم ئېلىپ باردى؟ زەررىن توخۇنى كىم ئېلىپ كەلدى؟ مېنىڭ ئۇنىڭغا ئەرزىم بار ۋە بىر مەخپىي سىرىم بار. خۇدادىن ئۆزىگە ھېچكىم بىلمەيدۇ. »

مەلىكە يەنە ھەممەيلەننىڭ كۆزىگە سۈرمە تارتىشنى بۇيرۇپتۇ. ھەممەيلەن دېۋە - پىرىلەرنى كۆرۈپ قورقۇشۇپ كېتىپتۇ. كۈھىقاپ مەلىكىسى ئۇلارغا قاراپ سوئال سورايتۇ:

« ئەي پادىشاھ، سۇمۇرغىنىڭ ياردىمى بىلەن زەر شەھىرىگە بېرىپ مەندىن قورقماي زەررىن توخۇنى ئېلىپ كەلگەن كىشى كىم؟ راستتىن ئېيتىڭلار، كۆردۈڭلارمۇ مۇنۇ دېۋىلەرنى، بۇيرۇق بېرىدىغان بولسام تېنىڭلارنى پارە - پارە قىلىۋېتىدۇ. زەر شەھىرىگە كىم باردى؟ زەررىن توخۇنى كىم ئېلىپ كەلدى؟ »

« مەن ئېلىپ كەلدىم! » دەپتۇ چوڭ شاھزادە. « قانداق ئېلىپ كەلدىڭ؟ »

« مېنىڭ بىر يۈگۈرۈك ئېتىم بار ئىدى. شۇنى مىنىپ بارغانىم. »

مەلىكە زەررىن توخۇغا قارايتۇ. « يالغان ئېيتىدۇ » دەپتۇ زەررىن توخۇ. « ئەمدى نېمە دەيسەن يىگىت؟ » دەپتۇ مەلىكە.

« مېنىڭ سۆزۈم راست » دەپتۇ چوڭ شاھزادە. مەلىكە ئوتتۇراڭچى شاھزادىدىن سورايتۇ:

« سەن نېمە دەيسەن يىگىت؟ »

« زەر شەھىرىگە مەن بارغانىدىم، زەررىن توخۇنى مەن ئېلىپ كەلگەنىتىم. »

« قانداق ئېلىپ كەلدىڭ؟ »

« مېنىڭ بىر پىلىم بار ئىدى. شۇنى مىنىپ بارغانىدىم، سەن سەزمىدىڭ » دەپتۇ ئوتتۇراڭچى شاھزادە. مەلىكىنىڭ قەھرى - غەزىپى تۇتۇپتۇ. دىۋىلەرگە بۇيرۇق قىلغانىكەن، ئۇ ئىككى شاھزادىنى پارە - پارە قىلىۋېتىپتۇ.

« راستتىڭنى ئېيتتىن، سېنى كىم ئېلىپ كەلدى؟ » دەپ سورايتۇ مەلىكە زەررىن توخۇدىن.

« مېنى ئېلىپ كەلگەن كىشىنى پالانى يەردە قۇدۇققا تاشلىدى » دەپ جاۋاب بېرىپتۇ زەررىن توخۇ.

« ئەي پادىشاھ! - دەپتۇ مەلىكە پادىشاھقا، - ئىككى بالاڭنى بىھۈدە ئۆلتۈردۈم. ھەر كىم ئۆز قېرىندىشىغا شۇنداق بەتتىيەتلىك قىلسا ھەر قاچان ئاقىۋىتى شۇنداق بولىدۇ. »

مەلىكە پەرمان بېرىپتۇ، دىۋىلەر شۇ ھامان بېرىپ مەلىك ھەسەننى قۇدۇقتىن چىقىرىپ ئېلىپ كەپتۇ. ئۇ بىر تېرە، بىر سۆڭەك بولۇپ قالغانىكەن. پادىشاھ ئۇنى كۆرۈپ بەكمۇ خۇشال بوپتۇ. مەلىكىمۇ خۇشال بولۇپ، ئۇنىڭدىن يول جاپاسى ۋە ئاكىلىرىنىڭ قىلغان ئەتكەنلىرىنى سورايتۇ. مەلىك ھەسەن ئۆتكەن ۋەقەنى باشتىن - ئاخىر بايان قىپتۇ. مەلىك ھەسەن پادىشاھنىڭ تەختىگە چىقىپتۇ ۋە شەھەرنى جابدۇپ 40 كېچە - كۈندۈز توي تاماشا قىلىپ كۈھىقاپ مەلىكىسىنى نىكاھىغا ئاپتۇ. دوستلىرى شاد ۋە دۈشمەنلىرى غەمكىن بوپتۇ.

شۇنىڭ بىلەن بۇ ھېكايىلەر ئۇلاردىن بىزگە يادىكار قالغانىكەن.

责任编辑:艾克拜尔·艾力

封面设计:加拉力丁·拜克拉木

加密吾勒黑卡牙特 (维吾尔文)

尼麦土拉 编

新疆人民出版社出版

(乌鲁木齐市解放南路 348 号 邮政编码 830001)

新疆新华书店发行

新疆人民出版社微机室排版

喀什日报社印刷厂印刷

787×1092 毫米 32 开本 6.25 印张 2 插页

1981 年 12 月第 1 版 1998 年 8 月第 2 次印刷

印数:25,001—30,000

ISBN7-228-04684-6/I·1750 定价:8.00 元

مەسئۇل مۇھەررىرى: ئەكبەر ئېلى
مۇقاۋىسىنى لايىھىلەگۈچى: جالالىدىن بەھرام

جامسئۇل ھېكايەت

تۈزگۈچى: نېمىتىللا خان ھاجى

*

شىنجاڭ خەلق نەشرىياتى نەشر قىلدى

(ئۈرۈمچى شەھىرى جەنۇبىي ئازادلىق يولى 348-نۆ)

شىنجاڭ شىنخۇا كىتابخانىسىدىن تارقىتىلدى

شىنجاڭ خەلق نەشرىياتى كومپيۇتېر بۆلۈمىدە تىزىلدى

«قەشقەر گېزىتى» باسما زاۋۇتىدا بېسىلدى

فورماتى: 787×1092 مىللىمېتىر 1/32

باسما تاۋىقى: 6.25 قىستۇرما ۋارقى: 2

1981 - يىل 12 - ئاي 1 - نەشرى

1998 - يىل 8 - ئاي 2 - بېسىلىشى

تىراژى: 25,001 — 30,000

ISBN7-6/I·1750

8.00 باھاس